

„Пътешестване във вечността“

Александър Ключев

Разкрита е тайната на еволюцията на човечеството, произходът на болестите, стареенето и смъртта.

„В духовното развитие на съзнанието (тук) на Земята великото минало трябва да бъде заменено от великото бъдеще.“

Шри Ауробиндо

От автора

Всеки от нас се явява съучастник на хаоса, създаващ се в света. Единствената причина за хаоса е отказът на земяните съзнателно да еволюират.

Колко дълбоко се заблуждават хората, считащи себе си за духовно напреднали личности, но без да са направили нито една крачка към Съзнателна Еволюция. Да, като натъпканост на главата с чужди знания от втора ръка (по умствен багаж) малко са хората, на които те отстъпват, но тяхното съзнание, изпълнено със страхове, съмнения и страдания, продължава да си остава тъпо и невежо, а тялото им - смъртно. Именно те, като се опитват да реализират половинчатото знание, се палят по всевъзможни идеи и проекти за спасение на човечеството, явявайки се при това основната спирачка на еволюционния прогрес на нашата планета.

Други, безделници и хрантутници, наивно си мислят, че могъщата витална сила на поредния „спасител“ – поборник за безсмъртие и окултно възкресяване на мъртвите, който „скромно“ е решил да нарече себе си последното въплъщение на Иисус Христос, може да промени нещо в този свят. Вече са се появили претенденти за тази роля.

Мощна спирачка на пътя на еволюционното развитие на човечеството представляват организирани религии, потънали в плен от мухлясали догми и ритуални обреди. В застоялия въздух на църкви, синагоги, джамии, католически храмове и молитвени домове попада лековерното паство, зазидано от живия въздух на Истината.

А колко много всякакви спекулативни школи и секти паразитират по тялото на Истината, като въвличат в мрежите си множество незрели души. С две думи - капаните са безброй.

В двете предшестващи книги - „Свобода от Смъртта” (М.,2002 г.) и „Уроци от Бъдещето” (М.,2003 г.) – се опитах колкото е възможно по-пълно да разкрия своя собствен опит по Пътя на Съзнателната Еволюция и да обобщя опита на Великите Учители на човечеството, да дам конкретни практически препоръки за широк кръг искрено търсещи Истината. Като се съди по отзивите на читатели, това е сполучило. Заедно с това възникнаха ред въпроси, изискващи по-детайлно разглеждане и уточняване. И у мен също се появиха съображения, чиято реализация да позволи на колкото се може повече хора, които първоначално имат интерес само към отделни аспекти от проявлението на Истината, да стъпят на Пътя на Съзнателната Еволюция. Така се роди тази книга.

Всичко, каквото може да бъде дадено, е дадено. Работете! А останалите нека да продължават да безделничат, да хитруват и да се лъжат.

На една от първите ми срещи с читатели ме попитаха дали в сегашното си въплъщение съм осъзнал своето предназначение и помня ли предишните си животи. Тогава не му беше времето да говорим на тази тема, сега ще се опитам да я поотворя.

Това е много деликатен въпрос, тъй като да говоря за себе си, за своите „заслуги” както и за „неполуките си”, при това още от минали животи ми е някак неловко. Колко Наполеон-Бонапартовци, Александровци-Македонски, Имануел-Кантовци, граф-Сен-Жерменовци и даже Иисусовци познава психиатрията. Днес това явление е станало толкова обикновено, че появата в света на все нови и нови герои от миналото вече не учудва никого. Така наречените контактъори и ясновидци раздават наляво и надясно на жадуващите за „слава от човеците” етикети на новопоявили се „герои”. Смешно и тъжно.

Именно за това ми е някак особено неловко да говоря за себе си, ако и днес действително да има какво да се каже – дълбочинната памет се е пробудила и знаци и събития от настоящия ми земен живот, както и отзвuci и сигнали от минали животи се нареждат в единна верига.

Трудно ми е да съдя обективно за себе си отстрани, не е лесно да преценя как ме възприемат другите хора. Мисля, че за тези, които не са имали възможност да общуват с мен лично, като критерий за психическия ми статус може да служи единствено съдържанието на книгите и научните ми работи. Като съдя по отзивите за моите печатни трудове, болшинството от читателите ме отнасят към категорията на нормалните хора, следователно мога да им разкрия своето минало, без да се опасявам за последствията. В друго време не бих направил това, но в сегашната ситуация, когато „духовните” еснафи и контактъори буквално ми натрапват моите минали превъплъщения, като ми отреждат да бъда този или онзи, съм принуден да направя това признание, за да няма ненужни приказки по повод моята персoна.

Днес, благодарение на раждането в Духа, установяването на устойчив контакт с низходящата Еволюционна Енергия, глобализацията на Разума и разкриването на дълбочинната вибрационна памет, зная много за себе си. Но това е предмет на дълъг разговор, това е голяма многопланова тема, която възнамерявам да разкрия в една от следващите книги.

Споменът за миналото ставаше поетапно, отначало зрънце по зрънце, после с мощни озарения с възникване на пространствено-времеви картини на миналото. Имена, фамилии, книги, географски места, необясними ситуационни усещания, кръг от странни интереси, неочаквани постъпки и срещи в настоящия живот – всичко това постепенно дойде на мястото си и асоциативно се превърна в стройна система от спомени от миналото.

Още в ранното си детство чувствах в себе си огромна вътрешна сила, която е необходимо да употребя за нещо важно и добре известно, но забравено до тогава. Това в известен смисъл беше усещането за собственото ми „месианство“, - но в какво качество и на какво поприще? – дълго време оставаше загадка.

Всички въплъщения на Земята с цел изпълнение на дадени духовни задачи или мисии предполагат съзнателен избор и съгласие на психическото същество (душата) на човек по време на пребиваването му във Висшите Сфери на финия свят. При това избирацията своята земна мисия трябва да си дава сметка, че след въплъщението си на Земята той ще трябва да изпита цялото бреме на земното съществуване със загуба на дълбочинната психическа памет за пребиваването във Висшите Сфери; да издържи най-мощните нападения на „враждебните сили“; накрая просто да оцелее физически, тъй като силите на Тъмната неведнъж правят покушения* върху живота на тези хора; да не се съблазни от светските блага; да не се превъзнася като Бог; да не предаде избрания път; да си спомни (на ниво пробуждащо се психическо същество) за своята мисия и в даден момент да започне активна работа по изпълнението ѝ.

*бел. авт. – В сегашното ми въплъщение върху живота ми са били извършвани най-малко дузина всевъзможни покушения, но във всичките случаи Провидението ме пазеше. В много минали въплъщения на силите на Тъмната им се удаваше да надделеят.

Обикновено за изпълнение на една и съща мисия или задача се избират няколко човека и много често нито един от тях по различни причини не се оказва в състояние да я изпълни. Непримиримата борба между силите на Светлината и силите на Тъмната в подобни случаи се проявява с цялата си очевидност и острота.

Всичките ми земни въплъщения (а те са общо осем) са свързани с изпълнение на конкретни духовни задачи. Както вече казах, възнамерявам да разкажа за всяко от тях в една от следващите си книги.

В предпоследното си въплъщение съм бил своя роден вуйчо, братът на мама. През годините на войната, веднага след завършване на училище, той е мобилизиран в действащата армия и служи в полковото разузнаване. При изпълнение на задача е тежко

ранен в главата и загина на 14-ти януари 1944 година. Място на погребването: Република Беларус, Могилевска област, Чауски район, село Петуховка.

Другите ми по-ранни въплъщения са били извънредно интересни както от духовна, така и от историческа гледна точка. Когато активно се потапям в тези далечни времена, то просто дъхът ми спира. Какви интересни и трагични съдби. Но за сега е рано да говорим за това.

Целта на моето настоящо въплъщение е, като се основавам на реалностите на днешния ден, да донеса до всички, които имат очи и уши, необходимите знания и практически навици по съзнателната духовна работа на възходящата еволюционна дъга на човечеството.

Във връзка с това се очертават три главни задачи.

Първата. Да доведе до съзнанието на хората знанието за това, че Пътят на Съзнателната Еволюция, чиято крайна цел е придобиването на телесно безсмъртие, е за човечеството единственият път към Бъдещето.

За да се реши тази задача е необходимо:

- С оглед на интегралните знания за човека и човечеството, а също и опита на Великите Учители от древността и наши дни да отлича психо-физически значимите етапи от Пътя на Съзнателната Еволюция;
- Самостоятелно да премина през етапите от Пътя на Съзнателната Еволюция и да изпитам Пътя в кръга на най-близките си ученици-последователи;
- Предвид творческите открития, грешки и трудности, открити при изпробването, да дам подробни практически препоръки по реализацията на Пътя на Съзнателната Еволюция на широк кръг искрено търсещи Истината.

Днес тази задача в по-голямата си част е изпълнена.

Втората. Да донесе до съзнанието на религиозно настроената, духовно напредналата, духовно жадуващата и нравствено здравата част от човечеството знание за това, че Пътят на Съзнателната Еволюция може да служи за основа на бъдещата интеррелигия на човечеството.

Бъдещата интеррелигия на човечеството се определя от:

- признаването (откриването) на Единството на Всичко Същинско*, неделимост на понятията „Еволюция”, „Бог”, „Вселена”;
- признаването (откриването) на низходящата Божествена (Еволюционна) Сила (Енергия) като реална сила, направляваща и творяща Еволюцията.
- признаването (откриването) на психическото същество (душата) – нетленната еволюираща частица на Божественото Съзнание (Духа) у човека;

- признаването (откриването) на възможността за достигане на телесно безсмъртие като крайна цел на Еволюцията на земното човечество;
- признаването на Пътя на Съзнателната Еволюция като основа на интеррелигията и творческата реализация на неговите етапи, свеждаща се в крайна сметка до Пътя на абсолютната преданост към Всевишния, посочен от Иисус Христос.

Днес се полагат основите по изпълнението на тази задача.

(*бел. пр.: в оригиналния текст на руски език това словосъчетание е „Единство Всего Сущего“; в българското издание на книгата „Свобода от Смъртта“ това е преведено като „единство на всичко съществуващо“; струва ми се обаче, че истински правилният превод е не „Единство на Всичко Съществуващо“, а „Единство на Всичко **Същинско**“, затова тук го оставям така)

Третата. С всички достъпни средства да доведе Истината до всички, искрено стремящи се да я намерят. Да развенчавам всичко лъжливо, повърхностно, изопачаващо и нивелиращо истинската същност на Пътя на Съзнателната Еволюция. Да вода безкомпромисна духовна борба с проявите на сектантство, езичество, неоезичество, магизъм, спиритизъм, медиумизъм, психоенергетизъм и тем подобни, с „откровенията“ на лъжепророци и чудотворци от всякакъв вид.

Това, оказва се, е най трудната задача. Настоящата книга е поредната крачка към нейното разрешаване.

Отначало ми беше трудно да повярвам в предназначението си и до известно време изпитвах някаква двойственост в усещанията, обаче целият ход на събитията в последно време ме убеди в истинността на ставащото и днес съм готов да отговарям за думите си.

Не могат да ме подкупят нито пари, нито почести, нито светски блага, не мога да бъда напласен със смърт, няма да ме изкуси „славата от човеците“, която ласкателите си раздават един другиму наляво и надясно. Знам кой съм и защо съм тук. Сега нищо няма да ми попречи да изпълня начертаното Свише.

Радостно е, че хората най-накрая се събуждат. Макар и да не са много, но ледът се е пропукал и пролетта на човечеството вече не е отатък през девет планини в десета. Особено ме радва, че се пробужда младежта, пробуждат се тези, които досега искрено са страдали и са чакали часа на спасението. Практиката показва, че спасителните раждания в Духа вече са започнали. Съвсем скоро това чудо ще стане норма. Вярно, още дълго силите на Тъмната и Неведението ще използват незрялата част от човечеството в качеството на безсъзнателен инструмент за борба срещу силите на Светлината и Истината. Трябва да сме готови за това и независимо от всичко да удържим. Вярвам – ще устоим. Сърдечно благодаря на всеки, който е започнал работа по Пътя на Съзнателната Еволюция. Дълго чакахме своя час.

Настана времето за пътешестване във Вечността!

април 2003 г

(*бел.пр. - Може би и тук също не би било излишно да се помести едно стихотворение от Александър Василиевич, което присъства в началото на другата негова книга „Свобода от Смъртта”. В конкретния случай на българския превод на онази книга, то е преведено по начин, различен от този тук. Неловко ми е пък и не приляга аз сам да кажа за „своя“ превод, че е по-точен. ...просто оставям и оригинала за читателите, които владеят руски език. Нека всеки, който разбира руски, сам да усети и да прецени дали „идеята“ (или за по-точно нека кажем „вибрацията“) на стиха е точно предадена. (Колкото до мен самия – не би могло да се каже, че съм поетична натура, най-много да може да се каже, че поетът в мен е латентен и дремещ.)

„Свали очилата си и замълчи.

Крехкостта със желаня недей нарушава

на онази безкрайно вълшебна мечта.

Тя всякога жива по детски остава

и нищо не може да я заличи.

Остани просто дишане

в този свят на глупост превъзнесена,

остани просто дишане

във този свят на празна суета.

Остани просто дишане

в нова област, от драми непотресена,

остани просто дишане

в свят, в който истинска е радостта.

Остани просто дишане,

разтворило се в Божията Истина,

и тогава влез безшумно

в загадъчния храм на Вечността. “

*„Снять очки и молчать,
Не нарушив желанием хрупкости
Той, по-детски живой,
Бесконечно волшебной мечты.
Стать дыханьем одним
В этом мире возвышенной глупости,
Стать дыханьем одним
В этом мире пустой суеты.*

*Стать дыханьем одним
В Новом Мире, где радости истинны,
Стать дыханьем одним
В Новом Мире исчерпанных драм,
Стать дыханьем одним,
Растворившись в Божественной Истине,
И неслышно войти
В неразгаданной Вечности храм.”)*

Пътят на Съзнателната Еволюция е единственият път към бъдещето

Встъпителна лекция пред семинарския цикъл „Пътят на Съзнателната Еволюция е единственият път към бъдещето“

Наименованието на предстоящия семинарски цикъл, разчетен на 15 двучасови занятия е „Пътят на Съзнателната Еволюция е единственият път към бъдещето“. Основната идея на цикъла е да ви* разкрие пътя, извеждащ към свободата от Смъртта – ни повече, ни по-малко. Възможно е да звучи твърде гръмко, но да се осъществи това е напълно реално. Заглавието на моята първа книга е „Свобода от Смъртта“. В нея разказвам за своя многогодишен опит по следване на Пътя на Съзнателната Еволюция, разграничавам психологически значимите етапи на Пътя и давам подробни препоръки за искрено търсещите Истината относно неговата реализация.

(*бел. пр. – Смятам, че не е нужно да правим превода на книгата излишно протоколен – „вие“, „ви“, „вас“, „ваш“ и т.н. навсякъде оставям с малка буква не от неграмотност, а за да не се създава изкуствена дистанция между читателя и автора. Предполагам (почти съм сигурен, но все пак нямам право да го казвам сякаш от първо лице), че Александър Василиевич също няма за цел изкуствено да се отдалечава от хората, към които се обръща - когато спазва протокола, той го прави по-скоро по принуда. Така че нека да четем книга от обикновения човек Александър Василиевич, а не от „негова академичност лекаря, кандидата на медицинските науки г-н Клюев,“)

Не знам за кого как е, но за мен е несъмнено, че човекът, като дете на еволюцията, е обречен на безсмъртие. Това е напълно очевиден факт. Очевиден не за ума, даже не и за сърцето. Днес тялото ми знае това по-добре от когото и да било. За това говори и опитът на съвременниците ни, пионерите на Съзнателната Еволюция, които до днешния ден са съумели да достигнат поразителни резултати в тази посока. Възможно е имената им засега да не ви говорят нищо – Шри Ауробиндо, Джиду Кришнамурти, Мирра Алфаса (Майката), Сатпрем, - но на границата на третото хилядолетие тези хора извършиха наистина революционен преврат в областта на изучаването и трансформацията на човешкото съзнание и на самия човек като същество, обречено да еволюира.

По образование съм лекар, дълго време занимавал се със съдебномедицинска танатология – наука за умирането и смъртта. През последните години ме интересуваше проблемът за поведението на човек в екстремни ситуации. Поради естеството на професионалната си дейност се занимавам с разследване на тежки авиационни произшествия, в частност с анализ на дейността на екипажа в аварийна ситуация. Освен това, ето вече 12 години вървя по Пътя на Съзнателната Еволюция и в собствения си опит съм получил извънредно интересни резултати, които ми дават право да твърдя, че има реална възможност човек да се освободи не само от психологическия страх от смъртта, от нейното незримо присъствие във всички сфери на нашия живот, но и смъртта да бъде превъзможната в най-буквалния смисъл.

Психологическият страх от смъртта никога няма да позволи на човечеството да бъде свободно, разкрепостено и щастливо, разбира се не в еснафския смисъл на тези думи, а тотално. Може да се опитаме да удължим продължителността на живота на физическото тяло до 200 години, много учени упорито се занимават именно с това, но при все това, самият фактор на неизбежността на смъртта ще оказва доминиращо влияние върху човешката психика. Дотогава, докато човешкото съзнание не се трансформира кардинално, докато финото и плътното физическо тяло не преминат на принципно различен начин на функциониране, което безусловно е реално, дамоклевият меч на смъртта ще виси над човечеството и то ще продължава да върши все същите безобразия, които върши сега.

Сега позволете накратко да изложа плана на семинарските занятия и да разкажа с какво ще се занимаваме и за какво ще беседваме.

Първото, което е необходимо да доведе до съзнанието ви, се отнася към темата **„Еволюция, Бог, Вселена“**. Ще се опитам да разкрия тази тема във философски план, разбирайки под „философия“ интегрална наука за природата на нещата. Това означава, че ще пробвам не абстрактно, високопарно и многословно, а напълно приемливо за нормалния човек да разкрия основополагащите философски понятия „Еволюция“, „Бог“, „Вселена“, „Природа“, да обясня принципа на съществуването им и механизма на взаимодействие. Без ясното разбиране на това по-нататъшното изложение на материала ще бъде крайно затруднено. Човек трябва да има правилна представа за това какво се случва в околния свят, как е възникнал (и възниквал ли е?) той и накъде отива. Всичко това разширява индивидуалното съзнание и дава възможност вече по друг начин да се гледа на всичко случващо се наоколо.

Втората тема е **„Човек“**. Съвсем очевидно и признавано от много сериозни изследователи е, че най-значителното незнание на съвременния свят е непознаването на човека. Колкото и да е странно, малко са тези, които знаят какво представлява човекът, въпреки че в частност всеки счита, че познава себе си безпогрешно, а другите – дори повече.

За едни човекът представлява някаква механична играчка, която трябва да действа като робот по зададени програми. Вече почти тридесет години съм свързан с авиацията и подобен подход към човека ми е прекрасно познат. Авиационните инженери и конструктори постоянно твърдят, че пилотите са длъжни да се справят с всяка извънредна ситуация, възникнала по време на полета, като действията по предотвратяване на подобна ситуация са подробно описани в съответните нормативни документи. На практика обаче често виждаме обратното – човек функционира не по инструкции, не по желание отстрани, а по природни вътрешни закони.

Другата крайност. Психолози и психоаналитици дотолкова са разчленили човешката психика на парченца, че човек вече не съществува като цяло, а има само някакви отделни фрагменти, центробежно движещи се в различни посоки. Да се събере монолитен човек от множество мозаични фрагменти е просто невъзможно.

Ще се постарая да доведа до вас истинната представа за човека. Няма да се побоя да използвам думата „истинна“, тъй като не само аз се придържам към подобна гледна точка за предмета на предстоящия ни разговор. Запознат съм добре с много научни работи и други трудове от областта на изучаването на човека. В течение на дванадесетгодишна целенасочена работа по Пътя на Съзнателната Еволюция, основно изучих повече от двеста източника. Вече не ви съветвам да се обръщате към повечето от тях, тъй като те само замърсяват и задръстват паметта, объркват и омотават съзнанието и не дават възможност да се измъкнете от света на лъжливите представи за реалността. Докато не разчистите многовековните бунища в собственото си съзнание, вие няма да бъдете способни да възприемате печатните източници в истинската им светлина.

Затова ни предстои да поговорим за човека сериозно и от научни позиции. Да се ориентираме как той възприема света и защо постъпва в различните ситуации по един или друг начин. Бих искал да отбележа, че човекът в сегашното си състояние никога не възприема реалността такава, каквато тя е в действителност. Някои представители на източни религии твърдят, че светът, който възприемаме, е илюзорен. И това е отчасти вярно. Наистина, това не е онази илюзия, която идва по време на сън, а – илюзия, породена от възприятията ни и обусловена от това, че винаги възприемаме околния свят през призмата на паметта си или по-точно чрез призмата на съхраняващите се в нея образи.

Хранилището на паметта се намира в биохимичните структури на клетките на главния и гръбначния мозък. Самият процес на възприемане се осъществява по крива, която започва от рецепторите на сетивните органи. Импулсът, движещ се по тази крива, отива в паметта, там търси обект за сравнение и ако намери, то човек идентифицира предмета и реагира във вид на съответния отклик. За всичко това е необходимо време и то е толкова повече, колкото по-малко е познат на паметта предметът на наблюдение. Паметта, това не е нищо друго, освен натрупвания от изминалите години, което на днешния етап от еволюцията, в по-голямата си част представлява ненужен товар, пречатстващ еволюционния процес. Това може и да ви звучи необичайно, но все пак е така. По-нататък ще се постарая да ви убедя в това. Биохимичната памет – това е всичко на всичко помощен инструмент на нашето съзнание, своеобразен справочник, чието използване е нужно да става само при необходимост. При все това на съвременния етап от развитието на човешкото съзнание паметта участва във всеки процес на възприемане и обработка на информация, да не говорим за процеса на мислене. Обръщането към паметта винаги отнема време, а реалността не стои на място, тя е в постоянно движение. Докато я възприемаме през призмата на паметта, тя постоянно ще ни се изплъзва във времето.

За да се появи пред човека човек възможността за еволюционно развитие, биохимичната памет трябва постепенно да намалее и в края на краищата съвсем да изчезне. Човешкото съзнание трябва да премине на принципно различен вибрационен начин на възприемане на реалността, който може да бъде разкрит и изработен единствено следвайки Пътя на Съзнателната Еволюция. Нашата задача е да разкрием нов механизъм на функциониране на човешкото съзнание, за да може паметта и умът ни

да заемат съответстващото им място и да не пречат на истинското възприятие на реалността – реалност, напълно непозната ни.

Ще разгледаме с вас новата релативистка концепция за психическата дейност, която позволява да се оценяват поведението и действията на индивида, въз основа на функционирането на активното му съзнание спрямо реалното време. Ще се убедите, че човешкото съзнание е способно да функционира в пет различни режима, всеки от които има своите особености във възприятието на информацията, в нейната обработка, в отклика на външните дразнители и т.н. Това е голям отделен въпрос.

Ние с вас трябва да определим истинското „Аз“ на човека – безсмъртната му душа или психическото същество. Ще поговорим за това какво представлява човекът сам по себе си като интегрално цяло, ще видим колко е несъвършен той в психическото и физиологическото си устройство и ще се убедим, че той е преходно звено в еволюционната верига на живите същества на нашата планета.

Трета тема – **„Човечество“**. Ще разгледаме неприятностите, които се случват с човечеството във всичките сфери и насоки на дейността му, било то наука, политика, литература, изкуство, медицина и т.н. Ще се учим да гледаме на всичко реално, без да се опитваме да украсяваме или по някакъв начин да преиначаваме онова, което е в действителност. И тогава ще видим, че съвременното състояние на човечеството е наистина плачевно. Но това не бива да ви обезсърчава, напротив, това трябва да ви служи като стимул за еволюционно развитие и начало на работа на Пътя на Съзнателната Еволюция.

Ние също така ще определим мястото на човека в Природата и ще се убедим, че той е активно еволюционно звено, а не сляпа играчка на природните сили, която егоистично се стреми на всяка цена да се прояви. Човекът е активен участник в еволюционния процес. Съзнателно еволюиращият човек или група такива хора са катализатор на глобални еволюционни процеси от планетарен мащаб. Това е съвършено очевидно. Има конкретни срокове, от които се определя готовността на Земята за глобални преобразования. Непременно трябва да се събере критичен брой хора, способни на полево ниво да проникнат в тайната на вселената и съзнателно да поемат върху себе си целия товар на отговорността за състоянието на съвременното човечество. Но това няма да бъдат лозунги от високи трибуни, това няма да бъде гръмка борба за спасението на Русия, Земята или Вселената. Това ще бъде нещо друго, вътрешно, интимно, но грандиозно.

Планетата е уморена от празнословия. В последно време се появиха маса книги, книжлета и брошури за това, как да се спаси Русия, от кого да се спаси, как да се разрешат националните въпроси... За това не ми се иска да говоря – всичко е сплетено в кълбо от неразрешими противоречия. Определяща роля в решаването на всеки сериозен въпрос играе състоянието на съзнанието на конкретните хора, а то за огромно съжаление, все още е на животинско равнище и затова всичките тези игри за спасение на Русия са пълна профанизация. Създава се илюзия за съпричастност към голямо дело и прозрачност на действията, но човечеството буксува на едно място.

Именно затова заедно с вас ще се опитаме да погледнем на човечеството от съзнателни позиции. Ще се опитаме също да се избавим от неведението, да разчистим многовековните прашасали купчини в собственото си съзнание. А да се направи това е възможно само когато сме стъпили на Пътя на Съзнателната Еволюция.

Преди да стъпим на този Път е важно с цялото си същество да осъзнаем, че това е единственият изход. Каквито и да било „козметични“ преустройства на човечеството са напълно неприемливи. Цялата обзрима история ясно показва, че такива занятия са безсмислени. Но при човека има тенденция да очаква някой старши, който да дойде и да спаси човечеството, всички чакат този спасител. Когато говорим за Великите Учители, то ще видим, че спасители при нас вече са идвали и са казали всичко каквото може да се каже, но човечеството е привикнало да мързелува в духовен план, привикнало е да го носят на ръце и затова продължава да вегетира безцелно в неведение. Толкова много хората са доволни от страданията си и се опиват от тях. Отнеми на такива хора страданията им и те ще се почувстват нещастни, макар на думи да мечтаят да се избавят от тях. Всичко това е крайно любопитно.

Има една забележителна книжка, казва се „Свобода от известното“*, неин автор е Джиду Кришнамурти – един от Великите Учители на човечеството от нашето време. Искане ми се тези, които имат сериозни намерения да се избавят от неведението и да следват Пътя на Съзнателната Еволюция, да се сдобият с тази книга. В нея на осемдесет страници е поместена цялата човешка психология. Ето ви осемдесет страници, а ето ви и безброй томове за човека, които психоаналитици и психолози предлагат. Цялото им творчество не струва пукната пара пред тази малка книжка - в нея има всичко. Тук човекът е показан без преувеличения и илюзии такъв, какъвто е в действителност. За да се настроите за съзидателна работа – тази книга е незаменима. Тя позволява окончателно да се отхвърлят всички илюзии по повод разни видове „козметични“ промени на човека и човечеството и разяснява какво е нужно да се направи за това, човек да стане принципно различен. Тази книга е необходима за нашата по-нататъшна практическа работа. Ще поясня – тези, които се занимаваха по моята програма и работиха с текста на книгата, потапяйки се в него в процеса на дословно конспектиране без намесата на ума, много скоро установиха контакт с низходящата Еволюционна Енергия – с Божествената Сила.

(*бел. пр. - на български заглавието е преведено „Свобода от познатото“ („Freedom from the Known” – англ.))

Много хора ме питат: на каква възраст трябва да се започне работа на Пътя на Съзнателната Еволюция. Въпросът не е във възрастта – да се започне никога не е късно. Трябва просто да се работи, без да се мисли за времето, понеже във Вечността то не съществува. В будизма много точно е отбелязано, че в света има просто течение на събития: в сегашната минута („тук и сега“) се менят параметрите на нашия организъм, нашето съзнание, външната ситуация, а самият живот има характер на непрекъснат сегашен момент. Ние сме тези, които с ума си всеки миг делим неделимото на минало, настояще и бъдеще. От тук се получава така, че ние никога не живеем в настоящия

момент на времето, а току прескачаме от миналото в бъдещето и обратно. Нашето активно съзнание практически никога не пребивава в реалността. Ще се убедим в това от конкретни примери от собствен опит.

Нашата главна задача е да върнем активното съзнание в настоящия момент на времето, само тогава ще можем кардинално да се променим. Като пребиваваме с активно съзнание в настоящия момент от времето, ние имаме директен контакт с низходящата Еволюционна Енергия. А понеже нашето съзнание практически не пребивава в реалността, ние чисто и просто сме отрязани от тази Енергия – затова и не еволюираме. При това ние сме напълно уверени, че живеем в настоящето. За пребиваването в настоящия момент ние приемаме настоящото обкръжение, но не и текущия момент на времето. Започнали сериозна работа по Пътя на Съзнателната Еволюция, вие много скоро ще почувствате това.

Сега за самия Път на Съзнателната Еволюция, за крачките, които е необходимо да се направят.

Първа крачка – Избор на Пътя като единственото възможно средство за избавяне от Неведението.

Ето кратко съдържание на първия етап.

Осъзнаване от индивида на невъзможността да остане в рамките на сегашното състояние на съзнанието. Усеждане за крайно несъвършенство (и дори абсурдност) както на собственото съществуване, така и на съществуването на човечеството като цяло. Императивен (повелителен) стремеж да се избави от Неведението и да тръгне в търсене на Истината, непоколебима вяра във възможността да я постигне. Избор на Пътя на Съзнателната Еволюция.

Изборът на Пътя трябва да бъде предшестван от искрен стремеж да се обърнете към Истината, само тогава работата ще бъде плодотворна. Съвременното състояние на човечеството и състоянието на собственото съзнание, пропито от страхове, съмнения и страдания, трябва да ви накарат да направите решаващия избор в полза на еволюционното развитие.

Втора крачка – Пробуждане на съзнанието.

Незабавно започване на практическа работа по Пътя на Съзнателната Еволюция чрез използване на една от практиките, дисциплините или отправните точки на религиозните системи.

- *Интегралният Път на Съзнателната Еволюция;*
- *Интегралната Йога на Шри Ауробиндо и Майката;*
- *Активната медитация по Джиду Кришнамурти;*
- *Пътят на молитвата, предаността и пълното себеотдаване в ръцете на Всевишния;*
- *Медитация „надолу” и „нагоре”, а също така и механични методи за повдигане на енергията Кундалини от долния енергиен център към енергийния център над темето.*

Установяване на първичен контакт с пространствената енергия и енергиите на финото тяло.

На този етап трябва незабавно да се започне реализация на Пътя по една от избраните насоки.

Първата – **Интегралният път на Съзнателната Еволюция**. Той е доста многостранен и включва в себе си цял арсенал от ефективни средства, позволяващи съзнанието на търсещия Истината да се пробуди от многовековна дрямка. Не бих казал, че той е сложен, но изисква определена бдителност на съзнанието и съзнателна дисциплина, особено в началния етап на работата. Сега няма да разкривам съдържанието на Интегралния Път, само ще кажа, че той е пригоден за хора с интелектуален характер на съзнанието. За тази категория търсещи може да се препоръча **Интегралната Йога на Шри Ауробиндо и Майката**, която органично се вписва в гореспоменатия Интегрален Път.

Има друг път – за тези, които имат религиозен характер на съзнанието – **Пътят на молитвата, предаността и пълното себеотдаване в ръцете на Всевишния**. Вярно, хората, които имат истински религиозен строеж на съзнанието сега са малко и това е напълно естествено. Пътят на абсолютната преданост към Всевишния е бил ефективен в периода на ранното християнство, по времето на неговия разцвет. Именно тогава Човешкото съзнание е било много близо до Бога. Като цяло човешкото съзнание в онзи период е функционирало на витален план и да се достигне до човешкото сърце през висшето витално е било значително по-просто. Сега времето е напълно различно. Умът и хипертрофиралият интелект практически не позволяват да се подходи непосредствено към сърцето. Значи сега са нужни други творчески подходи към него, такива като Интегралният Път на Съзнателната Еволюция, даващи възможност на хората с интелектуален характер на съзнанието да достигнат сърцето и в края на краищата да излязат на истинския път, който ще им позволи да разкрият душата или психическото същество. Без това реализацията на Пътя на Съзнателната Еволюция е

невъзможна. Бог в ума – това е пълно отсъствие на Бога. Истината или Бога трябва да се откриват единствено в сърцето.

Има още един съвсем феноменален път – **активната медитация по Джиду Кришнамурти**. Това е път за познавачи. Неговата красота трябва да се почувства предварително. Ако това се удаде, реализацията му няма да е особено трудна. За интелектуалния ум той се оказва твърде прост. Интелектът е убеден, че за успешно придвижване по духовния път са необходими някакви немислими методики: стоене на челна стойка, изострени медитации, дишане през всички отвори на тялото и пр. Но има съвсем прост път, който предлага всичко на всичко да се наблюдава процеса на раждането на мислите. Щом сериозно започнете да практикувате този метод, а това може да се прави във всеки текущ момент от времето, то мислите тутакси изчезват някъде и престават да ви досаждат. По такъв начин вие постепенно се избавяте от тиранията на собствения ум (а умът е памет), който, представлявайки всичко на всичко инструмент на Духа, се опитва да подчини на себе си цялото ви същество.

Всеки от нас може да се убеди от собствен опит как влизащите в нашето съзнание мисли и желания в буквалния смисъл започват да изцеждат от нас напълно ненужни емоции и съмнения. Умът трябва да бъде поставен на мястото си. Той трябва да го знае. Той няма никакво право да бъде господар на съществото ни. Когато го поставим на място, всичко ще се подреди. Това е едно от важните условия за напредване по Пътя на Съзнателната Еволюция. Кришнамурти предлага това да се направи веднъж завинаги. Този метод е твърде прост, но и твърде сложен, в смисъл че трябва да бъде тънко почувстван. Ако това не стане, то използването му е безполезно. Практиката показва, че този метод много подхожда на младежи. Тяхното съзнание още не е обременено от тежкия товар на паметта.

Да се започне работа на Пътя на Съзнателната Еволюция може и посредством **практиката на възходяща медитация (медитация „нагоре“)**, чиято цел е повдигането на енергията Кундалини от долния енергиен център до теменната чакра. Но само да се започне, този метод е изключително спомагателен – на определен етап от Пътя възходящата медитация е абсолютно недопустима. Медитацията „нагоре“ широко се използва в будистката практика като основна медитация, позволяваща да се осъществи излизане на индивидуалното съзнание във Висшите Сфери. За тези, които са избрали Пътя на Съзнателната еволюция, но по-рано не са практикували възходяща медитация е опасно да започват с нея. Работата на нивото на долните чакри без съответната защита Отгоре може да предизвика неконтролируемо изхвърляне на енергия от нисш порядък, което се съпровожда с общо повишаване на агресивността и полово извращение. Продължителната практика на възходяща медитация може да примами търсеция в капан, от който понякога е невъзможно да се измъкнеш.

Избран е Пътят на Съзнателната Еволюция. Избрана е практиката за работа. Започва самата работа.

В процеса на работа става постепенно пробуждане на вашето вътрешно съзнание и вътрешните ви енергии. Това непременно се случва, ако сериозно практикувате

избрания от вас метод, като разкриването и проявлението на тези енергии има мек характер, понеже самата работа на Пътя се изпълнява не хаотично, а съзнателно. Разбираш, че това трябва да стане именно така, даже и усещанията да не са от най-приятните. Доста по-зле е когато контактът с вътрешните или външните енергии се установява „принудително“, не по твоя воля, а в резултат на външен натиск. Тук са възможни всякакви усложнения във вид на енергийни пробиви на различни нива от финото тяло.

И още нещо много важно – на този етап от работата започва установяването на първичен контакт с низходящата Еволюционна Енергия – с Божествената Сила.

Трета крачка – Излизане в Нирвана.

Излизане на индивидуалното съзнание в сферите на Всеобщото Съзнание по пътя на:

- *спускане на Еволюционна (Божествена) Енергия (Сила) през енергийния център над темето на главата в ниско разположените центрове на финото тяло;*
- *издигане на енергията Кундалини от долния енергиен център с излизане в пространството през енергийния център над темето.*

Децентрализация и разширяване на индивидуалното съзнание и преход на съзнанието към нов начин на съществуване.

В процеса на работа на низходящата Еволюционна Енергия във финото тяло, според пробуждането на вътрешните енергии, става пълно разкриване на всичките енергийни центрове (чакри). В края на краищата с повдигането на енергията Кундалини от долния енергиен център се избива енергийната тапа на теменната чакра и индивидуалното съзнание излиза във Всеобщото Съзнание. По такъв начин индивидуалното съзнание се децентрализира и разширява.

Субективните усещания след реализацията на този етап са твърде любопитни. Възниква своеобразно еуфорично състояние на оглушаване и чувство за пълно излизане на съзнанието отвъд пределите на физическото тяло. Наблюдават се още ред необичайни явления, например всички събития около теб ти се виждат като на киноекран и ти си не техен участник, а си в ролята на зрител. Вярно е, остротата на подобни усещания отшумява с времето. Опасността на този етап от Пътя се състои в това, че ако не продължава да се открива за низходящата Еволюционна Енергия, индивидуалното съзнание засяда в Нирвана и търсещият вместо да върви нататък, тъпче на място. Освен това възниква опасност от попадане на съзнанието под влияние* на витални същности**.

(*бел. пр. – на руски тук е употребена думата „одръжание“ – т.е. обсебване)

(**бел. пр. – както става по-ясно по-нататък, - енергийни същности, витални същества-сили от финия план на съзнанието)

Четвърта крачка – Контакт с Божественото.

Установяване на устойчив контакт с Еволюционната (Божествената) Енергия (Сила) по пътя на активната медитация (медитация „надолу“) и (или) молитвата, предаността и пълното себеотдаване в ръцете на Всевишния.

Откриване на вътрешния Свидетел (Наблюдател) и постепенно постигане на ментално и витално безмълвие.

Издигане и спускане на съзнанието като начин на работа на Еволюционната Енергия.

Растеж (издигане) на индивидуалното съзнание.

След излизането на индивидуалното съзнание в сферите на Всеобщото Съзнание се продължава реализацията на избрания път с цел установяване на устойчив контакт с низходящата Еволюционна Енергия по пътя на активната медитация (медитация „надолу“) или по пътя на молитвата, предаността и пълното себеотдаване в ръцете на Всевишния. Сега повече никакви възходящи медитации!

Болшинството от вас си представят медитацията като седене в тиха стая със затворени очи, извъртели зениците нагоре или като представяне на самия себе си, плуващ по безбрежния океан. Истинската медитация няма нищо общо с това. В собствения си опит съм изпробвал различни видове медитации и отделям от тях четири, които работят ефективно.

Има специална възходяща медитация, има специална низходяща медитация, просто активна медитация и активна медитация „тук и сега“. В идеалния случай активното съзнание на търсещия трябва да се намира в състояние на медитация във всеки един момент. Нашата задача с вас е да реализираме това на практика. С времето, при условие че искрено се стремите към това, съзнанието ви ще бъде постоянно медитативно.

Съзнанието може да бъде медитативно през целия ден и даже и през нощта. Ще изпълнявате всякаква необходима работа, намирайки се в медитативно състояние. Ако по някакъв начин превърнете всеки момент от свободното време, - а свободно време човек има бол: един пуши, друг се отдава на клюки, трети гледа телевизия, четвърти бърби по телефона, пети чете криминалета и т.н. , - в полезна дейност, то само за два - три месеца сте способни да откриете в собственото си съзнание куп интересни неща, включително да се родите в Духа. Вие ще станете напълно друг човек. За огромно съжаление човешкият ум постоянно оправдава безделието.

След излизането на индивидуалното съзнание в Нирвана, във Всеобщото Съзнание, при редовна практика на медитация се установява устойчив контакт с низходящата Еволюционна Енергия, която влиза през темето на главата и блажено се разлива по цялото тяло. Не е възможно да не усетите това съприкосновение. Енергията слиза, работи и вие усещате това физически. Тя се разлива по клетките на тялото до самата периферия. За в бъдеще именно низходящата Еволюционна Енергия ще върши цялата

работа по еволюцията на вашето съзнание и тяло. Продължавайте практиката на активна медитация, продължавайте да запазвате медитативното състояние и в резултат тази Енергия и вашият стремеж ще свършат работата си. Именно на тази Енергия трябва да се доверите и отдадете в по-нататъшната работа, защото на Пътя на Съзнателната Еволюция вашата лична воля и усилия няма да доведат до нищо, - всяко напрежение в съзнанието (вече не говоря за гоненицата от мисли и желания) блокира контакта с Еволюционната Енергия. Колкото по-малко мислим и желаем, толкова по-често контактуваме с Божествената Сила. С времето това се разбира от само себе си, но на определен етап от работата се изисква строга дисциплина. Индивидуалното ви съзнание ту ще се издига във Висшите Сфери, ту ще се спуска в дълбините на подсъзнанието с цел неговото очистване. С течение на времето устойчивият контакт с Еволюционната Енергия ще доведе до раждането на психическото същество, до раждането в Духа.

Пета крачка – Духовно раждане.

Разкриване на психическото същество и придобиване на вътрешния Учител. Първично разрушаване на структурите на „егото“.

Раждане на чувството на Божествена Любов, осъзнаване на единството на Всичко Същинско, непрекъснатостта на съществуването и собственото безсмъртие.

Изчезване на психологическите страхове.

Актът на раждане на психическото същество не може да мине незабелязано, в редица случаи това е крайно болезнен процес. Преди раждането на психическото същество възниква най-критичното състояние, когато трябва съзнателно да се умре за миналото. В буквалния смисъл. Миналото - това е нашата памет. За да приключим с миналото и да се родим за Бъдещето, именно паметта, онази памет, с която е натъпкан нашият мозък трябва да бъде окончателно победена, за да не се връщаме повече в дебрите, където нашият неусмирим ум се лута. Считам, че днес всеки искрено стремящ се да намери Истината е способен да се роди в Духа. В по-нататъшната работа по Пътя на Съзнателната Еволюция може да има сложности от индивидуален характер, но да се реализира актът на раждането в Духа е напълно по силите на всеки сърдечно стремящ се да постигне Истината. Стремящите се към Истината само в ума няма да стигнат до никъде.

В момента на раждането на психическото същество „егото“ търпи смъртно поражение. В съзнанието на търсещия се ражда чувството на Божествена Любов, възниква осъзнаване на единството на Всичко Същинско и на собственото безсмъртие. И най-накрая – вие откривате вътрешния си Учител. С раждането на душата изчезват всички психологически страхове, включително и най-главният страх - страхът от смъртта.

На Пътя на Съзнателната Еволюция раждането в Духа е повратна точка. От този момент започва грандиозната вътрешна работа, която довежда до тотално освобождаване на

човека от Смъртта. След раждането на психическото същество низходящата Еволюционна Енергия започва работа непосредствено във физическото тяло на търсещия, като радикално го трансформира към посока на „изтъняване” на материалността.

Шеста крачка – на върха на Мъдростта.

Установяване на спонтанна медитация и абсолютно спокойствие на съзнанието (ментално, витално и частично физическо безмълвие) и като следствие окончателно разтваряне на менталното, виталното и психическото „его”.

Глобализация на индивидуалното съзнание и начало на активната работа на Супраменталната Сила във физическото (клетъчно) съзнание.

Скоро след раждането на психическото същество активната медитация се трансформира в спонтанна. Вече не е необходимо специално да следите за раждането на мислите и желанията. Спонтанната медитация сякаш автоматично не позволява на ума да се меси във вашата дейност. Сърцето решава всички въпроси. Умът застава на своето място, разбира се, понякога опитвайки се да се зъби и да ви въвлече в разни конфликти, но тези опити са относително слаби и лесно различими. Сега вашата душа, вашето психическо същество ръководи цялата работа. Именно в този период постепенно се установява ментално и витално спокойствие в човешкото същество и човек открива онази дълбока мъдрост, която позволява светът да се вижда не фрагментарно, а интегрално като цяло. Истинското виждане позволява светът да се усеща не като отделни фрагменти или частични елементи, а интегрално, при това всеки фрагмент заема съответстващото му място. Сега не е нужно светът да се обяснява с частности, сега частностите се обясняват, с виждането отгоре. Когато вижаш всичко, то частностите, в които се намира обичайното човешко съзнание, застават по местата си и ти започваш правилно да разбираш всичко случващо се. Тогава ние няма да осъждаме хората за постъпките им, у нас даже няма да възниква позив за осъждане. Ще се изяснят причините за случващото се, ще станат разбираеми законите, по които съществува светът, ще се разрешат досега неразрешими проблеми и въпроси и т.н.

Това непременно ще се случи, ако след раждането в Духа вие не задръствате ума си с всякакви теории и проблеми. Умът трябва да бъде свободен. Не трябва да го задръстваме с нищичко, ако започнем отново да го използваме безпощадно, то ще се роди мъдрец, който цял живот „няма да може да раздели на две магарета купа сено”.

Седма крачка – Придобиване на Безсмъртие.

Работа на низходящата Еволюционна Енергия в тялото и постепенна трансформация на физическото (клетъчното) съзнание.

Формиране на новото (супраменталното) фино тяло.

На този етап от работата става това, до което трябва да стигне всеки търсещ – придобиване на истинското безсмъртие. Методичната работа на Пътя на Съзнателната

Еволюция довежда до това, че нашето тленно тяло постепенно преминава към нов начин на съществуване. Новото фино (вибрационно) тяло се изработва с помощта на цялата тази низходяща Еволюционна Енергия, която започва безпрепятствено да прониква в нашето физическо тяло до нивото на клетъчното съзнание. И вече самите клетки на тялото се преустройват, преминавайки към нов, вибрационен начин на функциониране със съвършено фантастични перспективи за съществуване на човек без материална храна и течности и даже без атмосферен кислород.

Практически всичко, за което ще ви разказвам на занятията, съм го преживял като собствен опит. Аз преди всичко съм практик, а не теоретик и много от това, което ще чуете от мен, ще бъде както се казва „от първа ръка“. Онези неща, които съм прочел или чул някъде, ще бъдат представяни изключително през призмата на личния опит.

По такъв начин с времето в пашкула на старото физическо тяло се изработва принципно различно – супраментално фино тяло. А паметта, самата онази биохимична памет, чийто склад се намира в клетките на мозъка, се заменя с вибрационна. Както е известно, с възрастта повечето хора страдат от влошаване на паметта. Когато човешкият организъм започва да старее, става разрушаване на белтъчните структури в клетките на мозъка, съпровождащо се с разстройство на паметта, чак до пълния ѝ разпад при старческа деменция (старчески маразм или болест на Алцхаймер).

Напълно естествено е, че продължителността на живота на физическото тяло на съвременния човек е ограничена и той в един момент трябва да остави тялото си. В днешно време процесът на стареене на тялото е закономерно явление. Делящите се клетки на организма се делят максимум седемдесет пъти, след което тялото трябва да бъде оставено. От гледна точка на еволюцията, при днешното крайно плачевно състояние на съзнанието на хората – смъртта на тялото е позитивен факт. При новото възплъщение на човек му се предлага да започне нова крива за усъвършенстване на съзнанието - дава му се поредният шанс да се избави от неведението.

Към днешния момент непрекъснат цикъл на усъвършенстване на индивидуалното съзнание не съществува - физическото тяло на човек „е задължено“ да умре. То умира сякаш окончателно, с пълна загуба на паметта за изминалия земен живот. Само изработването на супраментално тяло и вибрационна памет позволяват на човек безболезнено да остави физическото си тяло и да премине от плътноматериално съществуване във финоматериално без загуба на паметта. Този процес може да се сравни със съзнателния преход на човек от бодърстване в сън. С изработването на супраментално фино тяло, което в бъдеще ще служи като вибрационна основа на тялото на представителите на новото земно човечество, търсещият фактически придобива безсмъртие. Това не е фантастика, а реален практически опит на пионерите на Еволюцията от двадесетото столетие – Шри Ауробиндо, Джиду Кришнамурти, Мирра Алфаса (Майката) и Сатпрем.

Осма крачка – Раждане на Новия Вид.

Радикална трансформация на физическото тяло на човека и на плътноматериалния план на съзнанието на цялата планета.

Появата на Земята на представителите на Новия Вид (супраменталния човек).

Раждането на представителите на Новия Вид на Земята и радикалната трансформация на материалната структура на планетата – това е крайният етап на обозримия за нас промеждутък от еволюционния Път на съвременното човечество. Ще дойдат Новата Земя, Новите Небеса и Новият Човек. Именно човекът се явява катализатор на еволюционния процес и проводник на низходящата Еволюционна Енергия на всички нива на земното съзнание, включително и плътноматериалните слоеве.

В процеса на семинарните занятия всички етапи от Пътя на Съзнателната Еволюция ще бъдат разгледани от нас в изключително практически аспект, от позицията на интегралната психофизиология и с всички индивидуални трудности и нюанси.

Ще се постарая също в процеса на общуването ни да се запознаете с възгледите на Великите Учители на човечеството за еволюционния процес, за пътя и начините за трансформация на човешкото съзнание, за да си изясните ролята на всеки от Великите Учители на миналото и съвременността в духовната история на човечеството.

Ето имената им: Заратустра, Иисус Христос, Гаутама Буда, Лао Дзъ, Шри Кришна, Джиду Кришнамурти, Мирра Алфаса (Майката), Шри Ауробиндо, Сатпрем.

Всеки от тях е изпълнил своята неповторима мисия. Заратустра дълго преди раждането на християнството е провъзгласил свещените му основи. Гаутама Буда е реализирал възможността за излизане на индивидуалното съзнание във Всеобщото Съзнание и е указал пътя за постигането на това. Шри Кришна и Лао Дзъ са ни дали уникални методи за интегрална работа на Пътя на Съзнателната Еволюция. Иисус Христос е реализирал директния Път на раждане в Духа и е утвърдил възможността за постигане на телесно безсмъртие от човека.

Великите Учители на двадесетото столетие – Шри Ауробиндо, Кришнамурти, Майката и Сатпрем – са направили поразителни открития в собственото тяло, ясно обозначаващи направлението на еволюцията на съзнанието в настоящия етап на човешкото развитие.

Това е. Имате ли някакви въпроси?

Въпрос: *Сред великите учители на човечеството не споменахте пророка Мохамед – основателят на Исляма. Просто го забравихте или си има някакви причини за това?*

Да, не назовах пророка Мохамед сред Великите Учители на човечеството и за това си има причини. Пророкът Мохамед, несъмнено, е необикновена личност, както в религиозен, така и в творчески план. Поетичните му откровения, които лежат в основата на Корана – свещената книга на мюсюлманите - , в болшинството си са несъмнено плод на озарение Свише, обаче тяхната духовна ценност е по-ниска,

отколкото тази на откровенията на Иисус Христос и затова ислямът като религия не е провъзгласил нищо ново след християнството, носи със себе си съществено занижаване на духовните елементи на Учението на Христос. Ако погледнем живота на самия пророк, то на първия етап от проповедническата му дейност ще видим истинската (без примеси на виталност) религиозност на Мохамед както в откровенията, така и във всекидневния живот. Впоследствие виталните страсти са засегнали личността на пророка, което тутакси оказало влияние и на неговите проповеди, в които се появили нотки на агресивност, и на всекидневния му живот (смяна на жени, нарастваща войнственост и пр.)

Въпрос: *Какво е вашето отношение към Шри Бхагаван Раджниши – към Ошо?*

Ошо – велик актьор, блестящ разказвач, специалист по развенчаване на религиозни и други идеали, но неговото „духовно“ (в кавички) кредо лежи в сферите на низшето витално (в сексуалния и съвсем малко в по-високите центрове) ненапразно са го наричали „секс-гуру“. Опитът на Ошо да организира нова религия – религия без Бог – не се е удал: за „бог“ е било избрано низшето витално.

Въпрос: *А как се отнасяте към учението на Карлос Кастанеда?*

Към личността на Карлос Кастанеда и към неговото учение се отнасям съвсем конкретно. Кой е Кастанеда и с какво може да помогне той на искрено търсещия Истината? Кастанеда интригува ненаситния читател с елементи от виталните магии на древните индиански народи (маи и ацтеки), но не дава никакъв Път. Във всичките многотомни учения на дон Хуан улових една единствена забележителна мисъл, отнасяща се до така наречената „точка на съсредоточаване“. Това означава, че активното съзнание винаги трябва да бъде съсредоточено. Това е всичко. И толкова. За сериозната работа виталните номера на древните са абсолютно неприемливи. Сега светът е напълно друг, други сили са излезли на арената на Еволюцията и затова пращното минало трябва да бъде категорично отхвърлено. Да се разкрие психическото същество (божествената душа) с помощта на виталната енергия е невъзможно. Времената на маите и ацтеките безвъзвратно са отминали. Магичните игри не са за онези, които са готови съзнателно да еволюират.

Както казах вече, сега е необходимо да се установява устойчив контакт с низходящата Еволюционна Енергия, а не човек да се упива от феноменални частности, обаче човешкото съзнание е така устроено, че частностите във формата на чудни видения и енергийни феномени му се нравят повече. Откриването на низходящата Еволюционна Енергия ви освобождава от частностите, които ще бъдат единствено малки фрагменти на Пътя. Нашата задача е да открием в себе си частица от Бога, а всичко останало ще се нареди от само себе си.

Хаотичното (без защита Отгоре) пробуждане на вътрешните енергии и контакт с пространствените енергии е извънредно опасно занимание, а именно към това ни призовават „героите“ на Карлос Кастанеда. Имах възможността да наблюдавам хора, занимаващи се с енергийни фокуси, които бяха на границата на умопобъркване, а

веднъж буквално издърпах един младеж от прозореца, на когото от заниманието с цялата тая щуротия му закипя подсъзнанието.

Въпрос: *Но човек е способен да контролира съзнанието си.*

Думата „контролира“ тук не е съвсем на място. Човек може да си мисли, че е способен да контролира нещо, макар в действителност да няма никакъв контрол. Може неволно (без защита Отгоре) да се намъкнеш в опасни кътчета на съзнанието и никога да не се измъкнеш оттам.

Освен това съществуват така наречените „враждебни сили“ – формирания на финия план, способни периодично да довеждат психиката ви до пълна изнемога. Съществува и обсебването, когато вашето психо-физическо тяло става дом за развъплътени* същности от виталния свят. Накратко, човек, опитващ се да следва Пътя на Съзнателната еволюция, без да си е осигурил подкрепа Отгоре, винаги го дебнат доста сериозни опасности. Ето, че по света ходят разни „блажени“, „христосовци“, спасители на Русия и на човечеството, творци на велики открития...

(*бел. пр - Както става ясно на едно място доста по-нататък в книгата (на стр.155.), с думата „развъплътени“ се има предвид все още неразпадналите си витални тела на хора, които на физически план са вече умрели.)

Въпрос: *За мен един момент се явява доста принципен – занимавайки се по вашата методика, да останеш в социума.*

Това, което ви предлагам, може да бъде направено единствено, оставайки в социума. Да бягаш от социума - означава да бягаш от еволюцията. Длъжни сме да еволюираме в тези условия, в които сме поставени от самия живот: да продължим да работим и да вършим това, което вършим. Самата работа трябва да стане за вас поле за съзнателна еволюционна дейност. В резултат, когато откриете нещо вътре в себе си – психическото същество или божественото присъствие – и станете абсолютно съзнателни, вие ще промените онова, което действително не ви подхожда: ще смените съпруга(та) си, семейството, работата или ще останете в самота. Това е ваше право. Но подчертавам, това може да бъде направено само тогава, когато вие действително станете съзнателни. Само тогава актът на промяна на каквото и да било няма да носи импулсивен характер, това няма да бъде опит за разместване на мебелите в същата стая, - това ще бъде друга стая, освободена от вехториите на миналото, които биха могли да ви пречат в работата. Трябва просто да влезете в другата стая, а кое от миналото да вземете със себе си в нея - ще ви подскаже сърцето.

В продължение на дванадесет години следване на Пътя на Съзнателната Еволюция аз през цялото време пребивавах в социума – работех, занимавайки се с разследване на тежки авиационни произшествия и научна дейност, изпълнявах семейни задължения, спортувах, пишех книги, обичах в крайна сметка, и всичко това беже толкова прекрасно. Вярно, възникваха и сериозни трудности, но аз не бягах от тях, а ги посрещах в пълна яснота на съзнанието – никаква паника.

Може да възразите, че това е моят път. Но това не е така. Пътят на всички е един. Подходите към него са различни и зависят от степента на готовност за радикални промени, изработена в минали възплъщения, от днешното състояние на вашето съзнание, от степента на неведение, в която пребивавате сега. Съгласни ли сте? Съществуват варианти за подход към отправната точка на Пътя, а главният път е един. Има определени етапи от Пътя, които са неизбежни. За тях вече ви говорих накратко. Случва се два-три етапа да се реализират успоредно наведнъж, но реализацията на всеки следващ етап не може да се счита за завършена, до тогава, докато предшестващият етап не е напълно завършен.

Основно хората засядат на втория и третия етап от Пътя на Съзнателната Еволюция. Именно на тези етапи се пробуждат вътрешните енергии, установява се контакт с низходящата Еволюционна Енергия, става излизане на индивидуалното съзнание във Всеобщото Съзнание. У човек се появяват позиви да лекува, да учи другите, да спасява страната и Земята от врагове и катаклизми, раждат се различни теории, в които всичко е замотано до немай къде, възникват позиви към писателска дейност, създават се многобройни психологически и социологически опуси, които авторите мътят като кокошка яйцето си. На този етап много търсещи засядат и прекратяват всякаква работа в план на придвижване по Пътя на Съзнателната Еволюция. Този етап трябва да се премине съзнателно и меко, за да не се изгубите в дебрите на виталното.

Ако този етап се преминава безсъзнателно, то, в края на краищата, виталните сили от низш порядък отварят вратата за „враждебните сили“, а те започват да си играят с човек, въвличайки го във витални игри, подхранващи неговото „его“. Отначало това се харесва, а после става късно – конфликтът между „егото“ и психическото същество може да доведе до тежки нервнопсихични разстройства.

Въпрос: *А как човек да бъде изваден от това състояние?*

След определен момент да се направи това става практически невъзможно. Тези хора обикновено са носители на извънредно раздуто „его“ и затова всичко ставащо с тях е напълно закономерно, в по голямата си част това са кармични неща.

Въпрос: *А как все пак да се помогне на тези хора?*

Въпросът е сложен и всеки конкретен случай изисква внимателно разглеждане и индивидуален подход. Като цяло обаче има една универсална рецепта - да се стъпи на Пътя на Съзнателната Еволюция и последователно да се реализират етапите му, но далеч не всички от тази категория хора са способни на това.

Въпрос: *В каква степен паметта ни пречи?*

В основата на нашия ум, в основата на нашия разсъдък и интелект лежи паметта. Онази биохимична памет, която се формира в клетките на главния мозък, действително пречи на човек, понеже умът, не знаейки своето истинско място в човешкото същество, ненужно се меси навсякъде и във всичко. С вмешателството на ума човек никога не възприема света такъв, какъвто е в действителност. Всичко виждано, чувано, осезавано,

обонявано съзнателно или несъзнателно се сравнява с това, което се пази в паметта. Тази верига на сравнение постоянно работи и без нея е невъзможно да си представим процеса на възприемане. Ако се стремим да изменим съзнанието си радикално, то тази верига е необходимо да се прекъсне. Съзнанието трябва да премине на принципно нов начин на функциониране – мислене чрез озарение, когато информацията се обработва на вибрационно ниво. При това се изработва (или се разкрива) принципно друг вид памет – вибрационна памет, която не зависи от възрастовите изменения на мозъчните съдове и биохимичните структури на мозъка. Освен всичко останало, имайки стабилен контакт с низходящата Еволюционна Енергия, от пространството „над главата” може да се извлече практически всякаква информация. В това пространство или както сега е модерно да се говори – в информационното поле – има всичко.

Въпрос: *С какви методи може да се открие низходящата Еволюционна Енергия?*

Контактът с низходящата Еволюционна Енергия не е възможно да се установи с никакви форсирани методи, за два-три дни интензивни занимания, както предлагат безмерно навъдилите се психоенергоманипулатори. Само в процеса на всекидневна старателна работа по реализацията на Пътя на Съзнателната Еволюция може да се излезе на ново ниво на функциониране на съзнанието. Никакви „силови” методи на работа! С откриването на низходящата Еволюционна Енергия започва преобразуването на вашето съзнание. Със своите усилия вие не можете да направите това, което прави тази Енергия. Просто е необходимо да ѝ се доверите и тогава прогресът на Пътя е осигурен. На своите сили може да разчитате, когато е нужно да пренесете тежък куфар.

Въпрос: *По време на вашето изказване ми се появи силен шум в ушите, чиято тоналност периодично се менеше. Какво може да означава това?*

Това може да означава само едно, - че в процеса на беседата ние с вас сме се намирали в единно вибрационно поле и моята спонтанна реч ви е въздействала не само смислово, но и вибрационно. По време на беседата ни във вашето съзнание активно е работила низходящата Еволюционна Енергия, вие сте бил открит за нея, намирал сте се в реалността, пребивавал сте в текущия момент на времето - „тук и сега”. Това е удивително! Значи беседата е имала смисъл. Изменението на тоналността на шума свидетелства за изменение на интензивността на енергийния поток.

Ако вместо да ме слушате с тотално внимание, се опитвахте да записвате или влизате във вътрешна полемика относно чутото, то подобен ефект нямаше да се наблюдава. По такъв начин беседата ни е носила истински медитативен характер за вас.

Въпрос: *Можем ли да се освободим от влиянието на миналите животи?*

Какво значи да се освободим от влиянието на миналите животи? Очевидно вие имате предвид кармичните връзки на миналото? Когато човек започне искрено (подчертавам искрено!) да следва Пътя на Съзнателната Еволюция, негативните кармични връзки както от миналите животи, така и от настоящия се трансформират по чудесен начин, без да са необходими никакви специални разнищвания. На хората много им харесва да се

ровят в миналото си и не само в своето. Анализът на истински и мними кармични връзки пречи много на търсещия, чието съзнание и без това е обусловено от множество изработени по-рано стереотипи на мислене и възприятие. Във връзка с това искам да ви обърна внимание на извънредно вредните във всякакви отношения явления, свързани с „диагностика на кармата“ и „кармична медицина“. Всичко, свързано с тези неща, поставя в задънена улица и най-здравия (в психологически план) индивид. Бедният човек го обхващат ужасни мисли, че целият ни сегашен живот е обусловен от греховете на нашите далечни предци. Да и изход от тази ситуация не се предвижда, освен само ако не се обърнете за помощ към самия автор на подобни опуси. Запомнете, всичко това са втели некипели! Трябва да се работи! Всичко зависи от искреността на вашия стремеж да постигнете Истината, а кармичните „нещица“ са напълно преодолими.

Ровенето в миналото, в това число и в историческото, пречи на напредването по Пътя. Може да се обърцате към историята, но при условие, че вашето съзнание е вече очистено от ментални догми и наслоения. Само тогава ще можете правилно да оценявате миналото и да извлечете от него необходимите уроци.

Сега, с леката ръка на Е. Мулдашев, авторът на книгата „От кого сме произлезли?“, се започна масово увлечение на търсещото човечество по „сомати-пещерите“, пирамидите, техния произход и предназначение. Всичко това би било забележително, ако търсещите не се занимаваха с него в ущърб на главното, а главното - това е изменението на собственото съзнание чрез достигане на равновесие и гладкост в ума и емоционалната сфера. Вместо да работят активно в тази насока, те задръстват ума си с извънредно любопитна, но същевременно противоречива информация. В резултат у търсещия се създава илюзия за ръст на съзнанието и съпричастност към архиважните търсения, което в действителност само препятства напредването по Пътя на Съзнателната Еволюция.

Разбира се, интересно е да се знае кой и с каква цел е построил пирамидите; служили ли са те като източници на пространствена енергия или напротив, представлявали са нейни гасители в периоди на повишена енергийна активност. Повтарям, може да се занимавате с анализ на интересуващи ви въпроси, но за целта съзнанието трябва да бъде радикално трансформирано, тогава има надежда да получите правилна представа за истинското предназначение на същите тези пирамиди. Ако посветите целия си живот на ровене в интересуващите ви въпроси и не предприемате нищо в план изменение на собственото съзнание, то вие неизбежно ще деградирате, без изобщо да подозирате това.

Въпрос: *Правилно ли съм ви разбрала, че основната задача на търсещия е да спре да мисли?*

Да, това е една от главните задачи. Вярно, думата „да спре“ тук не приляга съвсем, мисленето трябва да бъде поставено на място. В определени ситуации то е просто необходимо. Мисленето не трябва да бъде хаотично и не трябва да тероризира съзнанието на търсещия. Свободата от мисли, когато мисленето не представлява необходимост, е и истинската медитация. Само при истинска медитация е възможен

контакт с низходящата Еволюционна Енергия, способна радикално да трансформира съзнанието ви.

Въпрос: *Трябва ли да полагаме усилия, за да постигнем резултати на Пътя на Съзнателната Еволюция или Пътят трябва да е без усилия?*

Преди всичко, вие трябва да имате искрен стремеж да стъпите на Пътя на Съзнателната Еволюция и незабавно да започнете работа в едно от избраните направления на Пътя. Думата „усилие“ в работата е абсолютно неприемлива. Пътят е без усилия. Каквото и да е усилие предизвиква триене в съзнанието ни, а това е нежелателно. Подчертавам, ако вашият стремеж да работите е искрен, то при вас в нужния момент винаги ще дойде нужната информация, нужната книга, нужният човек, нужната вещ.

Когато започвате да живеете в реалността, в настоящия момент на времето, тогава всички събития във вашия живот по чудесен начин се стичат така, както е необходимо, за да се избавите от неведението и да станете абсолютно съзнателен. От време на време ще ви се струва, че всичко около вас препятства придвижването ви по Пътя – вие боледувате, страдате, преследват ви светски несполуки, - но това е нормално явление. По този начин Провидението ви кара да обърнете внимание на вашите несъвършенства и да извлечете необходимите уроци от това.

Ако човек е съзнателен, а под съзнателност следва да се разбира пребиваване на активното съзнание в реалността (в текущия момент на времето), то на него му е доста по-лесно да избягва опасните подводни течения и вътрешни катаклизми. С излизането на индивидуалното съзнание във Висшите Сфери, няма да ви е необходимо да подбирате думи – речта ще се лее сама. Заради професионалната си дейност трябва да пиша доста обемни и строго аргументирани заключения по анализа на действията на летателните екипажи в аварийни и катастрофални ситуации. Ако по-рано (преди началото на следването на Пътя на Съзнателната Еволюция) работата по едно заключение ми отнемаше не по-малко от месец, то сега в течение на седмица анализът е напълно готов. Проблемите, свързани с професионалната дейност, изчезват. Всякаква работа добива истински творчески характер. Нужните мисли вече не се процеждат мъчително през ума, а във формата на вибрационни озарения спонтанно влизат във вашето съзнание и мигновено се трансформират в реч. Сега практически не мога да фиксирам мислите си на хартия – просто ръката не успява да го направи. Ако пък все пак се опитвам да записвам, ръката просто прави права линия, стараяйки се да не прекъсва потока на вътрешната (вибрационна) реч. Сега, за да съхраня целостта на информацията, изговарям всичко необходимо на диктофон, а после вече пренасям информацията в компютър или на хартия.

Въпрос: *А как е със стихотворното творчество?*

Стихотворното творчество? Десет години писах стихове – от 1980-та до 1990-та година, - после престанах. Престанах, защото с течение на известно време поетът неизбежно започва да се повтаря, - а това е движение в кръг. Работата по Пътя на Съзнателната Еволюция напълно ме погълна и вече не ми беше до стихове. Вярно, съвсем неотдавна

написах едно (може би последното) стихотворно произведение – „Апокриф от Иисус“. В него съм се постарал да изложа дълбоката същност на Христовото Учение. Получило ли се е? Мисля, че да.

А изобщо, на определен етап от работата на Пътя на Съзнателната Еволюция у много хора се пробуждат творчески способности (към стихосложение, рисуване, свирене на музикални инструменти и т.н.). На мен самия ми се струва, че преди десет години можех да стана и художник. А сега е вече късно, пък и това не е за мен. Сама по себе си работата на Пътя – това е висше творчество – творчество на вътрешното преобразяване.

Въпрос: *Не сте ли изгубил интерес към своята специалност?*

Думата „изгубил“ тук не е съвсем уместна. Сега изпълнявам всяка работа без каквато и да е привързаност, просто работя и толкова. Нямам както интерес, така и неинтерес. След определен момент двойствеността изчезва. Просто добросъвестно изпълняваш всякаква работа. За резултатите не се безпокоя и не мисля кой какво ще каже по този повод. Всякаква привързаност или заинтересуваност – това е ненужно триене в съзнанието, което е сериозна пречка на Пътя на Съзнателната Еволюция. А въобще – всякаква работа изпълнявам с радост.

Въпрос: *А изпитвате ли необходимост да се занимавате с някаква конкретна работа?*

С удоволствие не бих работил въобще и бих се пенсионира (смях). А иначе сериозно, то към днешния ден виждам необходимост от работа с хора за реализацията на Пътя на Съзнателната Еволюция, но абсолютно не бих се разстроил ако това не се случи. Трудно е да се работи с хора, особено с голяма аудитория. От известно време много остро, понякога даже болезнено чувствам аудиторията, настроението на всеки човек. Ако някой е раздразнен, това винаги се усеща под лъжичката в района на слънчевия сплит. Видно е и от кого идва това. Силно развитото човешко „его“ волно или неволно упорито се съпротивява на всякакви нови знания, особено ако те са насочени към развенчаване на „егото“. Когато аудиторията е по-малка, то да се работи е далеч по-просто. Хората по-лесно възприемат чутото, понеже числото на пречките от страна на упорито съпротивяващите се е значително по-малко. Веднъж присъствах на голямо духовно събрание. Много хора, но никакво духовно единство. Всеки излизащ чуваше само самия себе си. Когато се изправих на трибуната и започнах да излагам основите на Пътя на Съзнателната Еволюция, аудиторията притихна за известно време, но после мигновено прояви негативна реакция. В областта на слънчевия ми сплит започна истински пожар. Едва единици чуха това, което исках да стигне до тях. На това събрание още веднъж се убедих в пагубността на колективните мероприятия под опеката на духовно единство. Хората повече ги интересува безсъдържателното бърбене, отколкото конкретните дела, отнасящи се до вътрешната духовна работа.

Въпрос: *Как да контролираме емоционалните сринове?*

Ако в процеса на работа възникват емоционални сринове или нападки на „враждебните сили“, то в това няма нищо страшно. Просто се учете навреме да улавяте момента на тяхното нахълтване в активното ви съзнание, не позволявайте на емоционалното формирование да се реализира. Емоционалното формирование – това е енергийно образувание, което се стреми в пълна степен да се захрани от вас като от донор. Ако му позволите безпрепятствено да нахлуе в съзнанието ви, то въпреки вашата воля, то буквално ще изсмуче от вас всичко възможно. Особено нагледно това се проявява в семейните скандали. Дори разбирайки цялата пагубност на случващото се, не е по силите ви да възпрете емоциите си. Затова всякаква емоция трябва да се улавя направо на входа. Джиду Кришнамурти – един от духовните гении на двадесетото столетие – предлага осъзнато да следим за раждането на всяка мисъл и всяко желание. Тогава търсецът няма да има никакви проблеми с емоционални сринове. Самият акт на осъзнатото наблюдение на раждането мислите и желанията ги разтваря на входа. Никаква борба, никакво излишно напрежение. Това е една от най-ефективните форми на активна медитация, чиято реализация позволява напълно да се осигури филтрирането на мисли и желания до тогава, докато в съзнанието ви не се установи спонтанна медитация. Тя настъпва тогава, когато във вас се роди психическото същество.

Като цяло нападките на „враждебните сили“ са много полезни за търсецът и той трябва да ги приема с благодарност. По това, как търсецът се справя с тези състояния, се познава качеството на изпълнената вътрешна работа. С времето нападките на „враждебните сили“ ще стават все по-редки и по-редки и съвсем ще престанат. Ако смятате, че напускането на света (например в манастир) помага за напредването по Пътя, то грешите – нападките на „враждебните сили“ на места в уединение не са с нищо по-слаби отколкото в света. За това свидетелстват всички свети отшелници. Така че за повишаване на качеството на вътрешната работа е по-добре да пребивавате в самия гъсталак на живота, където има куп неудобства и неуредици. И ако успеете именно в тази обстановка да очистите съзнанието си, то чест и хвала вам. По такъв начин ще достигнете до това, че вече нищо да не може да ви разколебае. А това е много важно. Така че не следва да се бяга никъде.

Въпрос: *Какво е сега отношението ви към парите?*

На физически план на съзнанието парите представляват необходима условна мярка за осигуряването на стокообмена в човешката общност. Парите са условна ценност, абсолютната ценност, разбира се, пребивава в духовната сфера. Нормалният човек трябва да има подслон, дреха и храна. Този минимум трябва да бъде осигурен, но без излишества. На някои жени се случва да им е нужно още нещо. На някои мъже – играчки от типа на автомобили. Аз нямам нито кола, нито вила и не страдам от това. Никога през живота си не съм завиждал на никого. Специални желания също не съм имал. Вярно, на времето исках да стана силен, дълго време се занимавах с тежка

атлетика и си спечелих компресивна фрактура на гръбначния стълб, и досега това дава отражение. Към парите винаги съм бил равнодушен. Имах храна, подслон и дреха.

Съществува една история за Диоген. Както е известно, Диоген е ходел чисто гол и е живеел в огромна бъчва. Отначало имал паница, от която ядял и пиел вода. Веднъж Диоген искал да пие и бързо се отправил към брега на реката. Пред него, също към реката тичало куче. То стигнало първо до брега и запончало да лочи вода. Диоген пък по пътя изпуснал паницата и докато я вдигал, кучето, вече напило се, излязло насреща му. Тогава Диоген хвърлил паницата, изтичал до реката и, като се навел, започнал да пие вода като куче. Така Диоген се избавил от товара и на последната си собственост.*

(*бел. пр. – Може да се сетим и за друга история в този дух: Минавайки покрай някой пазар, при вида на множеството изложени стоки, Сократ често си казвал „От колко много неща нямам нужда!...“ Казвал също, че когато най-малко се нуждаел от каквото и да било, тогава бил най-близко до боговете.)

Въпрос: *С времето потребността от сън през нощта намалява ли?*

В началото, когато тъкмо стъпих на Пътя на Съзнателната Еволюция, потребността ми от сън рязко намаля. Спях три, четири часа в денонощието. Сега спя седем-осем часа. За сън обикновено се оттеглям с голяма радост. Много е интересно да се работи във финия свят. Там се случват занимателни неща, възникват ярки картини, с две думи маса необичайни неща. Животът не прекъсва по време на сън. Ако сега изпадате в сън и при събуждането не помните практически нищо, прекарвайки нощното време в пълна безпаметност, то с началото на работата на Пътя търсещият постепенно става съзнателен в съновиденията си и те започват да се запомнят. Това става, защото у търсещия се пробужда и се изработва вибрационна памет. Защо ние практически не помним сънищата си или ги помним за много кратко време след събуждането си? Ами защото у обикновения човек функционира само биохимичната памет, фиксирана в клетките на главния мозък. Ако формиращите я вибрации не бъдат подкрепени с повторения, те бързо се разпадат. В съня биохимичната памет не се формира напълно, тоест вибрациите не се кристализират, а веднага се разпадат. Според напредването по Пътя на Съзнателната Еволюция вибрационната памет започва да функционира и тогава ние помним голяма част от своите нощни приключения*. Да се работи по време на сън е много интересно!

(*бел. пр. – В интерес на истината, в руския текст тук е употребена думата „похождения“, чието значение съвпада точно с българското; съмнявам се, че тук авторът е имал предвид любовни (сексуални) авантюри – затова считам за по-удачно да бъде преведено като „приключения“.)

Въпрос: *Получава се така, че работата носи постоянен характер?*

Разбира се. Яснотата на съзнанието не бива да се прекъсва даже и в съня. Сънят е необходимо да бъде използван за работа. Онези, които много обичат да спят, трябва да помнят, че съзнанието не трябва да спи.

Въпрос: *Вие уморявате ли се?*

Сега се намирам на такъв етап от работата, когато активното съзнание практически не се уморява. Съзнанието се уморява, ако го обхващат мисли и желания. От време на време се уморява тялото. Сега в него активно работи низходящата Еволюционна Енергия. Когато Енергията активно работи в тялото в периоди на форсирано спускане – това все пак е доста тежко. Особено тежко беше на първо време, понеже тялото привикваше към този процес. То се уморяваше, беше му необходим отдых. Много помагаше сънят. В процеса на работа на низходящата Енергия на ниво телесно съзнание постепенно се изработва ново фино (вибрационно) тяло. Физическото тяло понякога се уморява, тъй като за момента не е способно напълно да усвоява тази Енергия. Достигането на пълна прозрачност на тялото за вибрациите на Истината е залогът за физическа лекота. В ранните етапи на работата на Пътя клетките в прекия смисъл се плашат от нея и започват да се паникьосват, особено при форсирани спускания на Енергията, и оттук са дискомфортът и различните форми на телесни разстройства. Но ако този процес се реализира в процеса на работа на Пътя на Съзнателната Еволюция, то той протича значително по-меко, отколкото в хода на принудителна (безсъзнателна) трансформация.

Въпрос: *А как се храните?*

Храня се нормално. Месо не ям. Основно се храня с каши, бобови растения, зеленчуци, в неголямо количество употребявам орехи и мед. Като цяло – никакви строги правила няма. Не пия чай, кафе и, естествено, спиртни напитки. Не възниква такава потребност. С времето организъмът започва сам да си избира храна. Например след някакво време отпада потребността да се яде месо, риба, яйца и пр. Но повтарям това идва само, независимо от каквито и да било правила и предписания и заради това не бива изведнъж да си налагате строги ограничения. Според придвижването по Пътя запущеността на клетките с шлака от хранителни продукти, чиято преработка е неудобна за организма, пречи на усвояването на Енергията. Намаляването на количеството употребявана храна до разумни предели, също така благоприятства процеса на асимилиране на Енергията.

Въпрос: *Излиза, че за предстоящите петнадесет занятия ние трябва да разкрием душата?*

Не.

Въпрос: *Тогава каква задача стои пред нас?*

Първото, което би ми се искало да видя у вас в края на занятията ни, е това, че сте престанали да бъдете предишните. Предишните в смисъл като възгледи за всичко случващо се наоколо, за самите себе си, за мястото на човека в този свят, за еволюционния процес като цяло. Това вече е хубаво. Ако при това ми се удаде да пробудя у вас стремеж към Работа, - това ще бъде голяма победа. А ако вие с цялата си

сериозност стъпите на Пътя на Съзнателната Еволюция, то ще бъде достигната и основната цел на нашите занятия.

Занятията ще се провеждат веднъж седмично. Още на първите занятия ще ви предложи конкретни методики за работа по Пътя на Съзнателната Еволюция и в течение на цикъла (а това са четири месеца) ще имате възможност да оцените тяхната ефективност. При сериозно отношение към работата у всеки от вас ще има осезаеми психо-физически изменения и определени успехи. Подчертавам – само при сериозно отношение. Събрали сме се с вас за сериозна дългосрочна работа, а не да се надпреварваме да разкрием психическите същества (душите) по-скоро. Работата трябва да бъде планомерна, в никой случай форсирана. Работете и успехите ще дойдат!

Занятието – това е преди всичко общуването ми с вас. Целта на занятието не е да ви нахраня с информация, а вибрационно да ви „заразя“ с идеята за преобразуване на съзнанието, идеята за неговото еволюционно преустройство и да ви дам определена насока. Останалото ще зависи изцяло от вас. Това ще бъде изцяло ваша работа. Може да ми вярвате или да не ми вярвате, но ако работите с цялата си сериозност и искреност, то резултати непременно ще има. Само в работата може да изпитате истинността на казаното. Ако не ми повярвате и не правите нищо – това си е ваше право.

Въпрос: *При вас как се получи това?*

Под „това“ имате предвид заставането на Пътя на Съзнателната Еволюция? Как се получи при мен? Отворих книгата на Сатпрем „Шри Ауробиндо или пътешествие на съзнанието“* и разбрах, че това е моята книга, в нея е всичко, трябва да започна да работя. Толкова е просто. У мен отпаднаха всякакви въпроси и съмнения. Ето я моята книга! Ето го моят Учител! От тогава работя. Осъществих едно, осъществих друго, осъществих трето... Всичко става, както си става. Минаваш през определените етапи, обозначени на Пътя от пионерите, значи всичко е правилно. Със своя опит, аз обозначах още няколко етапа. Всичко това съм изложил в книгата си „Свобода от Смъртта“.

(*бел. пр - На български заглавието е преведено „Шри Оробиндо или авантюрата на съзнанието“ – издателство „Факел експрес“ София, 2007 , превод от френски – Иван Пастухов.)

И още нещо, на занятията не записвайте нищо, просто ме слушайте с пределно внимание, слушайте ме с цялото си същество, без вътрешни спорове, бъдете наивни деца, - внимавайте във всяка дума. Още щом започнете да записвате думите ми, ароматът на тоталното възприятие изчезва на мига – остава само гола разсъдъчна схема. Има книга и в нея ще намерите практически всичко, което бихте могли да запишете в хода на нашите беседи. Ако нещо трябва да се запише на хартия, ще ви кажа. И така – просто слушайте. Когато пишете, вие вече не ме чувате, защото всичко чуто преминава през призмата на паметта, а това означава пълно отсъствие на контакт с истинските вибрации, вложени в моите думи, в речта ми. Като записвате - вие изпадате от реалното време и ние с вас се намираме на различни територии. Затова вашата задача е да слушате, да слушате и да слушате. Искam „да се заразите“ с нещо от мен. Тогава всичко

ще бъде наред. Основната задача е „да се заразите“. И тази „зараза“ ще работи у вас по чудесен начин.

Въпрос: *Ще работим по книжката на Кришнамурти „Свобода от известното“ или ще ни е нужно още нещо?*

В периода на занятията ни не искам да ви давам никакви книги. За сега не ви е до това. А книгата на Кришнамурти – това е особена книга. Задължително се сдобийте с тази книга и ние ще я използваме в качеството на медитативно средство. Тя съдържа само осемдесет страници, но на тези страници е изложена цялата истинна психология на съвременния човек. Умеете ли още да пишете? Хубав ли е почеркът ви? Ето какво, ще се опитвате да преписвате тази книга дума по дума, започвайки от първия ден от работата, без да включвате мисловния апарат, тоест без да спорите с автора. Това е чудесно медитативно средство. Към края на занятията трябва да я препишете напълно и по-добре - не един път.

Ще кажа за себе си. По такъв начин честно, с дребен равен почерк, изписах поне десет дебели тетрадки голям формат. Когато започнах работа на Пътя на Съзнателната Еволюция, бях твърде утежнен от интелекта, имах твърде изострен ум, който постоянно сравняваше всичко със всичко и във всичко се бъркаше. За да проникна в същината на сериозните неща, аз се занимавах с медитативното им преписване. Преписах Шри Ауробиндо, Сатпрем, Кришнамурти, Даниил Андреев, Елена Ръорих, Блаватска... Преписах Евангелието. С две думи какво ли не преписах, при това някои неща - многократно. На средния пръст на дясната ръка ми излезе мазол на преписвача, а самият пръст силно се изкриви. С времето у мен вече не възникваха никакви вътрешни полемики относно прочетеното и преписваното. Ето тогава ми се изясни стремежа на монасите отшелници да се занимават с преписване на свещени книги. Това е идеален метод за духовна работа*. Съветвам ви преди сън задължително да го опитате.

(*бел. пр. - Авторът изрично подчертава, че става дума не просто за преписване, а за медитативно преписване – когато ръката, очите, умът и душата работят като единно цяло и в главата няма и една мисъл. При преписването не бива да има никаква мисъл и е необходимо човек да се намира изцяло потопен в самия процес на преписването и да е спокоен, в противен случай всичко се обезсмисля и цялата дейност се превръща в нещо, граничещо със зубраческа безсмислица. Медитативното преписване способства и самото физическо тяло активно да участва в усвояването на Истината. А иначе, ако просто преписваме механично (едва ли не за норматив) или пък, ако сме предварително предубедени, че нищо няма да излезе от тази работа, то, колкото и да продължаваме, не можем да се сдобием с нищо повече освен с мазол на пръста и определено количество изписани листа хартия.)

Във Владивосток имам една позната, психоложка. Тя изучава въпросите на социалната психология и психологията на личността, при това доста успешно. Препоръчах ѝ да поработи с упоменатата книга на Кришнамурти. Това ѝ хареса. С времето процесът на медитативно преписване на книгата за нея стана основна форма на вътрешна работа. Час и половина преди сън ежедневно (за кой ли път вече!), тя преписва тази книга,

откривайки в нея все нови и нови пластове. Съзнанието ѝ съществено се измени и се очисти от догми и разни видове предразсъдъци. Това ѝ оказва съществена помощ както в живота, така и в професионалната дейност.

Ето, започнете да работите и вие и при вас непременно ще се получи нещо. Само не бива нищо да форсирате или да си поставяте конкретни цели, например да излезете в нирвана или да разкриете душата. Ако работите искрено и сериозно, то ви гарантирам – вие няма да останете предишните. Това е важно.

Въпрос: *А трябва ли да се правят някакви физически упражнения?*

Физически? Непременно! Физическото тяло трябва редовно да получава оптимални порции натоварвания през целия живот. Не мога да ви препоръчам какви именно упражнения трябва да правите и с какъв спорт да се занимавате – всеки има индивидуални склонности. В краен случай правете поне сутрешна гимнастика. Аз редовно правя упражнения с гимнастически гирички, набирам се на лост, периодично вдигам гири и щанга, ходя на руска баня с метличка. През лятото често си правя разходки с велосипед. В почивните дни се разхождам по два-три часа в гората с кучето. Преди много и с голямо удоволствие играех бадминтон. Чудесна игра. Изостря спонтанното мислене и координира двигателните реакции. Своеобразен шахмат в движение. Поддържането на физическия тонус на тялото е необходимо условие за оптималната работа на Еволюционната Енергия в клетъчното съзнание. Над тялото не следва да се издевателства, преуморявайки го с несъответстващи му натоварвания. Не следва и да го морите с глад. Във всичко е нужна мярка.

Въпрос: *А закаляване?*

Е, ако ви харесва да правите това – правете го. Аз например не правя сутрешна гимнастика и никак не страдам от това. Ще кажа едно: това, с което се занимавате не бива да има култов характер. Това означава – ако по някаква причина бъдете лишени от тези закалявания, вие не трябва да страдате или да изпитвате дискомфорт.

Вие се придвижвате по Пътя на Съзнателната Еволюция и да допуснем, че съдбата ви постави в такива условия, че да сте принудени да пребивавате в своеобразно самотно заточение. Ако при това вие изпитвате дискомфорт от отсъствието на нещо, значи вътре у вас не всичко е наред. Не бива изкуствено да се ограничаваме, но следва да помним, че не бива да сме обвързани с това, което имаме, иначе ще бъдем изцяло зависими от обстоятелствата. Трябва да се роди свобода от условностите.

Въпрос: *Но сега условностите изцяло определят човешкия живот?*

Затова, преди всичко, трябва да разберем какво представлява човекът сам по себе си. Без това разбиране няма да се придвижим наникъде. Това е основата, от която трябва някак да се отгласнем, за да не храним илюзии за човека като за съвършено същество или като същество, претендиращо за съвършенство. Нашата задача с вас е да се убедим, че човекът не е съвършен в нищо. Когато осъзнаете това, у вас трябва да се зароди искрен стремеж да се промените. Свикнали сме да мислим, че ние сме едно, а всички

останали хора – друго. Практически всеки може да каже за себе си: „Аз пък знам, че се отличавам от всички в положителна посока.“ Тази илюзия трябва да се развенчае. Лека-полека, без да я излагате на показ. Това не винаги е приятно, но за това алтернативи няма.

По Пътя на Съзнателната Еволюция всеки има своите трудности. И всеки е длъжен да ги разобличи, разнищи и обработи, но вече не като индивидуални трудности, а като трудности на цялото човечество, вселенски трудности, поделени на всички. С времето ясно осъзнаваш това.

Въпрос: *Съществува такова понятие като просветление. Вашата методика позволява ли да се доближим до това състояние?*

„Методиката“ (казвам тази дума в кавички) на еволюционното усъвършенстване на съзнанието позволява на търсещия (при съответния стремеж и искреност в работата) да се доближи максимално до онова, което конкретният човек може да достигне в духовен план в течение на живота си, пребивавайки във физическото тяло.

Сега за просветлението. Различните хора разбират съвсем различни неща под просветление. Това определение се среща в езотеричните източници. Търсещите често наричат просветление преходните си вътрешни преживявания, възникващи в резултат на съприкосновението с низходящата Божествена Енергия. Какво аз бих нарекъл истинско просветление? Истинско просветление е цялостният акт на раждане в Духа. Актът на раждане на психическото същество. Акт, който не може да мине незабелязан. Това е коренно изменение на вашето съзнание. Истинското просветление – това не са отделни моменти на съприкосновение с Божественото, това не са отделни озарения, а постоянно духовно озарение, съпровождащо се с абсолютна яснота на съзнанието. Това е възможно само при условие на раждането в Духа и постоянния контакт с низходящата Еволюционна Енергия.

Въпрос: *А вашето състояние постоянно ли е радостно?*

Навремето, веднага след раждането в Духа, имаше период на остро изпитван възторг от самото съществуване, остър период на радост и любов към Всичко Същинско. Искаше ми се просто да разцелувам всички – и хора, и животни. Вярно, после тази острота постепенно спада, но, при все това, непрозрачното състояние, непоколебимо от нищо, безпричинният вътрешен възторг, дълбоката радост си остават постоянни. Постоянно се намираш в онази среда, която е твой дом. Това просто е твоят дом. Намираш се у дома си и наблюдаваш всичко случващо се навън. Ти си постоянно в самия център на своето вътрешно същество. Това състояние се познава само с опит. Да го предадеш с думи е невъзможно.

Въпрос: *Светът изглежда по друг начин?*

Да, по друг. Не така ненормален. При цялата си ненормалност той е нормален, защото разбираш, че това е закономерен етап от съществуването на света по пътя на еволюционния прогрес. Това, което се случва сега, всичките тези неуредици – това е

само определен етап, трябва да го има, той е задължителен. Всичкото това става заради човешкото неведение. За това подробно ще поговорим в процеса на занятията.

Въпрос: *А какво може да кажете за терористите, за новите заболявания?*

Човечеството е неизчерпаемо в глупостите си. С това ще се продължава още.

Въпрос: *А какво ни чака?*

Нищо не ни чака, трябва да се работи, планомерно да се следва Пътя на Съзнателната Еволюция. Това е всичко. За какво ни е да чакаме? И какво да ни чака? Разполагаме с всичко, за да работим още сега.

Въпрос: *А какво можете да кажете относно войните?*

Да ви кажа честно, не се интересувам от това. От определен момент това слабо ме вълнува. Не ме вълнува, защото знам, с какво трябва да се занимавам, какво трябва да правя. А всичките тези излишни въпроси отклоняват от главното. Ако се отвлечаме по глобални катаклизми и мислим как може да ги възпрепятстваме, то в съзнанието си постоянно ще имаме кабърче, което ще пречи на основната Работа.

Третата световна война вече отдавна е започнала. Това е пълзяща война. Тук-там пламват огнища на локални войни. Разбира се, надали може да се допусне това, да се прибегне до хвърляне на атомни бомби по цялото земно кълбо, но тези „пълзения“ са напълно закономерно явление. При това състояние на съзнанието, в което съвременното човечество пребивава в момента, то трябва да се намира в процес на войни и всевъзможни политически и икономически разпри.

В днешно време протича активен процес на спускане на Еволюционната Енергия на нашата планета, но хората не асимилират, не усвояват тази енергия. А неусвояването на енергията – това е кипене и ферментиране в съзнанието. Така че всичко случващо се в умовете на хората и на планетата като цяло е нормално явление. Това трябва да се осъзнае и да не се плашим и отчайваме. Когато осъзнаете това и разберете, че не е по вашите сили физически и морално да го възпрепятствате, тогава е възможно да започнете работа на Пътя на Съзнателната Еволюция. Трансформирането на собственото съзнание – това е по вашите сили. Като трансформирате собственото си съзнание, вие вземате активното участие в еволюционния процес от планетарен мащаб. Вашата активна работа в тази насока, колкото и да е странно, ще увеличи гниенето на „тъмната“ част от човечеството. Протича активен процес на поляризация на съзнанията, при което поляризацията не е количествена, а качествена. Качествена в този смисъл, че няколко десетки или стотин „светли“ съзнания могат да превъзхождат милиард „тъмни“. Става своеобразно натрупване на критична маса хора, способни активно да катализират еволюционния процес.*

(*бел. пр. – би могъл (могла) да погледнеш и въпрос No.21 от последната глава, както и втория въпрос от същата глава, от края ѝ (стр.257.) – „Фрагменти от беседата с читатели (Минск 21.02.2003.)“)

Въпрос: *Натрупването на критична маса хора – това закономерен процес ли е?*

Да, напълно закономерен. Всичко, което става наоколо, не е случайност. Но не бива да се утешаваме с илюзията, че всичко е наред. Нашата задача с вас е да осъзнаем хода на еволюционния процес, да видим закономерностите в него и да намерим своето място. Самият факт на осъзнаване ви дава възможност да съществувате спокойно и да изпълнявате необходимата работа. Вие можете да станете участници в еволюционния процес и значително да го ускорите. Да спасите себе си и други. Но това няма да е проява на егоизъм, това ще бъде повелята на вашето сърце.

За днес това ли е всичко?... Благодаря за вниманието.

Те дойдоха, за да ни дадат свободата

Разговор за Великите Учители на човечеството

Днес, в руслото на онази работа, която възнамеряваме да изпълняваме, следвайки Пътя на Съзнателната Еволюция, ще поговорим за ролята на Великите Учители на човечеството. Ще разгледаме какъв принос е внесъл всеки от тях в Общото Дело – делото по просветляването на съзнанието на хората. Това, което е формулирано, последователно изложено и ни се предлага за практическа реализация като Път на Съзнателната Еволюция – това е плод на продължителна усърдна работа на много поколения хора, искрено стремящи се да постигнат Истината. С тази цел от мен бяха основно изучени опитът и откровенията на Великите Учители на човечеството, към които отнасям древноиранския пророк Заратустра, Иисус Христос, Гаутама Буда, Шри Кришна, Лао Дзъ, Шри Ауробиндо, Джиду Кришнамурти и Майката (Мирра Алфаса). Всеки от тях е внесъл своя уникален принос в делото на творческото създаване на Пътя на Съзнателната Еволюция. Към истинските последователи на Великите учители бих отнесъл Сатпрем, Рамана Махарши и Сатя-Саи Баба. Останалите пък, които много считат за велики учители, са просто добросъвестни подражатели или хора, които призовават към частична (не интегрална) реализация на Пътя*. Трябва да се има предвид, че има още сума ти лъжеучители, обявяващи се за истинските спасители на човечеството.

(*бел. пр. – можеш да погледнеш бележката от автора на стр.113.)

В книгата „Уроци от Бъдещето“ съм се опитал нагледно да покажа абсолютната идентичност на възгледите на Великите Учители от миналото и съвременността за проблемите на еволюцията на съзнанието на земното човечество, за методите и способите на работа на Пътя на Съзнателната Еволюция. Всички те в практиката, писанията, речите и откровенията си поетапно са обозначили интегралния Път за работа, лежащ върху научна психо-физиологична основа. С две думи, тук имаме дело на чудесен синтез на същинската наука и истинската религия. Този Път позволява на искрено търсещия Истината посредством наистина чудесни преображения радикално да трансформира своето съзнание и да стане напълно друг човек – свободен от страхове, съмнения и страдания. В съзнанието на индивида се случва кардинална преоценка на ценностите. Това, което по-рано се е струвало извънредно важно, се вижда като банална човешка глупост. Бялото става черно – и обратното. Буквално във всичко прозират съвсем други граници. Действително революционен характер, имат цялостните психо-физически преживявания като: актът на излизане на индивидуалното съзнание във Всеобщото Съзнание; актът на раждане на психическото същество (душата); контактът на съзнанието на търсещия със Супраменталната енергия – събития, които буквално разтърсват цялото същество на търсещия Истината. В днешния ден няма нищо недостижимо на този Път, който са ни преподали Великите Учители на човечеството.

Крайно егоистичната, пораженска позиция на хората, считащи се за „дребни хорица“, неспособни на придвижване по Пътя, предизвиква у мен рязко неприемане. Сега на

хората е дадено всичко необходимо, за да се занимават с продуктивна работа и да се реализират на еволюционното поприще.

Наблюдавах тези, които, като чисти атеисти и материалисти, започнаха съзнателна работа буквално от нулата, но, като направиха първите практически крачки, физически усетиха тясната връзка на своето вътрешно същество с Божествената Сила. Те откриха мекия вълшебен Водач, който внимателно и грижливо ги води по досега неминаван път. На тези хора вече не трябва нищо да им се доказва, не трябва да се убеждават да вярват в нещо – те откриват най-чудесното „нещо“, за чието съществуване до неотдавна не са и помисляли.

Сега всеки, искрено стремящ се да придобие Истината, е способен да извърви Пътя на Съзнателната Еволюция до край. Някои от седящите в залата – тези, които работиха в моята първа семинарна група – могат да потвърдят това. Всеки от тях избра за себе си онази практика на работа, която подхожда именно на него – на конкретния човек, с конкретен строеж на ума и характера, с конкретни духовни изработки, направени в сегашния живот и в минали възплъщения. На когото му подхожда Пътят на Сърцето – Пътя на молитвата и абсолютната преданост към Всевишния, на друг пък - Интегралния Път на Съзнателната Еволюция, на трети – супраменталната Йога на Шри Ауробиндо и Майката, на четвърти – активната медитация на Джиду Кришнамурти (особено ефективна сред младежта), с други думи, на всекиго му се дава уникален творчески шанс да се реализира на духовното поприще. Използвайте този шанс! Време за размисли няма! Съвременното човечество се намира в най-дълбока еволюционна криза! Изходът е един – всеки, който е готов да изпълни тежката, но благородна еволюционна мисия, трябва да стъпи на Пътя на Съзнателната Еволюция.

Съзнателното разкриване на психическото същество (Божествената душа у човека) е основната еволюционна задача на днешното човечество, стъпило на възходящата дъга на еволюцията. За кратък отрязък от време човешкото съзнание трябва да измине огромен път от пълно или частично неведение до тоталното осъзнаване на своята истинска (Божествена) същност. Сега на всеки конкретен човек, вътрешно готов за еволюционна трансформация, му е необходим своеобразен начален тласък – нужната дума, нужната книга, живият пример и т.н., способни да го придвижат напред към практическа работа.

Да се върнем към основната тема на днешната беседа и да разгледаме какъв принос е внесъл всеки от Великите Учители на човечеството в делото на формирането и практическата реализация на Пътя на Съзнателната Еволюция, - в основите на зданието, което с вас ни предстои да построим в най-близко време.

Идеята за човешкото безсмъртие, не безсмъртието на душата, а именно телесното безсмъртие, първо е провъзгласена не от Исус Христос, не от християнската религия, а от древноиранския пророк **Заратустра**, дошъл на Земята няколко хилядолетия преди раждането на Христос.

Заратустра е първият в историята пророк, провъзгласил пълноценна монотеистична религия – религия на истинно Единобожие. Преди него е съществувала една студена (с езически оттенък) монотеистична религия – слънчевият монотеизъм, провъзгласен от египетския фараон Ехнатон. Тази религия действително е имала хладен оттенък, защото това е било нещо умозрително, философско, - не способно да се реализира на практика. Тази религия е била мощна като идея, но безплодна в практически аспект. Затова и не е получила развитие.

А Заратустра, като провъзгласил крайната цел на дългия трънлив път на човечеството към Истината – телесното безсмъртие, придава на своята религия жива сърдечна насоченост. В сърцето на всеки човек се намира безсмъртна частица от Божеството, която добре помни своя истински произход. Идеята за безсмъртието е способна да ни върне тази памет и да породи вътрешна топлина, необходима за пробуждането в човешкото същество на сърдечен стремеж към Истината.

Заратустра говори за света, в който живеем, като за двуполусен – свят на условно добро и условно зло. Причината за условното зло се явява не изначалната човешка нечистота, а единствено човешкото неведение, което може и трябва да бъде надмогнато, като се следва пътя на постигането на Единното Върховно Божество – Ахура Мазда*. Заратустра казва, че двуполусният свят е временно явление. В крайна сметка, в резултат на много и трудни преобразования той се трансформира в свят на абсолютна Светлина. Става дума за спасение на абсолютно всички хора, но за това се изисква определено време. До определен момент условният полюс на злото ще изпълнява отредената му роля: да поддържа енергийна напрегнатост в човечеството, която стимулира еволюционните процеси. И сега не бива да се опитваме да направим всички еднакво „добри“. Първо – това не е възможно, заради изначалната неравномерност в развитието на съзнанието на отделните хора. Второ – хората, пребиваващи в неведение, макар и несъзнателно, изпълняват своята еволюционна роля. Както казва Майката: „Злото в света ще изчезне само тогава, когато отпадне необходимостта от него.“ Ако то съществува, значи необходимостта от него още не е отпаднала. Заратустра говори за окончателната гибел на стария свят и за възкресението на всички хора в нови безсмъртни тела.

*бел. авт. – Религията на Заратустра се нарича зороастризм, но за нея съществува още едно название – маздеизъм – по името на Върховното Божество Ахура Мазда.

Заратустра споменава и за Фраваши - за безсмъртната същност на човека, за неговия небесен двойник, за неговия Ангел-пазител. В християнството безсмъртната човешка същност е наречена душа, Шри Ауробиндо я нарича психическо същество.

Зороастризмът е религия, водеща човечеството право в еволюционното Бъдеще. Тази религия установява Пътя на молитвата и абсолютното себеотдаване в ръцете на Всевишния. В онези далечни времена, когато тя едва се е била зародила, затъналото в материалността, а следователно и духовно инфантилно човечество, не било в състояние да вмести в съзнанието си смисъла, вложен в понятието „пълно доверие и себеотдаване на Върховното Божество“. Само немногото последователи на пророка Заратустра

съумели напълно да осъществят този акт и да открият в себе си небесния двойник. Срещу религията започнали гонения от езичниците и светската власт, и тя сякаш увехнала до корен. Но само сякаш.

Даниил Андреев, в своята книга „Розата на света“, говори за неговото съзерцаване на Висшите Аспекти на основните световни религии, които застанали пред неговия могъщ дълбок взор под формата на пет исполински кристални пирамиди. Той е бил невероятно удивен, че една от пирамидите – пирамидата с неземна белота, била самият зороастризм. *„До този момент не мога да си обясня по какъв начин тази локална религия, отдавна угаснала исторически..., а и както ми се струва, не толкова богата на митология, се оказва отражението на такава колосална, изповядвана само от нея, реалност“.*

Даденият факт свидетелства за огромната мощ на тази най-древна монотеистична религия. Още повече, че Даниил Андреев, съзерцавайки Висшите слоеве на финия свят чрез духовното си зрение, вижда Заратустра, като създател и водач на небесния център на общочовешката метакултура, която е непосредствено свързана с възникването и разпространението на бъдещата интеррелигия на човечеството – Розата на света. Това е много символично. Пророкът, който първи е провъзгласил на Земята религията на Безсмъртието, строи небесния център на бъдещата земна интеррелигия.

Освен пирамидата, която символизира зороастризма, Андреев посочва още четири, които символизират юдейството, индуизма, будизма и християнството. Също така той бил невероятно учуден от това, че сред тези пирамиди не е имало такава, символизираща Исляма – една от основните официални световни религии. По-късно той установил причината. *“Ислямът, отричайки много основни идеи на християнството,... регресирал към опростения монотеизъм и на практика не предлага нищо ново“.*

Има още една интересна подробност, която е свързана със зороастризма и неговата тясна връзка с християнската религия. Знаем от Евангелието, че скоро след раждането на Иисус Христос във Витлеем трима влъхви дошли при люлката му за да му се поклонят. И влъхвите или маговете - това са свещенослужители на зороастризма. Според древните свещени писания на зороастризма в определен час на Земята трябва да дойде Спасителят (Саошиант). Влъхвите определили времето и мястото на Неговата поява и дошли да Му се поклонят.

В акта на поклонението на влъхвите пред младенеца Иисус е проявена и укрепена най-близката интимна връзка между най-мощните монотеистични религии на човечеството.

По този начин, няколко хиляди години след идването на Заратустра, на Земята идва посоченият от него Спасител – **Иисус Христос**. Ключовата идея на зороастризма - постигането на телесното безсмъртие - се вплътила в християнството с нова могъща сила.

Провъзгласената и практически реализираната от Иисус Христос идея за телесното Безсмъртие, взривяваща всички мислими и немислими основи на светоусещането, породила своеобразен шок в религиозния свят. Религията на Христос провъзгласила Безсмъртието като факт, като неизбежно стъпало на пътя на еволюционното развитие на земното човечество. Наистина, човекът - дете на еволюцията - е обречен на Безсмъртие.

Християнството, лишено от идеята за телесно безсмъртие, е „неработещо“ християнство. Това е антихристиянство, макар и много новопоявили се тълкуватели на живота и деянията на Иисус Христос да се опитват да внедрят тази мисъл в умовете и сърцата на хората, които изповядват християнска религия, пораждайки в тях съмнение в правилността на Пътя за постигането на Истината, предложен от Иисус – Пътят на молитвата, предаността и пълното предаване в ръцете на Всевишния.

Този Път – Пътят на любовта, Пътят на сърцето – включва в себе си молитва, бдителност на съзнанието, покаяние, смирение и спокойствие. Да говоря за Иисус Христос, мога безкрайно дълго. В книгата „Уроци от бъдещето“ му е посветена главата „Аз съм Пътят и Истината, и Животът“. Освен това, в същата тази книга Учението на Иисус Христос е представено от мен в поетична форма (главата „Апокриф от Иисус“). Когато Иисус говори за Себе си „Аз съм Пътят и Истината и Животът“, Той безусловно представя Себе си като жив пример за постигането на Истината, постигане на единство с Всевишния. Ето редове от „Апокриф от Иисус“:

(*бел. пр. – За съжаление не знам дали съм в състояние да преведа тези откъси без да „поизсуша“ изначалния поетичен заряд на езика или пък леко да изкривя смисъла. Все пак решавам да се опитам, като смятам за най-удачно заедно с превода да приведа и руския оригинал.)

*Всичко, което Аз съм – моите слова, постъпки,
проникнати от безусловна вяност към Отеца,
е Път на Истината, водач във Живота Вечен.
Не съществуват разни други сложни тайни,
нито рецепти бързи, чудодейни има,
за да познаете Творението Божие
в Единството, в Любов и секваща дъха Безкрайност.*

(оригинал:

*Все, что есть Я - слова Мои, поступки
И преданность Отцу без оговорок, -
Путь Истины, в Жизнь Вечную ведущий.
И нет других затейливых секретов
И скорых чудодейственных рецептов
Познать Творенье Божие в Единстве,
В Любви и Бесконечности щемящей.*)

Иисус е показал, че в основата на Вселената лежи Бог-Дух - творещата Божествена Сила, способна включително радикално да трансформира човешкото съзнание. Трябва само да се отворим за тази сила. Най-краткият Път, който позволява да се стори това е Пътят на сърцето. По този начин Иисус на практика е обозначил етапа на активна работа на низходящата Божествена (Еволюционна) Сила (Енергия) в човечеството, което е стъпило на стръмната възходяща дъга на еволюцията.

*Ще дойде време, и дошло е вече,
когато трябва да се поклоните на Отеца
само в Истината и в Духа - всичко останало
е обяснимо с вашата незрялост,
затова и вашият Бог все още не е пълен –
та нали Бог е Дух и да се покланяме в Духа
и в Истината е истинската вяра.**

*бел. пр. – този пасаж оставям преведен в чиста проза

(оригинал:

*Настанет время, и уже настало,
Когда Отцу вам надо поклоняться
Лишь в Истине и в Духе - остальное ж
Незрелостию вашей объяснимо,
А потому ваш Бог еще не полон -
Ведь Бог есть Дух, и поклоняться в Духе
И в Истине - есть подлинная вера.)*

Християнската религия се нарича също така религията на Любовта. Иисус за първи път открито провъзгласява Божествената любов като основа на Всичко Същинско. Формулираният от него Път на любовта позволява на човека, който искрено се стреми към Истината, безболезнено и относително бързо да открие в себе си универсалния „орган“ на Любовта – **психическото същество** или **душата** - частицата от Божественото съзнание в човека. Можем да наречем това акт на раждането в Духа.

*Помнете: във душата саможива
коварно бива любовта лъжлива,
тя винаги раняваща остава.
Ненавист в нея винаги таи се,
отровата на лицемерие назрява.
Сърцето с истинска любов изпълва само
Пътят на всеотдайна преданост към Бога.
Духовното рождение раждане на Любовта е.*

(оригинал:

*И помните: пока душа закрыта,
Любовь уцербна и коварно лжива.
В ней постоянно ненависть таится
И зреет лицемерия отрова.
Лишь Путь всецельной преданности Богу
Наполнит сердце истинной Любовью.
Рождение души - Любви рожденье.)*

Исус със своите радикални действия и проповеди взривява фарисейските основи на прогнилата от горе до долу еврейска църква и предрича същата съдба (в смисъла на изопачаването на чистотата на вярата) на Своего Учение. Днес можем да се убедим в правилността на Неговото предвиждане.

*Туй, що Христова църква ще наричат,
на Истината Божя труп ще бъде -
неин изветрял, мъгляв, слабичък отзвук.
Духовенството, правилно отвън, пък,
във лицемерие и буква ще потъне.
Единствено в душата на малцина
подвижници, от мен що са избрани,
духът на Истината ще пребъде.*

(оригинал:

*Что будет зваться церковью Христовой -
Труп Истины, которая от Бога,
Ее туманный, слабый отголосок.
А правильное внешне духовенство
Погрязнет в лицемерии и букве,
И лишь в душе подвижников немногих,
Мной избранных, дух Истины пребудет.)*

Исус заявява за скорошния край на стария свят и началото на нова ера в историята на човечеството – Ерата на Безсмъртието и Божествената Любов. Той фактически предсказва „квантовия скок“ на еволюцията – преобразяването на цялото плътноматериално творение.

*И ще се сбъднат Моите слова тогава –
Небесен Огън ще се спусне на Земята,
и мигом ще се случи огнената жътва.
Във Вечния Живот малцина ще се вземат –
само, които редом с Мен са без съмнение
в делата си, в стремежи, в помисли, на думи,
само на Господа преданите всецяло.*

*Другите пък, отхранващите „его“,
които тачат алчност, гняв и похот,
стремящи се към власт и към богатство
и просто тъй живуркащи сънливо,
под Пламъка Небесен в гърчове ще свършат –
така Съдът Господен скоро ще очисти
Земята Болна от вонящата порочност...*

*Във Божието Царство ще се вземат
любящите го незабележимо
отвътре – в нетленния храм
на своето собствено тяло.
В часа на Царството ще бъде то преобразено –
от смъртното и тленно, що било е –
ще се роди навеки озарено
от Сила Божия, Любов, Безсмъртие.*

(оригинал:

*И сбудутся тогда Мои реченья -
Огонь Небесный спустится на Землю,
И огненная жатва состоится.
В Жизнь Вечную немногие возьмутся -
Лишь те, кто без сомнения со Мною
В словах, стремленьях, помыслах, поступках,
Кто Господу был предан всей душою.*

*Другие же - пестующие «эго»,
Лелеющие алчность, гнев и похоть,
Стремящиеся к власти и богатству
И просто прозябающие сонно,
Займутся, в корчах, Пламенем Небесным -
Так Суд Господний вскорости очистит
Больную Землю от смердящей скверны...*

*Возьмутся в Царство Божие те люди,
Кто неприметным образом взлелеял
Его внутри - в нетленном храме тела.
В час Царствия оно преобразится -
Из смертного и тленного доселе -
Родится осиянное Бессмертьем,
Любовью и Божественною Силой.*)

На нашата Земя е идвал **Гаутама Буда**. Неговото светско име е принц Сидхарта. Това се случило в средата на първото хилядолетие преди Рождество Христово. Той е произхождал от рода на индийски царе, а по-точно на малки царе, управляващи в неголеми области на голямата страна. Това бил младеж, който получил добро домашно образование и възпитание, не познавал отказа за нищо от страна на неговия любящ баща (майката на Сидхарта починала при раждането). Игри, утехи и любовни развлечения запълвали неговото свободно време и той бил убеден, че всичко в този свят е прекрасно. С тази илюзия той живеел дотогава, докато зад стените на двореца случайно не видял, че в реалния свят съществуват болести, страдания и смърт.

От този момент той нямал покой – единствената му мисъл била да напусне бащиния дом и да тръгне да търси Истината – да разбере причината за страданията, болестите и смъртта. В един прекрасен момент, той решава да се откаже от всички блага и утехи, оставя жена си и новородения си син и напуска двореца на своя баща, като става скитащ монах.

След многогодишни и изпълнени с трудности странствания в търсене на Истината, отшелникът Гаутама в края на краищата получил просветление (излязъл в Нирвана) и станал Буда. Тогава той бил на 35 години. В резултат се родило наистина революционно учение. Всичко, което Гаутама Буда открил на своя път е било плод единствено на неговите лични волеви усилия, без всякакви божествени атрибути.

Той предал своето откритие на човечеството, като го нарекъл „Среден път“ за постигане на Истината и до момента на напускане на тялото, в продължение на няколко десетилетия непрестанно го е проповядвал. По време на своята работа на Пътя Гаутама Буда призовава търсещия да се уповава само върху собствените сили и воля. В това се състои основната особеност на будизма на Гаутама Буда – религията без Бог. Това е приемлив път за интелектуалците – хора, егоистично скроени, осланящи се най-вече на себе си и отнасящите се скептично към всяко споменаване за Бог. Гаутама Буда е дал на тези хора рецепта за работа на Пътя на Съзнателната Еволюция, която позволява да се реализират трите начални етапа. Но само трите, не повече!

Постигането на Нирвана и цялостното разтваряне на индивидуалното съзнание в бялото безмълвие е определено от Гаутама Буда като заветна цел, като предел на мечтите, като окончателна реализация на Пътя. Основното средство за постигане на Нирвана е **възходящата медитация или медитацията „нагоре“**. Възходящата медитация е стигнала до нас от далечното еволюционно минало, когато на низходящия етап от еволюцията на земното човечество, то (човечеството) закономерно е губело връзка с Висшите планове на съзнанието и съответно е губело духовност. Медитацията „нагоре“, в някаква степен, в течение на известно време е позволявала да се поддържа този контакт без загуба на съзнателната връзка с физическия план на съзнанието. След това, по силата на естественото затихване на активната „вертикална“ енергетика, съзнателният контакт станал невъзможен, а на възходящата дъга от еволюцията, с нарастването на активността на низходящата Еволюционна енергия, възходящата медитация просто се е превърнала в пречка за еволюционното развитие.

В основата на своето учение Гаутама Буда положил **четири благородни истини**: наличие на страдание, причина за страданието, прекратяване на страданието и Пътят, който води към прекратяването на страданието (към постигането на Нирвана).

Буда абсолютно точно забелязал, че коренът на всички човешки злини и страдания лежи **в наличието на мисли и желания**. Само избавянето от тях е способно да предостави на човек истинско освобождение. Докато човек се намира в плен на собствените мисли и желания, той се обрича на страдания. Избавянето от тиранията на мислите и желанията, както и въдворяването на ментално и витално безмълвие в съзнанието на търсещия, е задължително условие за успешно придвижване по Пътя на Съзнателната Еволюция.

„Средният път“ за постигане на Истината, който води към прекратяване на страданията, това е Път, който предполага умереност във всички прояви на човешкия

живот. Път, който не допуска крайности. Път, който позволява да се установи абсолютно спокойствие в съзнанието на търсещия.

Основните заповеди, дадени от Буда на монасите и миряните, които били готови да следват „Средния път“, много наподобяват на християнските заповеди: *не убивай; не кради; не прелюбодействай; не лъжи; не злослови; не говори грубо; не се занимавай с празни приказки; не се домогвай до чужда собственост; не проявявай омраза; мисли праведно.*

За да направим равностойка на казаното за Гаутама Буда, трябва да отбележим изключително важен факт, който се отнася до самия процес на търсене на Истината. Принц Сидхарт (преди да стане Буда) е получил много важен **негативен опит**. Той се е опитвал да се реализира на Пътя на търсенето на Истината, като е използвал най-различни практики, които са изграждали със същата тази цел многобройните „светии“ и мъдrecи по онова време. Той е познал пътя на монаха-отшелник, на мъдреца-съзерцател, на суровия аскет, издевателстващ над тялото си, за да убие желанията и виталните позиви, но просветление получил само тогава, когато, отчаян и уморен до смърт от всички методи и практики, пробвани през дванайсетте години скитане, седнал под едно дърво и напълно се отпуснал. Явно тогава у него (вече като Буда, т.е. „просветлен“) се е зародила идеята за „Средния път“.

Постигането на нирвана (мокша или пълно освобождение от всички земни неприятности, идващи от физическото тяло) било провъзгласено от Гаутама Буда за крайна цел на търсенето на Истината на физическия план на съзнанието. По негово мнение, достигайки до нирвана, човек трябва да се стреми да остави тялото, което вече е изпълнило своята роля. Причината за този стремеж е ясна. Практикувайки възходяща медитация, Буда се убедил, че при завръщането на индивидуалното съзнание във физическото тяло всички неприятности се завръщат отново и тялото изпитва дискомфорт. Това е нещо закономерно, тъй като тялото, като обект и инструмент на еволюцията, при излизането от медитативния покой тутакси се подлага на всеостранна „обработка“ от естествения ток на низходящата Еволюционна енергия, а този процес отначало носи болезнен характер. За да се избегне телесния дискомфорт, търсещият пак и пак медитира „нагоре“. Практиката на възходяща медитация Шри Арубиндо нарича бягство от еволюцията.

Така Пътят, посочен от Гаутама Буда, е само частична реализация на Пътя на Съзнателната Еволюция. Това е достигане само на третия етап. Ако частичната реализация се е състояла и търсещият иска да продължи работата на Пътя, тогава възходящата медитация трябва да бъде изоставена завинаги. От този момент съзнанието на търсещия трябва да бъде отворено за потока на низходящата Еволюционна Енергия, способна радикално да трансформира физическото тяло. Старите методи на медитация са неприемливи на днешния етап от еволюцията. Физическото тяло на човека е поле на активна еволюционна работа, то е мост между миналото и бъдещето. Именно в тялото и само в него ще бъде постигната победата над Смъртта.

Горе-долу по едно и също време с Гаутама Буда на нашата Земя дошъл **Шри Кришна** или просто **Кришна**. Пътят на постигането на Истината, който той провъзгласил, е Пътят на абсолютната преданост на Всевишния, Пътят, който позволява да се открие у човек частицата Божествено присъствие – душата или психическото същество. Само

пълното (без всякакви условия) предаване в ръцете на Всевишния позволява това да стане бързо и, за разлика от други методи на работа, напълно безболезнено.

За разлика от пътя, който предлага Гаутама Буда, пътят на Кришна предполага реализацията не на три, а на пет етапа на Пътя на Съзнателната Еволюция, при това реализацията е абсолютно правилна от гледна точка на методиката.

Кришна предлага на търсещия да използва в практиката за работа на Пътя на сърцето и медитацията към върха на носа (медитацията „надолу“ или низходящата медитация), която позволява потокът на Еволюционната енергия да се насочи надолу в тялото. Това е най-важният похват от интегралната работа на Пътя на Съзнателната Еволюция. Без откриването на низходящата енергия е невъзможна ефективната работа на търсещия.

Освен това, Кришна предлага да се използва в работата свещената мантра „ОМ“ или „АУМ“, която представлява чудесен вибрационен стимулатор на низходящия Енергиен ток.

В допълнение, Кришна говори за спирането на „машината“ на ума, за недопустимостта на пребиваването на съзнанието на търсещия в плен на желанията и за изпълняването от търсещия на всякаква работа без привързаност към нейния резултат. Всякаква работа трябва да се посвещава на Всевишния. Търсещият е само инструмент на Бог.

Текстът от Бхагават гита следва да се чете, като се пропускат цветистите коментари на нейните тълкуватели. В техните коментари има много възторжени и тържествени, но малко практически неща. Шри Ауробиндо извънредно много ценял Бхагават Гита, като най-чист източник на интегрална Истина.

Пътят на Кришна не води към истинското Безсмъртие, но е изключително значим и важен етап от интегралната работа на Пътя на Съзнателната Еволюция. Раждането в Духа води към окончателното избавяне на търсещия от психологическите страхове, към осъзнаване на единството на Всичко Същинско и непрекъснатостта на собственото съществуване, към познаването на чувството на психическата Любов.

В древен Китай през шести век преди Христа живял човек на име **Лао Дзь**. Той е бил съвременник на известния на всички китайски мъдрец Конфуций. Лао Дзь също бил мъдрец, но не от своя ум, а от Бога. Неговата Божествена мъдрост била много по-висша от рационалната мъдрост на Конфуций. В своя трактат „Дао дъ цзин“ Лао Дзь е изложил основните принципи на удивително красивия интегрален път за постигането на Истината – пътят за постигане на Великото Дао – пътят за постигане на Божествената мъдрост.

Като основа за постигане на пътя на Великото Дао - на единната неизчерпаема реалност - е поставен **принципът на недеянието**. Лао Дзь определя недеянието като висша форма на действие, на която е способен човек. Звучи, съгласете се, парадоксално. Нека видим какво значи това.

*Действай, чрез недеяние –
и няма да има нещо, което да не се управлява от теб.*

Щом започнем да говорим за принципа на надеянето, възникват асоциации със сънната неподвижност, с пасивната откъснатост на човек от всичко светско. Това въобще не е така. Напротив, онзи, който изповядва принципа на надеяние е длъжен да бъде в центъра на светските събития. Тъкмо самият Лао Дзъ през по голямата част от живота си се е намирал на държавна служба и никога не е бил аскет-отшелник. Но, намирайки се в центъра на светските събития, търсецят трябва постоянно да бъде в състояние на абсолютно спокойствие на съзнанието. Само тогава той ще бъде способен да контактува с Великото Дао (с Божествената сила), което спонтанно и безпогрешно управлява всички процеси във Вселената и действията на човека, който се е отворил за Него и Му се е доверил. В този случай на практика напълно се премахва участието на човешкото „его“ в дейността – източникът на всички беди и грешки.

Ако прекараме паралел между пътя за постигането на Великото Дао и Пътя на молитвата, предаността и пълното себеотдаване в ръцете на Всевишния, който ни е оставил Иисус Христос, тогава ще видим, че принципът на надеянето включва смирение, покаяние, сърдечна молитва и тотална бдителност на съзнанието, тоест всичките съставни части от Пътя, който определя истинското християнство. Това действително е така. Последователната реализация на Великия Път на Дао води към същите резултати, към които води и работата на Пътя на Съзнателната Еволюция с използването на практиката на абсолютната преданост на Всевишния - за относително кратко време се установява контакт с низходящата Божествена сила и с психическото същество с последващото го раждане в Духа.

*Моите думи са лесни за разбиране
и също толкова лесни за следване.
И все пак никой в света не е способен да ги разбере
и още повече да ги следва.
Думите имат праотец, делата имат господар.*

*Заради вътрешната им нищета,
на хората не им се удава да ме разберат.
Колко малко са онези, които ме разбират!
Колко редки са онези, които ме следват.*

Този Път е удивително красив. По своята красота той прилича на Пътя, който предлага Джиду Кришнамурти – едновременно успоредна реализация на няколко етапа на Пътя на Съзнателната Еволюция наведнъж. Този път позволява напълно незабелязано индивидуалното съзнание на търсецят да се издигне към върховете на Глобалния Разум, откъдето са черпили откровения всичките Велики учители на човечеството.

Текстът на трактата „Дао дъ цзин“ буквално разтърсва искрения читател с вибрационната си чистота. Той е във висша степен медитативен. Това е източник от най-високо качество.

Лао Дзъ се оплаква, че никой не следва този път. Той е твърде прост за изтънчения ум. Простотата му плаши. Умът се нуждае от сложност, нужни са му трудности, които той да измисля, за да може да ги преодолява впоследствие. От простите неща сякаш нищо не би могло да се промени. Християнските заповеди, на пръв поглед, също са банално

прости, за да изменят каквото и да е в света и в човека. Всъщност методите, които изглеждат твърде прости, са най-ефективни.

Що се отнася до физическото тяло, Лао Дзъ не отрича, че то се явява източник на желания и страсти, но над него не трябва да издевателстваме, то трябва да се поддържа в добра форма без да се допускат излишества. С тялото трябва да се отнасяме човешки.

Настъпването на Новата ера, отброяването на която започва от Раждането на Христос, е ознаменувано началото и на нов етап от еволюционната работа на Земята. С идването на **Иисус Христос**, с раждането на християнството на Земята, именно онази религия, която програмно е определила съдбата на човечеството за бъдещите две хиляди години напред, Идеята за раждането в Духа и постигането на телесно безсмъртие добива практическо въплъщение в Пътя на Любовта и абсолютната преданост на Господ. Пътят на Любовта се явява неотменна част от Интегралния Път на Съзнателната Еволюция.

Днес организираната християнска религия практически не носи в себе си зрънцата от истинското християнство. От нея отдавна е изгубена дълбоката същност на Учението на Иисус Христос. Останал е само мъртвият канон. По време на Своето пребиваване на Земята Иисус гневно е изобличил в лъжа и фарисейство юдейската църква. Той фактически е предсказал съдбата на зараждащото се християнство. С времето всяка организирана религия умира. Лъжата и фарисейството стават камъни между зъбните колела на естествения ход на еволюционния процес, именно на еволюционния процес, тъй като истинската религия представлява най-тънкия механизъм на неговата реализация. В миналото свещенослужителите на християнската църква са взимали решение за съдбата на „Евангелието от Тома“ – източникът на истинските слова на Иисус Христос - чрез просто гласуване. Тъй като не за всички свещенослужители откровенията на Сина Човеческий са били ясни, един от най-мощните свещени източници не бил включен в сборника текстове от Новия завет. Носят се слухове, че католическата църква има намерения да поправи тази грешка. В книгата „Уроци от бъдещето“ давам редица извънредно важни слова на Иисус от това евангелие, подкрепени с коментари.

В същата тази книга съм поместил поетично произведение, наречено от мен „Апокриф от Иисус“. В „Апокриф от Иисус“, използвайки материали, които заслужават доверие (слова и откровения на самия Иисус), съм се опитал да фокусирам вниманието на искрено търсещите Истината върху дълбоката същност на Учението на Христос, с надеждата, че това ще им помогне да чуят по нов начин Новия Завет, а някои ще ги върне в лоното на живата, лишена от мъртви догми, Христова Църква.

Всъщност, какво ново е дала на човечеството мисията на Иисус Христос?

Преди всичко, Иисус е направил потресаващо откритие, заявявайки, че съществува **Свети Дух**, който слиза от Небесата. Светият Дух е именно онази низходяща Еволюционна Енергия или Божествена Сила, която, работейки във физическото тяло, е способна радикално да трансформира земното човечество. Крайната цел на трансформацията е да се постигне телесно безсмъртие, което ще постигнат само избраните и праведниците (искрено вярващите). Иисус казва, че Светият Дух е над всичко и хуленето Му е най-тежкият грях. По този начин Иисус подчертава строгия монотеизъм на своето Учение. Естествено е, че със Своите ученици и слушатели,

голяма част от които са били хора от народа, той не е можел да говори на еволюционния език, на който ние можем да говорим днес.

Светият Дух, работейки в тялото, позволява да се осъществи **духовното раждане** – да се отвори душата или психическото същество. А душата е „органът“ на Любовта. Само с раждането на психическото същество се ражда чувството на висшата човешка (психическа) любов. Аз постоянно повтарям, че любовта не може да се култивира – нея или я има, или я няма. А всичките привърженици на християнското учение като папагали повтарят фразата за необходимостта да обичаме ближния и цялото човечество. На тях не им идва на ума, че като се опитват да обичат ближния, по този начин утвърждават в себе си противоположното чувство – виталният опит да обичаш само маскира ненавистта, която при определени обстоятелства се събужда дори и у най-върлите привърженици на любовта. Лев Николаевич Толстой през целия си съзнателен живот се е опитвал да обича и човека, и човечеството. Ако в любовта към абстрактното човечество това-онова му се е получавало, то с любовта към конкретен човек нещата са стояли значително по-зле (пример за това са неговите отношения с жена му). Да обичаш искрено с ума или виталното същество е невъзможно - „егото“ не позволява да го направиш. Само пълното разтваряне на „егото“ може да позволи на човек да прояви истинска любов. Не бива да култивираме Любов, тя по чудесен начин се разкрива в хода на работа на Пътя на Съзнателната Еволюция.

В организираното християнство има два варианта за обръщането на енорияшите към вярата Христова. Единият се заключава в простия призив да вярваме в Иисус, като в Спасителя на човечеството. Вярваш ли – значи всичко е наред, не трябва да правиш нищо – само вярвай! Идеален вариант за безделници! Абсурдността на това твърдение е очевидна, но хората толкова са отвикнали да изменят каквото и да е в живота си, че с удоволствие приемат този вариант на вяра. Ходят на църква, палят свещи, слушат и четат молитви, но излизайки от храма живеят предишния си живот - пълен с греховни мисли и постъпки, страхове, съмнения и страдания.

Днес, някои, уж получили откровение свише при това даже от самия Иисус Христос, не остават длъжни като предлагат пределно прост път към Господ. Например, ако човек е съгласен, че „Любовта е Източник на Цялата Вселена и Висшето Чувство, което ще спаси Земята от разрушение“ и „Осъзнава своя Божествен произход (тук) на Земята“, то той непременно ще бъде спасен. Всичко е просто до наивност. Ще се намерят такива хрантутници. В тази връзка е уместно да приведем едно мнение на любимия ученик на великия индийски светец Рамакришна, Свами Вивекананда: *„Бог не е толкова глупав, че да става играчка в ръцете на някакъв идиот“*.

Що се отнася до откровенията Свише, които идват от името на Христос чрез безмерно навъдилите се контактьори от „информационното поле“ на Земята, то това са хитрините на лукавия - игрите на виталния план на съзнанието. Иисус блестящо е предсказал всичко, което в момента става с човечеството. По повод откровенията от Негово име - също:

„...пазете се някой да не ви прелъсти;

Понеже много ще дойдат под Моето име и ще казват „аз съм Христос“, и ще прелъстят много.

И много лъжепророци ще се надигнат и ще прелъстят много;

тогава ако някой ви каже „тук е Христос“ или „там“, не му вярвайте;

понеже ще се надигнат лъжехристи и лъжепророци и ще покажат всякакви знамения и чудеса, за да пръльстят, ако е възможно, и избраните.

И така, ако ви кажат: „ето, Той е в пустинята“, не излизайте; „ето, Той е в потайни стаи“, не вярвайте...”

Няма какво да се добави към това. Онези, които имат очи и уши ще разберат. А останалите... Значи такова им е било писано.

(*бел. пр. – в оригиналния руски текст не е изрично упоменато от автора, но това отдолу всъщност също е откъс от „Апокриф от Иисус“)

*И ще настане волна свобода,
небивала никога дотогава,
за врачки, магове, лъжепророци,
а някои пък (шумно или тихо)
Христови самозванци ще да станат.
Нещастниците, от тях прельстени,
повярвали в словата сладкодумни,
обречени са скоро да погинат.*

*(Наступит несравненное раздолье
Для магов, колдунов и лжепророков,
А некоторые (шумно или тихо)
Вам именем Христовым назовутся.
Несчастные, прельстившиеся ими,
Поверившие в мед увещаний,
Обречены на скорую гибель. - оригинал)*

Вторият вариант за обръщане към християнството е обичайте Господ, всичко и всички! Хората се убеждават в ума, че обичат и с това се успокояват. Всъщност, Богът в ума е пълно отсъствие на Бог. Виждал съм хора, убедени в това, че те действително обичат всички и всичко, но в разговорите с тях лъсва менталната същност на тяхната любов. За това има прости тестове. Не може да обичаш по поръчка или по желание, но да убедиш самия себе си, че обичаш - може.

Предложеният от Иисус Христос **Път на сърцето** в онези исторически времена е бил, може би, единственото действащо средство за трансформация на човешкото съзнание. Тогавашното витално човечество е могло да бъде събудено само посредством въздействието върху висшия витален център – върху сърдечния център, заедно с който е разположено психическото същество, което следвало да бъде открито и изведено на преден план. В онези времена човечеството не е било до такава степен интелектуално зазидано*, както днес. В наши дни, да тръгнат направо по Пътя на сърцето, са способни малко хора. Основно това са онези хора, които имат достатъчно искрен опит от работа на Пътя на Сърцето в предишните си възплъщения.

(*бел. пр. – На руски език тук е употребена думата „зашорено“, която за съжаление няма абсолютно точен еквивалент на български - от „шоры“ – наочници; сиреч прекомерното трупане на интелектуални знания довежда интелекта до хипертрофия и прави от човека кон с капади, който е неспособен да види не само Висшата Реалност, но понякога става сляп дори и за собствените си естествени човешки чувства.)

Началото на работата на Пътя на Съзнателната Еволюция има варианти за теисти и атеисти, за изтънчени интелектуалци и обикновени хора, за младежи и хора от по-възрастното поколение. Това позволява на широк кръг търсещи Истината активно да се включат в процеса на реализация на Пътя. Въпреки, че на определен етап, а именно, от момента на установяването на стабилен контакт на търсещия с низходящата Божествена (Еволюционна) Сила (Енергия), в пълна степен се реализира Пътят, посочен от Иисус Христос. От момента на раждането в Духа започва да работи изключително Пътят на Сърцето – Пътят на молитвата, предаността и пълното предаване в ръцете на Всевишния.

Хората, които са в плен на интелекта и разсъдъка, в плен на желания и съблазни не могат веднага направо да следват Пътя на сърцето. Преди това те трябва да осъзнаят хаоса, който е в техния ум. Без въвеждане на нужния ред в тази сфера за никакъв Път на Любовта и дума не може да става. Само избавянето от тиранията на ума позволява любовта да се извади от занемареност. Докато сме роби на мислите и желанията, ние не сме в състояние да открием любовта и да осъзнаем своята Божествена природа. Времето, безусловно, внася корекции в методите и начините на работа на Пътя на Съзнателната Еволюция.

Шри Ауробиндо, Джиду Кришнамурти и Майката (Мирра Алфаса) са дали на света откровения на новото време, откровения, които ни най-малко не омаловажават онова, което е дадено на човечеството от Иисус Христос и други Велики учители от древността. Още повече, че именно тези хора днес се явяват Техните истински последователи.

Особено място сред тези Велики учители на съвременността заема **Джиду Кришнамурти (1896-1986)**. Този човек е роден в Индия, получил е името си в чест на Бог Кришна. Още като малък бил избран от Международното теософско общество за висша мисия – да стане въплъщението на Световния Учител. Кришнамурти наистина станал такъв, но това станало едва тогава, когато той окончателно прекъснал връзката си с теософското общество, като се убедил в несъстоятелността на всеки опит да се организира вярата.

Пътят на търсенето на Истината, който той ни предлага, наричам практика на активна медитация по Джиду Кришнамурти. Кришнамурти смята, че *„Истината, това е страна без пътища: човек не може да стигне до нея, чрез организация, убеждения, догма (църковна или ритуална), чрез философско знание или психологически метод. Той трябва да я намери... чрез разбирането на съдържанието на собствения ум, а не чрез интелектуалния анализ и самоанализ“*.

С тази цел, както казва Кришнамурти, постоянно наблюдавайте работата на ума, само наблюдавайте. Този метод позволява на активното съзнание на индивида да пребивава в реално време – „тук и сега“, което означава пълно отваряне на съзнанието на търсещия за безпрепятственото спускане на Еволюционната Енергия в него.

За интелектуалците този метод е абсолютно неразбираем. Всичко е твърде просто. Не трябва да се борим с нищо и с никого, не трябва да преодоляваме създадените от ума препятствия. Това е път за познавачите и младежите. Опитът показва, че младите на

възраст между 18 и 30 години реализират особено успешна практика на активна медитация.

Този метод без усилия е невероятно ефективен и позволява за относително кратко време едновременно да се реализират наведнъж пет етапа от Пътя на Съзнателната Еволюция. Чрез постоянното наблюдение на работата на ума се изработва бдителност на съзнанието, за която Иисус Христос неуморно говорел на Своите ученици. В основата на метода лежи наблюдението на работата на ума, на това как вибрацията на мисълта се опитва да проникне, как тя в един момент става мисъл в словесен израз, която се опитва да получи отклик в активното ви съзнание. Ако отговаряме на навлязлата в нашето съзнание мисъл, ако ѝ отделяме нужното внимание, влизаме в диалог с нея, тогава тя ще ни посещава отново и отново, за да получава от време на време енергийно подхранване. Така една мисъл е последвана от втора и трета... По този начин - с одобрението или неодобрението си - ние подхранваме на енергийно ниво нашите мисли, което не само че изтощава вътрешната ни енергетика, но и се явява основен фактор за блокирането на контакта на нашето съзнание с низходящата Еволюционна Енергия. Ако осъзнаем всичко това и просто наблюдаваме нашия ум, тогава няма да има нужда да се борим с мислите или желанията - актът на осъзнаването ги разтваря още на самия вход. По този начин се установява спонтанна (без усилия) медитация. С времето, умът, по думите на Кришнамурти, става пуст.

Малко преди да напусне своето тяло Кришнамурти казва за себе си: *„Не мисля, че хората осъзнават каква удивителна Енергия и Разум са минали през това тяло...Ако знаехте какво сте загубили – безбрежна пустота“*. Пустота, в която има всичко! Пустотата, от която черпи началото си Всичко Същинско.

Джиду Кришнамурти ни е оставил потресаващ с дълбочината си труд – „Свобода от познатото“, където под формата на медитативен текст е изложена на практика цялата психология на съвременния човек. Всеки искрено търсещ Истината непременно трябва да се запознае с този труд.

Шри Ауробиндо (1872-1950) е моят първи учител. Указвайки ми Пътя, той ме извади от падината на неведението, подари ми свободата от страховете, съмненията и страданията. Благодарение на Шри Ауробиндо аз се родих в Духа, почувствах вкуса на Истината, вкуса на Божественото, докоснах се до Супраменталния свят.

Шри Ауробиндо – е истински гений на двадесети век. Философ, поет, революционер, учен и практик-еволюционист, който открива на света съкровените тайни за еволюцията на човека и човечеството.

Шри Ауробиндо със своето заявление, че *всичко е съзнание*, премахва нашето двойствено отношение към света, погребвайки в един гроб материалистичната и идеалистичната философия. Във Вселената не съществува нищо безсъзнателно. Можем да говорим само за различна степен на съзнателност на тези или онези материални структури.

Шри Ауробиндо дава на света Супраменталната Йога – Интегрален път за постигане на Истината, който води към телесното Безсмъртие, за което са говорили пророкът Заратустра и Иисус Христос в откровенията си.

Шри Ауробиндо определя мястото и ролята на човека на настоящия етап от еволюцията на съзнанието (тук) на Земята. Той нарича менталния човек преходно същество – в смисъл на предстоящия преход от несъвършен животински (ментално-витален) живот към идеален духовен (Божествен).

На Шри Ауробиндо принадлежи приоритетът по физическото откриване на низходящата Еволюционна Енергия, на същата онази Енергия, която сътворява всички еволюционни преобразования на нашата планета на днешния (възходящ) етап* от еволюцията. Нито усилията, нито волята на човек, нито неговите научни постижения са способни да извършат онова, което прави тази Енергия. Шри Ауробиндо я нарича Божествена Сила.

*бел. авт. – Определението на понятия „възходяща дъга на еволюцията“ и „низходяща дъга на еволюцията“ е дадено в главата „Еволюцията на земното човечество“

Основната задача на търсещия Истината е да се отвори за тази Сила и да ѝ даде възможност безпрепятствено да работи във физическото тяло. Шри Ауробиндо подчертава, че постигането на безмълвие в ума е основното условие за това отваряне. Абсолютното спокойствие на всички планове на съзнанието на човешкото същество е необходимото условие за ефективна работа по трансформацията на менталното, виталното и физическото тяло на търсещия. Съзнателната воля Свише установява оптимален режим на работа на тази Енергия във физическото тяло на конкретния човек, режимът, необходим за осъществяване на меки еволюционни преобразования.

Шри Ауробиндо открива цикличния механизъм на работа на низходящата Еволюционна енергия в съзнанието на търсещия. Този механизъм се заключава в постепенното издигане (възход) на индивидуалното съзнание във Висшите Сфери с последващо спускане в подсъзнанието на индивида. Според усвояването на Висшите Сфери на съзнанието от търсещия, настъпват циклични „равнодълбоки“ (тоест съответстващи на височината на издигането) спускания в подсъзнанието. По този начин става постепенен процес на енергийно очистване (трансформация) на подсъзнанието с помощта на вибрациите на Висшите Планове.

Тук е уместно да споменем думите на Шри Ауробиндо.

„Възнесението на човека в небесата не е решението, то се състои във въздигането на духа тук, на земята и от друга страна, в сливането му в обикновеното човешко съзнание...Именно то, а не някое посмъртно спасение, представлява истинското ново раждане, което очаква човечеството, като завършек на придвижването по своя дълъг, тъмен и пълен с болки път.

Истината Свише ще събуди Истината долу.“

Шри Ауробиндо ни е оставил своеобразен пътеводител по различните планове на съзнанието, определяйки и характеризирайки всяко едно от тях: Обикновен Разум, Възвишен Разум, Озарен Разум, Интуитивен Разум, Глобален Разум и Супраментален Разум. Благодарение на Шри Ауробиндо ние имаме възможност не само да разберем нещо за тези планове, но и стъпвайки на Пътя на Съзнателната еволюция да ги усвоим последователно, като получим жива представа за тях.

Безспорен приоритет на Шри Ауробиндо е откриването на Супраменталната енергия. Това също е низходяща Еволюционна енергия, но със съвсем различни вибрационни качества. Изключително плътна, разтеглива и същевременно вибрационно много жива, тя е способна в прекия смисъл да изпрати човек в състоянието на Божествената любов. Това е потресаващо преживяване, което позволява на търсещия да осъзнае на психо-физическо ниво, че Единството на Всичко Същинско е в Любовта, че освен субстанцията на Любовта нищо друго не съществува в света – в това е Истината. Всичко останало е резултат на временно неведение. Аз неведнъж съм се убеждавал в това от собствен опит. Това е фантастика, която съвсем скоро ще стане реалност. Новият човек ще стане божествено всемогъщ, тъй като ще бъде свободен от егоистични претенции. Нито едно негово деяние няма да бъде направено в ущърб на Истината.

Пътят на Съзнателната Еволюция, който ни открива Шри Ауробиндо е истински научен и същевременно дълбоко религиозен. Всички теоретични разсъждения на тема неговата истинност са неуместни. Само животът, само практиката представлява критерий за Истина, а тя показва, че този път работи ефективно.

След като Шри Ауробиндо напуска тялото си, **Майката (1878-1973)** и **Сатпрем (роден 1923*)**, и двамата родом от Франция, не само продължили неговата работа, но и тръгнали още по-нататък.

(*бел. пр. - Сатпрем е напуснал тялото си през април 2007-ма г. – тази книга е писана по-рано.)

Майката и Сатпрем са направили куп разтърсващи открития в собствените си физически тела, които са били подложени на интензивна обработка от страна на низходящата Супраментална Енергия. В книгата „Уроци от Бъдещето” описвам подробно тези открития. Накратко ще спомена главните от тях.

Майката и Сатпрем показват, че в резултат на еволюционната трансформация на телесното (клетъчното) съзнание в затворения пашкул на старото физическо тяло постепенно се изработва ново (вибрационно) фино тяло, което има собствено съзнание, собствена (вибрационна) памет и собствена „течна“ (пластична) вълнова структура.

Според изработването на вибрационното фино тяло у човек по естествен начин се разкриват нови („необикновени“) способности: към ясновидство (фино физическо зрение), към „ясночуване“, левитация, телепортация*, посещение на нематериалните светове и т.н.

(*бел. пр. - В оригиналния руски текст е употребена думата „депортация“, но (поне е логично) явно става дума за „телепортация“, затова на български го оставям така.)

Физическото тяло, в което е заключен изграденият вибрационен двойник, придобива способност да съществува без да приема физическа храна и течности, а също и без кислород, който се извлича от въздуха при белодробното дишане. При това физиологичните процеси по обмяната на вещества в човешкия организъм се осъществяват посредством низходящата Еволюционна енергия – чрез универсалния източник на хранене и дишане.

С изграждането на новото вибрационно тяло търсещият има възможност да премине (при така наречената смърт) от физическото тяло към фините планове с пълно запазване на индивидуалното съзнание и памет. Това значи фактически да се постигне безсмъртие на вибрационно ниво.

Вибрационното тяло представлява готова матрица за формиране на новото (супраментално) тяло на физическия план на съзнанието на Земята при бъдещия очистителен катаклизъм – квантовия скок в еволюцията.

И най-накрая, най-важното. Майката е направила потресаващо откритие, което всява оптимизъм и надежда в сърцата на искрено търсещите Истината. Това откритие е свързано със „заразителността“ на вибрацията на Истината.

„Вибрациите се разпространяват... като зараза. Духовните вибрации са заразителни и това е напълно очевидно. Менталните вибрации са заразителни. Виталните вибрации – също (гневът, например, много лесно се предава от човек на човек). Клетъчните вибрации трябва да имат същото свойство... Щом това е направено, щом едно тяло го е направило, то има способността да го предаде на останалите... Това е заразно. Знам това! И това е единствената надежда...“.

В заключение ще кажа, че при всички Велики Учители, които с целия си живот (именно живот!) са били пример за практическа реализация на Пътя на Съзнателната Еволюция, тази реализация не е била бърза, а постепенна, мека и поэтапна.

Днес много псевдореволюционери на еволюцията уверяват лековерните хора, че може за 2-3 дни, в краен случай за 2-3 месеца, с помощта на известни и подвластни само на тях самите психични енергии да станеш (разбира се срещу добро заплащане) духовен супермен. Колко лекомислено и наивно е това от страна на „вярващите“ и колко жестоко - от страна на мощните витални егоисти, които предлагат своите „сатанински“ услуги на „събратята си“.

Тези хора не би било зле да си спомнят думите на Иисус, които са адресирани именно към тях: „...невъзможно е да не бъдем съблазнявани, но горко му на онзи, чрез когото идват съблазните. По-добре би било за него да му вържат воденичен камък на шията и да го хвърлят в морето, отколкото да съблазни един от тия малките“*.

(*бел. пр. – Превеждан е текстът на книгата, със стремеж, по възможност, всичко да бъде дословно, както е в оригинала си на руски език, а не е цитиран текстът от евангелието; иначе, ето и въпросния пасаж, както е в евангелието, заедно с контекста му:

(Матей, Глава.18. – в началото)

„В оня час учениците се приближиха до Иисуса и рекоха: кой ли е по-голям в царството небесно?

И като повика Иисус едно дете, изправи го посред тях и рече: „Истина ви казвам, ако се не обърнете и не станете като деца, няма да влезете в царството небесно; и тъй, който се смири като това дете, той е по-голям в царството небесно; и който приеме едно такова дете в Мое име, Мене приема; а който съблазни одного от тия малките, които вярват в Мене, за него е по-добре да му надянат воденичен камък на шията и да го хвърлят в морската дълбочина. Горко на света от съблазните, защото съблазни трябва да дойдат; обаче горко на оновова човека, чрез когото съблазън дохожда.(...)”

„Наивни“ лъжепророци и лъжеучители, помнете, че *всекиму се въздава според делата му* - законът на Кармата е неотменим!

Налагало ми се е да провеждам рехабилитация на няколко жертви на психоенергийни тренинги, които в буквален смисъл осакатяват душата и тялото. Травмираните хора напълно губят усещане за собственото тяло или отделни негови части, тяхното съзнание се изпълва с различни страхове (в това число и страха от внезапна смърт), те са лесно подлагани на обсебване от страна на различни паразитни витални същности и т.н. Процесът на рехабилитация на жертвите от подобни психотренинги е невероятно труден, а ако са изминали няколко месеца от деня, когато е била нанесена травмата, е най-често невъзможен. Ако жертвата се обръща за помощ към своя „учител“, тогава той обикновено напълно се отрича от нея. В два от случаите, с които се сблъсках, „учителят“, заложил в съзнанието на „любимите ученици“ „програма за смърт“, им е предричал скорошна гибел поради предателство. Какво може да бъде по-отвратително?!

Искрено търсещите Истината трябва да знаят и помнят, че цялата трансформираща работа на Пътя на Съзнателната Еволюция в съзнанието и тялото на търсещия изпълнява низходящата Еволюционна енергия, мекото (!) отваряне за която е основна задача на началните етапи от Пътя. До раждането на психическото същество контактът с тази Енергия осигурява на търсещия частична защита Свише от внедряване в съзнанието на „враждебни сили“ и витални същности. С разкриването на психическото същество (душата) мощта на защитата Свише значително се увеличава.

Всичките Велики учители на човечеството твърдят, че непременното условие за успешно придвижване по Пътя на Съзнателната Еволюция е въвеждането на ред в сферата на мисленето. Мълчанието на ума, абсолютната бдителност и спокойствие на съзнанието са непременни условия за откритост за низходящата Еволюционна Енергия. От специалните медитативни средства е приемлива само низходящата медитация (медитация „надолу“ или „към върха на носа“). Възходящата медитация (медитацията „нагоре“) и всякаквите трикове с пространствените енергии (в това число и отварянето на чакрите с развиване на „топки“ и „спирални вихри“) са недопустими.

Затова, най-първо, трябва да се определи готовността на търсещия да следва Пътя на Съзнателната Еволюция, е отбелязала Майката.

„Искате да владеете някакви особени сили? Да постигнете покой и мир в собственото си същество? Да се посветите на служба на човечеството? Значи нито едно от тези намерения не свидетелства за вашата готовност да стъпите на Пътя“. **Основното е стремежът към Божественото.** Всичко останало носи егоистична насока, но това не значи, че търсещият не е способен да започне работа на Пътя. Според реализацията на началните етапи от Пътя закономерно се получава постепенно разместване на акцентите в посока към Божественото.

Словото на Учителя

Разговор за Шри Ауробиндо

Шри Ауробиндо е моят първи Учител на Пътя на Съзнателната Еволюция. Аз съм му безкрайно благодарен за това, че ми подари истинския живот и ми разкри радостта от съществуването и внимателно ме изведе от задънената улица на еволюцията. Шри Ауробиндо, без съмнение можем да отнесем към немногобройното воинство Велики учители на човечеството, където на него му принадлежи една от водещите роли. Ако името Шри Ауробиндо у някого се асоциира с класически индийски йогин-отшелник, то това съвсем не е така.

Накратко за неговата биография. Ауробиндо Гхош, така звучи неговото истинско име*, е роден в Индия през 1872 година. Рано изгубил майка си. С възпитанието му се занимавал бащата. Момчето било възпитано в духа на английската култура и като младеж получило блестящо образование в Англия. Връщайки се в родината си, той веднага се потопил в дебрите на борбата на индийския народ за национална независимост (Индия по това време била колония на Англия). Въпреки това Ауробиндо Гхош не забравял и свещената история на своя древен народ: изучавал в оригинал Бхагават Гита, Ведите и Упанишадите.

(*бел. пр. – В книгата на Сатпрем „Шри Ауробиндо или авантюрата на съзнанието“ се споменава, че първоначално той (Шри Ауробиндо) е имал английско име – Акройд, което после набързо оставя, след като се завръща в родината си Индия. Така че под „истинско име“ не следва да се разбира „рождено име“.)

Когато навършил 34 години Шри Ауробиндо се научил на практиката на медитация и в неговото съзнание станали чудесни изменения, основното, от които било постигането на безмълвието на ума и абсолютно спокойствие на съзнанието. Постиженията си в Йогата той имал намерение да приложи в своята революционна работа, само че Провидението разпоредило нещата да се случат другояче. През 1910 година (след една година затвор в единична килия за революционна дейност и в очакване на своята смъртна присъда) Шри Ауробиндо напълно къса с революционното си минало и, слушайки вътрешния си глас, отива в Пондишери (френски протекторат на територията на Индия), където в течение на четиридесет години се занимава с основното дело на живота си – проправя път в еволюционните дебри, в които съвременното човечество се лута.

Ненадминат практик-еволюционист, автор на Интегралната Йога, гениален учен, уникален философ, блестящ поет – всичко това по чудесен начин се е съчетало в Шри Ауробиндо. Той ни е оставил най-богато творческо наследство, за съжаление до този момент неценено подобаващо от „благодарното“ човечество.

Благодарение на Шри Ауробиндо днес можем да следваме Пътя на Съзнателната Еволюция не на сляпо, не пипнешком, а напълно осъзнато, имайки сериозно научно обосноваване. Благодарение на него имаме възможност да сверим своя маршрут с основните етапи, които Великите учители на човечеството са „подредили“ на еволюционния път.

В „Тайната доктрина“ на Елена Блаватска се привеждат текстове от древни ръкописи, които засягат въпросите относно еволюцията на земния човек. В частност, в тях става въпрос за това, че при потапянето на човечеството в недра на материалността така наречените „Синове на Небесата“ са се отказали да влязат в човешки тела и да станат съзнателни водачи на незрялото човечество, помагайки да се родят „Синовете на Светлината“. „Синовете на небесата“ тогава не искали да поемат върху себе си всички тежести на земното съществуване и напразно да сеят семената на Истината на тогава все още неплодната човешка нива. Благодарение на Шри Ауробиндо – истински „Син на Небесата“ - дълбокият смисъл на тази древна легенда става чувствително по-ясен. Именно сега е настанало времето на активно проявяване на „Синовете на небесата“ в земното човечество.

Шри Ауробиндо днес призовава всички искрено търсещи Истината да стъпят на Пътя на радикалната трансформация на собственото съзнание и не само, че призовава, но и посочва как да бъде направено. За това не трябва да се бяга в далечни манастири, в гори и в Хималаите, не трябва да се бяга от светския живот - всичко това свидетелства за незрелостта на човешкото съзнание и неговото егоистично тесногърдие. Необходимо е Пътят на Съзнателната Еволюция - Пътят на превръщането в „Синове на Небесата“ - да се реализира в дебрите на обикновения живот. Станалите „Синове на Небесата“ в лоното на същия този светски живот са длъжни да помагат на всички търсещи и искрено страдащи да станат „Синове на Сетлината“. В това се състои и свещеният дълг на онези, които са избрали за себе си пътя на съзнателното еволюционно развитие.

Пребиванието на търсещия в дебрите на светския живот е крайно необходимо, за да може той изцяло да усети всичките болезнени точки на днешния свят, всичките му несъвършенства. Търсещият Истината непременно трябва с цялото си същество да познае всички световни тегоби. Не трябва да се бяга никъде, не трябва да затваряме очи за случващото се около нас, необходимо е да се вижда реалността такава, каквато е в действителност, без илюзии. Само при това условие става възможно събуждането у търсещия на сърдечния стремеж за еволюционна работа, в хода на която му се предоставя възможност да трансформира всичките недостатъци на собственото съзнание, при това повечето от тези недостатъци се проявяват изключително при съприкосновение със заобикалящата действителност.

Когато за първи път се сблъсках с името Шри Ауронидо ме потресе едно просто твърдение, с което той преобърна цялото ми същество – **всичко е съзнание**. С това се постулира единството на Всичко Същинско. Гениално просто! Нищо безсъзнателно не съществува на този свят. Единната субстанция на съзнанието пронизва цялата Вселена и, съгъстявайки се, образува галактики, планети, физически полета, атоми, молекули, биологични организми и т.н. тоест цялата видима и невидима реалност.

С една дума, всичко е съзнание от различна степен на плътност, различна степен на съгъстеност. Колкото е по-плътна материалната форма, толкова по-безсъзнателна ни се струва, че е. Обаче, на атомно ниво съзнанието е много живо и подвижно. Сама по себе си формата е проява на съзнателност в материалния свят. Пред нас виждаме чайник. Сам по себе си чайникът е интегрална вибрация, интегрална идея, заложен в плътноматериална форма. На атомно ниво човешкото тяло и тялото на чайника са много сходни. Квантово-механичните процеси в тях са идентични, макар и на много по-fino ниво, в частта на самоосъзнаването, да могат да имат съществени различия. Вярно,

някои хора и чайниците, от гледна точка на съзнателност, са абсолютно идентични и на фино ниво.

В човешкото същество и в чайника присъства една и съща енергийна основа и затова нашата задача с вас е да събудим тези чайници (в това число и човешките). Съзнателно еволюиращият човек е приемник, ретранслатор и проводник на низходящата Еволюционна Енергия в плътноматериалните слоеве на съзнанието, в това число и на планетарно ниво. Така човек носи в себе си напълно конкретна еволюционна мисия и в планетарен мащаб.

Онази част от човечеството, която се отказва да еволюира съзнателно (нека я наречем „негативна“ част), при все това, също (макар и безсъзнателно) изпълнява определена роля - всичко в този свят е целесъобразно! Тази роля се заключава в запазването на плътноматериалното творение във физическа цялостност до момента на квантовия еволюционен скок. Физически това се изразява в поддържането на динамичното равновесие между „позитивната“ и „негативната“ част от човечеството. При това „позитивната“ част в количествено отношение е несравнимо по-малка от негативната, но силата на нейната енергетика е толкова голяма, че не само, че уравновесява другия полюс, но и непрестанно мести вектора на еволюцията в позитивна посока. Така че, е абсурдно да изискваме от цялото човечество равно постъпателно движение по Пътя на Съзнателната Еволюция. Законите на плътноматериалните слоеве на съзнанието са такива, че на сегашния етап от еволюцията това е физически (!) невъзможно и затова няма смисъл да се осъжда „негативната“ част от човечеството. Няма смисъл и опитите със силови методи да се направи цялото човечество еднакво добро.

Нашата задача е радикално да изменим нас самите и да събудим съзнанието на онези, които са способни, със себе си, да попълнят позитивните редици и да ускорят еволюционния процес. Онова, което по мнението на непросветения ум, е „лошо“, на този етап от развитието на човека ще съществува до онзи момент, до който то е целесъобразно. Когато отпадне необходимостта от това „лошо“, тогава ще стане планетарната трансформация и това „лошо“ ще се трансформира в нещо друго и ще започне своето усъвършенстване на новите етапи от еволюцията.

Въпрос: *Това, за което ни говорите трябва да бъде чуто и в затворите. Нали там не всички са еднакво изгубени?*

Състоянието на съзнанието на някои от хората в затворите е на границата, напълно потопено в долната („тъмна“) полусфера на Истината. Тъмната полусфера на Истината Шри Ауробиндо нарича менталният и виталният план на съзнанието (включително и низшето витално – коренът на всички човешки злини и престъпления), в които се намира активното съзнание на човека до момента на радикалната психическа трансформация.

Случва се понякога, че „най-изявените“ престъпници, напълно потънали в най-мръсните слоеве на психиката, в даден момент стават способни пронизително да усетят дълбочината на своето падение и в този момент в сърцата им пламва искрата на Божествения Огън. Истината е, че без съответното по-нататъшно поощряване тя може бързо да угасне, но самият факт на пламването на душата на самото дъно на човешката безсъзнателност заслужава съсредоточено внимание.

Един път по телевизията имаше предаване за хора, осъдени на доживотен затвор за особено тежки престъпления и видях, че един от тях имаше очи, пълни с искрен стремеж да се съединени с Бога. Този човек не се измъчва, че се намира в пълна изолация на северен остров, от всички страни заобиколен от вода. Лицето на този човек излъчваше вид на покаял се престъпник, а очите – на раждащ се праведник. Не бива да отлъчваме хората, които са извършили тежки престъпления. Дори и при най-дълбокото падение е възможен духовен подем. Неведоми са пътищата Господни.

Няма спор, надеждната изолация на особено опасните престъпници е необходима, но смъртната присъда е абсолютно недопустима. Съгласно закона за реинкарнацията (прераждането) ние имаме основание да очакваме бързи превъплъщения на неразкаяните се престъпници в нови тела - с предишните престъпни тенденции. На всеки престъпник трябва бъде даден шанс и време за сърдечно разкаяние.

Долната полусфера на Истината, включително и низшето витално, трябва да бъде съзнателно просветлена и напълно усвоена от всеки човек. Следващите Пътя на Съзнателната Еволюция правят това много по-бързо и с най-малка опасност за самите себе си, като придобиват опит от осъзнаването на корените на престъпните и „греховни“ деяния. Мислени позиви към подобен род деяния възникват на практика у всеки човек. Активното съзнание на обикновените хора в период на спускането му в подсъзнателните слоеве в даден момент може да се изгуби в лабиринтите на нисшето витално и от тук идват и престъпленията и замърсеността на подсъзнанието, гениално възпети от нелюбия ми Достоевски. Всяка мисъл е отражение на текущото вътрешно състояние. Всеки човек най-вероятно поне веднъж в живота са го спохождали мисли да извърши някое тежко престъпление, а някои, особено буйни, в мислите си вече са избесили и разстреляли половината човечество.

Помнейки, че в мислите си (а и в постъпките) самите ние не сме цветя за мирисане, ние трябва да бъдем милосърдни към хората, които на нас (чисти и добри) ни изглеждат мръсници от главата до петите.

Нека се върнем към Шри Ауробиндо. Неговото твърдение, че **всичко е съзнание** е невероятно нещо. То премахва всички проблеми. Нищо безсъзнателно не съществува във Вселената. Светът е един. Нашето неразделно единство с него е просто факт. Това много важно откритие ни освобождава от товара на мисловните разсъждения за мястото на човека в системата на света. Наистина, ако човек не осъзнава своето място във Вселената, тогава той завинаги ще се лута в лабиринтите на неведението.

Нищо не може да еволюира от Материята, ако това изначално не е било заложено в нея. Това е още едно потресаващо откритие, направено от Шри Ауробиндо. Процесът на съгъстяването на чистото съзнание (или Духа) с образуването на плътноматериалните слоеве при инволюцията е и процесът на залагането в материята на резултатите от бъдещата еволюция.

По този начин, чистото съзнание съдържа под формата на идеи Всичко Същинско във Вселената, в това число и процесът на еволюционното разгъване. Безсъзнателността на инертната материя е привидна. Именно от нея се проявяват минералите, притежаващи живо съзнание и памет, растенията, които имат развито динамично съзнание, животинският свят, като манифестация на виталния план на съзнанието. Човекът е

манифестация на менталния план. По подобен начин трябва да се прояви и, следващото след човека, супраментално същество.

Сега е очевидно, че в инертната материя се съдържат всички потенци на съзнателното и духовното, очакващи проявлението си. Еволюцията не може да се случи по пътя на случайни процеси. По този начин „идеята“ за животинска клетка, вече е била заложена в материята. Това, което по-рано се е потапяло и свивало на низходящата дъга от еволюцията, сега се освобождава и развива на възходящата дъга – няма никакви случайности! Няма нито чудеса, нито случайности. Ще измине определено време и на Земята ще се прояви супраменталното същество. Не следва да се вълнуваме къде ще отиде човечеството. Трябва просто да работим на Пътя на Съзнателната Еволюция, а резултатите непременно ще се сбъднат. Да се избегнат еволюционните преобразования е невъзможно, затова е по-добре те да преминат по-бързо и безболезнено, отколкото по-дълго и с тежки последствия. Нашето невежество по въпросите на еволюцията е причината за всички еволюционни усложнения.

Шри Ауробиндо е направил още едно удивително откритие, като е определил, че *еволюцията се извършва от низходящата Божествена Сила (или Шакти)*. Именно тази сила е деец и творец на еволюцията и именно нея е имал предвид Иисус Христос, когато е говорил на Своите ученици, че, възнасяйки се на Небето при Отца си, ще изпрати на Земята Светия Дух. Това заявление на Шри Ауробиндо не е просто декларация. Всеки, който се реши да следва Пътя на Съзнателната Еволюция, може да открие физически осезаемия поток на Еволюционната Енергия, разливащ се от околното пространство през темето надолу в тялото. Нашата основна задача е да се открием за този поток и да не му пречим да прониква в тялото, където той извършва необходимите еволюционни трансформации. Откриването на съзнанието на търсещия за този поток е възможно само при витално и ментално безмълвие. В края на краищата тялото трябва да стане абсолютно поресто и прозрачно за низходящата Енергия. В противен случай неусвоената енергия предизвиква различен род психични и соматични разстройства. Безсъзнателната съпротива на хората срещу проникването на Еволюционна Енергия в техния организъм е сериозно препятствие на пътя на еволюционния прогрес на човечеството като цяло.

Човекът изключително лесно се изкушава от аламинутните* феномени. Сега широко са разпространени различни видове тренинги – психологически, психоенергийни, дихателни, тренинги по форсирано разкриване на чакри и т.н., които обещава бърз ефект на трансформиране на съзнанието. Спор няма, че те могат да породят моментални светлинни, цветови и енергийни усещания, обаче при изчезването на феномена човек си остава толкова тъп и безсъзнателен, колкото си е и бил. Това е в най-добрия случай, в най-лошия пък – възникват различен род „енергийни“ травми на психиката и тялото. От жаждата за преследване на феномени, свойствена на лековерните ученици, се възползват организатори на подобни тренинги, като ги въвлечат (учениците) в дългосрочна изнурителна игра. Хората, в болшинството си, съвсем не искат да се трудят, а чакат подарък от небесата. Това е дълбоко заблуждение. Само последователната работа на Пътя на Съзнателната Еволюция е способна радикално да измени човешкото съзнание. Волеви и механични усилия за

трансформиране на съзнанието не се искат. Основната задача е, отпуснал се, напълно да се откриеш за низходящия поток на Еволюционната Енергия.

(*бел.пр. – на руски е употребена думата „сиюминутный“, която няма абсолютно точен еквивалент (като значение) на български; българската дума „моментален“ може би в значителна степен отговаря на руската „сиюминутный“; в случая е явно, че с тази дума се имат предвид такива феномени, за чието постигане не се изисква никакво особено постоянство и търпеливост – резултатът от тях идва „на минутата“ – затова го оставям с френската дума „аламинутен“ (à la minute)

Шри Ауробиндо е направил още едно революционно откритие. Той казва, че **съвременното човешко състояние – това е преходен стадий на усилие и несъвършенство между едно движение и друго, между природния (животинския) и идеалния (или духовния) живот.** Човекът се явява междинното звено между тези две начала. Животинското начало се опитва да ни върне в еволюционното минало, друго пък (духовното) на възходящата дъга на еволюцията ни призовава да отидем в еволюционното бъдеще. Това състояние на неуравновесеност е и причината за всички беди на човека и човечеството като цяло, причината за психическите и физическите несъвършенства, а също така и за природните катаклизми.

Шри Ауробиндо определя човека като **преходно същество**. На днешния етап от развитието човекът просто е „задължен“ да бъде несъвършен и не бива от това да се правят трагедии. В същото време му е дадено право на избор – да следва съзнателно еволюционните пътеки или да продължава безсъзнателното падение в животинското минало. Съгласно закона на еволюцията в плътноматериалния свят, до известно време и двата полюса ще съществуват рамо до рамо и за това всякакъв стремеж и опити на отделни вождове да направят всички хора еднакво „добри“ са обречени на провал.

Въпросът за съзнателния избор на Пътя сега стои особено остро. В днешно време човечеството жъне плодовете на своето еволюционно несъвършенство.

Менталното същество или (по определението на Шри Ауробиндо) **мислещото животно**, каквото е днешният човек, може да бъде само преходно същество. Възприятието на реалността в полето на ума – това е невъзможност околният свят да се види интегрално, без фрагментиране, без разделения. Като олигавя от всички страни какъвто и да било харесал му се фрагмент от реалността, човек се опитва да построи цялостен (по негово мнение) свят. Сега от такива „конструктори“ се е наплодило огромно множество и всеки е уверен в своята правота. И затова човечеството постоянно се занимава с малки невинни глупости, които в края на краищата водят до по-дълбока еволюционна криза. Хората се опияняват от частностите, без да имат възможност да видят цялото. Ако ми се удаде да ви отворя очите за истинското положение на нещата в света, то това ще бъде наша обща победа. Тогава нито малките, нито големите трагедии, инспирирани от нашия ум, няма да ни плашат.

В процеса на Съзнателната Еволюция психическото същество (или душата), като божествена основа на мислещото животно, което нарича себе си човек, трябва да влезе

в сила, да се центрира, да се разкрие и след акта на раждане да стане вътрешен Учител на човека в полето на Истината. „Егото”, с нарастването на психическото същество, постепенно загубва своето влияние над човешката психика.

Шри Ауробиндо ни е дал изчерпателна класификация на плановите на Разума (Ментала)*.

(*бел. пр. - по-подробна, описателна и изчерпателна характеристика на плановите на Ментала (в смисъл отколкото тук, в тази книга на Ал. В. Кл.) е дадена в книгата на Сатпрем „Шри Ауробиндо или пътешествие на съзнанието“ („Шри Оробиндо или авантюрата на съзнанието“))

„Обикновеният Разум представлява някаква сива маса с множество абсолютно тъмни вибрационни възли (мисли). Тази сива маса Шри Ауробиндо нарича неутрална основа. Ако от горе се спусне малко пламване на светлина, то тя бързо гасне, като оставя слаба следа във вид на краткотрайна радост и любов. Обикновеният Разум не е в състояние да понася задълго нито радостта, нито болката. Всичко бързо се разтваря в сивата неутрална основа.“

Животът на хората, носещи Обикновен Разум, е скучен, еднообразен, стегнат в рамките на всевъзможни условности. Обикновеният разум се лута в кръга на привичните мисли и стереотипни възгледи за всичко в света. Неговите носители нямат дълбоки преживявания. Трябва направо да кажем, че Обикновеният Разум е присъщ на преобладаващото мнозинство от човечеството.

*„Възвишеният * Разум е по-прозрачен и подвижен отколкото Обикновения. Общият фон малко изсветлява, придобивайки небесносинкав оттенък. Светлинните лумвания имат тенденция да се запазват известно време, съответно радостта и любовта – да се задълбочават. Получените озарения свише Възвишеният Разум е способен да разбере само чрез логически анализ и обяснения, като строи определени ментални догми. Възвишеният Разум най-често се среща при философите и мислителите.“*

(*бел. пр. - В българския превод на упоменатата книга на Сатпрем и на „Свобода от Смъртта“ има разлика само в названието, което там не е „Възвишен Разум“, а „Висш Разум“ или „Висш Ментал“. „Възвишен Разум“ като че по-точно определя характера на светогледа на неговите носители, затова и тук е оставено така.)

Възвишеният Разум на моменти е в състояние да проумее, че неговото място, ако и да не е съвсем на небето, вече не е и на Земята. Но подчертавам – само на моменти. Редките озарения понякога карат да се замислиш над смисъла на своето съществуване. Основно хората се замислят над това как биха получили повече пари, как да влязат във властта, да повеляват на някого и тем подобни. Ако човек от време на време започва да се замисля за своето предназначение, то това вече е признак, че получава откровения Свише.

„Основата на Озарения Разум е не общата неутралност, а чистата духовна лекота и радост. В съзнанието се вливат потоци със златист цвят. Животът става жив,

интересен и пълен с любов. Озареният Разум е присъщ на истинските творчески натури – поети, художници, композитори, учени. Обаче субстанцията на Озарения Разум е полупрозрачна, в резултат на което истинско виждане е невъзможно, а присъства само смътно усещане за Истината. “

Озареният Разум по своята природа е неуравновесен, а носителите му – невротични личности. Озаренията свише стават в паузите, когато дейността на ума се прекъсва. В периодите на озарения може да се разреши цял пласт от интересуващи ви въпроси, да създадете стихотворни, музикални или живописни шедеври и тем подобни. Озареният свят ми беше добре познат в периода на активна поетична дейност. Този период продължи цяло десетилетие, предшестващо моето стъпване на Пътя на Съзнателната Еволюция. Това беше вълшебно, но в същото време и мъчително занимание. Не, мъки в творчеството нямаше, мъчително беше когато не пишех, а имаше творчески импулс. Ето така по поръчка ме помолиха да напиша стихове за юбилея на един от сътрудниците. Аз категорично отказах, предизвиквайки същинско удивление у искащите - на тях им се струваше, че на човек, който пише стихове нищо не му струва да ги пише по какъвто и да е повод. Но това не е така – никога не можех да конструирам и „да правя“ стихове – искаше се само озарение. А римуваното озарение за конкретен човек не винаги ще му е приятно. Аз мога да напиша нещо на конкретен човек така, както го виждам. Искате епиграма – моля заповядайте! При нас работеше един уважаем професор в областта на авиационната и космическа медицина, той беше доста демонстративно самоуверен, живееше със стария багаж и активно пречеше на внедряването на новото. По националност беше мордовец. Говореха, че в едно от мордовските училища редом с портретите на Ломоносов и Лавоазие висял и неговият портрет. У мен се роди такава епиграма за уважаемия професор.

Стои костюм, а в него прах нетленна

пази професор с памет неизменна.

(Сидит костюм -

В нём прах нетленный

Хранит профессор

Незабвенный.)

*бел. пр. - в случая има вероятност да прозвучи двусмислено, защото на български език е практически непреводимо, че тук еднозначно подлогът е думата „професор“, а „прах“ е пряко допълнение.

Често на разни тематични вечеринки, рождени дни и юбилеи се намират самодейни поети, обожавачи самозабравено да четат своите сложни опуси. Винаги ми е срамно за тях.

„Интуитивният Разум за разлика от Озарения е прозрачен и крайно подвижен. Искрите от знание пламват от дълбокото безмълвие над главата и се оформят в конкретни идеи, които не искат логически доказателства и интелектуални разсъждения. По думите на Шри Ауробиндо, интуицията – това е спомняне на Истината. Интуицията представлява особен източник на дълбока любов и радост. Откровенията, които се раждат в Интуитивния Разум са цялостни по същност и не се поддават на ментално раздробяване. Обаче интуицията може да бъде забулена от дейността на разсъдъка, затова при интуитивни прозрения е важно да се запази ментално безмълвие. Интуитивен Разум носят редките гении на човечеството – мъдреци, поети, композитори и учени.“

Носителите на Интуитивен разум виждат реалността не фрагментарно, а на достатъчно големи обеми. За тях частностите стройно се вменстват в цялото. Висшата интуиция – това не е животинската (подсъзнателна) интуиция от долу – това е свръхсъзнателно прозрение, откровение от Висшите Сфери. „Озарението“ при животните – това е така нареченият нюх, а при носещите интуиция от горе – това е директното знание. Интуитивното знание не иска обосноваване „защо“. Думата „защо“ отсъства. Просто е така и толкова. Ръстът и разширяването на съзнанието стават не за един ден – това е резултат от продължителна работа на Пътя на Съзнателната Еволюция. Преди вашето съзнание стабилно да се изкачи до Интуитивния план на Разума, във вас низходящата Еволюционна Енергия трябва да поработи основно и буквално да изгори всякакви купища боклук във вашето подсъзнание. У когото има по-малко боклук – за него е по-просто да еволюира. При младежите той е съществено по-малко.

„Глобалният Разум – това фактически е космическото съзнание, но без загуба на индивидуалност. На този план съзнанието съзърцава в безмълвие, на големи обеми, обхващайки с един поглед обширни хоризонти от пространство и време. Съзнанието става маса от постоянна светлина. В резултат носещият го усеща всеобща радост, всеобща красота и вселенска любов. Глобалното съзнание свърза в едно всички елементи на вселенската игра и затова за него не съществуват понятията зло, уродство и страдание. Глобалният разум е служил като източник на откровения на Великите Учители на човечеството и на Основателите на религиите.“

Глобалният Разум – това е като върха на интуицията, но все пак това е още Разумът, а не чистото пребиваване в Божественото Съзнание. Глобалният Разум е все още нещо субективно, макар и очистено от всякакъв род илюзии. Да вземем за пример откровенията на Великите Учители на човечеството. Черпейки информация от единния източник, те я обличат в думи и образи, свойствени на индивидуалното възприятие. Проведеният от мен анализ на откровенията на Великите Учители, независимо от привидното различие на възгледите по въпросите на еволюцията на човешкото

съзнание, свидетелства за идентичност на техните възгледи при разглеждането им през призмата на етапите на Пътя на Съзнателната Еволюция.

Глобалният Разум* е върхът на човешките възможности, но не и техният предел. Шри Ауробиндо твърди, че отвъд пределите на Глобалния Разум, които човек е длъжен да надмине, стои **Супраменталното Съзнание – Съзнанието за Истината или Божественото Съзнание**. Разумът представлява оръдие на Свръхразума.

(*бел. пр. - относно превода на терминологията на Шри Ауробиндо: това, което тук е назовано със словосъчетанието Глобален Разум е тъждествено на онова, което в българския превод на книгата на Сатпрем е обозначено с названието Свръхментал. А това, което тук е именувано като Свръхразум, там е тъждествено на Супраментал)

Ето какво казва Шри Ауробиндо за Супраменталното Съзнание.

„Суперразумът лежи в основата на цялата проявена вселена. Суперразумът сам по себе си е динамичното съзнаване на Истина, всякога свободно от Неведение. По своята природа сам по себе си той представлява неразривното Божествено единство от мъдрост и изпълняваща воля. Суперразумът – това е божествената мисъл в действие. Съзнанието на Истината лежи в основата на земното съществуване, в основата на еволюцията, в основата на подреждането на битието във Вселената. Действията и проявленията на Суперразума се отличават с решителност и целеустременост, а по обхвата си са безгранични.*

(*бел. пр. - или Супраменталът – пак пояснявам: да не се бърка със Свръхментал, което е другото название на Глобалния Разум, той все още е територия на Ментала, докато Супраменталът или Суперразумът е следващото стъпало на еволюцията, следващо менталното съзнание. „Суперразум“ от „супер-“, - означаващо на латински „по-качествено от нещо; над нещо“, и „разум“ ; накратко: Глобален разум = Свръхментал , Свръхразум = Супраментал = Суперразум)

Проявлението на Суперразума на Земята като Божествено откровение е предопределено и се явява бъдещ стадий на еволюцията на съзнанието. Именно на човека е съдено да стане проводник на Суперразума на физическия план на съзнанието, и затова неговата еволюционна мисия е съвсем особена – не само да трансформира и обожестви своето собствено съзнание и собствено тяло, но и да предизвика еволюционен взрив на цялата планета.

На етапа на проявяването на Суперразума на Земята решаваща еволюционна роля ще играят хората, избрали Пътя на Съзнателната Еволюция като единствения възможен начин да се прокара за човека път към Бъдещето.”

Феноменът на Божествената Любов на Супраменталния план на съзнанието се проявява на телесно (клетъчно) ниво във формата на физически осезаеми вибрации на Светлината и Истината. Самата мисъл става действаща съзидателна сила, способна в буквалния смисъл да отмества планини. Тя също създава форми с мълниеносна

бързина. Знанието само по себе си присъства в индивидуалното съзнание и не се искат никакви допълнителни усилия за познаване на каквото и да било.

Супраменталният или Божествен живот е съществуване в принципно различна физическа среда. Човекът, в крайна сметка, трябва да придобие нова форма на материалност и да живее в нова физическа среда. Всеки човек в Супраменталния свят ще получава според справедливостта – това, което е заслужил. Сега просто самозабравил се идиот, разполагащ с арсенал от атомни бомби, може ако му скимне да унищожи живота на Земята. В супраменталния свят това не може да се случи. Там няма да властват парите и грубата физическа сила, а законът на духовната справедливост. В супраменталния свят няма да има идеолози, които да учат хората да живеят по нечий образ и подобие. В супраменталния свят не може да има противоречия и хората ще говорят на един език, разбираем за всеки – на езика на Сърцето. Ще престане да властва законът за изяждане на нашите по-малки братя и себеподобните.

Царството на Истината няма идеи, него просто го има! Човешките тела ще бъдат вкъщи, в родната Божествена стихия. Става въпрос именно за телата, а не за някоя част на индивидуалното съзнание, която осъществява контакт със Супраменталния план. Телесните усещания, които възникват при периодичните слизания на Супраменталната енергия в телата на хората, които следват Пътя на Съзнателната Еволюция, блестящо потвърждават гениалното твърдение на Шри Ауробиндо за настъпващата супраментализация на Земяното тяло и земното човечество.

В книгата „Свобода от Смъртта“ съм описал опита си на интегрално преживяване на спускане на Супраменталната енергия в тялото, когато целият заобикалящ физически свят и аз самият (тялото преди всичко) станаха единна вибрация на Любовта и Светлината. Цялата световна лъжа и болка изчезнаха. Имаше само океан от Божествени вибрации, а аз бях капка в този океан и бях самият океан едновременно. Подобни преживявания съм изпитвал не веднъж. Опититът от пребиваването в това вълшебно състояние не оставя никакви съмнения за това, че именно това състояние е и вибрационната основа на нашето еволюционно бъдеще. Това не е въпрос на вяра, а отговор на опита.

Въпрос: *Има ли хора, които могат още сега да реализират онова, за което току-що говорихте?*

Моят отговор най-вероятно ще ви разочарова. Днес хора, които да са способни още сега интегрално (подчертавам интегрално) да реализират супраменталното съзнание на Земята или няма или са крайно малко. Рано или късно, обаче, такива хора ще се появят. Истината е, че поради яснотата на своето осъзнаване за тяхната истинска роля, те няма да се афишират гръмко, така както го правят многобройните новопоявили се хора, които се мислят за „Иисус“, пророци, ясновидци, магьосници, чудотворци, налудничави и екстрасенси от всякакъв род. Зад високопарността на техните разсъждения за висшите материи и за Бога ясно се вижда крайната мизерност на съзнанието.

Отделните феноменални проявления, които много хора са склонни да отнесат към знаците за проявление на бъдещото човечество (ясновидство, „ясночуване“, способност за материализация на различни неща, левитация, телепортация* на различни предмети, телекинеза, съществуване без храна и други), сами по себе си не са преки знаци за

готовност на един или друг човек за интегрална супраментална трансформация. Интегралната супраментална трансформация е възможна само при условие, че има последователна реализация от търсещия на всички етапи от Пътя на Съзнателната Еволюция. Само в този случай всички части на човешкото същество, включително неговото тяло, ще бъдат еднакво подготвени за радикална трансформация. Ако феноменалните способности се проявят с хода на придвижването по Пътя на Съзнателната Еволюция, то това са признаци за успешна работа.

(*бел. пр. - виж втората бележка на стр.56.)

Въпрос: *Какво представлява Сатя-Саи Баба? Казват, че е способен да материализира различни предмети?*

Сатя-Саи наистина е добър вълшебник, който е способен да материализира предмети. Самият той се смята за пряк последовател на Иисус Христос и проповядва религия на Любовта и Единния Бог. И това му се удава. Той е по детски открит, мъдър и дълбок. И хуморът му е добър. В областта на феноменалното той може много неща, но признава, че „видимите чудеса, са само незначителни външни проявления, разкриващи безкрайно малка част от неговото могъщество – супраменталното могъщество“.

Въпрос: *Какви усещания възникват при слизането на Супраменталната енергия в тялото?*

Доколкото разбирам, вие имате предвид периодите на прекия тотален контакт със Супраменталната Сила. По-рано казах доста неща по този въпрос.

Слизането в тялото на Суперменталната сила става не в резултат на някакво усилие от ваша страна, а напълно спонтанно, вярно, при пълно витално и ментално безмълвие. В един миг се променя възприятието на заобикалящия свят и собственото тяло. То (възприятието) става качествено различно, все едно някой неведом вътре в нас е щракнал превключвател. Преди този момент обикновено настъпват много на брой последователни спускания на вискозна* енергийна субстанция през темето надолу по протежението на гръбначния стълб, стигайки до периферията по хоризонталата. Първото усещане, обхващащо цялото ти същество, е бурна клетъчна радост, едновременно с която целият заобикалящ свят и твоето тяло стават една ослепително бяла вибрираща тъкан. При това те обхваща абсолютно чисто чувство на всеобемаща любов. Всичко това по чудесен начин е свързано от вибрационно единство и едно единствено чувство, побиращо в себе си всичките останали чувства - радостта от Божественото съществуване. В полето на Истината чувствата са неразделими. Освен това се ражда усещането за Божествено всемогъщество – меко, добро и справедливо. Именно това Всемогъщество е способно да измени света.

(*бел.пр. – на руски език тук е употребена думата „вязкий“ – лепкав, леплив; блатист, тинест, мучурлив – допускам, че „вискозен“ тук може да се употреби на място, но, в крайна сметка, мога единствено да предполагам, понеже относно супраменталната енергия ми липсва всякакъв практически физически личен опит)

Всички неща стават невероятно пластични, времето не съществува, има го само текущият момент – активното съзнание е „тук и сега“. Клетките в тялото жадно вкусват нектара на Супраменталната Сила. Не се изискват никакви други доказателства, че

светът има Божествен произход. Никакъв друг свят не съществува. Светът на лъжата, в който живеем сега, не може да съществува вечно. В период на спускане на Супраменталната сила ясно осъзнаваш, че има друг свят, който е нашият истински дом. Това преживяване, веднъж изпитано, остава в паметта завинаги!

Майката (Мирра Алфаса – сподвижница на Шри Ауробиндо) и Джиду Кришнамурти (един от Великите учители на нашето време) са пребивавали в това състояние в продължение на часове. Супраменталната сила е минавала през телата им и се е разпространявала навън, „заразявайки“ с вибрациите на Истината пространството наоколо и хората, готови да възприемат тези вибрации. Колкото повече са възприемчивите хора, работещи на Пътя на Съзнателната Еволюция, толкова по-лесно е за всеки да усвои и трансформира тази Енергия. По-лесно в смисъл по-малко болезнено. Малкият брой възприемчиви хора означава тясно русло на течението на Енергията и болезнено напрежение. Колкото по-голямо е количеството на възприемчивите хора, толкова по-широко е руслото и е по-малко - напрежението.

Шри Ауробиндо е показал, че **вътрешната неподвижност на всички планове на съзнанието (менталното, виталното и физическото безмълвие) е основното условие за безпрепятствена, ефективна работа на Супраменталната Сила на телесно клетъчно ниво, работата по кардиналната трансформация на човешкото същество.**

В края на краищата всички клетки на тялото трябва да се подчинят на Божествената воля и да станат нещо различно. Първоначално клетките се плашат от тази Сила, дори изпитват болка, но постепенно „си спомнят“ своя Божествен произход и започват да получават истинска радост от пребиваването в супраменталния поток.

Използвайки случая, малко думи за болката. Шри Ауробиндо определя болката като обратната страна на удоволствието, тогава същата тази Енергия не може да бъде асимилирана (усвоена) от клетките. Например вие сте си наранили пръста. Имате отворена рана. При това веществото на клетките в нараненото място непосредствено се докосва от пространствената енергия. Голяма е радостта от разрушението на тялото, от неговото освобождаване от оковите на материята, обаче клетките не са в състояние да я поемат и затова радостта се трансформира в болка. Болката е извратена форма на удоволствие. Източник на садизма, мазохизма и садомазохизма е закрепянето в съзнанието на индивида на варианти на трансформация на пространствената енергия, които предизвикват удоволствие.

Наблюдавах процеса на трансформация на болката в удоволствие при примера на зъбобола. Обикновено, болката започва постепенно, след това се усилва, като става вълнообразна и в някакъв момент достига своята кулминация. Именно на пика на максималното усещане на болка възниква еуфорична вълна на удоволствието и болката започва вълнообразно да утихва, като се трансформира в блаженство.

Въпрос: *Човек може ли да понесе всякаква болка?*

Всякаква. Ако болката на физическо ниво стане прекомерна, то тя или ще се трансформира в еуфорично блаженство, което е шоково състояние или активното съзнание ще напусне физическото тяло и ще премине във финото тяло – това е така наречената загуба на съзнание.

Шри Ауробиндо веднъж е казал: „**Нашата Йога** (има се предвид Интегралната Йога на Шри Ауробиндо и Майката – Авт.) **започва там, където всички останали йоги завършват.**“

Това наистина е така. Преобладаващата част от хората, които се занимават с търсенето на Истината, се стремят да достигнат състояние на блаженство, да се издигнат в небесата и да се почувстват свободни, именно да се почувстват, а не да станат такива. Така останалите йоги дават възможност по някое време да се почувствате свободни, но само Йогата на Шри Ауробиндо и Майката (или Интегралната Йога) е способна да направи човек истински свободен – свободен от Смъртта. Излизането във Всеобщото съзнание (в Нирвана) и Раждането в Духа сред редицата традиционни йоги се смятат за най-висшето постижение, а в Йогата на Шри Ауробиндо това са едва междинни етапи. В Интегралната Йога от момента на раждането в Духа се започва основната работа - установяването на стабилен контакт от търсещия с низходящата Еволюционна Енергия (по-нататък, със Супраменталната Сила), контакт, основан върху абсолютното вътрешно спокойствие и прозрачността на съзнанието за вибрациите на Истината. По този начин се установява спонтанна медитация, осигуряваща в съзнанието спокойствие без усилия, което е необходимо за работата на Еволюционната енергия в тялото.

Няма да говоря за практиката на Интегралната Йога, това е тема за отделен дълъг разговор. Ще припомня само, че Интегралната Йога не изисква никакви особени условия за своята реализация, дори напротив, търсещият трябва да реализира тази Йога, като живее нормалния си живот. Насочвам вашето внимание към **препоръките на Шри Ауробиндо за тактиката относно отношението на търсещия към възникващите мисли.** Като цяло това са три вида техники на активна медитация.

Един от тях – да се наблюдават мислите и каква е природата на човешкия ум, тъй като те я разкриват, но без да им отделяте никакво внимание като им давате да се изтощат докато не се озовават в задънена улица.

Друг начин – да се наблюдават мислите не като свои собствени, да се гледа на тях в качеството на свидетел и да не се одобряват: мислите се разглеждат като нещо, което идва отвън и трябва да се приемат като случайни минувачи, които пресичат умственото пространство, с които ти нямаш нищо общо и те хич не те интересуват. При използването на този метод, след определено време, умът сякаш се дели на две: на една част, която се явява ментален свидетел, наблюдател, който никак не се вълнува и остава съвсем спокоен, и на втора част, която се явява обект на наблюдение, в която мислите се редуват и блуждаят.

Има и трети, активен метод, според който се стремим да видим от къде идват мислите и те да ни разкрият, че идват не отвътре, а сякаш от външното пространство около главата. Ако на човек му се удаде да открие как те се появяват, тогава, преди да са навлезли, те трябва да бъдат напълно отхвърлени. Може би това е най-трудният път и може да не е подходящ за всички, но ако все пак е подходящ, то тогава това е най-краткият и най-действеният път към безмълвието.

Като използвал последния метод практически непрекъснато в продължение на три дни, Шри Ауробиндо постигнал безмълвие на ума. В своята практика аз също широко използвах този метод и мога да свидетелствам за неговата висока ефективност. Да го

използвате, можете по всяко време, свободно от разни задължителни дейности (докато пътувате в градския транспорт, сред природата, докато си почивате от работата и домашните дейности и др.), но не и докато ходите или зад волана на автомобила. Бързото действие на този метод за медитация се обяснява с това, че прекъсването на мислите става на вибрационно ниво преди тяхното словесно проявление.

Мислите представляват вибрационни енергийни формирания, които се стремят да се реализират и да открият източник на енергия в човешкото същество. Следователно, мълчанието на ума настъпва когато за дълго време откажем да реализираме мислите и да ги подхранваме. Само тогава става коренно преустройство на функционирането на съзнанието.

Търсещият не трябва да разделя мислите си на позитивни и негативни. Всяка мисъл, представлявайки енергийно формирание, се стреми на всяка цена да се реализира. Всяка мисъл блокира потока на низходящата Еволюционна Енергия. Можем да кажем същото и за желанията. Много школи препоръчват да се практикува позитивно мислене. Запомнете – това е поредният капан, който е поставен от нашия ум, за да се самосъхрани. Да имаме хубави мисли в главата означава, че лошите мисли се пропъждат в подсъзнанието, където нетърпеливо чакат да се проявят. Мислите, като такива, трябва просто да изчезнат от активното съзнание и да не замърсяват процеса на възприемането. Те трябва да се извличат от пространството над главата или от паметта само при необходимост. Според думите на Джиду Кришнамурти, свободата от мислите е свобода от известното. Свободата от известното е истинската, необуславяна от нищо свобода. Бъдете свободни хора!

В Стария Завет е казано, че опитвайки плода от дървото на познанията, човекът придобил главоболието. Умът е нашата по-късна придобивка. Днешното човечество страда от него. Виталният ум при животните е органичен. При тях го няма онзи разделящ ум, който да им пречи да живеят. Човешкият ум на възходящата еволюционна дъга трябва пръв да изчезне, а след него и желанията. Последната еволюционна придобивка трябва да изчезне първа. Докато тиранията на ума не отстъпи място на менталното безмълвие, човечеството ще тъпче на едно място и ще се страхува, страда и съмнява.

Въпрос: *А как да постъпят хората, чиято професионална дейност е свързана с мислене?*

Трябва да мислят в рамките на своята професионална дейност, използвайки мисленето като инструмент за работа. През останалото време мислите не трябва да досаждат на човека със своето нахалство.

Вие, вероятно знаете, че физиците се делят на физици-теоретици и физици-експериментатори. И така, физиците-теоретици трябва да мислят и това е тяхната основна работа. А вие уверени ли сте, че те мислят през цялото време? Как ли пък не. Те се преструват, а в случаите, когато измислят нещо, то това им носи минимум Нобелова награда (шегувам се разбира се). Качествено новите открития са резултат от озарение, а не от продуктивна мисловна дейност. Озаренията слизат в съзнанието само тогава, когато умът замлъква. Чували ли сте за световно-известния физик, лауреат на

Нобеловата награда – Лев Ландау? Ландау, съвместно с Евгений Лифшиц, е написал страхотен учебник по физика. Та този учебник не съдържа нито дума на Ландау и нито една мисъл на Лифшиц. Какво означава това? Ландау е канлизиран озарения, а Лифшиц ги е пренасял върху хартия в словесно изложение. Само Ландау е знаел истинската цена за Лифшиц. По думите на съпругата на Ландау, когато Лифшиц се опитал да кандидатства в Академията на науките, то Ландау е бил категорично против, неговата обосновка била, че академикът трябва не само да знае някои неща, но и да бъде способен да прави фундаментални открития.

Шри Ауробиндо и Майката са формулирали напълно революционна теза: „**Спасението трябва да бъде физическо**“. Не е ли имал предвид това Иисус Христос, когато е говорил за възкресението на тялото, за Новата Земя и за Новите Небеса?

Именно тялото се явява мостът между стария и новия свят. То се явява проводник на низходящата Еволюционна Енергия във физическия план на съзнанието. Това е принципно нов поглед върху проблема на еволюцията на дадения исторически етап, когато нашата планета и всичките ѝ обитатели се намират на възходящата еволюционна дъга. Практиката на пренебрегване на тялото и бягство от него, посредством възходящата медитация (медитацията „нагоре“) се е създала на низходящата еволюционна дъга и тогава това е било оправдано - по този начин до известна степен поне се е запазвала връзката с висшите планове на съзнанието. Сега тази практика, разпространена на изток (особено при будистите) е напълно неприемлива, обаче се е запазил инертният стремеж на търсещите да се насочат към „небесата“, въпреки че днес „небесата“ сами слизат към нас – трябва само да се отворим за тях.

Издателството над тялото е напълно недопустимо, също както и култът към него. Тялото е инструмент на Божественото в плътноматериалния свят, то представлява също мост в нашето еволюционно Бъдеще. Освен това, посредством човешкото тяло се осъществява контактът на Еволюционната Енергия с плътноматериалните структури на планетата, които също подлежат на еволюционна трансформация. Нашият свят и всички негови обитатели трябва да претърпят радикално физическо изменение по посока „изтъняване“ на материалните структури. *Спасението, наистина, трябва да бъде физическо.*

Описвайки опитите си от работата на Еволюционната Енергия в тялото, Майката говори за своето отчетливо усещане за готовността на тялото и цялата материална структура на Вселената към пречистващата катастрофа, *пагубна за мъртъвците и светла за вечно живите.*

Много хора, кой знае защо, смятат, че процесът на духовната работа, на духовното напредване, трябва постоянно да се съпровожда от пристъпи на радост и емоционален подем. Това, всъщност, далеч не е така и Шри Ауробиндо убедително го е показал.

Работата на Пътя на Съзнателната Еволюция представлява **редуване на периоди на издигане и спускане на съзнанието**. Какво означава това? Работата на низходящата Еволюционна Енергия в човешкото същество се извършва на принципа на постепенното усвояване на висшележащите планове (в сравнение с обикновения ментален) и просветляване на по-ниско разположените планове на съзнанието, като височината на „подема“ е право пропорционална на дълбочината на „спускането“. От тук следва, че колкото по-висок е подемът на съзнанието, толкова по-приповдигнато е

психоемоционалното и физическото състояние на търсещия, а колкото е по-ниско - спускането, толкова по-голяма е степента на угнетеност на съзнанието. Процесът на слизване на съзнанието е закономерно явление и не трябва да се бяга от това състояние. Трябва само да запазите спокойствието във всички аспекти на вашето същество. Трябва да имате пълната увереност, че процесът на трансформация на вашето съзнание е строго дозиран и вие се намирате под защитата Свише. Иисус Христос малко преди ареста си, обръщайки се към своите ученици, казал, че цялото Му същество страда безмерно*. В това време Неговото активно съзнание е било дълбоко долу, в самия пъкъл на човешките несъвършенства. Това е символичният акт на Неговото приемане на греховете на заблуденото човечество върху себе си.

(*бел. пр. – „*Душата ми е прескърбна до смърт (...)*” – в евангелието от Матей (глава.26.:38))

Степента на телесното и душевното страдание в периоди на слизване на съзнанието е още и мярка за просветлеността на човека. С времето търсещият започва да носи в себе си всички световни несъвършенства и не просто да ги носи, а да ги трансформира в своето сърце. А това не е никак леко, особено в началните етапи на Пътя. Така става ясно значението на израза „да носиш кръста си“. Всички Велики Учители на човечеството са говорили за това.

Въпрос: *Правилно ли съм разбрала, че възникването на дълбоките депресии е знак или гаранция за това, че съзнанието ни се променя в положителна посока?*

Ако човек искрено (подчертавам тази дума) върви по Пътя на Съзнателната Еволюция, то това действително е знак, който свидетелства за положителни вътрешни преобразования, за проникването на низходящата Еволюционна Енергия в абсолютно непросветлените слоеве на съзнанието ви и работата ѝ там. По такъв начин се изгарят и се трансформират негативните структури, фиксирани в подсъзнателната ни памет, включващи агресивното животинско минало на човека. Никакви лекари, никакви таблетки, никакви психоаналитици не могат да направят това.

Ако дълбоките депресии възникват у човек, който продължава да упорства в неведението си, то това е признак за съпротивление на „егото“ срещу психическата трансформация. Всяка депресия е различна. Безсъзнателното затъване на по-голямата част от човечеството в недрата на подсъзнанието и съпротивлението ѝ срещу натиска на Еволюционната Енергия е закономерно явление. Увеличаването на броя на психичните и соматични заболявания, на самоубийствата, широкото разпространение на алкохолизма и наркоманията, появяването на луди и новоизлюпили се пророци са белези на смутното време на настоящия етап от еволюцията.

Във връзка с ръста на пространствената напрегнатост, Еволюционната Енергия, въпреки съпротивлението, ще си пробива път в човешкото същество безконтролно, на най-неочаквани места и в най-неочаквани моменти, предизвиквайки едни или други функционални нарушения, остри и хронични заболявания, а също така внезапна смърт.

Въпрос: *Какво можете да кажете за самоубийствата?**

(*бел. пр. – можеш да видиш и въпрос No.87 от последната глава)

Доброволното лишаване на своето физическо тяло от живот – това е бягство от реалността, бягство от еволюцията. Шри Ауробиндо веднъж отбелязва: *„Само глупакът си мисли, че гробът ще го избави от вечността.“* Сам по себе си актът на самоубийство, колкото и безизходно да изглежда положението, в което е попаднал човек, само заплита кармични възли и в новото възплъщение самоубиецът ще е принуден да разнищи същата тази безизходна ситуация, но вече в по-суров и строг вариант.

Към самоубийство обикновено прибегват хора, носители на силно его, но на слаба воля. Кое в нас е способно да страда? „Егото“ и само „егото“. Било то физическото, виталното или менталното „его“. Колкото по-слабо е „егото“, толкова по-малко е страданието. Когато хората казват, че страда душата, то в действителност страда виталното „его“ или „душата на желанията“, както още Шри Ауробиндо нарича виталното „его“. Истинската душа не може да страда – тя всякога пребивава в Божественото, в радостта. Когато разкриете душата си, ще можете лесно да се убедите в това.

Непримиримият конфликт между могъщото „его“ и силно развитото (но още неродено) психическо същество (душа) неизбежно се съпровожда от остри депресивни състояния. При определени обстоятелства това може да доведе до самоубийство. За да не се случи подобно нещо, човек трябва да знае закономерностите на израстването на психическото същество и да предвиди трудностите, които се срещат в процеса на израстване. Последователната реализация на етапите на Пътя на Съзнателната Еволюция помага на търсещия да избегне много неприятности.

Няколко думи за буквалната „заразителност“ на самоубийствата. През времето, когато работех като съдебномедицински експерт, забелязах, че самоубийствата се извършват периодично, като за всеки период на самоубийства е характерен изборът на определен начин за лишаване на себе си от живота. Основно се редуваха периоди на лишаване от живота чрез обесване или посредством падане от голяма височина. Създаваше се впечатление, че през времето на тези периоди (а това са два – три дена) някой подтикваше хората към фатално разрешаване на трудностите им по сходни начини. Във финия свят има витални същности, които получават енергийно подхранване от страданията, изпитвани от човек. В отделни случаи те са способни да доведат човек до самоубийство. В днешно време сред самоубийците има много деца и младежи с неустойчива психика. Не е изключено голяма част от тях да са били самоубийци и в предишни животи. Психическото същество, като преминава от едно възплъщение в друго, съхранява в себе си паметта за най-ярките моменти (както позитивни, така и негативни) от земния живот. Актът на самоубийството е безусловно запомнящо се

събитие. Енергийното формиране, носещо паметта за това събитие, в следващите въплъщения винаги се стреми към реализация.

Шри Ауробиндо е въвел понятието „**враждебни сили**“, дал им е определение и е показал целесъобразността на участието им в еволюционния процес. Към "враждебните сили", той отнася същества-сили от виталния план на съзнанието, които нападат човек, предизвиквайки у него ответни негативни реакции. Енергията, отделяща се при негативните реакции служи като храна за тези същества.

„Враждебните сили“ са призвани активно да противостоят на еволюционното развитие на търсещия. Цялата им дейност е насочена към това да предизвикват в съзнанието на човек страх, съмнение и страдание. Задачата на търсещия е, въпреки всичко, да запази спокойствие и уравновесен стремеж към развитие. Ще цитирам Шри Ауробиндо:

„Враждебните сили имат известна, изобретена от самите тях, функция: да изпитват състоянието на индивида, качеството на работата му, здравината на заложената основа и нейната годност за духовна реализация. На всяка крачка от пътешествието те са тук като нападат бясно, критикуват, съблазняват, внушават униние или подстрекават към метежи, предизвикват неверие, натрупват затруднения... Но това противодействие се е допускало от древни времена не само като проверка или тежко изпитание, но и като принуждаване за вас да се стремите към по-голяма Сила, към по-съвършено самопознание, към по-голяма чистота и сила на стремежа, към вяра, която нищо да не може да съкруши, към по-могъщо спускане на Божествената Милост.“

„Враждебните сили“ може разбира се да бъдат разглеждани като враг, но е безспорен фактът, че именно те са нашите най-надеждни помощници по Пътя на придвижване към Истината. Майката се е изказала много точно по този повод: *„Врагът ще изчезне само тогава, когато той няма да бъде нужен в света. Той, без съмнение, е нужен в света, както за златото е нужен пробният камък, за да се убедим в истинността на това, което правим.“*

Шри Ауробиндо е оставил изключително богато творческо наследство. „Божествен Живот“ (“The Life Divine”), „Синтезът на Йога“ (“The Synthesis of Yoga”), „Човешкият цикъл” (“The Human Cycle”), „Идеалът на човешкото единство“, „Писма върху Йога“ (“Letters on Yoga”), както и други негови работи, които са най-чисти източници на Истината.

Работата на Шри Ауробиндо „Божествен Живот“ – труд в проза с грандиозна поетична мощ – е била предложена от Нобеловия комитет за присъждане на награда за литература. Обаче във връзка с това, че Шри Ауробиндо напуска тялото си, връчването на наградата не се състояло. И това е символично. Шри Ауробиндо никога не се е считал за публичен човек и не искал официално признание. Говори се, че било предложено на Майката да получи тази награда вместо него, но тя отказала.

Аз, разбира се, съм проучил дълбоко всички трудове на Шри Ауробиндо, издадени на руски език. Четейки тези преводи, неизменно усещах, че има съществено снижаване на вибрационния потенциал на неговите работи и не само на вибрационния, но и на смисловия. Естествено възникваше въпросът: ще се намери ли такъв човек, който да съумее да предаде изначалната дълбочина на работите на Шри Ауробиндо с всичките нюанси на неговия неповторим език? В излагането на какъвто и да било материал Шри Ауробиндо е преди всичко поет, и затова преводачът на неговите трудове трябва да бъде не само негов последовател (в смисъл на реализацията на неговата Интегрална Йога), не само дълбок познавач на работите му, не само да владее блестящо класически английски език, но да бъде още и поет. И ето съвсем неотдавна срещнах човек, който е превел значителна част от епичната поема на Шри Ауробиндо „Савитри“ (а това са 24000 стиха) – образец за поезия, извираща от Глобалния Разум – и я е превел така, че не е снижил вибрационния потенциал на източника. Името на този млад човек е – Дмитрий Мелгунов.

Повтарям, Шри Ауробиндо е преди всичко поет. Неговата проза е извънредно поетична. И да я превежда може само поет. Ще приведа откъс от поетичния превод на поемата „Савитри“, направен от Дмитрий Мелгунов*.

(*бел. пр. - Поради гореописаните причини откъсът е преведен само смислово - в проза - , като за читателите, владеещи руски език, оставям и оригинала на руския текст на Дмитрий Мелгунов.)

*бел. пр. – Тази празна страница и половина съм оставил единствено, защото смятам, че чисто визуално е по-практично и удобно за четене, ако българският превод и руският текст се намират един до друг съответно на лява и на дясна страница. Това е в случай, че някой реши директно да принтира този конкретен текстов документ и да го чете от хартия (което аз лично намирам за далеч по-удачно, отколкото четенето от екран).

От смътните възходи в зората на Времената
в прегърбения полузвяр израстнал човекът.
Той се изправил – с лик и сила на бог -
и мисълта на душата пламнала в земните очи.
Той изправил рамене, творецът, мислителят,
и устремил своя взор към небето и към звездите –
от храма на светлината в тайната дълбина на сърцето
се появил образът на бъдещата красота
и на новото раждане към висиния живот,
и литнал в прозрачния въздух на мечтите.
В себе си той съзрял неоткрит свят,
в себе си той постигнал бъдещия бог.
От съкровенията тайници на душата
на светло излязъл незнаен търсец:
той постигал далечното и тайното,
предвиждал бъдещото и невидимото;
покорявал космичните сили
и в невъзможното - намирал забавление,
свързвал частиците на световната Идея
и събирал формулите на Вселенската Сила.
Така човекът в тленното си жилище,
достигнал мечти и мисли от незрими сфери,
взирайки се в далечината на ума си,
върху кълбо, губещо се в безбрежията.
И ето, че по тясна стълба, стръмна,
той най-накрая се възкачил на покрива на света.
Стои той сам в безкрайните висини,
лице в лице с великото слънце на духа.
Стремейки се, се издигнал над своето предишно „аз“
към безбрежията на новородената душа;
избавяйки се от материалните окови,
се рее в чистото волно царство на духа,
както в широтата на прозрачната стратосфера.
Увенчавайки вечния род на Божиите потомци,
воден от пътеводната нишка на светлината,
той се изкачва към своята Първопричина
и открива своя извор на безсмъртието
и призовава Бога в земния живот.

Оригинал:

*Из смутных всходов на заре Времен
Взрос человек в согбенном полузвере.
Он распрямился, бог челом и силой,
И мысль души зажглась в земных очах.
Расправил плечи он, творец, мыслитель,
И к небу, к звездам устремил свой взор -
Из храма света в тайной глуби сердца
Грядущей красоты явился образ
И нового рожденья к высшей жизни,
И взмыл в прозрачном воздухе мечты.
В себе узрел он неоткрытый мир,
В себе постиг он будущего бога.
Из сокровенных тайников души
На свет пришел неведомый искатель:
Он постигал далекое и тайное,
Грядущее провидел и незримое;
Он покорял космические силы
И в невозможном находил забаву,
Сбирал частицы мировой Идеи
И формулы копил Вселенской Силы.
Так человек в своем жилище бренном
Достиг незримых сфер мечты и мысли,
Взирая в дали своего ума
На шарике, затерянном в безбрежиях.
И вот по узкой лестнице крутой
Он наконец взошел на кровлю мира.
Стоит он, одинок в бескрайних высях,
Лицом к лицу с великим солнцем духа.
Стремясь, поднялся он над прежним „я”
К безбрежиям души новорожденной;
Избавясь от оков материальных,
Парит он в чистом, вольном царстве духа,
Как в широте прозрачной стратосферы.
Венчая древний род потомков Божьих,
Ведомый путеводной нитью света,
Восходит он к своей Первопричине,
И открывает свой исток бессмертья,
И в жизнь земную призывает Бога.*

Надявам се, че съвсем скоро ще можем да се запознаем със „Савитри“ на руски език и „Божествен Живот“ ще види бял свят, преведен от Дмитрий Мелгунов. За сега той издава серия сборници в малък формат „Целият живот е йога“ (общо в серията се планират 50 сборника). Тези сборници са съставени от откъси от работите на Шри Ауробиндо и Майката. В тях от позицията на Интегралната Йога се разглеждат практически въпроси на всекидневния живот. Горещо ви препоръчвам да ги използвате в работата. Това са източници на Истината.

Шри Ауробиндо веднъж е казал: *„...когато в играта се включва съзнателният дух, скоростта на еволюцията се измерва с крачките на най-висшата концентрация“*. По този начин той провъзгласява Ерата на Съзнателната Еволюция. Задачата на всеки, който е готов към радикални еволюционни преобразования, е да вземе участие в този процес. Всичко, което е необходимо за това е последователната реализация на етапите от Пътя на Съзнателната Еволюция.

Еволюцията на земното човечество

Без да има разбиране на основите на механизма и етапите на еволюцията на земното човечество е невъзможно е да се построи правилно работата на Пътя на Съзнателната Еволюция. Така наречените „майстори“ и „гурута“, които се опитват на днешния етап от еволюцията да въздействат на съзнанието на учениците чрез първобитни методи от дълбокото еволюционно минало, привнасят в духовната практика много погрешни, ненужни и вредни неща. Великият индийски практик-еволюционист на двадесети век Шри Ауробиндо много точно е отбелязал: *„В духовното развитие на съзнанието (тук) на Земята великото минало трябва да бъде заменено от велико бъдеще“*. Нека да видим какво точно се има предвид.

Преди да разгледаме еволюцията на земното човечество е необходимо накратко да напомним, какво представлява човека, а именно интегралното човешко същество, тъй като поради незнанието си, много хора бъркат еволюцията на формите (на физическото тяло) с еволюцията на психическото същество (душата или истинското „аз“ на човека).

Физическото (плътноматериалното) човешко тяло, с което се отъждествяват преобладаващата по-голяма част от хората, е само инструмент за проявяването на истинското „аз“ във физическия план на съзнанието. Без съмнение нашето физическо тяло има животински произход и в процеса на еволюцията на плътноматериалния план на съзнанието (тук) на Земята то е претърпявало съответните изменения в посока на усъвършенстването му, като инструмент за проявление на Духа.

Телесното (клетъчно) съзнание съдържа в своята памет освен индивидуалните морфологични черти и телесни навици, унаследени от родителите и далечните предци, и редица изкопаеми животински навици от дълбокото еволюционно минало (агресивни реакции, страх и др). Освен това с живота си човек придобива множество дребни телесни навици, които формират физическия ум, който изцяло зависи от физиологичните органи на чувствата и е способен да възприема вътрешни и външни дразнители, които произхождат основно от плътноматериалния план на съзнанието.

Съвкупността от телесни навици и усещания, които се съдържат в паметта на физическия ум, формира **физическото „его“** на човека.

Виталното тяло (същество) на човек се състои от фина вибрираща тъкан от виталния план на съзнанието, с който то е тясно свързано. Виталното тяло вмести в себе си широк спектър от витални (жизнени) прояви на човека, който включва в себе си няколко специфични области.

Различават се **област на емоционалното витално**, където се раждат различни двойствени чувства – любов и омраза, радост и тъга, страдание и спокойно умиротворение и др.

Във висшите аспекти на емоционалното витално се зараждат: жертвената любов, сърдечната преданост, героизмът и патриотизмът, чувството за прекрасно и др. Много често наричат емоционалното витално душа, като под това разбират висшето (истинното Божествено) проявление на човешкото същество, което е коренно погрешно.

Виталното тяло е източник на зараждането на **виталните страсти**: честолюбие, амбиция, гордост, стремеж към власт, към притежаване, към слава и др. Във виталното същество се раждат симпатии и антипатии, привързаности и страстни желания.

Областта на низшето витално е наводнена от всевъзможни дребни желания, чувства и страсти. Това могат да бъдат различни видове пристрастия, антипатии, амбиции, похот, тщеславие, гняв, завист, злоба, ревност и др.

Виталното същество на определен човек има свойствени само за него различни многобройни пристрастия, симпатии и антипатии, които се фиксират в паметта под формата на стереотипи на поведение и мислене. Тези стереотипи формират **виталното „его“**.

Менталното тяло (същество) на човек се състои от вибрираща материалност на менталния план на съзнанието. Основният принцип на функционирането на менталното тяло е способността за разбиране (осмислянето) или за **интелектуалното осъзнаване** на своето вътрешно същество и заобикалящия свят. Интелектуалната форма на осъзнаването е присъща само на човека.

Основният продукт от дейността на менталното същество (на ума) са мислите. Умът, като преработва различни образи и идеи, като наблюдава и разсъждава, е зает с познанието. Тъкмо той формулира мислите, изработва идеите и организира тяхната практическа реализация. Основният инструмент на ума е **паметта** – тя е хранилището на реализираните мисли, образи и идеи. Най-повърхностната част на ума наричат **разсъдък**, който използва елементарната логика като инструмент за работата си.

Менталното човешко „его“ – това са съхраняваните в паметта стереотипни представи на ума за самия себе си и за другите хора, за заобикалящия свят, за смисъла на живота, за политически, икономически и други проблеми и за много други неща, които влизат в кръга от интереси на конкретната личност. Менталното „его“ на даден индивид се формира в процеса на възпитанието, образованието, под влиянието на социалната среда и др.

Интегралното човешко „его“ представлява смесени в паметта стереотипни навици на менталното, виталното и физическото „его“. Човек счита за своята личност, за своето истинско „аз“, целия този набор от индивидуални навици, който създава впечатление за психическа стабилност, което е дълбоко заблуждение. Менталното, виталното и физическото „его“ представляват само инструменти на **психическото същество (или на душата)**, което е истинското „аз“ на човека.

Психическото същество – това е индивидуалната еволюираща частица от Чистото (Божествено) Съзнание, „облечена“ от финоенергийни материални обвивки.

Стабилната (неизменяемата) част на психическото същество се нарича **централно същество (или монада)**. Централното същество поддържа цялата човешка природа в процеса на еволюцията и представлява концентрация на вибрациите на Светлината и Истината в плътноматериалното творение.*

(*бел. пр.- можеш да погледнеш и въпрос No.12. от последната глава)

Психическото същество е истинното (нетленно) „аз“ на човека, неизчезващо след смъртта на физическото тяло и последвалия разпад на менталното и виталното тяло. Процесът на еволюционното развитие на конкретното психическо същество протича в течение на много човешки животи. Сменят се телата (физическото, виталното и менталното), сменят се условията на въплъщението и само психическото същество, запазвайки своята индивидуалност, натрупва опит от съществуването си в най-различни жизнени среди, като фиксира този опит във вибрационна (психическа) памет. Във всяко следващо въплъщение самото психическо същество прави корекция на условията на собственото си въплъщение. Колкото и парадоксално да звучи, нашата дълбока същност ни устройва (засега безсъзнателно) различни видове кармични катаклизми, които имат за цел да разширят съзнателния опит на съществуването. Тя се явява нашият ангел-пазител. В резултат на това се изработва интегрален опит, който е необходим за пълното проявление на Духа в плътноматериалното творение. Израстването и раждането на психическото същество, неговото излизане от сянката на „егото“ е една от основните еволюционни задачи на днешното човечество.

Присъствието на психическото същество, а също и пълното осъзнаване на виталното, менталното и физическото тяло (същество) става само с реализацията на етапите на Пътя на Съзнателната Еволюция. Обикновено в съзнанието на човека всичките импулси и усещания, присъщи на тези същества, са тясно преплетени и не се поддават на разделно осъзнаване.

Според мен моделът на еволюцията на човечеството, който в основата си е достатъчно цялостен и непротиворечив е представен в „Тайната Доктрина“ на Е. Блаватска*. Въпреки че от позицията на днешния ден е нужно да се внесат редица съществени допълнения и корекции, като се взимат предвид опитът и откровенията на Великите Учители от древността и съвремението, а също и практическият опит на търсещите Истината, които следват Пътя на Съзнателната Еволюция.

*бел. авт. : Съгласно „Тайната доктрина“ човекът, както и представителите на другите царства на Природата (минералното, растителното и животинското) извършва Седем Големи Кръга или Цикъла. В днешно време човекът извършва Четвъртия Голям Кръг и се намира на четвъртата (по степен на материалност) Планета, влизаща в състава на Земната Планетарна Верига. На всяка планета в Голям Кръг, преди да я напусне, човекът извършва вътрепланетарни (Малки) Кръгове или преминава през Седем Коренни Раси, всяка от които се дели на седем подраси. Те, на свой ред, се делят на седем „родствени раси“, включващи в себе си различни племена и народности.

Основната част от сегашното човечество принадлежи към късните подраси на Петата Коренна Раса. Съвсем немного представители на съвременното човечество представляват пионери на Шестата Коренна Раса. Немалка част от човечеството продължава въплъщението в Четвъртата Коренна Раса, а аборигените на Африка и Австралия се отнасят към късните представители на Третата Коренна Раса на земното човечество.

Човешките монади в първите три Големи Кръга последователно преминали етапите на еволюционно развитие в минералното, растителното и животинското Царство на Природата. Във всеки от тези кръгове раждането на млекопитаещите животни предшества раждането на човека. Едва в Четвъртия Голям Кръг, тоест на нашата сегашна втвърдила се планета, започнало „очовечаването“ на най-напредналите „животински“ монади, което може да се определи като раждането на човека в прекия смисъл на тази дума, при това появата на човека в неговата ефирна форма (в Първата

Коренна Раса на Четвъртия Голям Кръг) предшества появата на млекопитаещите, които, колкото и странно да звучи това, по някакъв начин са били породени от човека. (за по-подробно вж. „Тайната доктрина“ том II „Антропогенезис“)

В древните ръкописи (Станси Дзиан), залегнали в основите на „Тайната Доктрина“, се твърди, че преди 300 милиона години земната кора се е втвърдила. В този момент Земята навлиза в Четвъртия Голям Кръг от своята еволюция.

Преди 18 милиона години на Земята се появява физическият човек. Физически в този смисъл, в който сме свикнали да го разбираме. Този човек е бил от Третата Коренна Раса, тоест преди него на Земята вече е било пребивавало човечеството на първите две раси. Този човек е бил с грамадни размери и е имал огромна физическа сила, която му позволявала успешно да се бори с гигантските първобитни чудовища, населявали нашата Земя. Но всичко това се случило впоследствие. А как започнало всичко ...

Според Станси Дзиан, които са в основата на „Тайната Доктрина“, прародителите на земното човечество са Лунните Прародители – така наречените Питри. Именно те, след като изминали пълния еволюционен цикъл от въплъщения върху нашата стара космическа спътница Луната, са дошли на Земята в свръхфини енергийни тела, където в първите три Големи Кръга завършили пълния еволюционен „курс“ в минералното, растителното и животинското Царство на Природата. След това те, като най-развитите монади на бозайници, навлезли в Четвъртия еволюционен Кръг върху нашата (плътноматериална) Земя, като образували Първата Коренна Раса*.

*бел. авт. – За по-нататък еволюцията на земното човечество, включително образуването на Коренните Раси, се разглежда само в Четвъртия голям кръг, тоест на плътноматериалната Земя.

Първата земна твърд, на която се „заселили“ представителите на **Първата Коренна Раса**, древните Станси я наричат Неразрушима Свещена Страна, тъй като тя никога не е изчезвала и няма да изчезне до момента, в който и последният еволюиращ човек не напусне нашата Земя след приключването на възходящия еволюционен цикъл. Това означава, че тя ще съществува без да се променя в своя (ефирен) план на съзнанието и нито едно всички следващи изменения на земната повърхност, които стават в плътноматериалния план, няма да я засегнат.

Хората от Първата Коренна Раса са имали гигантски ефирнообразни тела, чийто строеж и форми не прилича на днешните ни физически тела. Естествено е, че човекът от всяка раса е бил максимално приспособен към заобикалящата го среда. Средата, в която е съществувало първото земно човечество, също била ефирнообразна, а на самият човек не са му били необходими специални био-химични условия, за да съществува в тази среда, той просто се е чувствал в нея като риба във вода. Телата на първите хора не са могли да бъдат повредени от нито една земна стихия – нито от огъня, нито от водата. Напълно естествено е, че те не са боледували и не са познавали смъртта. Това са били чисти и богоподобни същества (но не Богове!) с крайно инфантилно съзнание, напълно лишени от ум и съзнателна волева дейтелност. Те фактически представлявали божествените матрици на земното човечество, готови за нов еволюционен цикъл.

Божествеността на тези същества била с разлят характер. Това означава, че тяхното психическо същество (душа) не е било центрирано (изградено и пробудено) и не се е осъзнавало като истинското „аз“. Инфантилното съществуване без емоции, желания и мисли е изходното психическо състояние на човечеството от Първата Коренна Раса - точката на началото на отброяването на земния етап на еволюцията на човечеството.

Преди да започнем да описваме Втората Коренна Раса е необходимо накратко да установим механизма на еволюционния процес като цяло.

В еволюционния процес могат да бъдат различени две еволюционни движения: **движение по низходящата еволюционна дъга (или инволюция) и движение по възходящата еволюционна дъга (самата еволюция).**

На низходящата еволюционна дъга (етап) човешкото съзнание, закономерно губейки своите духовни качества, се потапя в материалността, като за сметка на това се сдобива със способността да желае и мисли. В резултат на това и посредством познанието на заобикалящия го свят – светът на „доброто“ и „злото“ - човек, като едно егоистично (обособено) същество, се разграничава от Всеобщата Природа, но закономерно „губи“ („забравя“) божествеността на своя произход. Това се случва през първите три и половина Коренни Раси на човечеството, след което приключва „падението“ в телесната материалност и започва нейното просветляване.

Започвайки от втората половина на Четвъртата Коренна Раса, човечеството стъпва на **възходящата еволюционна дъга (етап)**. На възходящия етап закономерно става постепенното просветляване на телесната материалност и кристализацията на духовността в психическо същество. При това интегралното човешко „его“, формирало се на низходящия еволюционен етап и временно олицетворяващо привидната същност на човешкото същество, постепенно се разтваря, а психическото същество (истинното човешко „аз“) излиза на преден план, като по този начин отбелязва етапа на проявлението на истински съзнателния човек. Както вече споменахме, сега на Земята преобладава човечеството на Петата Коренна Раса, в чиито недра вече се проявяват съществата от Шестата Коренна Раса.

По този начин, **привидната деградация (инволюция) на човешките същества на низходящия еволюционен етап**, всъщност не е нищо друго освен придобиване на (макар и засега егоистична) индивидуалност и знания, които са необходими за оцеляването в постоянно променящите се социални и природни условия, а също и за еволюционния прогрес на съзнанието като цяло.

Процесът на кристализацията (формирането) на психическото същество и еволюционната трансформация на човешкото съзнание може да бъде наречен **психическа еволюция**.

Паралелно с психическата еволюция и по напълно самостоятелна линия се случва **адаптивната еволюция на животинското физическо тяло на човека**, в ролята си на плътноматериален инструмент за проявление на психиката във физическия (плътноматериален) план на съзнанието.

По този начин еволюцията на човешката същност (на психическото същество) и на инструмента за нейното проявление във физическия план на съзнанието (на животинското тяло) се случват едновременно, но не може да се каже, че човек произлиза от животното (например от маймуната), както твърдят дарвинистите. Човек притежава животински инструмент – това е така! Но инструментът не може да определя психическата същност – той може да оказва определено влияние над нея – не повече! Човекът – това е психическата същност, но в никакъв случай не е животинското тяло.

Важно е, също така, да разберем, че еволюционните процеси на низходящия еволюционен етап са изцяло природно явление. Те се реализират без участието на съзнателната воля на човека. По същността си тя е стадна (безсъзнателна) еволюция или еволюция отдолу.

Силата, движеща еволюцията на низходящия етап е **възходящата Еволюционна Енергия**. Именно възходящата Еволюционна Енергия изгражда физическите и фините тела и формира психическото същество, чрез „обличането” на централното същество (монадата) в свръхфини материални структури. Взаимодействието на централното същество с възходящата Еволюционна Енергия предствлява двигателят на еволюцията на низходящия етап.

На низходящия етап от еволюцията „духовността“ на материята частично се „кристализира“, но по-голямата част от нея „се изпарява“ във връзка с последователното отслабване на възходящия ток на Енергията. По този начин, в хода на уплътняването, материята постепенно губи прозрачност за вибрациите на Светлината и Истината.

Втората Коренна Раса на човечеството притежава и свой континент, своя материална твърд – Хиперборея. Географски тя е била разположена там, където сега се намира Северна Азия. По онова време това е била страна на вечното лято.

Човешките същества от Втората Раса са произлезли от съществата на Първата, чрез пъпкуване, аналогичен начин на делението на живите клетки, но с една особеност – излезлите ефирни тела на „децата“, след пъпкуването, са били по-плътни, отколкото ефирните тела на техните „родители“. Постепенно самите родителски тела са се поглъщали от телата на „децата“, тоест старата ефирна форма изчезвала в новата, по-физическа и по-плътна.

Съществата от Втората Раса, която иначе се е наричала „безкостна“, са имали зачатъци на витален разум, който положил основата на формирането на виталното „его“. Така е било поставено началото на активното познаване на обкръжаващия свят от човека. Опитът от познанието се фиксирал във вибрационната памет, на все още твърде инфантилното психическо същество.

В „Тайната Доктрина“ се говори, че Втората Раса на човечеството била съставена от гигантски чудовища, които имали получовешки (маймуноподобен) облик. Това са били първите опити на материалната природа да построи човешки тела. Тъй като съществата

от Втората Коренна Раса запазвали (чрез възходящата Еволюционна Енергия) достатъчно устойчива вибрационна връзка с пространствените вибрации на Общото психо-вибрационно поле* - източникът на Всичко Същинско - , те не познавали болестите и естествената смърт, в резултат на болест или стареене, им била чужда.

(*бел. пр. – за подробно определение и пояснение на термина можеш да погледнеш стр.125-та, както и въпрос 16-ти от последната глава)

По-голямата част от представителите на Втората Раса загинала при планетарен катаклизъм, който завършил със съществено втвърдяване на планетата. Това бил квантовият скок на еволюцията.

Третата Коренна Раса на човечеството се появява на Земята на континента, който е прието да се нарича Лемурия. Той се е простирал от Индийския океан до Австралия. Както е написано в „Тайната Доктрина“, преди еволюционния катаклизъм Лемурия „е покривала цялата област от подножието на Хималаите, отделящи я от вътрешното море, чийто вълни са се лъкатушили през онова, което сега познаваме като Тибет, Монголия и голямата пустиня Гоби...От там тя (Лемурия. – Авт.) се простирала на юг по онова, което сега е известно като Южна Индия, Цейлон* и Суматра; след това, простирайки се по своето протежение на юг от дясната страна на Мадагаскар и от лявата на Тасмания, се спускала, достигайки на няколко градуса от антарктическия кръг**; и от Австралия, която по това време е била вътрешна област на Главния Континент, навлизала надалече в Тихия океан чак след Великденския остров.“ Сега основната суша на този континент лежи на дъното на Тихия океан.

(*бел. пр. – днес известен с името Шри Ланка

**бел. пр – в руския текст тук пише „арктическия кръг“: до колкото ми е известно Арктика, това е северният полюс и прилежащите около него територии; названието на южния полюс и околностите е не Арктика, а Антарктика – предполагам, че тук всъщност става дума за Антарктика)

Началото на развитието на Третата Раса е могло да бъде поставено преди десетки милиони години*. Атмосферата на планетата тогава (наличието на агресивни газове, високи температури и др.) не е оказвала пагубно влияние върху първите представители на Третата Раса поради специфичността на тяхната физиология и запазването на достатъчно тясна връзка с източника на Всичко Същинско.

*бел. авт. – Съвременният физически човек се е проявил на Земята преди 18 милиона години. И действително, има археологически находки на човешки скелети, близки до тези на съвременния човек, които са датирани на милиони години. Това не се взема под внимание в Дарвиновата теория за еволюцията, която твърди, че съвременният тип човек е възникнал на Земята едва преди няколко десетки хилядолетия.

Оживелите след катаклизма „най-плътни“ представители на Втората Раса, които, както и съществата от Първата Раса, са били безполови, са се отделили от своите тела „чрез яйцеобразен метод“ на съществата от Третата Раса, наречена още **андрогинна**, т.е. **двуполова** или **расата на хермафродитите**.

Ето какво казва „Тайната Доктрина“ за Третата Раса.

„Почти безполова при появяването си, тя е станала двуполова или андрогинна, разбира се, това се случило доста постепенно. Преходът от първата трансформация към последната отнел безброй поколения, в течение на които простата клетка, която произлязла от най-ранния предшественик прародител (двама в едно) отначало се развила в двуполово същество, след което тази клетка се развила в истинско яйце и изявила еднуполово същество. Третата Раса на човечеството е най-тайнствената от всички, развили се досега, пет Раси. Тайната „как точно“ се е зародил единият или другият пол не може да бъде напълно обяснена... Но е ясно, че отделни единици на Третата Раса са започнали да се разделят в своите обвивки или яйца още преди раждането и от тях са излизали отроци с обособен мъжки или женски пол. Според смяната на геологическите периоди, новопоявилите се субраси започнали да губят своите вродени способности. Към края на четвъртата субраса на Третата Раса новородените загубили способността си да ходят, току-що освободили се от своята обвивка, и към края на петата субраса човечеството вече се е раждало в същите условия и по същия начин, както и нашите исторически поколения. Но за това, разбира се, са били нужни милиони години.“*

*бел. авт. – Всяка раса се състои от седем подраси.

Телата на съществата от андрогинната раса вече не били ефирни, както телата на представителите на предните две раси, те вече имали костен скелет и плътно физическо тяло. Андрогините, въпреки уплътняването на телесната им структура и „изпарението“ на духовността, все още били достатъчно добре свързани посредством потока на възходящата Еволюционна Енергия с пространствените вибрации на Общото психо-вибрационно поле. Този поток започвал в основата на гръбначния стълб и излизал в пространството през темето на.

Както бе казано по-горе, след определено време андрогинните представители на Третата Раса започнали да раждат същества, в които преобладавал единият или другият пол. Така започнало окончателното разделение на половете и земното човечество напълно „се потопило в зараждането си“. От този момент раждането и смъртта започнали да определят периода на физическия живот на човешките същества.

При хората от Третата Раса напълно се формирало мощно витално (животинско) „его“ и се проявила разсъдъчната менталност (човешкият ум), което естествено предизвикало образуването на менталното „его“. Мислещото животно с тялото на огромна маймуна започнало да набира еволюционна мощ и да се усъвършенства в план формирането на интелекта.

Към края на Третата Коренна раса след окончателното разделение на половете и окончателното уплътняване на телесната материалност (с едновременното „изпаряване“ на духовността) психическото същество все повече губело връзка с Общото психо-вибрационно поле, което станало причина за загубата на духовното зрение (така нареченото „трето око“) и възникването на цял ред заболявания. Духовният (вибрационен) имунитет бил загубен. По същото време започнало развитието на кратката устна реч. До този момент общуването между човешките същества ставало посредством предаването и четенето на мислите на вибрационно ниво.

В периода на съществуването на Третата Раса се случило така нареченото човешко „грехопадение“, когато мъжките човешки индивиди, без достатъчно развит разсъдък и в

изблик на витална страст, започнали да се съвкупяват с женските на някои едри животни. В резултат на това се раждали свирепи космати чудовища, които ходели на четири крака и често встъпвали в кървави схватки с хората. Именно тези хора-животни биха могли да послужат на ортодоксалните дарвинисти като коз, който доказва наличието на преходно звено от маймуната към човека. Но такова преходно звено не е имало, съществувал е клон от човекообразни животни – децата на „грехопадението“ на човешките същества.

Към края на третата Коренна раса човекът е имал физически строеж и форми, близки до днешните. Това се случило преди 18 милиона години. Фактически по това време физическите структури на планетата и на практика всичките ѝ обитатели достигнали максимума на материализацията. „Тайната Доктрина“ твърди, че по това време *коралите и някои видове раковини били вече в полупухтиесто състояние.*

Лемурия, както твърдят древните предания, била **унищожена от вътрешен огън**, тоест именно от онази неусвоена възходяща Еволюционна Енергия, която все още пронизвала нашата планета и телата на всичките нейни обитатели.

Четвъртият континент на Земята, на който се проявила **Четвъртата Коренна Раса**, се казва Атлантида. Отначало по-правилно е да го наричаме Лемуру-Атлантически, а представителите на зародилата се Раса лемуру-атланти – божествени гиганти, станали в най-късните предания, прототипите на Древните Богове.

Според „Тайната Доктрина“ *преди някъде един милион години, когато Расата на атлантите била в своя разцвет, континентът заемал голяма част от Атлантическия океан. От към северната си страна Атлантида се простирала на няколко градуса източно от Исландия, включвайки Шотландия, Ирландия и северна Англия, а на юг – до мястото, където сега се намира Рио де Жанейро, включвайки Тексас, Мексико, Мексиканския залив и част от Лабрадор. Екваториалните области включвали Бразилия и цялото пространство на океана до Брега на слоновата кост (Кот д’Ивоар – бълг. пр). Сегашните Азорски острови били недосегаеми снежни върхове на най-високата планинска верига на Атлантида. Съществували, също така, отделни, сякаш откъснати от Атлантида части, под формата на острови с различна форма, превърнали се впоследствие в континентите – Европа, Америка и Африка.*

Сама по себе си смяната на Коренните Раси става постепенно, тоест представители на предшестващата Раса винаги се застъпват с новата Раса, започнала да се заражда в самите нейни недра. Едва с времето те изчезват и към края на възникналата Коренна Раса в същите нейни недра се проявяват представители на нова Коренна Раса и т.н. Така в една Коренна Раса е възможно едновременно съществуване на три или дори на четири Коренни Раси, така, както се случва днес.

Според Тайната Доктрина *„съществували кафяви, червени, жълти, бели и черни атланти, гиганти и джуджета...“*. При атлантите се е формирал език, близък до този днес. Като цяло Расата на атлантите се е формирала като раса на зловни магьосници и магове. Всичко най-низко в човека и човечеството се е проявило ярко именно в тази епоха.

Онова, което наричаме **принцип на кармичното въздаване**, е възникнало в период на стремителна духовна деградация на човечеството, когато напълно завоалираното от

материални обвивки психическо същество на практика загубило връзката с Висшите Планове на Съзнанието и окончателно пресъхнал пространственият поток на възходящата Еволюционна Енергия. В интегралното човешко същество възникнало своеобразно **енергийно безветрие**, което, фактически, е продължило през цялото съществуване на Четвъртата Коренна Раса.

Всеки човек с достатъчно развито ментално същество има право на свободен избор да постъпи в дадена ситуация в името на „благото“ на негово величество „его“, или в името на по-висшите духовни принципи („не причинявай зло нито на себе си, нито на другите“). Именно с развитието на менталното същество у човека се появила **кармичната отговорност** за извършените от него деяния. От този момент, т.е. от времето на съществуването на Атлантида, в човечеството е започнал да работи стриктно механизмът на задължителното кармично въздаване на нивото на интегралното човешко „его“.

Онези хора, които не били изгубили сърдечната връзка с вибрациите на Светлината, зазидани на дъното на материята, т.е. онези, които поддържали връзка с психическото същество, можем да наречем „Синове на Светлината“, всички останали – „Синове на Тъмната“, като последните са били безброй повече отколкото първите, което е закономерно явление на дадения етап от еволюцията. Съществуването на двата еволюционни полюса (на условното „добро“ и на условното зло“ или на „светлината“ и на „тъмнината“) е основното условие за поддържането на относително устойчиво еволюционно равновесие на планетата практически на всички етапи от еволюционния процес (както при „падението“ на съзнанието в инертната материалност, така и при просветляването на инертната материя).

Много от „Синовете на Тъмнината“ притежавали изтънчен ум и огромен интелект. Появили се изкуствата, развила се литературата и философията. Проявили се невиджани успехи в науката, в създаването на различни видове утилитарни технологии, за реализирането на които немалка роля е изиграло използването на окултните сили на Природата и на самият човек. Всичко това, при наличието на добре изразена животинска виталност, е носело на тъмните атланти изключително хипертрофирано интегрално „его“, което не търпи никакви разумни, или още по-малко пък, духовни доводи (ох, как съвсем не далече от това е отишло съвременното човечество!). Постоянните войни на „Синовете на Тъмната“ със себеподобните си довели атлантите до гибел. Водна катастрофа е погълнала и самия континент. Крахът на атлантическата цивилизация е бил еволюционно закономерен.

Днес не трябва да забравяме, че същите онези атланти сме били ние, сегашните хора, лишени от връзка с психическото същество и затова и нищо непомнещи за своето богато атлантическо минало. Днес много от земните хора си спомнят своите окултни, магични и магьоснически опити безсъзнателно (а понякога и съзнателно), като се опитват да ги възродят на изцяло нова крива от еволюцията - възходящата дъга - , а това значи завръщане на нови кармични възли. Нека новоизлюпените магьосници, окултисти, „психоенергоразкриватели“ на човешкото съзнание и други лъжеучители да се замислят над това. Те се опитват да заменят естествения еволюционен процес с егоистични, ментални и витални начини за, така да се каже, ускорена трансформацията на човешкото съзнание. Всички тези опити не довеждат до нищо добро и окончателно обезобразяват човешката психика, а това е убийство на душата. Тук не можем да не си

спомним откъса от евангелието: *Не се страхувайте от онези, които убиват тялото. Страхувайте се от онези, които убиват душата.**

(*бел. пр. – превеждан е стриктно оригиналният руски текст, не е цитирана библията; а иначе, ето как звучи и въпросният цитат: „*Не се страхувайте от онези, които убиват тялото, но не могат да убият душата. По-скоро се страхувайте от Онзи, който може и душата, и тялото да погуби в пъкъла.*“ (Матей, 10:28)

На ненаучените уроци от миналото искрено търсещите Истината трябва да противопоставят *Уроците от бъдещето*, които са ни преподадени от Великите Учители на човечеството от миналото и съвременността.

От момента на достигането на срединната еволюционна точка, т.е. максимумът на „падението“ на човечеството в материалността (а това е средата на Четвъртата Коренна Раса), е започнал **възходящият еволюционен етап**. Това означава, че върху планетата и всичките ѝ обитатели е започнал да се оказва натиск от страна на **низходящата Еволюционна Енергия**, вярно, на първо време - съвсем слаб.

Трябва да отбележим, че в момента на достигане на средната еволюционна точка количеството човешки души (психически същества), които участват в еволюционния процес, достига своя максимум. Това значи, че на възходящия етап от еволюцията техният брой ще остава постоянен, нови попълнения не се предвиждат. До този момент монадите на най-напредналите (от еволюционна гледна точка) животни периодически попълвали някакъв брой човешки души. На възходящия етап от еволюцията монадите на животните, също както и психическите същества на хората трябва да прогресират. Разликата в развитието на човешките същества до голяма степен зависи от степента на зрялост на психическото същество, по-конкретно, младите души (с преобладаващ животински характер*) са сравнително инфантилни в умствено отношение. До края на възходящия етап тази разлика в съзнанията ще се запази.

(*бел. пр. – Смятам, че „животински характер“ се припокрива със значението на думата „виталност“, за чието по-добро изясняване от психологическа гледна точка можем да приведем следните редове от една от другите, книги на А.Клюев – „Свобода от Смъртта“ „(...) *предали щафетата на сложните животински организми, които изцяло проявили на Земята виталния план на съзнанието. Това е план на проявата на жизнената сила в цялата ѝ пълнота. Психическите същества от виталния план на съзнанието функционират предимно в **емоционален режим**. Смяната на желания, емоции и посока на активност, различните динамични реакции са основните признаци за функционирането на психиката в емоционален режим. Като цяло за съществата от виталния план са характерни агресивността, сексуалността, постоянната готовност за борба (за съществуване, за оцеляване, за притежаване на храна, за полов партньор и др.), животинският егоизъм, честите емоционални изблици.*“)

В периода на максималното падение на човечеството в материалността пашкулът на човешкото същество в определен момент станал напълно изолиран от Висшите Енергии. Духовният (вибрационен) имунитет е бил изгубен напълно. Своеобразното **енергийно безветрие** е довело до това, че енергетиката на физическото тяло се е подхранвала изключително от разграждането на, постъпващата в организма, физическа храна и усвояването на виталната енергия, постъпваща с кислорода от въздуха при белодробното дишане. Функционирането на телесната енергетика се осъществявало в

затворен кръг (както вътре в тялото, така и вътре в отделните органи). Дори незначителен енергиен дисбаланс водел до функционални разстройства и соматични заболявания. Човешкият организъм станал лесно уязвим за паразитите и причинителите на инфекциозни заболявания. Освен това, устойчивите функционални и соматични изменения са се закрепяли на генетично ниво под формата на наследствени патологии, които се предавали от поколение на поколение.

Крайната духовна ограниченост на човечеството от Четвъртата Коренна Раса, на практика е довела до глобалната планетарна катастрофа – към така наречения Велик Потоп. През втората половина на Четвъртата Раса, т.е. с началото на възходящия еволюционен етап, Енергията, неусвоена от човечеството и плътно-материалните структури на Земята, закономерно предизвикала глобални катаклизми.

Атлантите имали своята широко разпространена религия. Нейната основа била езическият култ към различните видове витални (природни) сили и същества. От тук идва и многобожието. Боговете на атлантите били антропоморфни (човекоподобни) и представлявали егоистични комбинации на вождовете на „Синовете на Тъмната“ – властелините на ума и телата на четвъртото човечество. Най-широко разпространение сред жителите на Атлантида получила сексуалната религия. Култът към секса изисква от своите поклонници не напрегнати духовни търсения, а елементарно разкрепостяване на половите инстинкти. По онова време е имало предостатъчно средства за достигане на това. Част от тях под формата на специални енергийни практики е била пренесена в съвременното човечество, естествено под опеката на духовното усъвършенстване.

По време на вилнеещата бездуховност само немногото „Синове на Светлината“ се опитали да дадат на хората зрънцата на Истината. Именно в този период възникнали трудоемките йогистки практики, които позволяват, в частност с помощта на възходящата медитацията, индивидуалното съзнание от време на време да се издига във Висшите Сфери и там да намери отдых от гнетящия мрак на материалността, телесните съблазни и светската суета, които носят на светлите личности дълбоко разочарование и страдание.

Психическите същества на хората от Четвъртата Раса, забулени от материални „дрехи“, се намирали в спящо състояние. На практика не е било възможно те да бъдат събудени с някакви духовни практики. Такава възможност се появила едва в началото на проявлението на първите представители на Петата Коренна Раса на човечеството (в последната третина от периода на Четвъртата Раса). Това се случило в период на активизация на работата на низходящата Еволюционна Енергия. Горедолу тогава възникнали най-древните и изключително рационални монотеистични религии, утвърждаващи Единобожието и способни да обединят хората на истинна еволюционна почва – **на основата на единството на Всичко Същинско**. Аспектът на Любовта още не е присъствал в най-древните монотеистични религии, понеже „органът“ на Любовта – психическото същество – окончателно съзрява и е способно да се събуди само на възходящата дъга от еволюцията, а именно с началото на нейния стремителен възход. Поради тази причина от всички рационални монотеистични религии вее своеобразен студ. Очевидно е, че в онези времена, поради крайното егоистично разделение на човечеството, монотеистичните религии не могли да получат широко разпространение.

Най-късният мощен отзвук от монотеистична религия на атлантите е хладният **слънчев монотеизъм** на древните египтяни – формулиран през XIV век преди новата ера от великия фараон-реформатор Ехнатон.

Човечеството от **Петата Коренна Раса** (арийската раса) съществува около милион години. Това е нашата настояща Раса. Според древните предания континентът Атлантида и прилежащите големи острови са потънали в океана преди около 850 000 години. Атлантида, описана от Платон, това е група от малки острови, последният, от които, е изчезнал в морските дълбини преди около 11 000 години. Древните гърци и древните римляни са оцелели след глобалния катаклизъм остатъци от атланто-арийците. Древните египтяни са съхранили отчасти знанията на атлантите, но самите те вече принадлежали към Петата Раса.

Най-тежкият товар от кармата на атлантите буквално смачкал човечеството на Петата Раса. Могъщите интелектуални знания, получени от атлантите в процеса на еволюцията на менталното същество, не били използвани от тях за благото на по-нататъшното придвижване нагоре по еволюционната стълба на възходящия етап от еволюцията. Вместо да се започне успоредно (с интелектуалната) духовна работа по формирането, концентрирането и разкриването на психическото същество (душата), расата на атлантите се сковала в пашкула на „егото“ с всички произтичащи оттук последствия и, като резултат, постепенно деградирала в духовен, морален, психо-физически и физически (телесен) план. Всичко, което е задължено да еволюира, но съзнателно или несъзнателно се отказва да го прави, се подлага на деформация и разрушение. Човешкият организъм и човешката психика не са изключение. На практика всички нервно-психични и соматични разстройства и заболявания, които се срещат при хората, са резултат от безсъзнателната (или съзнателната) човешка съпротива срещу еволюционния натиск на низходящата Еволюционна Енергия.

На когото му е дадено много, от него много и ще се изисква. Законът на кармичната отговорност е неумолим. В по-голямата си част, хората от нашата Пета Раса – това са жалки, хитри и изврътливи, агресивно настроени полуживотински същества или, както казва Шри Ауробиндо, честолюбиви нищожества. Низшата виталност напълно е завладяла човечеството. Ние сме пренесли в настоящето всичко най-лошо от „атлантическото“ си минало.

Без да сме развързали **съзнателно** всичките кармични възли, ние не можем да се движим напред. Именно в недрата на нашата Раса трябва да бъде заложено семето на новата Шеста Раса на човечеството и затова **Пътят на Съзнателната Еволюция** е единственият път в еволюционното Бъдеще.

Към края на Петата Раса човечеството неизбежно го чака **огнена катастрофа – пречистваща огнена катастрофа от планетарен мащаб**. Но тя ще бъде катастрофа само за онези, които са пренебрегнали своя еволюционен дълг, за да угодят на „егото“ си, за онези, които вместо Пътя на Съзнателната Еволюция са избрали пътя на личната изгода, печалбата, виталните удоволствия, - а следователно и на менталните, витални и физически страдания. Кармично удоволствията и страданията са неразделими. Бог да бъде съдия на тези хора. Онези, които изминат до края Пътя на Съзнателната Еволюция (а това, по определението на Иисус Христос, са **избраните и праведниците**), ще се спасят и ще постигнат ново преобразено (трансформирано) безсмъртно тяло. Всичко

това, според евангелието, ще стане на Новата (материално трансформирана) Земя под Нови Небеса.

Основната задача на съзнателните индивиди от Петата Раса е да разкрият психическото същество (да се родят в Духа) и да дадат възможност на низходящата Еволюционна Енергия да извърши трансформиращата работа на ниво телесно (клетъчно) съзнание с изграждането на ново (вibrationно) фино тяло. При това плътноматериалното физическо тяло на човека ще придобие вибрационна прозрачност. Освен това, човек се явява проводник на трансформиращите вибрации на нивото на плътноматериалните структури на Земята. Това е неговата общопланетарна мисия.

Основателите на истински монотеистичните религии на човечеството от Петата Раса, тези на **зороастризма** (религията на Безсмъртието и Единството на Всичко Същинско) и **християнството** (религията на Любовта, Безсмъртието и Единството на Всичко Същинско), са древните пророци **Заратустра** и **Иисус Христос**, които са дали на хората универсален инструмент за постигането на Божествената Истина във всичките ѝ аспекти – **Пътят на молитвата, предаността и пълното себеотдаване в ръцете на Всевишния**. Това е най-краткият Път към разкриването на душата и достигането на кулминационната точка на земния еволюционен процес – към телесното безсмъртие.

Освен Заратустра и Иисус, огромен принос в делото на практическата реализация на Пътя на Съзнателната Еволюция имат и другите Велики Учители от древността – **Лао Дзъ, Шри Кришна, Гаутама Буда**.

В края на второто хилядолетие от новата ера на заблуденото човечество, в прекия смисъл обременено от своя разсъдък и интелект, но така и без да е направило решаващата стъпка по посока реализацията на своята еволюционна мисия, са му били предложени наистина уникални методи за трансформация на индивидуалното съзнание, явяващи се логично продължение на вече изпитаното в древността, но едновременно съобразени с реалността на днешния ден.

Великите Учители на съвремието **Шри Ауробиндо, Джиду Кришнамурти, Майката (Мира Алфаса) и Сампрем** са реализирали на практика всички възможни за днешния ден етапи на Пътя на Съзнателната Еволюция, преподавайки ни безценни Уроци от Бъдещето.

Интегралната Йога на Шри Ауробиндо и Майката, а също и практиката на активна медитация по Джиду Кришнамурти, дават възможност на всеки, който се стреми да постигне Истината, изцяло да се прояви на еволюционното поприще.

Разработеният от нас **Интегрален Път на Съзнателната Еволюция**, включващ в себе си всичко най-действено от известните духовни дисциплини, също е показал високата си практическа ефективност и може да бъде препоръчан за индивидуална творческа работа на всички хора от днешния ден, които търсят Истината.

С представителите на Шестата Коренна Раса на човечеството, която ще замени нашата Пета, ще станат редица чудесни превръщания, но това ще се случи на нов земен континент, който ще се прояви след огнената катастрофа и физическата гибел на телата на много от представителите на Петата Раса, на онези, които фактически са се отказали от еволюцията. Може би само Третата Коренна (лемурска) Раса, която е имала няколко

твърде необикновени преходни форми – от безкостни човешки организми към такива, които имат твърд скелет и от хермафродити към същества с разделени полове - би могла да се похвали с подобен род радикални трансформации. Ръстът на хората съществено ще се увеличи, коренно ще се измени начинът на размножаване, както и начинът на хранене, болестите ще изчезнат практически изцяло, телата ще придобият голяма пластичност, ясновидството и „ясночуването“ ще станат норма и т.н. Несъмнено е също, че в периода на огнения еволюционен катаклизъм съществено ще се измени (по посока на „изтъняване“ на вибрациите) плътността на всички материални структури на планетата.

Естествено първите възвестители на шестото човечество ще започнат (а те вече са започнали) да се проявяват сред представителите на Петата Раса. Това ще бъдат хората, които са избрали Пътя на Съзнателната Еволюция за своето развитие. Процесът на проявлението на такива хора може да бъде сравнително бърз, тъй като съзнателната работа на индивида на възходящия етап от еволюцията съществено ускорява трансмутационните преобразования.

На сивото ментално-витално човечество хората от бъдещето ще му се струват най-малкото странни. Техните думи, постъпки, а и целият им живот ще излизат извън рамките на стереотипите за поведение на днешното човечество във всички форми на неговата дейност. Най-кръвожадният убиец ще се възприема от околните много по-естествено отколкото човекът, който руши наложените се стереотипи на поведение. Речта на тези хора ще бъде къса, формулировките – убийствено точни, мисленето – спонтанно (мигновено), а действията - бързи и абсолютно съответстващи на текущата ситуация (на дадения момент от времето). Интуитивната свръхсъзнателна (истински спонтанната) психическа дейност ще преобладава над останалите видове дейност – интуитивната подсъзнателна, разсъдъчната, емоционалната и импулсивната.

При хората със странно поведение ще се появят „странности“ и във физиологичните функции на организма. Крайната физиологична странност ще се заключава в това, че тези хора ще могат да минат без прием на храна и дори на течности. Подхранването на организма ще става изцяло чрез низходящата Еволюционна Енергия. Те също ще имат способност да виждат с вътрешното зрение и да чуват с вътрешния слух, ще се вслушват в гласа на собственото сърце, което е свързано с Висшите Сфери на съзнанието.

Установяването на устойчив контакт с низходящата Еволюционна Енергия, разкриването на психическото същество (душата) и изграждането на новото (вибрационно) фино тяло в рамките на старото (физическо) е главната еволюционна задача на всички развити индивиди от Петата човешка Раса. За да изпълни успешно дадената задача и да не се изгуби в дебрите на лъжите и полуистините, търсещият трябва строго (и в същото време творчески!) да следва етапите на Пътя на Съзнателната Еволюция. Само „тесният“ Път разкрива на всички, искрено стремящи се да достигнат Истината, широкия път към еволюционното Бъдеще на човечеството.

Преходът от шестото човечество към седмото няма да бъде съпроводен от глобални планетарни катаклизми, а ще бъде постепенен по посока на изтъняването на видимата материалност. Квантовият еволюционен скок ще се случи почти незабелязано.

Телата на хората от **Седмата Коренна Раса** ще бъдат напълно ефирни (изтъкани изключително от вибрационна тъкан), подобно на телата на човечеството от Първата Коренна Раса. Но, за разлика от тях, хората от седмото човечество няма да бъдат инфантилни божествени фантоми, а ще бъдат истински богове, владеещи могъществото на Знанието, Силата, Светлината и Любовета. Възходящият еволюционен цикъл на нашата планета ще свърши. Новите богове ги чакат нови планети, нови цикли на еволюцията, където те ще бъдат в ролята на учители и възвестители на новото Бъдеще.

Накратко да обобщим казаното в тази глава. Процесът на антропогенезата* на нашата планета протича последователно на два еволюционни етапа (дъги) – по низходящия и по възходящия. Днес човечеството (неговата Пета Коренна Раса) се намира на възходящия етап (дъга) от еволюцията. Ясната посока, балансираното протичане и материалната основа на еволюционния процес се осигуряват от работата на **Еволюционната (Божествена) Сила (Енергия)**.

(*бел.пр. – възникването и развитието на човека (речник на чуждите думи))

На низходящия еволюционен етап (дъга) възходящата Еволюционна Енергия изпълнява ролята на строител на интегралното човешко „его“ (менталното, виталното и физическо тяло), чрез съгъстяване на вибрациите на Общото психо-вибрационно поле (Чистото Съзнание). В същото време тази Енергия изпълнява ролята на своеобразен „ковчегоделец“ за душата (психическото същество), като в хода на придобиването на еволюционен опит от слизането в материята я обгръща с материални обвивки. Процесът на строителство на интегралното „его“ – временния инструмент на душата на физическия план на съзнанието - неизбежно се съпровожда от „изпаряването“ на духовността. Еволюцията на низходящия етап (дъга) носи **стаден (безсъзнателен) характер** и протича много бавно.

На възходящия етап (дъга) от еволюцията, низходящата Еволюционна Енергия изпълнява ролята на активен преобразувател на човешкото „его“ (менталното, виталното и физическото тяло) и трансформатор на душата (психическото същество), която е придобила и продължава да придобива еволюционен опит на познаване на условните полюси на Истината (полюсите на „доброто“ и „злото“), което е опит за откриването на своята истинна (Божествена) същност. Процесът на просветляване на човешкото същество (разтварянето на интегралното „его“) закономерно е съпроводен от ръст (кристализация) на духовността. Еволюцията на възходящия етап (дъга) носи индивидуален (съзнателен) характер, а самите еволюционни процеси протичат далеч по-интензивно, отколкото на низходящия етап (дъга).

Познаването на енергийния механизъм и последователните стадии на еволюцията на земното човечество са непременно условие за ефективната работа на търсещия по реализацията на етапите на Пътя на Съзнателната Еволюция, който е универсален Път за постигането на Истината и следването на който, както показва практиката, ще помогне на съвременното човечество да преодолее успешно възникналата еволюционна криза.

За възможността за постигане на духовно единство на човечеството

Може ли днес в недрата на земното човечество, взимайки предвид неговото морално-нравствено състояние, за което не е нужен коментар, да се роди нова интегрална религия (интеррелигия), която да е способна да обедини около себе си всички искрено стремящи се да постигнат истинното битие? Именно истинното битие, а не „козметично“ обновено лъжливо такова, в което сега пребивава преобладаващата част от човечеството.

На пръв поглед това изглежда нереално, преди всичко заради видимата стабилност на официалните религии и религиозни обединения, които днес в света наброяват повече от двеста. Наистина между тях и в самите тях има многобройни противоречия, които обаче не им пречат да процъфтяват. В официалната религиозна среда, също както и в светската политика водещ принцип е борбата за власт, за електората, за правото на монополно владение на истината, за финансово благополучие и т.н.

Понякога нежно, а от време на време доста грубо се прави опит да се изтласкат от съзнанието на религиозно и духовно настроените хора опитът и откровенията на Великите Учители на човечеството – Иисус Христос, Шри Кришна, Гаутама Буда, Лао Дзъ, Заратустра, Шри Ауробиндо, Джиду Кришнамурти, Майката и други. Това е тъжно. Практиката показва, че техните уроци, предадени ни от Бъдещето, са много своевременни и ефективни именно днес.

Великите Учители на древността не са могли да предположат, че техните така наречени последователи със своето „безкористно“ усърдие и хитрости на ума ще изопачат до неузнаваемост гласа на Истината, която е дълбочинната същност на техните откровения. Религиозното „его“ на горе-посочените последователи е получило и продължава да получава енергийно подхранване далеч не от най-чистите слоеве на съзнанието, което е и предопределило историческата съдба на всичките без изключения организирани религии. Обединили около себе си хора, по-голямата част от които, неспособни на духовни подвизи, организирани религии, нагиздени и бронирани с черупка от догматизъм, са се обрекли на „духовно“ вегетиране и естествено отмиране, което е и било предсказано в Новия Завет. Само единиците истински последователи на Великите Учители на човечеството са съумели да запалят в сърцето си пламъка на Божествения Огън, да носят този факел през целия си земен живот и да го предадат на малцината, искрено стремящите се да постигнат Истината.

Всяко обединение от фанатично настроени религиозни хора (както тихи, така и агресивни) смята за свое неотменно право и своя главна задача да вещае и действа от името на Господ, от името на Истината, без да взима предвид никакви аргументирани възражения по повод на очевидните противоречия в своите собствени разсъждения и твърдения. Тази категория сляпо вярващи, без да си дава труд да мисли или да се съмнява относно основите на избраната вяра, заедно със своите религиозни пастири, които се опитват да запазят непроницаемата важност, е потънала в дълбоко невежество. Естествено, в редиците на тези хора не може да се намерят търпеливи слушатели, които са способни на трезва преценка относно един различен подход към решението на крайно насъщния, но много деликатен проблем – търсенето на Истината.

Към категорията на „религиозните“ фанатици можем да отнесем и многобройните представители на съвременната наука – фанатици-атеисти, които виждат света едва посредством математически, физически и философски формули. Дори и да приемат Бога в качеството му на творец и покровител на Вселената, то те не са в състояние да поберат в себе си неговия духовен, нефизически компонент, който не се поддава на никакви математически сметки. Богът в ума е пълно отсъствие на Бог. Сред подобни хора има много малко такива, които биха се претрашили от славословните физико-математически упражнения да преминат към действие – към работата в сферата на радикалното изменение на собственото съзнание.

Можем ли сериозно да говорим за нещо, което е принципно ново в областта на духовното усъвършенстване, с онези, които са се оплели в паяжината на магьосничеството и окултизма, които са потънали в тресавището на неясни представи за законите на астралния свят, които тъпчат в миналото на човечеството? Страдайки от войнствена безапелационност, тези хора носят в себе си пораженски настроения, които не дават нито на тях, нито на хората с тях, никакъв шанс да се изскубнат от сивия свят на тотална кармична обусловеност в лъчезарния свят на тоталната свобода.

Има още една категория хора, които със своите уверения и призови, сякаш носят в себе си истинното духовно зърно, но заради желанието си да угодят на масите в тесногърдия им егоистичен стремеж да станат духовни супермени, да запазят здравето и редица удобни (в смисъл на получаването на удоволствие) витални навици, те подменят истинското дело с леко, евтино профанизиране, като при това не забравят финансовата страна на начинанието си. По този начин, неделимата Божествена Истина, се подменя със своеобразен сурогат. Под знамето на духовното развитие и единство се създават групи за форсиран психо-енергиен тренинг, за стъпаловидно разкриване на чакрите с посвещение и т.н., които имат за цел да въвлекат човека в капана на полуистините, да вържат и поробят съзнанието му, като напълно изключат в работата творческия божествен компонент. В резултат на това нараства броят на търсещите Истината с осакатена психика и тяло. Как да не си спомним тук заповедта на лекаря: „Не нанасяй вреди!“.

Широко разпространение днес получава неоезичеството. У съвременните потомци на атлантите се пробужда дълбочинната същност на техните далечни предци. Неоезичеството не е ритуално оформена религия, както е било някога - сега това е начин на живот. Човешките (на мислещото животно) природни дадености се обожествяват от неоезичниците: ум, витал, физическо тяло. Максимумът на комфорта, максимумът на удоволствията, максимумът на здравето и максимумът на дълголетието са идолите на неоезичеството. С една дума, отпуснатото време за живот трябва да се използва максимално наситено. Божественият (извънприроден) компонент на реалността се отрича напълно от неоезичниците.

Някои пък се опитват да отвлекат от активната духовна работа частта от човечеството, която ламти за сензации, като им разказват красиви легенди и приказки за извънземни, за далечните и свършените цивилизации на лемуру-атлантите и атлантите, за „соматипещери“ и небесни конструктори на човечеството и т.н. И това им се удава. Тъжно е, че лековерните човешки същества, чувайки тази информация, изпадат в своеобразна еуфория и чакат някой силен и могъщ да дойде от небето и да направи всички безумно щастливи - на тях им остава само да чакат и да вярват на спасителните речи. Някои

пророци пък – напротив - плашат хората с близкия „край на света“, като парализират в страх и без това плашливото човечество. Няма какво да направим по този въпрос - дойде времето на безделниците и страхливците. Сънливото безделничество е далеч по-безопасно, отколкото - съзнателният скок в неизвестното.

Напълно естествено е, също, че с по-голямата част от представителите на бизнес средите, а също и на професиите, организациите и движенията, чиито „дълг“ е в сферата на пропагандиране на лъжата, насилието и потъпкването на моралните принципи, е невъзможно да се разговаря дори за елементарна екология на съзнанието. Същото можем да кажем и за многобройните съвременни творци на „красотата“, която явно не бърза да „спаси света“.

Какво можем да предложим днес на искрено страдащите и отчаяните се, най-вече млади хора, които се намират на духовен кръстопът, в качеството на ефективно средство, което позволява да постигнем истинното Битие, без опасност да се изгубим в дебрите на лъжата и незнанието?

Преди да отговорим на този въпрос, нека да се обърнем към историческото минало и да направим кратка разходка в областта на отражението на действителността, която има отношение към вярата в нещо свръхестествено, способно да измени света и да повлияе на съдбата на човека - тоест в областта на религията.

Първата (неофициална) религия на древното човечество – „следпотопното“ човечество от Четвъртата и току-що родилата се Пета Коренна Раса - е била **Природното Единобожие** (природният монотеизъм) или истинното езичество. Физическите тела на древните хора, незасегнати от цивилизацията и обитаващи естествените природни ландшафти, прекрасно са помнели за своята кръвна връзка с възходящата Еволюционна (Природна) Енергия, изпълнявала съзидателната работа на низходящия еволюционен етап, и изострено са чувствали своето единство с Всичко Същинско.

Природният монотеизъм може да се нарече първата официална религия на човечеството, възникнала на низходящия еволюционен етап през времената на късните лемурийци. Езическият политеизъм (езическото многобожие или виталното езичество) в доисторическия („допотопния“) период възникнал във времената на лемури-атлантите и ранните атланти и представлявал култ към изключително витални сили от низш порядък, включително и сексуалната стихия. По-късно, по времето на разцвета на расата на атлантите, възникнало ментално-виталното многобожие, което означавало раждането на многобройните **антропоморфни (човекоподобни) идоли**, които проявили хипертрофиралите егоистични черти на „Синовите на Тъмнината“ – основните идеолози и окултни вождове на четвъртото човечество. В техния противовес многобройните „Синове на Светлината“ се опитвали посредством морално-нравствени (ментални) проповеди да дадат на хората поне трошици Истина. Възможно е сред „Синовите на Светлината“ да е имало такива, които са проповядвали монотеистична религия. С гибелта на атлантическия континент водите за известен период погълнали и религията на атлантите, която в пълна степен ще се възроди в нашата Пета Коренна Раса.

Нека се върнем в „следпотопното“ човечество. Природният монотеизъм постепенно бил изместен от езическия политеизъм, с обожествяването на природните стихии (на слънцето, вятъра, дъжда и т.н.), от съвременното проявление на които до голяма

степен зависело благополучието на хората, които живеели основно от земеделски труд и се надявали само на собствените сили и на своите добри богове. Злите, пък, следвало постоянно да бъдат омилоstitивявани, включително и с кървави жертвоприношения.

С възраждането на цивилизацията на Древна Гърция и Древен Рим, се възродил и пантеонът на антропоморфните езически богове, които присъствали във всяка сфера на човешката дейност: витална, политическа и икономическа.

Езическият политеизъм с витален уклон е характерен също и за индуизма, където наред с триединния бог Брахма (създателя), Вишну (пазителя) и Шива (разрушителя) съществува и огромно множество от природни и витални богове.

Най-дейното средство за постигането на Истината и единение с Всевишния е **монотеистичната религия**. Само **религията на еднoбoжието** е способна да удържи човешкото съзнание от съблазната за поклонение пред различни идоли и издигнати в ранг на божества слепи природни стихии. Вярата в Единен Бог дълго време е била единственото средство, което позволявало да се удържа здравата и потенциално здравата част от човечеството от необратимото падение в бездната на виталните страсти и грубата материалност.

Възникването на монотеистичната религия, явно, води началото си от дълбока древност, когато човешките същества се намирали на низходящия еволюционен етап, потъвайки в недра на материалността и напълно закономерно губейки духовност. Едновременно с това се разширявало чувственото (виталното) познание за заобикалящия свят. Появяващото се витално човечество се нуждало от поне някаква духовна връзка с източника на Всичко Същинско, тъй като духовно опустошеното човешко същество става неспособно на еволюционно развитие. Възможно е „Синовете на Светлината“ да са станали носители на монотеистична религия сред атлантическото човечество.

От най-ранните и известни за историците монотеистични религии можем да отбележим тези, които са проповядвали фараонът-реформатор Ехнатон в Древен Египет („слънчевата религия“ – поклонението на Бога на Слънцето - Ра) и Заратустра в Древен Иран (зороастризма или маздеизма – поклонението на Ахура Мазда – на Чистия Дух).

По повод „слънчевата религия“ в „Розата на Света“ Даниил Андреев казва следното:

„През XIV век преди нашата ера е направен първият в световната история опит ясно формулираният слънчев монотеизъм да се направи всенародна религия. Това се случило в Египет и исполинската фигура на фараона-реформатор до ден днешен се възвишава над хоризонта на изминалите векове, като образ на един от първите пророци в историята. Каква ли пълна самота трябва да е изпитвал този гениален поет и пророк, завършвайки своя вдъхновен химн на Единното Божество с трагична жалба: „И никой не Те познава, освен Твоя син, Ехнатон!“ ...

Опитът на Ехнатон, както се знае, е претърпял крах. Не само основаният от него култ, но даже и самото име на реформатора биват изтрити от анализите на египетската историография; историческата истина е възстановена едва в края на XIX век, благодарение на усилията на европейски археолози.“

През X век преди нашата ера в древен Иран пророкът Заратустра е формулирал основите на грандиозна по форма и съдържание монотеистична религия, която той нарича маздеизъм на името на Върховното Божество – Ахура Мазда. Но по силата на редица исторически причини тази религия не получила широко разпространение.

Юдаизмът, като монотеистична религия с един бог Яхве, възникнал през второто хилядолетие преди нашата ера сред народ, материалността на чието съзнание достигала своя максимум. Основите на юдаизма, под формата на откровения на древноеврейските пророци, са изложени в книгите на Стария Завет. В лоното на юдейския монотеизъм се и зародила най-великата световна религия – религията на Иисус Христос.

Великите Учители на древността, техните верни ученици и истинските последователи в най-тежки времена на духовна деградация на земното човечество са били призвани да поддържат в сърцата на искрено страдащите хора чувството на вътрешното единство с Върховното Същество, което наричали Бог. Сърдечните молитви, ритуали и обреди позволявали да бъдат отворени душите на искрено вярващите, да се запали и съхрани в тях искрата на Божествения Огън. В онези далечни времена Пътят на Сърцето е бил единственият надежден инструмент за поддържане на връзката на индивидуалното съзнание с Божествения Дух, а самото сърце, което е в съседство с енергийния център на висшето витално, е единственият „орган“, който е способен директно да контактува с Божествената Светлина.

Като цяло това е била сляпа вяра, която обаче, в съчетание с многобройни религиозни ритуали, каращи човек от време на време да си спомни за основното, е играела позитивна роля, като не позволявала на виталното човечество напълно да изгуби чувството за божественост на своя произход в основните аспекти от своята жизнена дейност.

На практика паралелно със зараждането и формирането на най-древните монотеистични религии, според разширението на човешката менталност и формирането на изследователска насоченост на ума при отделни индивиди, се зародили други начини за поддържане на угасващия контакт на индивидуалното съзнание с Висшите Планове. Така в древна Индия се формирали йогистките дисциплини, най-зрелите от които, изхождайки от познаването на законите на пространствения енергообмен на низходящия еволюционен етап, в частност знанието за наличието на постепенно (с течението на историческото време) затихващия поток на възходящата Божествена (Еволюционна) Енергия в гръбначния канал, са практикували възходяща медитация или „медитация нагоре“. Тя отначало е осигурявала лесно достижим контакт на индивидуалното съзнание с безличния аспект на Божественото. В резултат на този контакт, търсецът навлизал във възделената за будистите Нирвана в нейната първична чистота. С времето, естественият възходящ поток в гръбначния канал се заменил от енергийно „безветрие“, а материалността на физическото тяло достигнала своя максимум. Човешкото съзнание се потопило в мрака на абсолютната материалност. Оттам насетне на практикуващите йогистките дисциплини им коствало огромен труд да отключат енергийния поток в гръбнака. За това се използвали специални трудоемки методи. Нирвана не се достигала никак просто, а постигналите я се смятали за образци на духовно съвършенство.

Зародилият се в началото на новата ера на територията на Индия тантризъм е имал за цел да пробуди вътрешните енергии на човешкото тяло, в частност енергията на

Кундалини. В тантризма, както и в традиционните йогистки дисциплини, се практикувала възходящата медитация, в основата пък лежали методите на сублимация на половата енергия, като начин за вътрешна трансформация на човешкото същество, което в много случаи е довеждало до положителни резултати. С времето тантризмът се разделил на два клона – тантризъм на „лявата ръка“ и тантризъм „на дясната ръка“. На основата на тантризма на „лявата ръка“ възникнали ритуалните сексуални практики с участието на двама партньори, което в повечето случаи довеждало до разюздането на половите страсти и лъжливото отъждествяване на вулгарния животински оргазъм с „божествения оргазъм“.

Днес тези практики нямат еволюционни перспективи, тъй като на възходящата еволюционна дъга, както казва Шри Ауробиндо, *великото минало трябва да бъде заменено от великото бъдеще*.

Когато махалото на еволюцията преминало ниската точка и започнала възходящата дъга, енергийното безветрие се сменило с постепенно усилване на натиска на низходящия енергиен поток върху нашата планета и всичките ѝ обитатели. Низходящата Божествена (Еволюционна) Сила (Енергия) започнала своята работа на новата, възходяща крива от еволюцията. Това започнало да се проявява чувствително в средата на първото хилядолетие преди нашата ера.

В самото начало на новото хилядолетие в Палестина, на територията на еврейската държава, сред народа, изповядващ юдаизма, се случило събитие от световно-исторически мащаб, което окончателно обърнало вектора на еволюцията по посока на раждането на новия човек и не просто на нов, но на такъв, победил нейно величество Смъртта. От лоното на юдаизма произлязла нова религия – религията на Христос, обаче самият „богоизбран“ народ съзрял в раждането на християнството пряка заплаха за своята избраност и категорично отхвърлил новата религия.

Мисията на Иисус Христос разкрила на човечеството принципно нов път за постигането на Истината: не само в духа, но и в тялото, обаче самият акт на телесното Възкресение бил постепенно изтикан встрани от официалната християнска религия и само истинското християнство* е запазило до наши дни неговия истински смисъл и значение в първичната му чистота.

*бел. авт. - Под истинско християнство следва да се разбира съкровената същност на Учението на Иисус Христос в Неговия първороден вид, не в затикания от официалната църква в рамки от догми и ритуали.

Телесното безсмъртие, като идея на еволюционното бъдеще на човечеството, намира живото си въплъщение единствено в истинското християнство и зороастризма (маздеизма). Всички останали религии или изопачават тази идея или напълно я отхвърлят.

През втората половина на XIX век в Русия се появява нов пророк на Безсмъртието, човек, който хвърля ръкавицата на всички християнски общности, като ги обвинява в принизяване на **Общото дело – делото по възкресяването на всички умрели**. Неговият призив да се изповядва **активното християнство**, т.е. да се следва пътят на Христос във всекидневния светски живот, а не само от време на време да се изпълняват църковни ритуали, означава началото на нова наистина творческа религиозна епоха с

широко привличане за тази цел на науката, преди всичко на науката за човека, която го разглежда в рамките на еволюционния процес. Докато неведението и смъртта продължават да стискат човечеството за гущата, то няма да бъде свободно. Свободата от Смъртта е истинската свобода. Този човек направо е провъзгласил края на безсъзнателния (природния или стадния) етап от еволюцията и е обявил началото на етапа Съзнателната Еволюция. Името на този човек е Николай Фьодорович Фьодоров.

Н.Ф. Фьодоров (1828-1903) е руски религиозен философ, извънбрачен син на княз П.И. Гагарин. Като млад, той е работил като училищен преподавател, след това като библиотекар в библиотеката в Чертковск и дълги години (почти четвърт век) в библиотеката на Румянцевския музей в Москва. Заради изострения и дълбок ум и умения остро и аргументирано да води полемика го наричали „московския Сократ“. Много известни негови съвременници (Л. Толстой, Вл. Соловьев, К. Циолковский и др.) искрено го уважали и ценели неговото мнение. Идеите на Фьодоров били много близки на Ф. Достоевски.

Трудът на неговия живот е Учението „Общото дело“, в основата на който лежи идеята за възходящия характер на еволюцията и активната роля на човека, като носител на разума, в практическата реализация на еволюционните процеси на базата на съвременните научни знания и „активното християнство“.

Но още преди Н.Ф. Фьодоров на руската земя се е въплътил пророк, който възвестил на просветения свят за низходящата Еволюционна Сила (Енергия) и нейната роля в преобразуването на човечеството, за същата онази Сила, на която, в края на краищата, всеки човек трябва да се предаде, за да стане наистина свободен – свободен от Смъртта. Неговото име е **Пьотър Яковлевич Чаадаев**.

П.Я.Чаадаев (1794-1856) е блестящ руски аристократ, философ, но неговото „философско“ наследство се състои в гениално пророчество от световен мащаб. Единствено действието на царските власти, които официално обявили П.Я.Чаадаев за луд, не позволили на неговите пронизващи откровения да видят бял свят. От неговите осем философски писма е било публикувано само едно - първото. Той е дошъл на нашата Земя с много важна духовна мисия, но тя се е състояла едва частично.

Ето откъс от третото му философско писмо, в което се разкрива смисълът на Върховната Сила.

„Погледнете човека; цял живот той само търси на какво да се подчини. Отначало той намира в себе си сила, която той самият разбира, че е различна от силата, която движи всичко извън него (Еволюционната или Божествена Сила – Авт.); той усеща живота в себе си; в същото време той се убеждава, че неговата вътрешна сила не е безгранична; той усеща собственото си нищожество; тогава той забелязва, че е подвластен на силата извън него и че е принуден да ѝ се подчини, в това се състои целият му живот. От момента на най-първото пробуждане на разума тези два вида познание проникват в съзнанието на човека: едното - за силата, намираща се вътре в нас и несвършена, и другото - за силата, стояща извън нас и свършена. И макар те да не са съзрени от нас с толкова ясни и определени очертания, както на познанията, идващи чрез нашите чувства... , все пак всичките ни идеи за добро, дълг, добродетел, закон, а също и противоположните на тях, се раждат само от тази, усещана от нас, необходимост да се подчиним на това, което зависи не от нашата преходна природа, не

от вълненията на нашата изменчива воля, не от увлеченията на нашите тревожни желания.“

А по-нататък е просто потресаващо! „Цялата наша дейтелност е само проявление на силата, която ни кара да встъпим в съществуването в общия ред, в реда на зависимостта. Дали се съгласяваме с тази сила или ѝ се противим е все едно - ние вечно сме под нейната власт. Затова трябва само да се стараем да бъдем наясно за нейното действие върху нас и щом сме разбрали нещо от това, да ѝ се предадем със спокойна вяра: тази сила, която без наше знание ни въздейства, никога не греши, именно тя води вселената към нейното предназначение. И така, ето в какво се състои основният въпрос на живота: как да открием действието на Върховната Сила върху нашата природа“.

И на този въпрос П.Я. Чаадаев дава изчерпателен отговор. Животът на този най-велик руски пророк заслужава отделно задълбочено изследване.

Защо именно в Русия са се възплъщавали пророци от световен мащаб?

В потайните дълбини на душата руският народ винаги е усещал своята месианска роля в световната история. Метафизически тази роля се заключава в **делото по реализацията в широки мащаби на истинската религиозност на съзнанието***. В проявената история, тя (тази роля) до днес се е изопачавала и висшият религиозен идеал се е подменял с различен род политически и социални идеали, за чиято реализация руският народ се е хващал с голяма енергия. Резултатите са добре известни. Най-ярко метафизическото единство на руснаците се е проявявало в периодите на война, лишения и масови народни бедствия. Нито един народ на света не е усещал своето единство така до болка остро, както руският.

*бел. авт. – Да се прояви в широки мащаби истинската религиозност на съзнанието е способна само на възходящата дъга на еволюцията, когато хората, носители на достатъчно зрели психически същества, са готови съзнателно да асимилират низходящата Еволюционна Енергия, осъществявайки по този начин подготовката за акта на духовното раждане. Тази работа се ознаменува от последващия акт на раждане в Духа.

*Под истинска религиозност на съзнанието следва да се разбира свободата на съзнанието от пътя на обусловеността, догмите, желанията, страховете, съмненията и страданията - с една дума от всичко онова, с което е теска богато егоистичното съществуване. Истински религиозното съзнание се намира в полето на Истината, Блаженството и Любовта. Само реализацията на **Пътя на Съзнателната Еволюция** осигурява достигането на истинската религиозност на съзнанието.*

Сега много се говори за така наречената „руска идея“, различни автори са написали за нея цели томове, но идеята не може да бъде размазана по страниците на книгите – идеята е нещо напълно конкретно, живо, работещо, но работещо не за миналото, а за бъдещето. До този момент тази идея, която наистина витае във въздуха, никой не е намерил време да формулира стройно и да я представи на съзнанието на онези, които трябва да я възплътят в живота. Да я възплътят – но по какъв начин? Най-лесно е да обявим православието като универсално средство, но при това не се взема предвид

фактът, че православие, което е дошло от Византия в древна Русия, е отговаряло на изискванията на своето време и, че то вече не е в състояние да обхване днешната реалност – конкретните реалности на глобалния еволюционен процес, които особено ярко са се проявили в края на двадесетото столетие.

В основата на „руската идея“ трябва да лежи **еволюционното единство**. Русия е страната, в която е възможна кристализацията на тази идея и нейното широко разпространяване по целия свят. **Еволюционното единство** предполага широк практически подход към обединяването на хората на базата на знанието на законите и етапите на еволюцията на човечеството, което в крайна сметка, довежда до реализацията на съкровената същност на Учението на Иисус Христос – достигането на телесно безсмъртие.

Огромната Русия, като стожер на православната вяра, е дала на света огромен брой свети подвижници (както известни, така и неизвестни), които са запазили чистотата на Вярата Христова. Днес много радатели за бъдещето на Русия, загрижени за нейното спасение (и заедно с това и спасението на цялото човечество), предлагат различни политически, икономически и силови рецепти. Но нито един от тях не си е задал въпроса: „А кой именно ще спасява Русия – всички онези безрелигиозни хора, със своите варварски методи ли?“. Не си ли струва първо да се погрижим за самите „спасители“? Техният психологически статус е доста съмнителен - гняв, агресивност и войнствено невежество или страхливост, постоянни съмнения и празни заявления.

Само появата на хора, които имат огромна духовна (нито окултна, нито витална, а именно духовна!) мощ и които си поставят като крайна цел на своята дейност постигането на истинския християнски идеал – **постигането на телесното Безсмъртие**, - само това ще позволи на Русия да изпълни своята метаисторическа мисия. Именно сега това е реално и за него има всички предпоставки. Освен това, именно сега, този процес вече е започнал. Днес **Пътят на Съзнателната Еволюция, като основа на бъдещата интеррелигия на човечеството**, окончателно се е формирал и се реализира на практика. Центърът за кристализация вече съществува. Сега настава работата за процеса на кристализацията.

За възможността за създаването на единна религия на човечеството, преди едно столетие, заговорил активно Свами Вивекананда (1863-1902), най-видният представител на традиционната индийска йога и любим ученик на великия индийски светия **Рамакришна (1836-1886)**. Именно Рамакришна показал на практика, че не съществуват принципни различия в резултатите от постигането на Всевишния при искреното следване на различните религии. През 1893 година Вивекананда, докато бил в Съединените американски щати, където пристигнал за участието в Парламента на религиите, заявил за необходимостта от създаването на **„общочовешка религия“**.

За целите на духовната реализация той за пръв път предложил да се съединят на пръв поглед несъвместими неща – **религиозен и йогистки опит**. За своето време това е било изключително смело публично заявление. Като резултат Вивекананда създава движението „Мисията на Рамакришна“, чиято цел е била практическата реализация на идеята за **„общочовешката религия“**. Вивекананда е казвал: *„Работата ми не е до успех или неуспех, аз запазвам своето движение чисто или то ми е съвсем негодно... Религията трябва да бъде практически насочена, за да бъде религия.“*. Това звучи много близко до призива на Н.Ф. Фьодоров за „активно християнство“. Много хора

смятат, че могат лесно да достигнат Господ, играейки си. Вивекананда дава категоричен отговор на това човешко заблуждение: „Бог не е толкова глупав, за да става играчка в ръцете на някакъв идиот“.

Вече споменахме, че Н.Ф. Фьодоров, като човек, изповядващ православието, е смятал, че постигането на телесното безсмъртие е възможно само посредством „активното християнство“. Именно в „активното християнство“ той е видял пътя на спасението на човечеството. Но този вариант за спасение по никакъв начин не противоречи на онова, което е формулирал през първата половина на XX век най-великият индийски мислител и практик-еволюционист **Шри Ауробиндо (1872-1950)**.

Шри Ауробиндо, както и Н.Ф.Федоров, е смятал телесното безсмъртие за крайна цел на Божествения Замисъл, но е препоръчвал да се върви към постигането на безсмъртието по, на пръв поглед, различен начин. От практическа гледна точка той органично е обединил практиките на три класически индийски йога учения (Карма-Йога, Бхакти-Йога и Джняна-Йога) в единната Интегрална Йога и е дал в нея своя грандиозен принос за нейното развитие.

Шри Ауробиндо първи убедително е показал на практика, че двигателят и творецът на еволюцията е низходящата **Божествена (Еволюционна) Сила (Енергия)**, че именно тя осъществява еволюционната трансформация на човешкото съзнание, в това число и радикалната трансформация на плътно-материалното физическо тяло в безсмъртно тяло на човека от Новия Вид. Така се родила Супраменталната Йога на Шри Ауробиндо и Майката, която за първи път синтезира истински религиозния, истински научния и еволюционния аспект.

Това е било велико откритие, най-великото от всички открития, с които двадесети век е бил така богат. Въпреки това, все пак поради тоталното човешко невежество, това откритие останало фактически незабелязано.

След като Шри Ауробиндо напуска тази земя, практическата работа по еволюционната трансформация на човешкото същество продължили неговите истински последователи – **Майката (1878-1973)** и **Сатпрем (роден 1923*)**.

(*бел. пр. – виж първата бележка на стр.56.)

Техните достижения в областта на трансформацията на материалното човешко съзнание са просто фантастични. Те пряко свидетелстват за реалната възможност за постигането на радикална трансформация на физическото човешко тяло и на принципно нов начин на неговото функциониране, не един ден, а още сега. Единствено можем да съжаляваме, че техните поразителни открития така и не са били удостоени с внимание от представителите на многобройните науки за човека.

Шри Ауробиндо е моят първи учител. През есента на 1990 година, в период на отчаяна вътрешна борба за разгадаването на смисъла на човешкото съществуване, именно Шри Ауробиндо буквално взриви моето „его“ – затворът, в който се намирах безизходно от времето на мъчителната раздяла с детството - и ми разкри пътя към истинската свобода. Следвайки искрено пътя на Интегралната Йога, аз за броени месеци преминах през главните етапи от еволюционния път: установих пряк контакт с Божествената (Еволюционната) Сила (Енергия) и разкрих психическото същество – вътрешния

Учител, частицата от Божественото съзнание вътре в мен. Въпросът „Има ли Бог или не?“ вече не беше въпрос на вяра - устойчивият физически контакт с Божественото просто го елиминира. Резултатите от многогодишното ми следване на Пътя на Съзнателната Еволюция са представени от мен в книгата „Свобода от Смъртта“.*

*бел. пр. – Целият този абзац (който всъщност има характер на леко лично „лирическо отклонение“) не фигурира в по-новия вариант на текста на книгата, но го има в стария; при все това, смятам, че не е неуместно да се остави на вниманието на читателя.

Освен личния ми опит се анализирах и сумирах резултатите от наблюдението на работата и състоянието на учениците, които използваша същите практики, което позволи да се открият и формулират седем психофизически значими етапа от Пътя на Съзнателната Еволюция. Нека накратко да повторим тези етапи.

Първи етап – Избор на Пътя*

Ако търсещият не осъзнава до край безизходността на състоянието, в което се намира съзнанието му, подложено на страхове, съмнения и страдания, ако той не осъзнава до край, че сегашното състояние на човечеството е резултат от крайното несъвършенство на съзнанието на всеки отделен човек, то той няма да бъде в състояние да запали в себе си искрата на стремежа към Истината, а без тази искра всичките напъни (именно напъни!) да се измени по някакъв начин към по-добро няма да имат успех, а ще се превърнат в безцелното преследване на добро настроение и витални удоволствия.

За да тръгнем да търсим Истината, след като сме избрали Пътя на Съзнателната Еволюция, трябва да се избавим от илюзиите и тотално, с цялото си същество да почувстваме дълбочината на падението на съвременното човечество в бездната на Неведението.

*бел. авт. – Съдържанието на етапите на Пътя е изложено в главата „Пътят на Съзнателната Еволюция е единственият път към бъдещето“.

Втори етап – Пробуждането на съзнанието

Хората са свикнали повече да разсъждават, отколкото да действат, а ако правят нещо, то е само онова, което харесват или което им доставя витално удоволствие. С две думи, хората са свикнали да си играят игрички. Пътят на Съзнателната Еволюция не е за теоретици и не е за скептици. Това е практика, потвърдена от живота. Това са опитът и откровенията на Великите Учители на човечеството. Нито чудо, нито някакъв дядо с дълга брада, който е слязъл от небесата, а самият човек ще спаси човечеството. Спасителят е дошъл на Земята и е дал на хората всичко необходимо за спасението им, но те не се вслушали в Неговите думи, така наречените последователи просто „скопили“ същността на Неговото Учение, поставяйки в основата възхвалата и ритуала, а не живата творческа работа, чиято крайна цел е възкресението на Духа и постигането на телесно безсмъртие.

Всеки човек, в зависимост от характера на индивидуалното му съзнание, може да избере най-приемливия за себе си вариант за началото на активна работа на Пътя на

Съзнателната Еволюция. Теисти и атеисти, интелектуалци и „не съвсем“, техници и хуманитаристи, духовни познавачи и „всеядни“, хора от различни възрасти и професии, искрено стремящи се да постигнат Истината, могат в пълна степен да реализират себе си в духовен план - упоменатите варианти за работа позволяват да се направи това. Никой от стремящите се няма да бъде притискан и ограничаван. Широкото начало, постепенното стесняване на руслото и, най-накрая, поточе, което води към Извора – това е Пътят на Съзнателната Еволюция.

Трети етап – Излизане в Нирвана

Индивидуалното съзнание, досега зазидано в пашкула на тялото, излиза на свобода в обкръжаващото пространство и, при условие, че контактът с низходящата Еволюционна Енергия се запази, остава там за постоянно. Това състояние можем да определим като Нирваната на будистите, „свалена“ от търсещия на физическия план на съзнанието. Това е много важно преживяване, което разкрива на търсещия пътя към истински Божествената реализация.

Онези, които редовно практикуват възходяща медитация („медитация нагоре“), щом постигнат излаз на енергията Кундалини в пространството над главата, също изпитват състояние, подобно на нирваничното, но времето на пребиваване в него е ограничено от времето на самата медитация. За удължаване или повтаряне на тези усещания търсещият е принуден отново и отново да практикува възходяща медитация, което блокира естествения низходящ поток на Еволюционната Енергия. „Медитацията нагоре“ от момента на излизането на индивидуалното съзнание в пространството над главата е антиеволюционна и трябва да бъде напълно изключена от практическата работа на Пътя на Съзнателната Еволюция!

Онези, които са избрали за себе си будисткия път за достигането на Нирвана са способни да реализират само единия - безличния аспект на Божественото - контакта със Всеобщото Съзнание. При това най-главният аспект на Божественото - достигането на Истинската (Божествената) Любов, остава нереализиран. Именно затова изповядващите будизма гледат на света със студен разсъдък и студени очи, а дори и да говорят за състрадание към другите хора, то това е само, защото така е завещал Гаутама Буда. Префиненото психично „его“ на тези хора е несъразмерно раздуто, което не им позволява да излязат извън рамките на обусловеностите, които определят избрания път. Будизмът е уникално явление от отминало историческо време, но, както е известно, нищо в нашия свят, дори и с привидната абсолютна тъждественост, не се повтаря, още повече при творческия процес, който представлява Пътят на Съзнателната Еволюция.

Четвърти етап – Контакт с Божественото

С установяването на стабилен контакт между търсещия и низходящата Божествена Енергия започва принципно нов етап на работата на Пътя на Съзнателната Еволюция – от този момент основното русло на Пътя съществено се стеснява. Тези, които следват изначално Пътя на Сърцето, а също и онези търсещи, които в пълна степен са осъзнали Божествеността на произхода на низходящата Сила, от този етап вървят само по пътеката на предаността и пълното предаване в ръцете на Всевишния. Онези пък, които все още упорито се придържат към крайно материалистичните позиции по въпроса за

произхода на тази Сила, продължават работата по реализацията на Пътя на Съзнателната Еволюция с използването на практиката на активна медитация чак до момента на пълното разкриване (раждане) на психическото същество (душата).

В резултат на работата на низходящата Сила във финото тяло на търсещия меко се разкриват основните енергийни центрове (чакри) и тяхната работа се хармонизира. В активното съзнание на търсещия се обособява Свидетелят (Наблюдателят), който напълно контролира цялата умствена дейност, осветявайки, като на екран, всичките мисли и желания, които влизат в активното съзнание, като по този начин осигурява тоталната бдителност, която лежи в основата на менталното и виталното безмълвие.

В резултат на издигането и спускането на индивидуалното съзнание при него се наблюдава растеж и се получава постепенното просветляване на тъмните слоеве на подсъзнанието.

Пет етап – Духовно раждане

Духовното раждане не може да премине незабелязано – то разтърсва цялото същество на търсещия. По сила на въздействие на съзнанието това събитие може да се сравни само с форсираното спускане в тялото на Супраменталната Енергия.

Актът на раждането в Духа е постигането на Бога вътре в себе си и Неговото откриване в заобикалящия свят. Актът на раждането в Духа е придобиването на вътрешен Учител. Актът на раждането в Духа е най-важната граница на Пътя на Съзнателната Еволюция. Ако говорим за просветление, то истинското просветление е окончателното раждане в Духа. Много хора погрешно взимат за просветление излизането на индивидуалното съзнание в заобикалящото пространство (ефектът на Нирвана) или един от най-дълбоките контакти с още нероденото психическо същество.

При онези, които следват пътя на молитвата, предаността и пълното предаване в ръцете на Всевишния, периодът, непосредствено предшестваш духовното раждане, протича меко, без страхове и негативни психоемоционални сътресения, а самият акт на раждането просто мигновено потапя търсещия в океана на Божествената Любов към Всичко Същинско, в океана на тоталната Свобода.

Онези, пък, които използват в своята работа практикуването на активна медитация, в периода, който предшества разкриването на душата, се подлагат на активна обработка от „враждебните сили“, които се опитват да внушат на търсещия страхове и съмнения по повод неговата по-нататъшна съдба. В резултат на това възниква остър конфликт между „егото“ и психическото същество, който успешно се разрешава само при условие, че търсещият запази искрения стремеж да продължи работата на Пътя на Съзнателната Еволюция и добие пълно доверие в низходящата Божествена Сила.

При раждането на психическото същество се пука циреят на „егото“ и на преден план в човешкото същество излиза душата. От този момент работата на Пътя на Съзнателната Еволюция върви само в руслото на Любовта и абсолютната преданост към Всевишния, което остава недостъпно за „поклонниците“ на Нирваната.

По този начин, от този етап, без всякакви уговорки, се реализира Пътят на Иисус Христос, Пътят на Спасителя към постигането Вечния Живот.

Шести етап – На върха на Божествената мъдрост

Известно време след раждането на психическото същество в съзнанието на търсещия се установява спонтанна, тоест естествена (без усилия) медитация, която е резултат от синхронизираната работа на низходящата Божествена Сила и вътрешната енергия на психическото същество (душата). Спонтанната медитация освобождава съзнанието на търсещия от товара на мислите и желанията, като му осигурява ментално и витално безмълвие. Това позволява на низходящата Еволюционна Енергия активно да работи на ниво физическо (клетъчно) съзнание, като го трансформира и по този начин изработва ново фино (вибрационно) тяло.

С изчезването на „егото“ търсещият добива абсолютно доверие към низходящата Божествена Сила, като с цялото си същество, се потапя в Божественото Съзнание. Той придобива Висша Мъдрост, получавайки преки откровения Свише - от сферите на Интуитивния и Глобалния Разум.

Седми етап – Постигане на Безсмъртие

На този етап от работата търсещият изцяло се предава във властта на низходящата Божествена Сила, която спуска в неговото физическо тяло енергията на Супраменталния план на съзнанието. Тази енергия е с висока степен на чистота. Нейният допир с клетките на тялото понякога носи болезнен характер, но Супраменталната Сила трансформира физическото тяло на търсещия на вибрационно ниво, в резултат на което то в буквален смисъл се преобразява. Вътре в плътното физическо тяло се формира (или се пробужда) ново супраментално фино тяло, което има своите функционални органи и вибрационна памет, независима от структурите на мозъка.

Център на вибрационното фино тяло се явява психическото същество. Това тяло е способно да съществува автономно, тоест независимо от физическото тяло. При това в самото физическо тяло става радикална промяна в клетъчните обменни процеси и то (физическото тяло) придобива способността да съществува без прием на физическа храна и течности. Това става възможно чрез посредничеството на вибрационното фино тяло, което трансформира низходящата Супраментална Енергия на нивото на клетъчните структури. Със смъртта на физическото тяло супраменталното тяло продължава активния си живот във фините планове на съзнанието с пълно запазване на паметта и осъзнаване на непрекъснатостта на съществуването. (От това състояние до телесното безсмъртие и Царството Божие на Земята, за което се говори в Новия Завет, ни дели само една крачка.)

Осми етап – Раждането на Новия Вид

Непременно ще настъпи денят, в който цялата лъжа на днешния свят ще рухне. Човекът се явява не само същество, което трябва да извърши еволюционен скок в Безсмъртието,

но и проводник на Супраменталната Енергия в плътноматериалния план на съзнанието на цялата планета, която също трябва да се подложи на радикално еволюционно преобразование и да встъпи в нова фаза от еволюционното развитие. Съзнателно еволюиращата част от човечеството полека-лека подготвя квантов еволюционен скок. Кога ще настъпи този момент и кога ще се появят Новата Земя, Новите Небеса и Новият Човек? Иисус е казал: „**Бъдете готови всяка минута**“.

По този начин, днес можем да констатираме, че психо-физиологичните механизми и етапи от еволюцията на човешкото съзнание са определени, а начините и методите за тяхната реализация са потвърдени от практическия опит.*

*бел. авт. - Следва да се отбележи, че отделни аспекти на възгледите и ученията на редица гурута, обявяващи себе си за просветлени, тясно наподобяват на това, което изповядват Великите Учители на човечеството, обаче откъслечността на практическите предписания, предлагани от тези гурута, не позволява те да се препоръчат за интегралната реализация на Пътя на Съзнателната Еволюция.

Това ме подкрепи в стремежа ми да предложа поетапно изградения Път на Съзнателната Еволюция в качеството на основа за бъдещата интеррелигия на човечеството.

Раждането на новата интеррелигия, която е способна да побере в себе си истинното и непротиворечивото от съществуващите днес религии и другите пътища на интегрална духовна работа, а също и от специалните практики, системи и научни постижения, насочени към еволюционната трансформация на човешкото съзнание, е предсказал Даниил Леонидович Андреев (1906-1959) в своята книга „Розата на Света“.

Говорейки за Розата на Света, като за религия (по-точно интеррелигия), Д.Л. Андреев има предвид не формата и посоката на религиозна отправна точка, а универсално учение „което посочва такава гледна точка за възникналите по-рано религии, при която всички те се оказват отражение на различни пластове от духовната реалност“.

Той развива мисълта си по-нататък: „*Преди четиридесет или тридесет години (през 20-те години на XX век. – Авт.) много хора в Русия смятаха, че религията неизбежно ще загине вследствие на научния и социален прогрес. Обаче все пак съцветието от религии не само не загина, независимо от всички средства, мобилизирани заради това, но именно под влиянието на научния и социален прогрес се обогатява с това, че прави световната религиозност, вместо да бъде съчетание от разединени венчелистчета, да стане едно цялокупно и единно духовно цвете – Розата на Света*“.

Мишел Нострадамус, в своите пророчества директно посочва появяването на „най-новата религия“ именно в Русия** - в онази страна, където „*през октомври ще избухне голяма революция*“, чиито завоевания „*няма да се задържат по-дълго от 73 години и 7 месеца*“. Тя ще възникне не от вече съществуващите религии, а „*от онзи клон, който напразно е смятан за изсъхнал*“ (от зороастризма!? – Авт.)*.

*бел. авт. – цитати от книгата на Дмитрий и Надежда Зима „Разшифрованият Нострадамус“ М. 1999

Д. Андреев казва, че „*никой, освен Господ Бог, не знае, къде и кога ще се запали първият огън на Розата на Света. Страната Русия е само предопределена; все още са възможни трагични събития, които да усложнят извършването на този мистичен акт и да принудят той да бъде пренесен в друга страна*“.

(**бел.пр. – Ще си позволя да напомня на читателя, че нашата българска пророчица баба Ванга, наричана от мнозина „балканския Нострадамус“, винаги е говорила за Русия с голямо благоговение и е казвала, че „Русия я очаква велико бъдеще!“. В контекста на тази глава истинският характер на руското величие става далеч по-разбираем.)

Да си спомним също така и думите на Мирра Алфаса (Майката), произнесени през 1972-ра година: „Русия, обърнала се към истинската страна – това би било чудесно! Струва ми се, че ако цялата руска маса се обърне към истинската страна, това би станало бъдеща опора.“.

Пронизителни думи е записал изтъкнатият руски писател-пророк Иван Сергеевич Шмелъов през 1924-та година: „Мисията, мисията на Русия! Ето я мисията – да намерим Бога, Живия, целия живот да изпълним с Бог, да покажем Бог на Родината и на света! Не яростно ревящата в кикот машина - човечеството, а да се яви новият човек на света, въплътилия се Образ Божий, Спасителят! Иначе – смърт. Ето я мисията! В нейно име си струва да се дерзае, да се дерзае!... И едва тогава ще се изкупи цялата кръв и всичките мъки; само с такова дерзание!“

Венецът на духовните търсения

Цялата история на религиите от най-древни времена до наши дни представлява последователно търсене на пътищата на духовното развитие, призвани да освободят човека от примките на Неведението и нейно величество Смъртта. От примитивните вярвания и магичните обреди, през немислимата сложност и явната несъстоятелност на пробните варианти, през поредицата от частично правилни решения това търсене най-накрая е приведено до просто, научно обосновано и практически действено решение на този извечен проблем.

Пътят на Съзнателната Еволюция увенчава дълги, трудни духовни търсения на човечеството и фактически ознаменува края на отделните религии, явявайки се чудесен синтез от истинска наука за човека и истинска религия. Пътят на Съзнателната Еволюция трябва да стане (и животът показва, че вече става!) обединително духовно начало за всички искрено стремящи се да постигнат Истината, независимо от възрастта и пола, от принадлежността към една или друга религия (по собствено изповедание или по рождение), от социалния статус и др. Великите Учители на съвременността и истинските християнски праведници, преминали този Път, са ни оставили безценно наследство по неговата практическа реализация. Основните психофизически значими етапи от Пътя днес са добре известни и подробно описани и в пълна степен е разкрит

механизмът на еволюционната трансформация на човека, което позволява на търсещите Истината, с пълно разбиране на всичко случващо се с тях, да пристъпят към практическа работа.

Основните постулати, определящи Пътя на Съзнателната Духовна Еволюция:

Първо – признаването (и откриването) на Единството на Всичко Същинско. Неделимост на понятията „Бог“ и „Духовна Еволюция“.

Второ – признаването (и откриването) на низходящата Еволюционна енергия (Божествената сила или Светия Дух Божий) като активно творческо начало, осъществяващо еволюционния процес.

Трето – признаването (и откриването) на психическото същество (на нашето истинско „аз“) – на нетленната частица от Божественото съзнание в човека.

Четвърто – признаването (и откриването) на възможността за постигането на индивидуално безсмъртие (за постигането на Царството Божие и Вечния Живот) като крайна цел на земната еволюция на човека.

Пето – признаването на Пътя на Съзнателната Духовна Еволюция като обединителна основа за интегралната духовна реализация и активната практическа работа по посока достигане на абсолютната преданост към Всевишния, за която, като необходимо условие за постигането на Царството Божие и Вечния Живот, ни е възвестил Иисус Христос.

За да конкретизираме понятието за Пътя, е необходимо да отбележим седем най-важни момента. Ако дори един от тези моменти бъде пропуснат или изопачен и деформиран, то всичко, декларирано или проповядвано от някого с претенция за „Път на Съзнателната Еволюция“, няма да има никакво отношение към него (към самия Път). Всякакви снижаване на летвата – това е профанизиране на Пътя. Никакви компромиси не са приемливи тук.

Първи момент. Следването на Пътя на Съзнателната Еволюция – *това е индивидуална творческа работа на търсеция, базираща се на познаването на механизма на Еволюцията, нейните движещи сили и основни закони, на знанието за мястото на човека в еволюционния процес – за неговата особена роля като преходно същество (от ментален човек към супраментален човек).*

Втори момент. Следването на Пътя на Съзнателната Еволюция – *това е съзнателно подчиняване на целия свой живот (както на вътрешния, така и на всекидневния) на постигането на Истината с реализацията, в крайна сметка, на Учението на Иисус Христос в неговата изворна чистота, тоест непомътнената от намесата на витални последователи и ментални тълкуватели на Неговия Път.*

Трети момент. Следването на Пътя на Съзнателната Еволюция – *това е непременно откриване на низходящата Еволюционна енергия (на Божествената сила или на Духа*

Свети), изпълняваща цялата необходима работа по еволюционната трансформация на съзнанието на търсеция без намесата на нечия индивидуална воля (лична или странична).

Четвърти момент. Следването на Пътя на Съзнателната Еволюция – това е придобиването на низходящата Еволюционна енергия (на Божествената сила или на Светия Дух) посредством практиката на „низходящата медитация“ или/и на искрената сърдечна молитва с последващо абсолютно смирение и пълно себеотдаване в ръцете на Всевишния.

Пети момент. Следването на Пътя на Съзнателната Еволюция – това не е култивиране на „его“ (на ментално, витално или духовно), това не е укрепване на собствената воля, това не е изработване на психологически или религиозни стереотипи на поведение, а последователно намаляване на „егото“, освобождаване от всички стереотипи и накрая пълно предаване на себе си на Божествената воля.

Шести момент. Следването на Пътя на Съзнателната Еволюция – това е последователната реализация на психофизически значимите етапи от еволюционната трансформация на съзнанието, включително на акта на духовното раждане (постигането на психологическо безсмъртие), означаващ откриването от търсеция на своята Божествена същност, откриването на вътрешния Учител и постигане на Царството Божие на Земята.

Седми момент. Следването на Пътя на Съзнателната Еволюция – това е изработването в паикула на нашето преобразяващо се тяло на вибрационен двойник, способен, след оставянето на физическото тяло от душата, да премине във финия план на съзнанието без загуба на индивидуалността, което фактически означава постигането на Вечния Живот, за който ни е възвестил Иисус Христос.

Проучили всичко, известно ни до днес, отнасящо се до въпросите за духовното формиране, ние стигнахме до окончателния извод, че всичко, заслужаващо внимание и имащо практическа ценност, вече ни е дадено от Великите Учители на човечеството. Да си ги припомним: Иисус Христос, Заратустра, Шри Кришна, Лао Дзъ, а от нашите съвременници – Шри Ауробиндо, Джиду Кришнамурти, Мирра Алфаса (Майката) и Сатпрем. Предлаганият ни Път на Съзнателната Духовна Еволюция е творческо пълномащабно обобщение на техния безценен опит. Живите свидетелства на нашите читатели и слушатели, искрено следващи Пътя на Съзнателната Еволюция и, в частност, преживели духовно раждане, резултатите от собствената еволюционна работа напълно потвърждават истинността на Пътя.

От искрено търсеция Истината днес се иска, без да се съмнява, незабавно да стъпи на Пътя на Съзнателната Духовна Еволюция и, с доверие открил се за Божествената сила, в сътворчество с Нея последователно да се придвижва по посока на постигането на Царството Божие и Вечния Живот.

До нови срещи на Пътя на Съзнателната Еволюция!

Всичко е съзнание

Има категория хора, които изрично отказват да приемат като даденост необичайните явления и проявените феномени от финоматериалния план на съзнанието. Съществуването на биополе, материализацията и дематериализацията на предмети, телепортацията* на предмети на големи разстояния, левитацията, ясновидството и ясночуването, разчитането на информация от миналото и бъдещето, да не говорим за възможността за съществуването на Бог (разбира се не дядо с дълга брада) като творец на Всичко Същинско – всичко това от такива хора се възприема като брътвежи на болното въображение. При това, въпреки очевидността на редица феномени, скептиците-ортодоксисти изтъкват доводи от сорта на: „Ако това не е обяснено от науката, то това въобще не съществува“ или „Докато това не бъде доказано математически аз се отказвам да вярвам в него“. Напълно разбираемо е, че пред тези хора, няма смисъл да говорим за Вечното.

(*бел. пр. – виж втората бележка на стр.56.)

Друга категория хора се пропиват в ума си (подчертавам в ума, а не в усещанията!) с видимата красота на феномена (било то този феномен да е концентрацията на пространствената енергия вътре в пирамидите или феноменът на „плачене“ на икони) и, опивайки се от това, се стремят да заключат реалността в строги рамки от математически формули, при това осакатявайки феномена, като премахват най-главното – аспектът на чувствознанието, тоест това, че всеки трябва да открие в собствените усещания, а не да се наслаждава на сухи ментални конструкции. Богът на тези хора и неговите проявени аспекти (включително и човека) са само физически фантоми, а не жива, творческа и самосъзнаваща реалност.

За да могат тези хора да осъзнаят истинската красота и дълбочина на феномена, те, преди всичко, трябва да открият частицата от Бога в себе си, което е далеч по-сложно, отколкото играта с математически формули, и чак след това да се занимават с построяването на физическата картина на света. Преди всичко това се отнася за онези учени, които се занимават с разработването на нови технологии, чиято необмислена употреба представлява огромна опасност за цялото човечество. Примерът за атомните технологии е достатъчно красноречив. Сега, съдейки по всичко, дойде редът на най-новите „торсионни технологии“, които да позволяват да се осъществи активната намеса в материята на най-фино полево ниво.

Във връзка с това бих искал да припомня думите на великия индийски учен-еволюционист и мислител Шри Ауробиндо за това, че *„половинчатото знание е мъжко нещо, което може да стане голяма пречка на пътя към самата Истина“*.

Какво е това Съзнание и как то е свързано с Материята? Опитът да се отговори на тези въпроси някога е разцепил философската мисъл на два непримиримо враждуващи лагера. Но, по думите на В.В. Налимов* *„нито един от тях не е разкрил по разумен и обоснован начин своите позиции... Дори и да имаме някаква надежда за решение на най-сериозния проблем на съвременния свят, то тя се заключава във възможността да*

бъде създадена такава – разширена до границата на единната теория на полето, която би обхванала двете реалности: физическата и семантичната“.

*бел. авт. – Василий Василиевич Налимов (1910-1997) – професор на Московския държавен университет, учен-математик, занимавал се през голяма част от живота си с въпросите на философията, науката и човека. Автор е на оригинални работи по тези въпроси, в това число и на монографията „Спонтанността на съзнанието. Вероятностна теория на смислите и смислова архитектура на личността“ (1989)

Кризата на състоянието на въпроса „за първичността на материята или съзнанието“ е добре отразена в подбора от изказвания на редица признати авторитети в „официалните“ области на науката (философия, психология, кибернетика, физика, неврофизиология, психиатрия), подбрани от мен от монографията на В.В. Налимов „Спонтанността на съзнанието. Вероятностна теория на смислите и смислова архитектура на личността“. Тези учени с крайно материалистични позиции, сблъсквайки се в хода на своята научно-практическа дейност с неопровержими факти, които свидетелстват за трансцендентността на човешкото съзнание във Всеобщото Съществуване, до голяма степен са изменили своята гледна точка. При това е нужно да разбираме, че в съзнанието на всеки от тях е построен техен собствен (неизбежно ограничен) „модел“ на виждането на света и, че от позицията на именно този „модел“ се дава тълкуване на анализирания факти.

Ето и техните изказвания.

„Зад физическите явления може да стоят структури от толкова висока степен на сложност, че ние трябва да оставим всякаква надежда да проследим точната им форма“ (Nielson, 1983)

„Всяка употреба на думата „съзнание“ подчертава ту едни, ту други страни на менталния живот..., но в противовес на претенциите на много теоретици, чак до наши дни... съзнанието трябва да включва в себе си нещо повече от просто мислене.“ (Rey, 1983)

„Реалността не съществува, като такава, която съзнанието да я посещава и да обработва. Реалността винаги се дава заедно със съзнанието, което я осмисля, при това актът на осмисляне се явява едновременно и акт на трансформация... Чудото и тайната на еволюцията на съзнанието състои в неговата способност да увеличава реалността според това как то расте и се трансформира. Съзнанието е само резултат на разгръщащата се еволюция, но с напълно необикновен резултат. Това е светлина, която осветява всичко и прониква навсякъде. Съзнанието, бидейки част от реалността, изпраща лъч към другите части от реалността и, осветявайки ги, ги връща към източника на светлината – към съзнанието...“

Възникването на съзнанието е една от вечните тайни. Представянето на съзнанието като тайна е по-малко тайнствено и странно, отколкото да смятаме, че съзнанието е просто мозък, който функционира само по физиологични и механистични закони“ (Skolimowsky, 1983)

„...всякакво опростено – персонално капсулизирано (не трансперсонално, тоест, не континуално) виждане на съзнанието се оказва вредно и философски несъстоятелно“ (В.В.Налимов 1989).

„Д.Бом (D. Bohm) се придържа към единната теория за полето, която излиза даже извън пределите на очакванията на Айнщайн, който е искал да формулира закон, обединяващ всички известни силови полета в природата. Бом прави още една крачка напред, като изисква в това уравнение да бъде включен и самият изследовател.

Основна и фундаментална черта на космологията на Бом е твърдението на това, че реалността е единна, че тя представлява неделима цялостност, която лежи в основата на цялата Вселена, в основата на материята и съзнанието, осигурявайки изходния материал за всички проявени същности и събития, пораждайки, поддържайки и контролирайки всичко, чрез постоянната връзка с всичко в дълбочинната структура на цялото.“ (Weber, 1981)

„...разумността и материята притежават реалност или, може би, и двете произлизат от обща, единна основа, или в действителност не са различни.

В неживата материя менталната страна е много слаба, но ако ние се задълбочаваме в предметите, менталната страна ще става все по-проявена“. (Bohm, 1987)

“Що се отнася до моята гледна точка, то след професионалните занимания с неврофизиология в течение на целия ми живот, насочени към изясняване на това как дейността на мозъка обяснява съществуването на разума, след окончателния ми обзор на данните, с голяма почуда откривам, че от две възможни обяснения най-разумна изглежда дуалистичната хипотеза (континуалното самостоятелно съществуване на разума).“ (Penfield, 1975)

„Парадоксално е, че във времето, когато физиците не могат да подминат обсъждането на динамиката на Вселената, без да привличат към обсъждането човешкото съзнание в качеството си на непосредствен участник, философите-материалисти все още твърдят, че съзнанието е просто „механичен додатък“ към машината“. (Harth, 1982)

„...разграничението между живи и неживи системи, традиционно определяни като притежаващи или не притежаващи съзнание, сега става все по-и по-размито, ако към това подхождаме от биологична гледна точка (например вирусите, ДНК, плазмидите и др.) или от физическа гледна точка (да речем, изкуствения интелект, самореплекиращите се системи)... По този начин, всяка функционираща система, която е способна да получава и използва информацията от средата или да внася такава в средата, може да бъде квалифицирана като притежаваща съзнание (квазисъзнание)...“ (Jahn and Dunne, 1986)

„Не са ми известни никакви физиологически или неврофизиологически данни или теория, която би обяснила или поне би определила какво е съзнание.“ (Beahrs, 1982)

„...между материалния и семантичния свят съществува по-дълбока, или ако искате интимна, неразбираема от нас връзка. Ние сме научени сурово на това, че смислите се разкриват само посредством съзнанието, което се проявява чрез високоорганизирана неврофизиология. Ние упорито не искаме да видим проявлението на слабите форми на съзнанието (на квазисъзнанието). Не искаме, защото за това няма обяснение. Сега се появи такова обяснение. Ако смислите са свързани с материалността непосредствено, чрез геометрията на Света, то между тях не може да се прокара строга разграничителна линия.“ (В.В. Налимов, 1989)

„...живите системи се отличават от неживите само по степенята на „съзнателност“. Тук няма метафизически разрыв, над който да трябва да изграждаме мост.“
(Churchland, 1984)

Действащият член на Руската академия на науките **Наталя Петровна Бахтерева**, внучката на световно-известния учен-физиолог, психиатър и невропатолог **Владимир Михайлович Бахтерев**, която дълго време е работила като директор на Научно-изследователския институт за експериментална медицина, е посветила целия си живот на проблема за изучаването на физиологията на човешкия мозък, естествено, от чисто материалистични позиции.

Обаче през последните години в редица интервюта за вестници и в публикации в списания (1998 – 2002 г.) тя дава да се разбере, че ѝ се е наложило да преразгледа кардинално своите възгледи за природата на човешкото съзнание. Така, всички проявени феномени на свръхвъзможностите на човека, *под формата на озарения с изменение на режима (скоростта) на течението на времето, под формата на пряко (подминаващо органите на чувствата) постъпване на информация в мозъка* не могат да бъдат обяснени без да се приеме постулатът за съществуването на единно поле на съзнанието.

В монографията на известния английски учен-физик **Пол Дейвис (Paul Davies)** **“Суперсилата. Търсенето на единна теория на Природата.”** (1989) има редица убедителни изказвания, които произтичат непосредствено от анализирания от автора материали, имащи пряко отношение към проблема за единството на човека и Вселената.

„От гледна точка на „наивния реалист“ Вселената представлява съвкупност от обекти. За специалиста по квантова физика това е подвижна единна тъкан, която се състои от „лакатушения“ на енергията и нито една от тези части на тази „тъкан“ не съществува независимо от цялото, а това цяло включва и наблюдателя (човека. – Авт)“.

„Американският физик Г. Степ е формулирал квантовата концепция за частицата по следния начин: „Елементарната частица не е нещо съществуващо независимо и неподдаващо се на анализ. По същество това е среда, която се разпростира извън другите обекти.“

„Между реалността на микросвета и обикновения макросвят съществува твърде тънка връзка. В крайна сметка не можем да отделим квантовата реалност от структурата на Вселената и състоянието на отделната частица има смисъл само,

когато тя се разглежда в рамките на единното цяло. Микро- и макро- светът са преплетени един в друг и е невъзможно да ги делим. ”

„Разсъжденията за свръхестественото и свърхразумното са основани на антропния (човешкия) принцип, който твърди, че **се реализира именно онази Вселена, която е пригодна за човека**, и ние следва да помислим за онези безбройни съвпадения, които са абсолютно необходими за съществуването на човека и самия живот. Едно единствено неголямо отклонение в едно от хилядите важни съвпадения би изменило рязко (възможно е даже изцяло) Вселената. Но абсолютно във всичко, като се започне от постоянните, определящи гравитационните, електромагнитните, силните и слаби ядрени взаимодействия и чак до основните биологични предпоставки, ние откриваме, че космосът, като цяло, нашето слънце, в частност, и най-вече Земята, са до толкова точно нагледени към нас, че неизбежно изниква въпросът: „А не е ли създал всичко това Бог или някой друг с аналогично име, като е имал предвид преди всичко нас?“ Това е твърде много за едно съвпадение, дори за едно чудо, за да наричаме това чиста случайност (от статията на Ралф Естлинг в списание „Newscientist”)”.

“... Вселената трябва да има крайна цел и цялата съвкупност от данни на съвременната физика достатъчно убедително посочват това, че тази цел включва и нашето съществуване“.

Един от най-големите физици на съвременното, ръководителят на катедрата по физика на Кеймбриджкия университет, професор Стивън Хокинг (Stephen Hawking) в своята монография „От големия взрив до черните дупки. Кратка история на времето.“ (1990) казва, че **„пълната непротиворечива единна теория на полето е едва първата крачка, нашата цел е пълното разбиране на всичко, случващо се около нас и на нашето собствено съществуване“.**

В заключителната глава от тази монография Хокинг прави революционно признание **„... може би, няма нито положения, нито скорости на частиците, а съществуват само вълни** (вибрации от различен вид! – Авт.)“.

В книгите на В.Ю. и Т.С. Тихоплави от серията „На прага на финия свят“ (2001-2002 г.) широко са представени материалите от най-новите научни изследвания (в частност, в областта на създаването на единна теория за полето), засега още неизвестна на по-широкия кръг от хората. Резултатите от тези изследвания ни карат кардинално да преразгледаме нашите установени канонизирани представи за Бог, за човека и устройството на Вселената.

Особено внимание заслужава работата на академика на Руската академия на естествените науки (РАЕН) **Г.И. Шипов** относно развитието на фундаменталния физически проблем - „пространство-материя“, в частност, създаването на единна теория за полето. Ученият е отбелязал, че при всички предприети преди това опити за създаване на единна теория за полето не се е взимал предвид много важен динамичен компонент – въртеливото движение. Известно е, че в природата всичко се върти, от най-малката елементарна частица до самата Вселена. Г.И. Шипов е въвел в математическите уравнения, които описват „пространство-материята“, **полетата на въртене (торсионните полета или полетата на инерцията)**, които по своята същност определят структурата на материята, и предложил нови фундаментални физически уравнения, които определят **полето на инерцията, в качеството си на единно поле.**

В крайна сметка, от Г.И. Шипов била формулирана **теорията на физическия вакуум**, който, по негово мнение, представлява и единен носител на всички известни полета (гравитационното, електромагнитното и торсионното).

Ето как академикът на РАЕН А.Е. Акимов характеризира физическия вакуум:

„За нас сега физическият вакуум е онова, което остава в пространството, когато от него отстранят всички въздух и всичко до последната елементарна частица. В резултат на това се получава не празнота, а своеобразната материя – Прародителят на всичко във Вселената, който ражда елементарните частици, от които после се формират атомите и молекулите“.

За съгъстяването на първичната материя в процеса на образуването на проявения свят говорят всички древни източници по космогония.

Що се отнася до торсионните полета, то техните най-важни свойства, по мнението на В.Ю. и Т.С. Тихоплави, са следните:

„Торсионното поле се образува около въртящ се обект и представлява съвкупност от пространствени микровихри. Тъй като веществото се състои от атоми и молекули, а атомите и молекулите имат свой собствен момент на въртене, веществото винаги има торсионно поле. Въртящото се масивно тяло също има торсионно поле. Съществуват статично и вълново торсионно поле.

Скоростта на разпространение на торсионните вълни е не по-малка от $109C$, където C е скоростта на светлината във вакуум, $C=300\,000$ км/сек, тоест практически мигновено от всяка точка на Вселената във всяка друга.

Торсионните полета преминават през всякакви естествени среди без загуба на енергия. Високата способност за проникване на торсионните вълни се обяснява с това, че квантите на торсионните полета представляват нискоенергийни реликтови неутрино.

Торсионните полета притежават памет.

Торсионното поле има свойство от информационен характер – то не предава енергия, а предава информация.

Торсионните полета са основата на Информационното поле на Вселената.

Човек може непосредствено да възприема и преобразува торсионните полета. Мисълта има торсионна природа. Както смята Г.Шипов: „Мисълта това са полевии самоорганизиращи се образувания. Това са „съсиреци“ в торсионното поле, които удържат сами себе си. Ние ги усещаме като образи и идеи“.

За торсионните полета няма ограничение във времето. Торсионните сигнали от обект могат да се възприемат от миналото, настоящето и бъдещето на обектите.

Торсионните полета представляват основата на Вселената“.

В.Ю. и Т.С. Тихоплави отбелязват, „*че почти всички посочени свойства на торсионните полета, предсказани от теорията, пряко или косвено са потвърдени експериментално*“.

А.Е. Акимов и Г.И. Шипов определят съзнанието като материален обект, който представлява особена форма на полева материя. Под термина „полева материя“ те разбират торсионните полета.

По този начин, учените-физици с голямо усилие, изглежда, са съумели да се сродят с онова, което е било известно от дълбока древност и за което в самото начало на двадесети век е говорил **Шри Ауробиндо**.

Трябва да кажем, че макар и на пръв поглед подходът на Шри Ауробиндо към проблема „Материя – Съзнание“ да има метафизически характер, това не е метафизика в чист вид (впрочем метафизиката има същото право да съществува, както и всяка останала наука, критерият е един – непротиворечиво обяснение на фактите). **Това е опит (в смисъл на реално усещане и преживяване на Истината) на човек, посветил целия си живот на безпрецедентна по своите мащаби вътрешна работа за усъвършенстването на индивидуалното съзнание като познаващ и трансформиращ инструмент, единственият възможен инструмент в областта, където е неизбежно завършват нашата математика и физика, където трябва да „оставим всякаква надежда за проследяване на точната форма на структурите“.**

Шри Ауробиндо е предложил невероятно просто решение на проблема „Материя-Съзнание“, заявявайки, че **ВСИЧКО Е СЪЗНАНИЕ-СИЛА ИЛИ СЪЗНАНИЕ-ЕНЕРГИЯ**. Пределно просто и ясно.

Думите на Шри Ауробиндо:

„Менталното съзнание е чисто човешки диапазон, той въобще не обхваща всички възможни диапазони на съзнанието, точно както човешкото зрение не може да обхване всичките цетови оттенъци, а човешкият слух – всичките нива на звука, - тъй като има множество звуци и цетове, които са по-високи или по-ниски от достъпния за човека диапазон, които човек не може да види или чуе. По същия начин има планове на съзнанието, които са по-високи или по-ниски от човешкия план; обикновеният човек няма контакт с тях и те му изглеждат сякаш са лишени от съзнание – супраменталният или глобално-менталният и субменталният план... Онова, което ние наричаме несъзнание е просто друго съзнание. ...съзнанието присъства и в растението, и в метала, и в атома, и в електричеството – във всеки предмет от физическата природа... в действителност то по никакъв начин не представлява понисша или по-ограничена форма в сравнение с менталната; точно обратното – в много „неживи“ форми то е още по-интензивно, бързо, живо, макар и по-малко развито, що се отнася до своето проявление на повърхността...“

Несъзнанието на Материята е един вид потулено, въвлечено или сомнамбулно съзнание, което съдържа в себе си скритите сили на Духа. Във всяка частица, атом, молекула и клетка от Материята присъства скрито и незабелязано работи цялото съзнание на Вечността и цялото всемогъщество на Безкрая. “

В своята забележителна книга „Шри Ауробиндо или пътешествието на съзнанието“ Сатпрем коментира удивителното откритие на Шри Ауробиндо.

„Съзнанието – Сила е основната субстанция на Вселената. В света има само една Сила, един поток, който преминава през нас и всички предмети и който притежава едно или друго свойство в зависимост от нивото, на което действа... В зависимост от нивото Тя (Силата) носи повече или по-малко интензивна светлина, повече или по-малко тежки вибрации – свръхсъзнателни, ментални, витални, физически, - но винаги Тя свързва всичко и вдъхва живот на всичко.

Ако съзнанието е сила, тогава е вярно и обратното: силата е съзнание; всички сили са съзнателни. Всеобщата Сила е Всеобщото Съзнание. Потокът на съзнанието навсякъде е един и същ, различни са само типовете вибрации. Той (потокът) присъства в растенията и в мислите на човешкия разум, в светецото свръхсъзнателно и в инстинкта на животното, в парчето метал... Ако поне една точка от Вселената бе лишена от съзнание, то цялата Вселена би била лишена от него, тъй като битието трябва да бъде единно. Формулата на Айнщайн е наистина велико откритие, което ни казва, че Материята и Енергията са взаимозаменяеми:

$E=mc^2$. Материята е съгъстена енергия (съгъстеното съзнание. – Авт)... По този начин ние просто отново откриваме най-древните истини, тъй като в Упанишадите (Свещени древноиндийски текстове. -Авт) преди четири хиляди години е било известно, че Материята е съгъстена енергия или по-точно Съзнанието е Енергия: „Чрез тапас (Енергията на съзнанието. – Авт) Брахман (Абсолютния Дух – Авт.) съгъстява себе си; от това се ражда Материята, от Материята – Животът, Разумът и световите“.

...Съвременната наука, в края на краищата, също е осъзнала, че материята и енергията са взаимобратими: $E=mc^2$ е огромно научно достижение, но тя (науката) още не е осъзнала, че Енергията е съзнание и че чрез съзнанието може да се въздейства и на Енергията, и на Материята.

...Историята на нашата земна еволюция не е нещо друго, освен бавно превръщане на Силата в Съзнание или по-точно, бавно припомняне на Съзнанието, потънало в своята Сила, на самото себе си.

...Целият еволюционен прогрес, в крайна сметка, се измерва посредством способността да се отделя елементът на съзнанието от неговия елемент на силата - това е нещото, което се разбира под „индивидуализация на съзнанието.“

За търсещите Истината, за онези, които се стремят коренно да изменят собственото съзнание, е крайно важно да осъзнаят истинската картина на Вселената, да имат цялостна представа за нея от позицията на науката на днешния ден и знанията от древността. Чисто прагматичният подход към този въпрос е способен да отведе търсещия в околнаучните дебри. В резултат на това в ума се построяват различни интелектуални догми и постоянното любуване на тях се приема от търсещия за еволюционно развитие. Много по-лесно е емоционално да се разсъждава за торсионните полета, за физическия вакуум, за енергийните фантоми и антисветовите, за единното поле на съзнанието на Вселената, отколкото последователно да се реализират етапите от Пътя на Съзнателната Еволюция, където, преди всичко, се иска пълно спокойствие на ума.

За искрено търсещите Истината картината на Вселената е целесъобразно да се разглежда от истински философски позиции. Припомням, че в древността философията, като „наука за всеобщата природа на нещата“ е включвала в себе си пълен списък от знания за човека и Вселената.

В книгата „Свобода от Смъртта“ съм изложил своята гледна точка по този въпрос. В общи линии ще я повторя.

Всичко в света е материално и има съзнателна основа, тоест всичко е Материя и Съзнание едновременно.

Нищо безсъзнателно не съществува във Вселената. **Всичко Същинско има съзнателна основа**, която пронизва и обединява цялата видима и невидима Вселена.

Да имаш съзнателна основа означава да **имаш способността за целенасочена дейтелност** (както осъзната, така и неосъзната).

Тази единна субстанция може да се нарече **Общо психо-вibrationно поле**.

Общото психо-вibrationно поле представлява елементарни пулсиращи вибрации, които пронизват цялата Вселена (Единната психо-вibrationна реалност), представлявайки нейна самосъществуваща, съзнателна, самопознаваща и творческа енергетична основа, която съдържа в себе си (в непроявен вид) всички възможни форми, същества, сили и явления, които някога са се проявявали, проявяват се сега или някога ще се проявят във Вселената.

Общото психо-вibrationно поле се проявява под формата на най-фини енергийни пространствени вибрации, безкрайно бързо пулсиращи от точка до безкрайност.

Проявлението на Общото психо-вibrationно поле от философска позиция примирява физически неусетимите математически понятия „точка“ и „безкрайност“, които органично се сливат на нивото на първичната субстанция.

Описаните от съвременната наука основни свойства на физическия вакуум и торсионните полета непротиворечиво се вписват във философското определение на Общото психо-вibrationно поле.

Общото психо-вibrationно поле никога не е възниквало и никога няма да изчезне, а съществува вечно, простирайки се в Безкрайността и в същото време присъства във всяка точка от пространството.

Общото психо-вibrationно поле има способността да твори, посредством Универсална Творческа Сила.

Актът на творене представлява обединяване на елементарните вибрации в по-плътни материални образувания в локални области на полето, тоест получава се своеобразно съгъстяване на първичната субстанция. Материализирайки се, новото творение придобива други свойства и друга степен на съзнателност.

Вселената, в процеса на своето съществуване във Вечността, пулсира в Общото психо-вibrationно поле между два полюса – полюсът на чистото Съзнание

(несвързани вибрации на Общото психо-вибрационно поле) и полюсът на инертната Материя (свързани и плътно опаковани вибрации на полето).

След достигането на полюса на инертната Материя еволюционното движение сменя посоката си към полюса на чистото Съзнание. След достигането му, процесът се повтаря отново. Древните са наричали този процес – Лила – Божествената игра. Бог сам със себе си играе на криеница, като ту се потапя в света на материалните форми, губейки съзнателността и Божествената Радост от съществуването, ту се освобождава от материята, отново придобивайки съзнателност и възторг от съществуването.

В днешно време нашата планета и всичките ѝ обитатели еволюират от инертната Материя по посока към полюса на чистото Съзнание.

Еволюцията е творческата реализация на процеса на освобождаване на чистото Съзнание от недрата на Материята. Основните етапи на този процес (във вид на междинни планове на съзнанието и съответстващите им форми) са заложили изначално в самата материя.

От енергетична гледна точка подбудителната причина за Еволюцията се явява, динамичното напрежение, което възниква между вибрациите на Общото психо-вибрационно поле, съгъстени в материята, и неговите пространствени вибрации.

Еволюционната динамика на всички планове на съзнанието се осигурява от работата на Еволюционната Енергия, която се проявява с три лица – като разрушаваща, като съзидателна и като фиксираща Сила.

Разглеждайки въпросите на „физиката на съзнанието“ не може да подминем въпроса за времето.

Времето е едно от най-загадъчните свойства на Природата. Притежава ли времето физическа същност и ако да, то каква е тя? В каква посока тече времето? Можем ли да обърнем времето обратно? Съществува ли абсолютно време, където едновременно „присъстват“ миналото, настоящето и бъдещето? Отговорите на тези и много други въпроси, свързани с произхода на времето, от древни времена са вълнували любознателните умове на човечеството.

В „Енциклопедичен речник по физика“ (1984) се дава следното определение за време: „Времето (както и пространството) представляват особена форма на съществуване на материята; времето се изразява в определен ред на смяна на явленията“. Това определение, по своята същност, е чисто философско и няма дълбоко физически смисъл.

В общата теория на относителността на Айнщайн скоростта на течение на времето в различните точки от системата е зависима от полето на притегляне – колкото е по-силно то, толкова по-бавно тече времето, при много силно поле на притегляне е възможно пълно спиране на времето.

През 60-те години на двадесетото столетие видният съветски учен-астрофизик, професор Н.А. Козирев предложил революционна физическа теория на времето. Като провежда ред оригинални експерименти и теоретично ги обосновава, той прави извод,

че *физическото време е носител на енергия, която осъществява преход на причината в следствие.*

Н.А. Козирев смята, че времето:

- има насоченост или ход (от миналото към бъдещето);
- изработва енергия, която противодейства на растежа на ентропията (хаоса);
- е способно да се отразява, подобно на светлинните лъчи;
- има плътност;
- не се разпространява подобно на светлинните вълни, а се проявява веднага в цялата Вселена, затова връзката през времето трябва да бъде мигновена.

Феноменът на „мигновената (свръхсветлинната) връзка“ намира обяснение в теорията на торсионните (информационни) полета. Както пише академик РАЕН Г.И. Шипов: *„Те се появяват във всички точки на Вселената и мигновено я покриват цялата – за тях няма понятие като разпространение и скорост“.*

Изказват се предложения, че в различните „живи“ системи съществува вътрешно (собствено или субективно) течение на времето, което се отличава от външното (физическото).

В.В. Налимов има съвсем определена гледна точка по този въпрос:

„Времето за човека е двояко. Едното е равномерното (нютоновото) време, то се измерва с механични – външни за нас часовници. Другото е вътрешното, психологически преживяваното време, неравномерно време. То се задава от нашите вътрешни часовници. Ходът на тези часовници се определя от нашата отвореност към света – възможността да действаме в този свят.

Собственото време представлява определен вид мярка, която задава редуването на различните състояния на съзнанието и, в същото време, зависи от тези състояния. Кръгът е затворен – тук няма привичната верига от причинно-следствени връзки. Кръгът се разкъсва, чрез спонтанната (тоест извън причинно-следствената и следователно извънвремевата) поява на филтър, който преструктурира системата.

Задълбочавайки се в механизма на функциониране на съзнанието ми се иска да говорим не само и до толкова за скоростта на собственото време, колкото за изменението на ритмите (видовете психическа дейност. – Авт.)“

В.В. Налимов се е приближил непосредствено до теоретичната обосновка на психофизиологичния модел на функционирането на човешкото съзнание, който е адекватен на практика, но не му е стигнала или научна дързост или интуиция, за да погледне директно процеса на функциониране на индивидуалното съзнание от чисто релативистки (относителни) позиции.

Известният руски учен-биофизик А.П. Дубров като преработил детайлно въпроса за специфичността на биологичното време и пространство на различните нива на организация на живата материя, стигнал до извода, че **„на молекулярно и клетъчно ниво се появяват необичайни връзки на биологичните системи с реалното физическо време и пространство и техните необичайни способности да изменят вътрешните пространствено-времеви параметри. В още по-ярка форма това е изразено в цялостния организъм, особено при психическата дейност, която се отнася към висшата форма на движение.“**

В процеса на своята многогодишна практическа дейност в областта на разследване на тежки авиационни произшествия, а именно в частта на анализа на дейността на летателните екипажи в екстремни ситуации (според резултатите от дешифрирането на записите от „черните кутии“), в повече от половината случаи не можех да обясня действията на екипажите въз основа на логиката за необходимото поведение при изпълнение на безопасен полет. При внимателно изучаване ставаше очевидно, че действията на екипажите се определят от някакви особености на психическата дейност на човека, които не се подават на обикновен логически анализ.

Характерното е, че в по-голямата част от подобни случаи пилотиращият летец по неизвестна причина от ендегенен (вътрешен) произход, сякаш взема ролята на хазартен играч, който се опитва на всяка цена да укроти усложненията, породени от него самия и да извърши приземяването напук на всички правила за безопасност и вродения инстинкт за самосъхранение.

Опитът да се обяснят подобни действия само с помощта на видими причини, като недостатъчната професионална подготовка, отвлечение на вниманието и др. в повечето случаи не само, че не пораждаше удовлетворение, но и направо не съответстваше на действителността.

Колкото по-нататък, толкова по-очевидно ставаше, че в проблема за причинността на поведението на пилота има нещо, което винаги убягва на разследващия, нещо, което не се намира на повърхността, обаче опитът да се проникне във вътрешността на психическите процеси не носеше успех или успехът беше частичен.

Обръщането към традиционната психологическа наука, натрупала, обобщила и систематизирала най-богат фактически и експериментален материал, който обхваща на практика всички аспекти от човешката дейност, не проясняваше пътищата за решението на възникналия проблем.

Във връзка с това, ние бяхме принудени да констатираме, че в съвременната психологическа наука (а това беше през 1992 г.) отсъства каквато и да е било пригодна за практическо използване интегрална теория за психическата дейност на човека, която да е способна да опише на причинно ниво процеса на проявената човешка дейност, без да оставя празноти в причинно-следствената верига, като съединява всички връзки и без да допуска нееднозначни тълкувания на резултатите от процеса на дейността.

В.В. Налимов в книгата „Спонтанността на съзнанието. Вероятностна теория на смислите и смисловата архитектура на личността“ не без основание е отбелязал, че **„непознаването на човека е най-силното незнание на съвременната наука“.**

Така стана очевидно, че само **интегралната психофизиология**, която се основава на новите фундаментални закони на психиката, е способна да стане адекватен инструмент за отражение на психическата дейност на човека. Но предстоеше законите за функционирането на психиката да бъдат открити и формулирани.

Имайки на свое разположение детайлно проучен уникален експериментален материал, който позволява във всички нюанси да се анализира поведението на човека в естествени екстремни ситуации (не в лабораторни условия!), без да забравяме това, че течението на времето в биологичните обекти е различно от регистрираното физическо време (тоест индивидуалното време е способно да се забавя или да се ускорява), ние стигнахме до извода, че **трябва да разглеждаме психическата човешка дейност само от относителни (релятивистки) позиции**.

Така през 1993 година се роди **Релятивистката концепция за психическата дейност при човека**, която положи основата на ново научно течение в областта на изучаването на човека – на **Интегралната психофизиология**. Практическата необходимост за разработката на това научно направление произтича от необходимостта от интегрален подход към анализа на поведението на човешката дейност в нормални и екстремни условия.

Интегралната психофизиология, като научно направление, което изучава законите на формирането на поведението и дейността на човека във взаимодействие с обкръжаващата среда, се основава на релятивистката концепция на психическата дейност, която включва в себе си теорията на формирането на образите, на методологията за системен подход в психологията на Г.П. Шедровицкий, на класическото учение на И.М. Сеченов и И.П. Павлов относно рефлексите, а също и на новата концепция за строежа и свойствата на Общото психо-вибрационно поле.*

*бел. авт. – Основните принципи, върху които се базира Интегралната психофизиология са изложени в статията на А.В.Клюев и А.Н.Качалкин „Интегралната психофизиология като инструмент за адекватно отразяване на психическата дейност на човека“ – списание „Приложна психология“, брой 5-ти от 2000.г., стр. 9.-16.

Принципно важно е, че корените на интегралната психофизиология органично произлизат от етапите от еволюцията на биологичния живот на нашата планета.

По-подробно ще се спрем на самата релятивистка концепция на психическата дейност при човека, която беше разработена и предложена за практическо използване през 1994 година от А.В. Клюев и А.Н. Качалкин.

В светлината на тази концепция, човекът се разглежда не като някакъв биологичен робот, който механично реализира рефлексите, инстинктите, двигателните навици, личностните стереотипи за поведение и умствените модели, а като цялостна, пластично функционираща психическа система на взаимнопроникващите планове на съзнанието (физически, витален, ментален и супраментален), която действа във външното реално пространство-време, но по своите вътрешни закони и в собствено психическо време, не винаги съвпадащо с реалното (физическо) време.

Всичките психически процеси се случват в ядрото на психическата система, което представлява функционално обединение на морфологичните структури на централната

нервна система, където се случва трансформацията на информационния поток, постъпващ в **интегративната формация** на ядрото на психическата система от външните, вътрешните и полевите рецептори на човешкия организъм.

Морфологически интегративната формация на ядрото на психическата система образуват клетките на централната нервна система и техните обединения, способни да възприемат всякаква информация от вътрешния и външния генезис (произход).

В интегративната формация този поток се преобразува в поток с изключително вибрационна природа, който посредством **ретикуларната формация** се трансформира в **начинът на възприятието** на реалната факторна ситуация.

Ретикуларната формация изпълнява ролята на свързващо звено между клетъчните структури на тялото и вибрациите на общото психо-вибрационно поле.

Информацията, която постъпва в ядрото на психическата система от телесните рецептори (зрителни, слухови, вкусови, осезателни, обонятелни и проприоцептивни) се възприема с неизбежни изкривявания вследствие на ограничените физиологични възможности на многобройните рецептори от мембранен тип.

По-нататъшната трансформация на вибрационния поток минава през съвкупност от опорно-значими образи, които се съхраняват в паметта, в **начина на действието**. Наличният набор от опорно-значими образи включва целия предшестваш теоретически и практически опит, натрупан от индивида в продължение на живота. Именно там вибрационният поток, който формира образа на възприятието, търси познати образи и ситуации, за да им даде съответния отклик.

Пътят на трансформацията на вибрационния поток в начин на действието се определя от индивидуалното съдържание и развитието на така наречената **лимбична система**.

Лимбичната система представлява мрежа от неврони на ядрото на психическата система, която постоянно се развива и се усъвършенства в **план настройката на човешкия организъм** спрямо изменението на факторната ситуация (в еволюционен аспект - спрямо условията на съществуването) и за решението на текущите задачи.

Лимбичната система определя в какво съотношение и взаимодействие се намират елементите на ядрото на психическата система в процеса на преработката на информацията.

Процесът на преработка на информацията в ядрото на психическата система на полево ниво **е ядрено мислене**.

Тялото (и по-точно неговата нервно-мускулна система) се явява инструментът, посредством който се реализира начинът на действието или проявата на човешката дейност. Тялото може да бъде както непосредствен, така и междинен инструмент за реализацията на начина на действието. В частност, в качеството на инструмент-посредник се явява тялото на шофьора или пилота, а основен изпълнителен инструмент е автомобилът или самолетът. При това човек управлява не автомобила или самолета, а факторната ситуация, в която се намира цялата антропна система (самият човек, „машината“, факторите на външната среда и др.).

Въз основа на механизма на ядреното мислене могат да се открият пет режима на функциониране на човешката психика, на всеки от които са присъщи особености на ядреното мислене в частта на възприятието и преработката на информацията и формирането на начина на действието.

Открояват се: ***интуитивна подсъзнателна психическа дейност, разсъдъчна психическа дейност, емоционална психическа дейност, рефлекторна психическа дейност и интуитивна свръхсъзнателна психическа дейност.***

Интуитивната подсъзнателна психическа дейност по своята същност представлява механичната реакция на човек на изменението на текущата факторна ситуация, която се осигурява от реализацията на ***заложените в паметта на субекта стереотипи на възприятие и действие***, изработени благодарение на предшестващия опит.

Проявената дейност при това носи ***субективен спонтанен характер*** и се характеризира с относително неголямо (в пределите на 0,5-1,5 с) разминаване във времето между реалното течение на факторната ситуация и нейното субективно психическо отражение в съзнанието – ***тоест реалните процеси и тяхното отражение в съзнанието са относително синхронни.***

Интуитивната подсъзнателна психическа дейност се явява добре отрегулирана механична основа, както за всекидневния живот на човек, така и за професионалната му дейност. Процесът на трансформация на образа на възприятието в начин на действие в ядрото на психическата система се случва гладко и своевременно. Факторната ситуация, като такава, се възприема практически безсъзнателно и изцяло, тоест без фрагментации.

Така, например, летецът, пилотиращ самолет с приборите, определя и оценява информацията от приборите (за височината, скоростта, курса, крена* и др.) не в цифров вид с анализа на всеки показател поотделно, а като цяло, въз основа на положението на стрелките и указателите („без да вижда нещо конкретно, - вижда всичко наведнъж“).

(*бел. пр. - крен – страничният наклон на самолета спрямо хоризонта; ъгълът на завъртане на самолета около надлъжната му ос)

Субективната спонтанност осигурява надеждност на функционирането на човешката психика във факторни ситуации, паметта за които е заложена в ядрото на психическата система под формата на опорно-значими образи, изработени благодарение на предшестващия опит.

Обаче в редица случаи този добре отработен механизъм на функциониране на психиката дава грешки, например, при попадане в непозната факторна ситуация, в процес на хазартно удовлетворяване на желания, при кратковременно изпадане на активното съзнание от текущата ситуация, при висок темп на изменение на ситуацията (дори и ако е добре позната).

Какво се случва в тази ситуация? Съгласно релятивистката концепция, нарушава се синхронността на психическия и реалния процес и се получава преход към ***десинхронизирани видове психическа дейност – към разсъдъчна или емоционална.***

При тези видове дейност не се осигурява (пълна или частична) адекватност на човешките реакции и действия в реално създалата се ситуация от гледна точка на тяхната своевременност и правилност. Всички човешки грешки, до голяма степен, се явяват следствие на функционирането на психиката в десинхронизирани режими, когато се случва **забавяне или ускоряване на психологическото течение на времето**. Изменението на течението на времето е обусловено от скоростта на обработване на информационния поток от физиологичните структури на ядрото на психическата система.

Разсъдъчната психическа дейност се характеризира с активно **включване на механизма на паметта в процеса на възприемане и обработка на информационния поток** поради недостатъчност на готова информация в мястото за съхранение на опорно-значимите образи. В резултат на това, образът на възприятието на текущата факторна ситуация от индивида изостава от нейното реално изменение, най-малко с 2 секунди. При това, образът на възприятието се разпада на отделни фрагменти и се деформира, което естествено не позволява на индивида да оцени интегрално ситуацията и да вземе правилно решение.

Проявената при това дейност **се реализира с естествено забавяне с повече от 2 секунди, съотнесено с реалното течение на факторната ситуация**.

При функционирането на психиката в режим на разсъдъчна дейност, вследствие на фрагментацията и деформацията на образа на възприятието, човек е не само неспособен интегрално да възприема ситуацията, но и равнозначно да оценява наблюдаваните от него фрагменти на реалния образ. Той обръща внимание само на приоритетните (по негово мнение или усещане) фрагменти, при привидно нежелание (а всъщност – невъзможност) да види и оцени и другите, не по-малко значими.

Така, в практиката на разследване на авиационни катастрофи се срещат ситуации, в които пилотиращият летец, намирайки се в разсъдъчна психическа дейност, със завидно упорство, последователно реализира управлението на летателното средство по два-три канала (например курса, крена и скоростта), напълно „забравяйки“ за височината на полета или за вертикалната скорост на снижаването, което довежда до неочакван (за екипажа) катастрофален сблъсък със земята или до грубо приземяване. При функционирането на психиката в разсъдъчен режим се изменят и двигателните реакции, които не само се забавят във времето, но и се реализират със значително по-малка интензивност, отколкото при спонтанност.

При логическо и абстрактно мислене, при включването на речевомислителните процеси, човешката психика функционира в разсъдъчен режим.

Емоционалната психическа дейност се характеризира с бърз старт и ускорена реализация на извлечените от паметта стереотипи на поведение и действие. Това, фактически, е много ускорен вариант на интуитивна подсъзнателна психическа дейност. В резултат на това се случва парадоксално явление: субективният начин на възприятието на ситуацията изостава във времето спрямо реализирания начин на действие, тоест, това, което трябва да бъде „причината“ изостава от „следствието“. При това реалната факторна ситуация се формира сякаш „зад гърба“ на индивида, което означава фактическата **загуба на връзка на съзнанието на индивида с реалността и пълен разрыв между образа на възприятието с начина на действие**. Естествено е, че

в такъв случай е невъзможно осъзнато да се контролира ситуацията, още повече, в съзнанието на човека непроизволно се ражда императивният (повелителен) стремеж на всяка цена да се изпълни всичко желано, замислено и започнато.

Проявената дейност при емоционален режим на функциониране на психиката се реализира с **фактическо изпреварване на реалното време или „със забързан темп“**.

При управление на транспортни средства, този вид дейност представлява особена опасност, тъй като водачът или пилотът нямат възможност да предвидят развитието на ситуацията или своевременно да открият в нея значими текущи изменения, които да изискват задължителна корекция.

Излизането на съзнанието от емоционален режим на функциониране и преходът към оптимална дейност са крайно затруднени и практически невъзможни чак до момента на грубото несъответствие между реалния образ и реализираните действия. В момента на проявяване на това несъответствие се случва мигновен преход към импулсивна дейност (виж по-долу), след която, обикновено, психиката започва да функционира в разсъдъчен режим и едва след това, ако обстоятелствата го позволяват, е възможен преходът към оптимален режим на функциониране на психиката.

В практиката на разследване на авиационни катастрофи се срещат ситуации, когато пилотиращият летец, чиято психика функционира в емоционален режим, изпълнявайки заход за кацане в сложни метеорологични условия, не вижда и не чува сигналите, които предупреждават за опасност, от създалото се положение, а се опитва, действайки със „забързан темп“, да изпълни кацането на всяка цена. Дори когато ситуацията става катастрофална, пилотът или въобще не предприема активни действия за нейното предотвратяване, или неговите действия безнадеждно закъсняват и носят импулсивен характер.

Трябва да се отбележи, че при функционирането на психиката в десинхронизирани режими, тоест в състояния, различни от психологически комфортните, неизбежно се наблюдава ръст на психоемоционалното напрежение. Това предизвиква допълнителни трудности, свързани с възприемането на ситуацията, в частност, случва се стесняване на обема на вниманието и намаляване на неговата концентрация.

Забелязва се закономерност, при която, в редица сложни и екстремни ситуации, се случва последователност от **„подобно на махало“ редуване на десинхронизирани видове дейност (разсъдъчна и емоционална)**, което в практиката на летателната дейност се явява доста неблагоприятен прогнозен признак, особено в условия на недостиг на време. В даден период от времето пилотът изостава от реалната ситуация, след това форсирано се опитва да я догони, след това задминавайки я, отново изостава и т.н. В тези случаи се получава пълна дестабилизация на образа на възприятие на реалността: той ту изостава от реално текущата ситуация във времето, подлагайки се, при това на фрагментация и деформация, ту изцяло губи връзка с нея и се формира сякаш „зад гърба“ на пилота.

Емоционалната психическа дейност служи също като инструмент за реализацията на различни желания. Освен това в емоционален режим психиката функционира при реакции като гняв, раздразнение, възторг и други бурни прояви на чувства и емоции.

Рефлекторната психическа дейност представлява резултат или на крайно бързото изменение на факторната ситуация или резултат от нейното неочаквано представяне. При това се получава тясно фрагментиран или бързо „надиплящ се“ начин на възприятието, чиято мигновена реакция се съпровожда с „взривно“ действие (или период на „взривни“ действия), или пък - при отсъствие в паметта на познат отклик на възникналата ситуация – скованост (пълно бездействие).

Проявената дейност при това се реализира **в импулсивен (извънвремеви) режим**.

Рефлекторната дейност е способна да се прояви на фона на всякакъв вид психическа дейност, с изключение на интуитивната свърхсъзнателна (вж. по-долу).

В практиката на разследванията на авиационните катастрофи са се срещали случаи, когато пилотът, действайки импулсивно, с енергични действия с размах е „разлюлявал“ въздушното средство дори до катастрофалното сваляне в „свредел“. В основата на подобно явление лежи закономерният физиологичен ефект на забавянето на образа на възприятието, съотнесено със самите двигателни действия, както това се случва при емоционалната психическа дейност, само че в много по-голяма степен.

Както вече бе отбелязано, мисленето, двигателните действия и речта при всеки вид психическа дейност имат своите характерни особености.

Ако приемем за норма проявената дейност **в спонтанен режим**, то при функционирането на психиката **в разсъдъчен режим** процесът на мисленето е разтеглен във времето, включва се вътрешната реч (речевомислителната дейност), фразите и изреченията се конструират обстоятелствено, двигателните действия са относително вяли и внимателни.

При функционирането на психиката **в емоционален режим** мисленето е препускащо и хаотично, речта е висока, многословна и отсечена, двигателните действия са бързи и с голям размах.

При функциониране на психиката **в рефлекторен режим** мисленето е неосъзнато и отсечено, речта е много висока и къса (извиквания и междуметия), движенията са импулсивни и с крайно голям размах.

За да илюстрираме начина на функциониране на психиката в различните режими на дейност, можем да използваме вариантите на поведение на човек в метрото, когато той има намерението да се качи на стоящия на перона влак и чува обявлението **„Внимание, вратите се затварят“**.

Един от вариантите на поведение външно се изразява по следния начин: чувайки обявлението, човекът след кратка пауза стремглаво се втурва към отворените врати, сблъсквайки се неочаквано (само за него!) с изникналите на пътя му пътници и на практика се сблъсква с чело в затварящите се врати на вагона, той замръзва от неочакваност и почуда; или пък се втурва във вагона, буквално „прищипвайки опашката си“. В процеса на движение човекът е неспособен нито да чува, нито да вижда нещо наоколо и е практически невъзможно да го спреш. Този пример добре илюстрира дейността на психиката в емоционален режим. Всеки, който има и най-малкото въображение може вътрешно да почувства, а в някои случаи и да изиграе тази ситуация.

Вътрешно тази дейност се построява по следния сценарий: „Вратите са отворени – тичам!“

Друг вариант на поведение: чувайки обявлението, човек, външно без да бърза, леко ускорява ход, като ловко лавира между попадналите на пътя му пътници и влиза във вагона преди вратите да се затворят. Вътрешно се случва следното: „Аз знам, че ще успея. Тръгвам“. Ситуацията се намира под интуитивния контрол и ако човекът е успял, той е доволен; ако пък все пак вратите са се затворили, той не си блъска челото в тях и не се разстройва („Ще хвана следващия влак“). Това е класически вариант на „моделиране“ на интуитивната спонтанна дейност.

Третият вариант на поведение: чувайки обявлението, човекът определено време обмисля, след това започва бавно движение, като пропуска и заобикаля изпречилите се на пътя му пътници, и се приближава към вагона, когато вратите вече са се затворили. Вътрешно, въз основа на един от сценариите се случва следното: „Видимо няма да успея, но ще пробвам. Има много хора насреща, дано не се блъсна... Така си и знаех, не успях“. Друг сценарий: „Трябва да успея, само трябва да бъда по-внимателен - наоколо има много хора. Ама че работа, не успях“. Описаното поведение е характерно за **разсъдъчната психическа дейност**.

Сега, един от вариантите, който характеризира **редуването на десинхронизираните видове психическа дейност**: чувайки обявлението, човек след някакъв размисъл започва бързо движение по посока на стоящия влак, но сблъсквайки се с други пътници, той известно време се движи внимателно, след това започва да тича и отново се сблъсква с пътник или със затворената се врата. Вътрешен сценарий: „Ще успея ли? Ще успея, само трябва да съм бърз. Ама че работа, от къде се взе този (човек)? Трябва да бъда по-внимателен. Ох не успявам. Ще успея! Не успях!...“.

Можем да илюстрираме варианта на импулсивната психическа дейност по следния начин: пътникът веднага се втурва към затварящите се врати на вагона, удряйки се болезнено в друг пътник или в затворените врати. Вътрешен сценарий не съществува, има само импулсивно движение на тялото по посока на все още не напълно затворените врати.

Нека да обобщим.

В човешкото поведение и дейност се проявяват следните психо-физически закономерности:

- Проявената дейност, поддържана и управлявана от ядрото на психическата система, има свойството да се изменя във физическото пространство на регистрираното време;
- качеството на функционирането на антропните системи се определя от съотношението на вътрешния (психически) процес и външния (физически) процес;
- по качеството на функционирането на психиката се открояват пет вида психическа дейност (интуитивна подсъзнателна, разсъдъчна, емоционална, рефлекторна, интуитивна свръхсъзнателна) и съответстващите им пет вида

проявена дейност (субективно спонтанна, със закъснение спрямо реалното време, с изпреварване на реалното време, импулсивна, истински спонтанна);

- видът на психическата дейност се определя от режима на функционирането на ядрото на психическата (антропната) система.

Можем да формулираме законите на психическата дейност по следния начин:

- активизацията на режимите на функционирането на ядрото на психическата система се случва под действието на смущения (както вътрешни, така и външни), както по „волята“ на самия субект, така и независимо от него;
- смяната на видовете психическа дейност във всеки конкретен случай се определя от формата, съдържанието, интензивността, последователността и съотношението на смущаващите фактори, а също и от интензивността на информационните потоци, които протичат в ядрото на психическата система;
- на всеки вид психическа дейност съответстват конкретни закономерности на формирането на образа на възприятието, а следователно и на начина на действието;
- при прехода от спонтанна дейност към десинхронизирани видове психическа дейност (емоционална и разсъдъчна) се случва тяхното редуване „подобно на махало“;
- връщането към спонтанна (оптимална) проявена дейност непосредствено от емоционална психическа дейност е невъзможно;
- връщането към спонтанна проявена дейност е възможно само от режим на разсъдъчна дейност;
- връщането към спонтанна проявена дейност от режим на емоционална психическа дейност е възможно само през фазата на импулсивна дейност, след която закономерно следва етап на разсъдъчна психическа дейност с последващ преход към спонтанност;
- импулсивната проявена дейност (като извънвремеви феномен) е способна да се прояви при всеки вид психическа дейност, с изключение на интуитивната свръхсъзнателна (вж. по-долу).

Цялото наше съществуване в период на бодърстване не е нищо друго, а функциониране на нашата психика в посочените режими. В този или друг отрязък или момент от времето, в зависимост от реалната факторна ситуация се резлизира конкретният вид психическа дейност.

При реализацията на разгледаните по-горе видове психическа дейност (интуитивната подсъзнателна, разсъдъчна, емоционална и рефлекторна) винаги е **задействан механизмът на паметта (механизмът на сравнението)**, като посредник между реалността и нейното психическо отражение в съзнанието на индивида. Всеки процес на възприемане с участието на паметта неизбежно води със себе си времево изместване (десинхронизация) между реалността и нейното отражение, което неизбежно (от чисто физическа гледна точка) ни лишава от възможността за пряк контакт с реалността. По силата на това ние винаги възприемаме реалността непълно, с ограничения и изкривявания – фактически **илюзорно**.

Във връзка с това възниква въпросът – съществува ли принципно друг начин за контакт на човешкото съзнание с реалността? Ако съществува, то по какъв начин той може да бъде реализиран? С тази цел да разгледаме проблема **от еволюционна гледна точка**.

Видовете психическа дейност и законите за тяхното формиране се проявяват от Природата в хода на еволюцията, за осигуряването на устойчивото съществуване на нейните йерархични структури (плановете на съзнанието).

Първите живи едноклетъчни същества, които са се проявили на нашата планета, преди милиони години, са били принудени да съществуват в крайно агресивна външна среда. Отначало в основата на острата конкурентна борба за оцеляване и местообитаване, в основата на защитата от неблагоприятни природни фактори и др. била положена, в буквалния смисъл, **спасителната импулсивност на поведението**. Мигновената реакция на всичко случващо се е позволявала на най-пробивните клетъчни особи да съхранят живота и да предадат на своето потомство натрупания опит от съществуването в агресивна среда на обитаване.

Обаче честото функциониране на психиката в импулсивен режим води до бързо изтощаване на енергоресурсите на организма, и затова, според натрупването на опит, най-простите едноклетъчни и многоклетъчни живи организми изработили в паметта си адекватни, енерго-икономични отговори на стандартните външни дразнители. При живите организми постепенно се формирала **интуитивната подсъзнателна психическа дейност**. Импулсивната дейност се проявявала само в онези случаи, когато възникналата ситуация действително е изисквала незабавни нестандартни действия.

Появяването на Земята на високоорганизирани животни положило началото на активното проявяване на **виталния план на съзнанието**, за който, като цяло, е характерна високата жизнена активност. Тази активност в пълна степен се осигурявала от **емоционалната психическа дейност**. По този начин, в психическия арсенал на животните вече е имало три вида дейност (освен емоционалната – интуитивната подсъзнателна и импулсивната). С течение на времето животните, изработвайки сложни инстинкти и рефлексии на поведение, преминавали основно на интуитивен подсъзнателен режим на функциониране на психиката, което в еволюционен план вече не е имало никаква перспектива. Всичко, което е било отработено до автоматизми, не

подлежи на по-нататъшно развитие и става неинтересно и абсолютно безперспективно в еволюционен план.

При висшите животни, появили се на Земята, вече е имало зачатъци на разсъдъчна дейност. Така започнала проявата на менталния план на съзнанието, но разцветът на менталността на планетата настъпил с появата на човека.

Разсъдъчната психическа дейност е допълнила арсенала от психически средства, с които по онова време разполагали висшите живи същества на планетата. Човекът започнал да ментализира всичко. Това довело до това, че в съзнанието започнали бързо да се натрупват ментални (разсъдъчни) стереотипи на възприятие и действие. Днес, човек до толкова се е ментализирал, че се е превърнал в биологичен робот, при това, без изобщо да осъзнава механичността на своето поведение.

Смесените ментални и витални стереотипи на поведение, смесените десинхронизирани видове психическа дейност водят до това, че човек не е в състояние адекватно (интегрално и в реално време) да възприема заобикалящия го свят и, съответно, адекватно да реагира на измененията на текущата факторна ситуация. По този начин, човешкото несъвършенство (а против това е трудно да възразяваме!) е закономерно проявяващият се резултат от предшестващия еволюционен път. Човекът не може да се смята за „венец на еволюцията“, както твърдят ортодоксалните дарвинисти. Той се явява само **преходно същество** (така го е определил Шри Ауробиндо) от мислещото животно към свръхсъзнателното творение. Човечеството трябва да стане поле за проявяване на Земята на **интуитивната свръхсъзнателна психическа дейност**. Днес при отделни представители на човечеството започва да се формира механизъм за проявяване на принципно нов режим на функциониране на психиката.

Интуитивната свръхсъзнателна психическа дейност се характеризира с мигновена и абсолютно адекватна реакция на човешката психическата система на всяко изменение на текущата факторна ситуация.

Реализацията на дадения вид психическа дейност се случва на фино вибрационно (полево) ниво. Текущата факторна ситуация се изобразява във вид на интегрален информационен (вибрационен) поток, който, подминавайки рецепторите на физиологичните органи на чувствата, взаимодейства непосредствено с възприемащите структури на ядрото на психическата система, които трансформират възприятията информационен поток в начин на действие **без да се ползва паметта**.

Проявената дейност, при това, носи **истински спонтанен характер (спонтанно мислене, спонтанни двигателни действия, спонтанна реч, спонтанни емоции)**. Това означава строга синхронизация във времето на реална факторна ситуация, образа на нейното възприятие от индивида и проявената от индивида дейност.

Истинската спонтанност – това е изработване на такова ниво на регулация на психическата дейност, при което „квантът“ (мащабът) на субективното (психическото) време строго съвпада със значимия „квант“ (мащаб) на реалната факторна ситуация. Това означава, че активното съзнание функционира в реалното (абсолютното) време, тоест „**тук и сега**“.

Човек, чиято психика функционира в реално време, фактически сам формира благоприятна за самия себе си ситуация и не зависи от случайностите и външните обстоятелства, което се случва при десинхронизираните видове психическа дейност.

За да илюстрирам казаното, ще дам пример от практиката на разследване на авиационни произшествия, който до този момент предизвиква у мен чувство за нереалност на случилото се, но фактът си е факт.

Командирът на авиолайнер Ту-154 се готви за своя първи самостоятелен полет в качеството си на командир на самолета. Полетът бил с направление от базовото летище към пункта на назначаването и веднага обратно. Вкъщи на земята също се готвили за вечерен банкет по повод успешното включване на новоизпечения командир в екипажа. Всичко сякаш благоприятствало успеха, но само привидно...

В този злополучен полет в състава на екипажа бил включен проверяващ бордови инженер, в чиято задача влизала проверката на качеството на работата на редовия бордови инженер. Както се оказало, проверката завършила плачевно...

Самолетът, излитайки от базисния пункт, заел нужния ешелон и летял над тверските гори, на височина десет хиляди метра, със сто тридесет и три пътници на борда. До определен момент X полетът протичал нормално. По-нататък се случва нещо, в което е трудно да се повярва дори и от хората, сведущи в практиката на разследване на авиационни произшествия. Изведнъж замлъкват всичките три двигателя. Настъпва трагична тишина...

Представете си, че летите на борда на самолет на порядъчна височина и изведнъж монотонното бучене от работата на двигателите се сменя с гробна тишина. Състоянието не е от приятните. Обаче е била избегната паника в салона, благодарение на усилията на стюардите, които съумели да убедят пътниците, че няма нищо страшно и съвсем скоро двигателите отново ще започнат да работят.

Екипажът в това време не изпаднал в паника благодарение на точните действия на командира на въздухоплавателното средство. Той, разбирайки, че ситуацията е крайно сложна, незабавно изключва автопилота и преминава на ръчно управление. Какво е необходимо преди всичко за това самолетът да не падне в „свердел“? Скоростта да бъде запазена. А как да се запази, когато двигателите не работят? Остава само един изход: да се направи така, че самолетът, тежащ около сто тона, да пада като камък надолу и в „свободното падане“ да се набере скоростта, която е необходима за безопасно планиране, но без да превишава критичната скорост, при която самолетът може просто да се разпадне във въздуха, поради действието на несъобразените претоварванията. При достигането на максималната критична скорост, самолетът трябва да бъде изправен в хоризонтално планиране и то да се поддържа до момента, когато скоростта става критично малка, при която самолетът пада надолу.

Само с изпълняването на подобни маневри, които изискват майсторска точност при пилотирането и колосална психологическа устойчивост от страна на командира на въздухоплавателното средство, може да се спечели време, необходимо за пускането на двигателите, докато самолетът е във въздуха. Именно с това е започнал да се занимава екипажът, само че многобройните опити да се пусне в действие поне един

от двигателите не се увенчали с успех. С всяка нова маневра самолетът кръг след кръг се приближавал все по-близо към земята...

Командирът, разбирайки, че ситуацията става катастрофална, правил всичко, колкото се може по-дълго да задържи самолета във въздуха и не само да го задържи, но и да подбере, сред гъстите гори, подходяща площадка за изпълнението на аварийно приземяване на 100-тонната грамада. Със загубата на височина, добрата земната видимост се скъсява...

Накрая била избрана площадка. Това било неотдавна обрано рохкаво картофено поле. Командирът дал команда на бордовия инженер да спусне шасито и, за последен път снижавайки самолета, буквално плъзнал машината по земната повърхност.

Самолетът цял и непокътнат се пързелял по рохкавата земя, подскачайки по буците пръст, като бързо снижавал скоростта, но малко преди спирането с дясното си крило закачил стоящия на полето телеграфен стълб. От повреденото крило, в което се намирали горивните резервоари, бликнал керосин и станал пожар.

С енергични и себеотрицателни действия екипажът евакуирал от горящия самолет на практика всички пътници, които при аварийното кацане получили леки телесни травми. Но не успели да спасят от зоната на пожара четирима човека, получили по-тежки травми...

По това време бях видял много неща и имах с какво да сравнявам, но този случай дълго време бе загадка за мен. Командирът на полета в продължение на **шестнадесет минути** (именно толкова време се е намирал стотонният самолет във въздуха с неработещи двигатели) е действал в поразителен режим на функциониране на психиката, без да допусне нито една грешка в крайно екстремна ситуация - всичките му действия бяха обстойно проверени до абсолютния максимум.

Сега за мен е очевидно, че пилотът, в непозната за него критична ситуация, е действал в режим на интуитивна свръхсъзнателна психическа дейност, без да допуска преход към десинхронизация. Това е бил пилот от Бога. Той би трябвало да лети и да лети, но съдбата се разпоредила другояче...

Разследването разкрило причината за произшествието: бордовият инженер-инструктор и редовият бордови инженер по време на полета са загубили контрола върху подаването на гориво към разходния резервоар. Екипажът е неразделен отбор, а командирът отговаря за всичко. В съда вината на екипажа била доказана. Всички били осъдени на различни срокове затвор. Летателната кариера на пилота от Бога приключила...

Можем да дадем много примери, когато при хора, попаднали в екстремни ситуации, психиката започва да функционира в свръхсъзнателен режим и ситуацията по „чудесен“ начин се разрешава благополучно.

Провежда се изпитателният полет на новия високо-маневрен военен самолет – в кабината е един от най-добрите руски летци-изпитатели. В даден момент самолетът попада в такъв режим на полета, че върху пилота започват да действат натоварвания по посока глава-таз извън пределите на поносимото, които предизвикват рязко оттичане на кръвта от главния мозък, при което пилотът неминуемо губи съзнание. Според записите

от „черните кутии“ пилотът действително известно време не е управлявал самолета и не е бил във връзка със земята. Но по-нататък, когато по всички обективни показатели състоянието на пилота е могло само да се влоши, той изведнъж започва да действа и то как - с майсторски прецизна точност извежда самолета от критичното положение. След това ситуацията отново се повтаря и пилотът пак в „безсъзнателно“ състояние извежда самолета в нормален режим на полет. Записите от бордовите записващи устройства са записали този факт безпристрастно. Полетът завършил нормално, но пилотът, на когото по-късно му показали дешифрираните записи от полета, не могъл никак да си обясни своите действия и дори изобщо не си спомнял, че по време на полета е възникнало нещо сериозно.

На Световния авиационен салон в Париж известният руски летец-изпитател демонстрирал пилотските възможности на новия боен самолет. На пределно малка височина възникнала ситуация на неминуем сблъсък на самолета със земята и буквално секунда преди сблъсъка пилотът катапултирал. От момента на отделяне на катапултното кресло от самолета субективното психологическо време забавило своето течение и пилотът отстрани последователно описва етапите на разрушаването на своята машина: „В началото носовата част на самолета докосва земята и бавно става на хармоника, след това тя напълно се разрушава, като се появяват пламъци от взрива и части от разрушения самолет плавно се вдигат във въздуха“. Цялата, описана от летеца, ситуация в реално време е продължила части от секундата. Пилотът, пък, чиято психика функционирала в режима на свръхсъзнателна спонтанност, възприема ситуацията като на ускорена (рапидна) кинолента при нормална скорост на възпроизвеждане.

В моя живот нееднократно са възниквали ситуации, в които поразително се е сменяло субективното течение на времето. Например, протягайки се да взема чашата, която стои на горния рафт на шкафа, аз с неловко движение на ръката я бутам от мястото ѝ. От този момент нататък виждам забавено падането на чашата и със същата ръка, която я е бутнала, я улавям на половината път до пода и не само, че я хващам, но и успявам да поставя палеца си в ухото ѝ, при което в момента на тази операция чашката сякаш се спира и увисва във въздуха.

Днес са редки индивидите, които имат периодичната способност за свръхсъзнателна психическа дейност във всекидневния живот. При това дадения човек го посещават вибрационни озарения Свише. В такива мигове или периоди той прави фундаментални открития, получава нови знания, вижда нови музикални и художествени образи и т.н.

Настъпи ***ерата на съзнателната еволюция***. В днешния времеви отрязък Всеобщата Природа е направила всичко, което е могла - в процеса на стадната (безсъзнателна) еволюция е отделила човека от животинския свят и му е предоставила възможността да еволюира съзнателно. Низходящата Еволюционна Енергия е започнала своята активна работа по трансформацията на земното човечество. Главната задача на всички искрено стремящи се да достигнат Истината е установяването на стабилен контакт с Еволюционната Енергия, която и извършва цялата трансформираща работа в индивидуалното съзнание. Стъпването на Пътя на Съзнателната Еволюция позволява бързо и безболезнено да се установи този контакт, а последователната реализация на етапите от Пътя предоставя на всеки, искрено стремящ се да постигне Истината, уникалната възможност изцяло да реализира себе си на еволюционното поприще.

Супраменталната медицина – медицината на бъдещето

Проблемът за причинността в медицината

Днес много хора показват активен стремеж да водят здравословен начин на живот. Виталният бум, насочен към опазването на здравето и избавянето от телесните и психическите недъзи е знакът на новото време. Диети и клизми „по метода на Малахов“, оздравителни сеанси на връзката „по Коновалов“, закалявания „по Порфирий Иванов“, гладуване по „Шелтон и Брег“, още нещо „по Норбеков“ и „по еди-кого си друг“. Деликатесните асортименти от екстравагантни лечебно-профилактични системи и мероприятия буквално са залели книжните лавици и пазара на оздравителните услуги, хипнотизирайки съзнанието на хората, които болезнено треперят над своето собствено здраве. Култът към здравето тяло като активна форма на неоезичеството е станал своеобразен идол за витално кипящата част от човечеството.

Във връзка с това, бих искал да се обърна към най-важния общомедицински (а и общочовешки) проблем, чието истински научно разрешение би позволило да дадем правилна оценка на всичко, което се случва около нас. Става въпрос за проблема за **причинността на възникването на заболяванията** – крайъгълният проблем на съвременната медицина. Без неговото правилно решение е невъзможно нито ефективното лечение на заболяванията, нито да се провежда реална профилактика за тях.

Заболеваемостта на планетата расте стремително. И това е въпреки шумните заявления на официалните лица и редицата учени за невиджания прогрес в областта на организацията на здравеопазването, медицинската наука и биологията. Наличието на онкология, туберкулоза, СПИН, сърдечно-съдови заболявания, нервно-психични разстройства, високата детска заболеваемост и смъртност, алкохолизъмът, наркоманията, епидемиите от самоубийства и много, много други, свързани с разстройството на физическото и психическото здраве, са тревожен белег на нашето време. Причината за по-голямата част от детските заболявания е нездравата наследственост. Сега на Земята практически не може да се намери човек, който да не носи в себе си поне един сериозен недъг или програма за активно психическо саморазрушаване.

По-голямата част от хората са склонни да свързват ръста на заболеваемостта и общото влошаване на здравословното състояние на населението на Земята с влошения екологичен и психологически климат. Това е справедливо само отчасти. Дълбоките причини за даденото явление лежат в напълно различна плоскост, засега още недостъпна за разбирането на традиционната медицина.

Днес нашата планета и всичките ѝ обитатели са подложени на **нарастващ натиск от страна на низходящата Еволюционна Енергия** – движещата сила на всички еволюционни процеси във Вселената.

При това **основната задача на човечеството е съзнателно да се открива за тази Енергия и активно да я асимилира (усвоява) на клетъчно ниво**. Човечеството, както и планетата като цяло, приближава до критичната точка от еволюционния процес, когато по-нататъшната съдба на всеки индивид ще зависи изключително от неговия избор – да стъпи на Пътя на Съзнателната Еволюция и радикално да трансформира

собственото съзнание или да продължи процеса на саморазрушаването и самоунищожаването в прекия смисъл на тези думи. Да, въпросът стои именно така! И в това няма никакъв патос и, опази Боже, сплашване.

Що се отнася до произхода на болестите и функционалните разстройства в организма, то по този въпрос е необходимо да внесем пълна яснота, за да не се създава илюзия за случайност на техния произход или за „Божие наказание“ за едни или други прегрешения.

Винаги ли са боледували хората? Ако не, то кога и защо са възникнали болестите? Можем ли да ги избегнем? Ако да, то какви са пътищата на интегралната профилактика? Нека се опитаме да се ориентираме в това.

Ако съвременната **ортодоксална медицина** е достигнала значителни успехи, то те са, преди всичко, в областта на хирургията, където благодарение на използването на суперсъвременни технически достижения, се правят уникални оперативни намеси. Хирургията, може би, е един от немногото отрасли на медицината, който напълно оправдава своето съществуване. Хирурзите засега са незаменими при лечението на редица остри соматични заболявания и тежки травми.

Лекарствената терапия и алопатията са преобладаващото клинично направление в съвременната консервативна медицина. Алопатичната медицина достига безспорни успехи в борбата с особено опасни инфекциозни заболявания, но така и не ѝ се е удало да достигне огромни успехи в други направления. Това се обяснява, преди всичко, с крайно тясната насоченост на клиничните дисциплини и съответно, крайно тясната специализация на лекарския персонал, а също и с тенденцията за лечение на отделните органи или конкретна болест, а не на конкретния човек, страдащ от едно или друго заболяване. В резултат на такова лечение, болният не само, че не може напълно да се излекува от основното заболяване, което в по-голямата си част, преминава в хроничен стадий, но и придобива редица нови заболявания на функционално свързани органи и системи.

Освен това, използването на големия арсенал от най-нови фармацевтични препарати води до повсеместна алергизация на населението, особено на децата и подрастващите, до негативното влияние на тези препарати върху органите и системите, в това число и върху генетичния апарат. Много често със своята намеса лекарите нарушават естествения имунитет на човека. Освен това, със своите думи и действия лекарите внедряват в съзнанието на болните страх, който се закрепя в организма на клетъчно ниво. Страхът да не се разболееш, да не получиш усложнения и да не умреш, с леката ръка на лекарите доминира в човешкото съзнание. Дори и онези, който уж нехаят за своето здраве, са подложени на тези страхове. Широкото разпространение на инфекциозните епидемии е преди всичко следствие от телесния страх, с който клетките буквално са пропити. Страхът да не се разболееш е предшественик на болестта.

Лекарите традиционалисти напълно подриват вярата в могъществото на човешкия организъм, в могъществото на защитата Свише. Те предписват на човек хиляди предпазни мерки по всякакви поводи, без да подозират, че съществува напълно безплатно универсално средство, което е способно кардинално да измени положението на нещата в лечението и профилактиката на заболяванията. **Това средство е низходящата Еволюционната Енергия.**

Всичко казано свидетелства за явната криза в областта на алопатичната медицина. Съвременната традиционна медицина може дълго да се хвали с достиженията в областта на функционалната, клинична и лабораторна диагностика. И наистина, рентгенографското и ултразвуковото изследване, компютърната томография, електрокардиографията, ендоскопията, биохимичните, клетъчните, имунологичните, генетичните изследвания и др. позволяват с висока степен на точност да се постави медицинска диагноза. Обаче **проблемът за истинската причинност на възникването на заболяванията до този момент не е решен** (а и не може да бъде решен от хора, чието съзнание е в плен на ментални догми), а без това не може и дума да става за раждането на радикални методи за избавяне от болестите.

Още в дълбока древност са се правили опити за оригинален подход (от позицията на днешния ден) към лечението и профилактиката на заболяванията, изхождайки от познанията за енергообмена в организма на човека.

Китайската акупунктура (или терапията „чжен-цзю“), като метод за лечение, съществува вече няколко хилядолетия. Методът представлява въздействие с лечебна цел на биологически-активните точки от повърхността на тялото. Това може да бъде убождане с игла или изгаряне. В класическия канон на китайската народна медицина „Хуанди Нейцзин“ са описани 649 биологически-активни точки и техника за въздействие върху тях. Акупунктурните точки не са разположени хаотично по тялото, а в определена последователност на 12 условни чифта меридиани. Установено е, че в биологически активните точки елетрокожното съпротивление е няколко пъти по-слабо, отколкото това на полето около тях. Днес акупунктурният метод на лечение и профилактика на много остри и хронични заболявания е придобил достатъчно широко разпространение.

Механизмът на лечебното действие, без съмнение, носи полеви характер. Полевото възбуждане се предизвиква чрез микротравми в определени зони от кожата (точки), които са и местата на навлизане на фина пространствена енергия в организма. Тя, по съответстващите канали на меридиана, се отвежда към болния орган, оказвайки пряко лечебно въздействие на вибрационно ниво.

Немският лекар R.Voll, който е изучил в дълбочина и творчески е преработил акупунктурния метод, е предложил оригинален метод на лечение и диагностика с помощта на апарат, наречен „Диатермопунктер“ (EAV-метод). На R.Voll му се е удало не само, да свърже класическите акупунктурни точки с едни или други вътрешни органи, но и съществено да разшири броя на такива точки. Благодарение на многобройни изследвания е била установена ясната разлика в условните величини на електрическото съпротивление в изследваните точки: при отсъствие на патологии в органите, при дегенеративни изменения, а също и при налични възпалителни процеси. С помощта на същия този прибор с електроимпулси от различни величини и заряд се провежда корекция на проявените отклонения.

Няма съмнение, че даденият метод има много ценно диагностично значение, но лечебният ефект от неговото приложение, ако такъв бъде отчетен, не може да носи стабилен характер, тъй като отсъства полеви контакт на болния орган с пространствената енергия, както това става при микротравмите при съществуващите точки, в резултат от пробождането с игла или изгаряне.

В процеса на работата с болните доктор R.Voll съвсем неочаквано открил **феномена на дистанционното въздействие на хомеопатичните лекарствени препарати**. Занимавайки се с диагностиката на пациент, страдащ от хроничен простатит, в чийто джоб е имало хомеопатично лекарство, назначено му от лекаря за вътрешен прием, доктор R.Voll неочаквано открил нормализиране на предишните (крайно патологични) показатели, регистрирани на предния ден. Когато пациентът споменал на лекаря за препарата, той го взел от джоба му и след това при него отново били регистрирани патологичните показатели. По-нататъшното изследване на този феномен, показало, че различните хомеопатични препарати, поставени в границите „пациент – измерваща апаратура“, неизменно променят електропроводимостта на акупунктурните точки в една или друга посока. Проверката за ефективността на лечението с препарати, които предизвикват положителни промени в дадените граници, показала пълната тъждественост на резултатите. По такъв начин се появила реалната възможност за предварителен индивидуален подбор на хомеопатичните препарати (включително и дозировката им). В основата на механизма на този феномен лежат процесите на взаимодействие на лекарствения препарат и организма на болния на фино вибрационно ниво.

Принципът на **хомеопатичния метод на лечение** е бил открит от немския лекар С.Ханеман (1755-1843). Същината на откритието се състояла в това, че, взетото в големи дози, лекарствено вещество е предизвиквало симптоматика, напомняща клиничната картина на някакво известно заболяване. Приемането на малки дози от същото вещество предизвиквало излекуването на пациентите от съответните заболявания. През 1775 г. С. Ханеман е формулирал основния постулат на хомеопатията – **подобното се лекува с подобно**. По пътя на обстойното изучаване на симптоматиката на заболяването и подбора на съответстващите лечебни препарати се изработила ефективната практика на хомеопатичното лечение на много соматични болести. Традиционните хомеопатични препарати (тинктури и прахове) се приготвят от растителна, животинска и минерална суровина, при това, намаляването на дозите препарати съществено усилва терапевтичния ефект. Традиционната наука се оказва безсилна при опита си удовлетворително да обясни механизма на хомеопатичния лечебен ефект. В съзнанието на учените никак не се побира как може толкова разрежено вещество въобще да оказва някакво действие върху болния организъм. И наистина, разреждането понякога достига до такава степен, че, съгласно закона на Авогадро, в разтвора присъстват само единични молекули на лекарственото вещество, а в някои случаи теоретично се и изключва тяхното присъствие. От позициите на интегралната психофизиология, лекарственото вещество в малки и свръхмалки дози оказва ефект на въздействие на организма или на болния орган не на макрехимично ниво, а на фин вибрационен план (на нивото на базовите вибрации), което при правилно подбиране на препарата е далеч по-ефективно, отколкото лечението с убийствените дози от традиционните алопатични лекарствени средства.

В основата на по-голямата част от методите за лечение на заболяванията със запарки, тинктури и отвари от различни билки лежи принципът, подобен на хомеопатичния.

Сега много се говори за **интегративната медицина**, като за медицина на бъдещето. Под интегративна медицина се разбира създаването на нов подход, който обединява достиженията от различните области на медицината в единна система с оценка на много нива и корекция на човешкото здраве.

Обаче без интегралното разбиране на проблема за причинността на възникването на заболяванията е невъзможно да се създаде принципно нов системен подход към тяхната диагностика, профилактика и лечение. **Непознаването на проблема за причинността на възникването на заболяванията е най-голямото незнание в съвременната медицина.** Нашата задача е да се опитаме поне в някаква степен да се доближим към решението на този проблем, като вземем предвид съвременното ниво на знанията за човека и неговото място в еволюционния процес.

Какво представлява болестта?

Да разгледаме някои определения за болест, които са представени в различни източници.

Класическото определение за болест, което е представено в Съветската Енциклопедия от средата на XX век, гласи: *„Болестта е нарушение на жизнените функции на организма, което се изразява в различни физиологични и морфологични изменения. Възникването на болестта е свързано с въздействието на неблагоприятните условия на външната среда (в това число и социалната) върху организма; изграждането на организма, възрастта, полът имат второстепенно значение.“*

Тук болестта се определя повече от формално, а причините въобще не се откриват.

Другото определение, дадено в „Речника на физиологичните термини“ (1987 г.): *„Болестта е процесът на превръщането на нормалното състояние в патологично, свързан с реактивно-детерминирани изменения на оптималната мярка на компенсаторно-приспособителната саморегулация на живите системи. Болестта е системно-цялостен процес, който обхваща всички нива на организма.“*

Подобно определение в известна степен е интегрално и позволява болестта да се определи, като органо-комплексно проявление на някои системни процеси вътре в конкретния организъм.

Известният съветски патофизиолог академик А.Д. Адо определя болестта (1973 г.) по следния начин: *„Болестта е живот на повреден организъм при участието на процесите на компенсация на нарушените функции“.*

Определението на академика А.Д. Адо е точно и пълно от философска гледна точка, но не повече от това.

Професорът от Научно-изследователския институт за бърза помощ под името на Н.В. Склифосовски, докторът на медицинските науки А.А. Алексеев, автор на „соединително-тъканната теория на биологията и медицината“ смята, че *„болестта е живот на повреден организъм при соединително-тъканното участие на процесите на компенсация на нарушените функции в единство с другите тъкани“**.

*бел. авт. – Всички цитати на А.А.Алексеев, приведени в текста, са взети от книгата на А.А.Алексеев и О.В.Титов „Соединително-тъканната биология и медицината на XXI век на основата на всеобщия закон за триединството“ М, 1997.

На пръв поглед, определението за болест, дадено от професор А.А. Алексеев, не се различава особено от определението, дадено от академик А.Д.Адо. Но А.А.Алексеев, въвеждайки в определението словосъчетанието „при съединително-тъканното участие“, интуитивно стига много близко до кардиналното решение на проблема за причинността на възникването на заболяванията.

Според мен, от всички традиционни учени, които се занимават с проблема за причинността в медицината, именно А.А. Алексеев най-остро поставя този въпрос и отчасти дава на него правилен отговор. Той нарича съединителната тъкан, от която, както е известно, е съставена 85% от цялата маса на човешкото тяло, **„двигател и механизъм за реализацията на еволюцията в сложните живи системи“** и предлага **„интегриращо заболяване – „съединително-тъканна недостатъчност“**. Това е наистина революционно определение.

Съединителната тъкан играе най-важната свързваща роля в живото-осигуряването на организма, същата като водата в живата природа. Съединителната тъкан може да бъде течна (кръв, интерстициална течност, лимфа, гръбначно-мозъчна течност), твърда (кост), гелообразна (хрущял); към нея спадат стромата* („скелетът“) на органите, мазнините, съдовете, нервите и др.

(*бел. пр. – строма – опорна структура на даден орган. Състои се от съединителна тъкан, кръвоносни, лимфни съдове и нерви.)

Съединителната тъкан неслучайно се нарича „съединителна“, в основата на формообразуването на човешкото тяло, на неговите отделни органи и тъкани, а също и на всички клетки лежат съединително-тъканните производни. Именно посредством съединителната тъкан и нейните производни се осигурява жизнената дейност на целия организъм. В съединително-тъканния костен мозък са локализирани така наречените **стволови клетки**, които са способни да се самовъзпроизвеждат и да се притичат на помощ на поразените органи, за да „закърпят“ поврежданията.

А.А. Алексеев твърди, че **„съединителната тъкан осигурява на нивото на организма адаптивно необходимата „златна среда“ и че „именно съединително-тъканните функции се явяват и механизмът и начинът за реализация на еволюционното учение...“**. Освен това и още нещо много важно е, че **„цитоскелетът“** („скелетът“ на клетката - производно на съединителната тъкан – Авт.) **е невероятно важен механизъм за предаване на енергийната информация**. С това се постулира **енерго-информационната роля на съединителната тъкан в еволюционния процес**.

Следва да се каже, че в човешкия организъм основната свързваща роля с Общото психо-вибрационно* поле изпълнява **ретикуларната (мрежестата) формация на мозъка**, която представлява специфични нервни клетки с широко разклонена в най-различни посоки мрежа от израстъци – съединително-тъканни производни. Можем да наречаме ретикуларната формация **функционален психо-вибрационен скелет** на организма, своеобразна антена, където се приемат и намират своето материално изобразяване различни видове полски пространствени вибрации (най-фините енергии).

*бел. авт. – Общото психо-вибрационно поле е изначално съществуващата първична субстанция, която пронизва и обединява цялата видима и невидима Вселена.

А.А. Алексеев отбелязва, че *преди да се проявят патологичните изменения в органите, те биват предшествени от изменения на съединителната тъкан и нейните производни*, с други думи, съединителната тъкан се явява своеобразен амортизатор между „нещо“, което предизвиква патологични изменения, и поразения орган. Какво представлява това „нещо“?

Можем да дадем отговор. **„Нещото“ е низходящата Еволюционна Енергия.** Именно тя оказва еволюционен натиск върху плътноматериалния план на земното съзнание с цел да го трансформира, по посока „изтъняване“. Човешкото тяло не е само, че не е изключение, но е и основният обект на въздействието на тази Сила. Всичко, което в човешкото същество „се отказва“ да еволюира, неизбежно (в една или друга степен) се подлага на **„насилствена“ обработка от Еволюционната Енергия**, в резултат на това в организма се развива онова, което е прието да се нарича патологични процеси или болести (функционални нарушения и органични поражения на тъканите, органите и системите, нервно-психични заболявания и др.)

По този начин, ако приемем за основа положението, че всичко същинско на Земята е длъжно да еволюира, то трябва да констатираме, че **болестите, като такива, не съществуват в Природата – има само факти на неусвояване на Еволюционната Енергия, които се проявяват в организма на човека под формата на заболявания.**

Всичко, което съвременната медицина днес отнася към категорията на болестите, е несъответствие между развитието на човешките тела (физическото, виталното и менталното) и съставлящите ги еволюционни потребности.

Болестта е резултат от неусвояването от живия организъм на пространствената Еволюционна Енергия.

Да разгледаме проблема за възникването на болестите в еволюционен аспект. Във връзка с това нека пак да си припомним етапите на развитието на коренните раси на човечеството на низходящата дъга (етап) на еволюцията.

Първата Раса на човечеството имала ефироподобни тела, чиито форми и строеж сравнително малко приличали на съвременните. Тези тела не можело да бъдат повредени от нито една земна стихия – нито от огъня, нито от водата. Естествено е, че представителите на Първата Раса, без да имат нито витални (астрални), нито физически тела, не боледували и не познавали смъртта. Това били богоподобни, чисти, но крайно инфантилни същества, напълно лишени от ум и съзнателна воля. При това божествеността имала разлят характер, тоест тяхното психическо същество (душата) не било сформирано и центрирано като дълбочинно (истинно) „Аз“ на човека.

Втората Раса на човечеството произлязла от Първата по пътя на пъпкуване, подобно на деленето на живите клетки, при което изникналите ефирни тела на „децата“ били поплътни от ефирните тела на „родителите“. С времето телата на „родителите“ били поглъщани от телата на „децата“, тоест старата форма сякаш се изпарявала и изчезвала в новата, вече по-физическа, по-уплътнена. Болестите и естествената (в резултат на стареене) смърт все още не били познати на съществата от Втората Раса, заради стабилната вибрационна връзка с източника на Всичко Същинско. Човешките същества

от Втората Раса (която иначе се е казвала „безкостна“) имали зараждащи се признаци на витален разум с формиране на витално „его“. Психическото същество, също както и при представителите на Първата Раса, не било центрирано.

Втората Раса, подобна на първата – безполова, по пътя на сложен яйцеобразен метод, обособила от себе си **Третата Раса**, наречена иначе андрогинна раса (двуполова или раса на хермафродитите). Човешките същества от андрогинната раса вече не били ефириобразни, а имали костен скелет и плътно физическо тяло. Андрогините, въпреки „изпарението“ на духовността вследствие на уплътняването на техните телесни структури, били свързани с **открития ток на възходящата Еволюционна Енергия**, който започва в основата на гръбначния стълб и излиза в пространството през темето, и с пространствените енергии на Общото психо-вibrationно поле. Впоследствие, като се размножавали, представителите на Третата Раса започнали да раждат човешки същества, в които преобладавал единият или другият пол. По такъв начин станало окончателното разделение на половете и човечеството „се потопило в зараждането си“.

Раждането и смъртта започнали да ограничават активния период на човешкия живот, чиято продължителност, по силата на запазването на достатъчно стабилен контакт на организма с Висшите планове на съзнанието, била несравнимо по-голяма отколкото сега. Във връзка с това не изглежда странно, че в древните митове продължителността на живота на хората се измервала с векове. След разделието на половете и още по-голямото уплътняване на телесната материалност размитото психическо същество се оказало окончателно скрито под покривалото на мощния витален разум и активно развиващата се разсъдъчна менталност.

Към края на Третата Раса следва да се отнесе възникването на сериозни телесни недъзи като резултат от естественото (по силата на загубата на духовност и отслабването на енергийната връзка с Общото психо-вibrationно поле) стареене на организма и загубата на неговия духовен (вibrationен) имунитет, което тутакси се отразило в намаляването на продължителността на живота. Недъзите се отстранявали както от самите болни с помощта на локално концентриране на пространствена енергия в поразените участъци на тялото, така и чрез енергетичното въздействие на първите лечители.

Човечеството на **Четвъртата Раса** (расата на атлантите) все повече изпадало в материалността, телата на хората максимално се уплътнили, а психическите им същества към средата на четвъртата раса били окончателно зазидани в материята, при това виталната и разсъдъчната менталност (съответно виталното и менталното „его“) достигнали максимума на своето развитие. В този период под влияние на многобройните „Синове на Тъмната“ се появило огромно множество от тъмни магьосници и магове, които имали стабилни връзки с виталните и материалните сили на Природата. Именно те, с помощта на обреди и заклинания, въздействали на съзнанието на хората по най-различни поводи, в частност във връзка със заболявания. На свой ред многобройните Светли Сили се стремели човечеството да не изгуби връзката с чистата пространствена енергия, с Божествената Енергия на Твореца. Така в частност

възникнала практиката на „възходящата медитация“ (медитацията „нагоре“), която и до ден днешен влиза в арсенала на будистките практики като средство за достигане на Нирвана.

Към средата на Четвъртата Раса пашкулът на човешкото същество бил практически изолиран от Висшите пространствени енергии. Възникнало своеобразно енергийно безветрие. Възходящият поток на енергията пресъхнал – духовността напълно се „изпарила“. Движението на човешките същества по низходящата дъга на еволюцията било завършено. Бездуховното човечество, разполагащо с рафинирани научни знания и могъща витална сила, се оказало напълно във властта на низшето витално, което и предопределило края на расата на атлантите в падината на всемирна природен катаклизъм.

Ако по-рано човешките същества попълвали (изцяло или частично) енергийния си запас благодарение на контакта с пространствените енергии от Висш порядък*, то енергетиката на телата на представителите на Четвъртата Раса се подхранвала от разграждането на постъпващата в организма физическа храна, а също така и от усвояването на виталната (жизнената) енергия (прана), която постъпвала с кислорода от въздуха при белодробното дишане и частично през кожата. Енергийният поток във фактически затворения контур на човешкия организъм придобил кръгово движение: по лявата страна на тялото енергията се движела надолу, а по дясната – нагоре. Подобно затворено движение на енергията се сформирало и около вътрешните органи.

*бел. авт. – Представителите на първите две раси на човечеството са се „хранели“ и са „дишали“ централизирано (тоест от единния източник) изключително с пространствени енергии. Едва човечеството на Третата раса започнало да попълва енергийния си запас за сметка на включването в дажбата си на физическа храна и на употреба на пранична енергия чрез белите дробове (с кислорода от въздуха).

Глобалният имунитет от висш порядък (духовният или вибрационният) бил изгубен по естествен път. В замяна на това при човека се сформирал индивидуалният телесен имунитет, за чието осигуряване били отредени специфични имунни органи и системи. Заболяванията възниквали основно заради енергиен дисбаланс както на организма като цяло, така и на отделни негови органи. Недостатъкът или излишъкът от енергия предизвиквал отначало функционални нарушения, а впоследствие и морфологични изменения на органите и тъканите. Непосредствените причини за нарушението на енергийния баланс били най-разнообразни (от елементарно нарушаване на храненето до тежки нервно психични стресове на низшата витална природа). Морфологичните и функционални нарушения постепенно предизвиквали изменения в генетичния апарат на родителите и се предавали на следващите поколения. Така възникнали наследствените заболявания и наследствените изменения на органите. С течение на времето човешкият организъм, изолиран от вибрациите на Светлината и Истината, станал лесна плячка за паразитите и причинителите на инфекциозни болести.

За лечение на заболяванията лечителите (магьосници, жреци, магове) използвали различни средства, основните от които били магични витални обреди и

енерговъздействие на организма и поразените органи – нещо подобно на съвременното екстрасензорно лечение. Използвали се също и целебните свойства на минералите, билките, водите, слънчевата светлина, калните бани и т.н. Както показват най-древните археологически находки, за лечение на редица остри заболявания и травми са се прилагали и хирургически методи.

В периода на виталните вакханлии, на които късните атланти се отдавали с упоение, в периода на пълното енергийно безветрие, единственото средство за поддържане на духовността и духовния имунитет бил контактът с все още не съвсем узрялата частица от Божественото Съзнание вътре в човека – контактът с психическото същество. Единствено искрено изповядващите религията на Светлината достигали до вътрешния Бог, но такива, уви, били съвсем немногочислени. „Поклонниците“ на нирваната се изхитрили да издигнат индивидуалното си съзнание във Висшите Сфери с помощта на възходящата медитация и там, отдавайки се на съзерцание, да си отдъхнат от тленното си тяло, внасящо трагично безредие в живота им и затова в техните кръгове избавянето от тялото се считало за висша форма на освобождение.

След глобалната катастрофа, когато в резултат на „всемирния потоп“ континентът на Четвъртата Раса (Атлантида) практически изчезнал от лицето на земята, останалите живи късни атланти станали своеобразни семена на **Петата Раса** на човечеството.

През следпотопния период ранното човечество на **Петата Раса** било изцяло в плена на материалността, виталните страсти и желанията. Груповата и индивидуалната борба за физическо оцеляване в новите, напърво време изключително сурови условия на съществуване пряко способствала за това. В енергетичен план досега преобладаващото спокойствие постепенно придобило насочена динамика, в резултат на което Земята и всички нейни обитатели започнали да изпитват натиска на **низходящия поток на Еволюционната Енергия**, която активно се проявява **на възходящата дъга на еволюцията**.

Именно на възходящата дъга (етап) от еволюцията в човека не просто е възможен, но и трябва да се осъществи активен процес на еволюционно развитие, който се заключава, преди всичко, в кристализирането (централизирането) на Духа, тоест във формирането и растежа на психическото същество (на душата). Това става при непосредственото въздействие на низходящата Еволюционна Енергия само при условие, че е налице съзнателното ѝ възприемане от индивида. На този етап от еволюцията енергообменният затворен контур на човешкото същество, сформирал се в периода на застой на пространствената енергия, трябва най-накрая да се отвори за приемането на низходящия поток на Енергията.

От това време най-зрялата част от човечеството просто била задължена да еволюира, като съзнателно се открие за низходящата Еволюционна Енергия. В противен случай, проникваща в организма насилствено и неусвоена от него, тази Енергия закономерно изпълнява разрушаваща роля.

Всичко, което е готово (и задължено!) да еволюира, но (съзнателно или безсъзнателно) „се отказва“ да го прави, трябва да бъде подложено на разрушение. Разрушенията на нивото на човешкото същество се проявяват под формата на различни нервно-психични и соматични разстройства и заболявания.

Потенциално прогресивната (в истинския духовен смисъл) част от човечеството трябва да осъзнае, че стремителният ръст на заболяемостта в нашето време – времето на движението на човечеството по възходящата дъга на еволюцията – става изключително заради неусвояването на Еволюционната Енергия, тоест заради отказа съзнателно да се еволюира. Всички останали причинни фактори и въздействието върху тях (без отстраняването на първопричината) няма да доведат до радикални позитивни резултати.

Сега нека да разгледаме типичните варианти на развитие на физическото тяло и психическото същество (душата) на индивида с оглед потенциалните възможности за неговото еволюционно усъвършенстване.

Практически пълното отсъствие на контакт с низходящата Еволюционна Енергия се среща у лица с **абсолютно неразвито психическо същество и еволюционно несъвършено физическо тяло**, оставено им като наследство от крайно „бездуховни“ (активно съпротивляващи се на еволюцията) родители и техните предци. Такива хора имат съществени дефекти на психиката и водят жалко „растително“ съществуване без каквито и да било надежди за еволюционно развитие в течение на дадения живот.

Следва да се помни, че бездуховността на предците ни неизбежно, в една или друга степен, се изразява в дефекти на финото и физическото тяло. Тези дефекти, като се закрепват генетично, са способни да се предават на следващите поколения потомци.

При достатъчно развито психическо същество, но генетично несъвършено тяло са възможни вродени полеви деформации, вродено неусвояване на енергията, ранна смърт. Огромна е вероятността за проявяване на автоимунни (разрушаващи организма) заболявания (тумори, болести на кръвта, СПИН); колагенози (ревматизъм, хронична кожна туберкулоза, склеродермия и др.); гломерулонефрит, енцефалит, диабет, миопатия, множествена склероза и т.н. Само по възможност по-ранното съзнателно установяване на стабилен контакт с низходящата Еволюционна Енергия е способно да сведе до минимум проявите на негативните генетични фактори.

В случай на генетично здраво тяло, но неразвито психическо същество човек по рождение притежава превъзходно животинско здраве, но обикновено с течение на живота, нехаейки за животинските страсти (лакомия, неумереност в желанията от всякакъв род и т.н.), в края на краищата, се лишава от него. Постоянната витална неудовлетвореност и смяната на желания довеждат до нарушения на обменните процеси в организма, до хипертонични болести, атеросклероза и цял ред функционални отклонения. Внезапният (тип „късо съединение“) контакт с низходящата Еволюционна Енергия е способен, в резултат на естествената клетъчна реакция на страх на

извънредно силния и досега непознат дразнител, да предизвика мигновена смърт от спиране на сърцето, кръвоизлив в мозъка или инфаркт на миокарда.

Естествено е, че **най-хармоничното съчетание на факторите за духовния растеж се среща в случаите на достатъчно развито психическо същество и генетично здраво физическо тяло**. Потенциалните възможности на техните носители в план еволюционно развитие са огромни. Но само потенциалните! За да се рализират тези възможности в пълна степен, е необходимо да се върви по Пътя на Съзнателната Еволюция. Ако пък това не стане, то организмът на човека, „отказващ се“ съзнателно да еволюира, се подлага на активен принудителен натиск от страна на Еволюционната Енергия и потенциално здравото тяло с възрастта придобива множество най-различни недъзи (от функционални нервно-психични разстройства до тежки автоимунни заболявания, бързо разрушаващи организма).

Естествено е, че разгледаните варианти на съчетание между психическите заложи и генетично обусловените фактори на телесното здраве нямат достатъчно ясни граници. Във всеки конкретен случай тяхната проява у индивида зависи от цял ред външни и вътрешни условия, обаче **неоспорим факт е зависимостта на състоянието на здравето на конкретен човек от степента на усвояването (или неусвояването) от него на низходящата Еволюционна Енергия**.

Всякакви функционално-морфологични прояви на патологии на отделни органи и системи на човешкия организъм са предшествани от **изменения (деформации) на фино (полево) равнище във формата на нарушение на енергийния баланс**. Началните полеви деформации могат да бъдат отстранени по пътя на така наречената екстрасензорна намеса. По-стабилните деформации пък или въобще не се поддават на отстраняване с помощта на екстрасензорна намеса, или ефектът има краткотраен характер.

Продължителният енергетичен дисбаланс на организма в резултат на хроничното пренасящане с енергия или хроничния ѝ недостиг довежда до **обща „соединително-тъканна недостатъчност“** и отслабване на самата имунна система и, като следствие, до възникване на цяла редица хронични заболявания.

Ако човек е **напълно затворен за възприемането на низходящата Еволюционна енергия, но организмът му е в добър контакт с пространствената витална енергия**, то, при условие че поддържа „здравословен начин на живот“ достатъчно дълго време, е възможно запазване на телесното здраве. Обаче рано или късно натискът на Еволюционната енергия довежда до нейния пробив на телесно ниво, което е способно да предизвика различен род остри заболявания (инсулти, инфаркти, остри нарушения на кръвообращението, нарушения на проводимостта на сърдечния мускул и т.н.) и даже да доведе до внезапна (посред „пълно здраве“) смърт.

При абсолютна затвореност на организма за низходящата Еволюционна Енергия и слаба връзка с пространствените витални енергии човек обикновено по рождение страда от системни хронични заболявания и рядко доживява до зряла възраст.

Частичната откритост на организма за трансформиращото въздействие на Еволюционната Енергия (като мек вариант на „принудителна еволюция“) винаги се съпровожда с енергийно разбалансиране на органите и системите, основно поради неусвояването на енергията от клетките на тялото. Излишъкът от неусвоената енергия предизвиква най-различни заболявания, най-вече страдат генетично слабите точки на организма. Ако низходящата Еволюционна Енергия практически не се усвоява, то най-първо биват поразени ендокринните жлези и неврохормоналната система. Така се придобива захарният диабет – болест, възникваща най-вече у абсолютно бездуховни хора. Нередки са и нервнопсихичните разстройства.

Мълниеносните нерегулируеми „спускания“ на Еволюционната (Супраментална) Енергия през центъра над темето в по-нискоразположените отдели на тялото (като суров вариант на „принудителна еволюция“) се наблюдават при лица, готови за еволюционни преобразования, но заради неведението си неосъзнаващи това и затова упорито съпротивяващи се. В периода на „спускането“ на Енергията при тях могат да възникнат конвулсивни припадъци от типа на епилептичните. Клетките на тялото, неочаквано получавайки голяма порция енергия, която не са в състояние да усвоят, просто се сковават от страх. Такива хора обикновено се обявяват за болни, лекарите им поставят диагноза „епилепсия“ и с помощта на противоспазматични препарати практически цял живот ги лекуват „от еволюция“. Парадокс!

Мълниеносни нерегулируеми „спускания“ на Еволюционната Енергия често възникват и на така наречените **психоенергийни тренинги**, предизвиквайки у неопитните търсещи лесно просветление тежки психоенергийни травми. Опитните лъжеучители, които преследват изключително користни цели (личното забогатяване и възможността безпрепятствено да манипулират съзнанието на лековерните ученици), се опитват да подменят меката, последователна, системна работа на Пътя на Съзнателната Еволюция с обещания в кратък срок да направят от ученика духовен супермен. Така чрез метода на развъртане на вихри и създаване на енергийни „кратери“ се натрупват ударни енергийни дози, които, изпразвайки се (разреждайки се) в организма на „опитните зайчета“, са, така да се каже, универсално средство за бързо просветляване и разкриване на съзнанието. Чест резултат от такива ударни въздействия са тежки психоенергийни травми, последиците от които са твърде плачевни. Поразените от мълниеносното „спускане“ на енергията клетки на тялото, изпитали най-силен страх, в бъдеще пребивават в състояние на хроничен страх и даже най-малките енергийни колебания (както вътрешни, така и с пространствен произход) периодично предизвикват у жертвите на психоенерготренингите мъчителни конвулсивни състояния, които практически не се поддават на лечение и корекция.

Сега накратко за **причинността на някои заболявания в областта на нервно-психичната патология**. Широко разпространената диагноза „шизофрения“ далеч не във всички случаи е абсолютно вярна. Шизоподобни психични състояния често възникват като естествено следствие на непримиримия вътрешен конфликт между силното човешко „его“ и достатъчно развитото психическо същество (душата), при това вътрешният глас на „егото“ и вътрешният глас на психическото същество (на душата),

ясно различни от човека, буквално във всичко си противоречат един на друг*. Естествено е, че това му носи сериозно безпокойство, възникват страхове и той е принуден да се обърне към психиатър. За лекаря-психиатър фактът на своеобразното раздвояване на личността служи като пряко основание за поставяне на диагнозата „шизофрения“ с всички произтичащи от тук последици – пожизнено лечение със силнодействащи лекарствени препарати. А това си е закономерно явление. То непременно се среща практически у всички хора, които се намират на етапа на еволюцията на човешкото съзнание, който предшества раждането на психическото същество (на душата).

*бел.авт. – Ако човек с вътрешния си слух постоянно и отчетливо чува „вътрешен“ глас или гласове (нареждащи и спорещи), идващи сякаш отвън и имащи изразена индивидуалност, то в тези случаи с голяма степен на вероятност може да се говори за обсебване на човешкото същество от витални същности от финия план.

Познаването на подобни нюанси на еволюционната трансформация позволява да се избегнат много негативни последствия, а планомерната реализация на Пътя на Съзнателната Еволюция, като средство за профилактика и лечение на подобни състояния, позволява рискът да се получи тежка психична травма да се сведе до минимум.

Редуването на дълбоки депресии с маниакални възбуждания на съзнанието (така нареченият „маниакално-депресивен синдром“) в основата си също представлява конфликтът между „егото“ и психическото същество на фона на закономерно проявяващите се периоди на издигане и слизване на съзнанието като начин на работа на низходящата Еволюционна Енергия в човешкото същество.

Като следствие на откритостта на съзнанието на човек, лишен от защита от Горе, за виталните сили не с най-добро свойство, може да бъде телепатичната (вербална) връзка със същества, населяващи виталния план на съзнанието. Човек отчетливо чува гласове, които го въвлечат в изнурителна полемика по различни въпроси. Понякога тези гласове дават опасни нареждания, като принуждават човека да ги следва.

Наблюдават се също така случаи на обсебване на човек от развъплътени* (свободни от физическо тяло) същности от виталния план. В ролята на обсебващите обикновено влизат добре развитите витални тела на хора, загинали от насилствена смърт (самоубийци, жертви на пагубни страсти, нещастни случаи и кървави престъпления). Хората, подлагани на обсебване, имат слабо развито психическо същество и силно развито витално „его“.

Очевидно е, че само онези, които следват Пътя на Съзнателната Еволюция, възприемайки и усвоявайки Еволюционната Енергия в необходимото количество, без ущърб за психическото и физическо здраве, са способни да се предпазят от цял ред неприятности, свързани с нервно-психичната сфера.

Сега, в светлината на изложеното, да засегнем въпроса за перспективите на развитието на лечебно-профилактичната работа в близко бъдеще.

От тези автори, които предлагат принципно нови решения на проблемите за профилактиката и лечението на заболяванията, аз бих отделил споменатия по-горе А.А. Алексеев – автора на концепцията за „соединително-тъканната недостатъчност“ – и В.В. Караваев

А.А. Алексеев, като изхожда от предложената от него концепция за „соединително-тъканната недостатъчност“ **предлага интегративен път за изцеляване – „оптималната комплексна терапия на соединителнотъканната недостатъчност в зависимост от механизмите на развитие, задължително вземайки предвид индивидуалните особености на болния“**. Алексеев смята, че това и ще лежи в основата на „интегративната соединително-тъканна медицина“ на ХХІ век.

Като цяло, той предлага **комплекс от лечебни въздействия върху соединителнотъканните производни на организма**, включващ психокорекция (с елементи на хипнотерапия), лимфодрениращ масаж, сегментарно-рефлекторен масаж, соединителнотъканен масаж, рефлексотерапия (акупунктура), акупресура, педопунктура, лечебна физкултура с елементи на йогистка гимнастика, балнео и калолечение, фитотерапия, хранителни добавки и други природни средства.

Психокорекцията на личността на болния трябва да бъде насочена към разкриването у него на съзнателните волеви усилия и възможности за преодоляването на болестта. На пациента е необходимо е да бъде обяснен механизмът на патологичните процеси, които протичат в неговия организъм и възможните начини за тяхната корекция. Само при това условие може да се роди вярата в успешността на лечебните мероприятия.

Естествено е, че подобен подход към лечението и профилактиката на заболяванията е много по-близко до истината, отколкото онова, което предлага и използва в своята практика алопатичната медицина.

Виталий Василиевич Караваев (1913-1985) предлага оригинална теория за запазване на физическото и психическото здраве. Този нестандартен човек е бил философ, биохимик и целител. Предложената от него оздравителна система съчетава в себе си всичко ценно от древната медицина на Изтока, Азия и Европа, а също и всички напредничави достижения в световната биологична и медицинска наука. Тя включва арсенал от средства и методи за повишаване на енергетичния потенциал на организма (дихателна гимнастика, физиотерапевтични процедури, слънчеви бани и балнеолечебни процедури), мускулна гимнастика, практикуване на здравословно хранене и практикуване на психокултура, като път за духовно оздравяване и духовна еволюция.

Методичните основи на активната профилактика на здравето са подробно изложени в книгата на В.В. Караваев „Пътят на здравето. Ръководство по профилактика на болестите и лечение на организма“ (съставил Б.А. Макеев М., 1998).

В.В. Караваев смята, че в основата на поддържането на здравето и дълголетието трябва да лежи не лечението, а **профилактичното регулиране на състоянието на организма**. Концепцията на профилактичното регулиране на състоянието на организма в частта на телесното здраве се основава на това, че „без оглед на специализацията на

функциите на клетките, всички те живеят в една среда, в един „майчин океан“ – на междуклетъчна течност. От състоянието на вътрешните течности в организма – кръвта и междуклетъчната течност – зависи състоянието на клетките, а от тук и здравето на човек като цяло“. Както вече стана дума, кръвта и междуклетъчната течност са производни на съединителната тъкан. Съединителната тъкан и нейните производни представляват своеобразна буферна система, която осъществява полевата връзка между човешкия организъм и общото психо-вibrationно поле. Във връзка с това, поддържането на вътрешната среда на организма в оптимално състояние по едни или други начини се явява една от формите на лечение и профилактика на заболяванията. Именно в това, по мнението на В.В. Караваев, се крие тайната мъдрост на човешкия организъм.

Най-оптимален индикатор на състоянието на вътрешната среда на организма е киселинно-алкалното състояние на междуклетъчната течност и кръв, в които клетките се къпят и които определят обменните процеси на клетъчно ниво. Запазвайки в норма киселинно-алкалния баланс (КАБ), можем да осигурим оптималното протичане на обменните процеси на клетъчно ниво. КАБ в организма количествено се изразява като относителното постоянство на водородния показател рН. При нормата рН на човешката кръв се поддържа в пределите на 7,35-7,47. Ако рН на кръвта е далеч извън тези предели, то в организма се случват сериозни нарушения на хомеостазата (постоянството на вътрешната среда), а значението на рН под 6,8 и над 7,8 е въобще несъвместимо с живота.

В жизнената дейност на клетките, както и в организма, като цяло, преобладават процесите на окисление и затова и основната тенденция за изместване на КАБ е именно в посока киселинност с образуването на свободни киселинни радикали, които са способни да предизвикат нарушение на структурите на клетките, а след това и на органите. В здрав организъм КАБ се възстановява бързо, обаче постоянното въздействие на външните и вътрешни негативни фактори довежда до отслабване на способността за нормализиране на КАБ и клетките започват да функционират в неблагоприятен режим, подлагат се на бързо разрушаване с отслабване на регенеративната (възстановителна) способност. В резултат на това възникват сериозни здравословни проблеми. При преобладаване в процеса на обмяната на веществата на продукти, които дават киселинна реакция, при появата в организма на свободна (неусвоена) енергия, при силна емоционална възбуда на психиката се получава изместване на КАБ в посока киселинна реакция.

Установено е също, че всички без изключение некомпенсирани от организма отклонения на КАБ (в това число и в алкална посока) неминуемо довеждат до изместване на КАБ в киселинна посока, което се явява и видимата първопричината на всички патологични състояния и болести.

Като обобщение на казаното по-горе следва да отбележим, че В.В. Караваев справедливо твърди, че **„пътят към здравето минава през нормализацията на три обменни процеса, а именно: обмяната на веществата, енергийния обмен и обмяна на психическата информация“.**

Под нормализация на обмяната на веществата се разбира такава организация на храненето, приемът на лекарствени средства и прочистването на организма, при която в него постоянно се поддържат КАБ. Тогава всеки човек ще забрави за

болестите, тъй като практически всички те могат да се случат само при нарушения на КАБ.

Препоръчителни продукти за хранене: сухо или домашно мляко, обработена извара, зърнени храни, гъби, бобови култури, зеленчуци, плодове, орехи и мед.

Непрепоръчителни продукти: месо, риба, лук, чесън, сол, захар, необработен хляб с мая, мляко от магазина и кефир.

Напълно изключващи се: месни и рибни бульони (както и продукти, които съдържат трупна отрова), продукти от активна ферментация – квас, бира, кисело мляко, осолени или мариновани зеленчуци, плодове и гъби.

Препоръчителните продукти за хранене на практика изключват процеса на ферментация, при който отпадъците от жизнената дейност на микроорганизмите, предизвикващи ферментация, дават силна киселинна реакция и не се усвояват от клетките. При редовна употреба на „непрепоръчителните продукти“ в организма се натрупват токсични вещества и се получава изместване на киселинно-алкалния баланс в киселинна посока, което и довежда до снижаване на общия имунитет на организма.

За регулиране на КАБ следва да се употребяват отвари от горчиви билки (мента, подбел, мащерка, жълт кантарион, цветовете на календулата (невена), лайка, листата от евкалипт, листата и цветовете на глухарчето и др.) калциев карбонат, балсамите на Караваев (Аурон, Витаон, Соматон).

Под **нормализация на енергетичния обмен** се разбира повишаването на енергетичното ниво при поддържането на КАБ. Това може да се достигне, чрез зареждането на клетките с енергия (витална енергия – Авт.), посредством дихателна гимнастика и физиопроцедури (бани, душиове, слънчеви бани и др.), като при това се поддържа КАБ с помощта на предназначените за това средства и режим на хранене. Колкото повече енергия има, толкова по-стабилно се държи КАБ, толкова повече възможности за възстановяване на своите структури и самоуудовяване има клетката, а от тук значи - и за регенериране на тъканите и органите. Това е прекият път към здравето.

Под **нормализация на обмена на психическата информация** се разбира, преди всичко, развитието в себе си на силата на мисълта и програмирането на положителните черти на характера, благодарение на което: първо ще се повиши надеждността на регулаторните механизми на организма и защитата от неблагоприятните въздействия на обкръжаващата среда; второ – колкото по-положителни са мислите и емоциите ви, толкова повече шансове имате за интуитивно подсказване чрез връзката с Океана на Разума относно избора на правилния път; трето – усилва се и се заздравява психическата атмосфера около нас и вие не само, че ще излъчвате положителни мисли и емоции, но и ще ги привличате, отрицателните, пък обратно – ще отблъсквате.

Само тогава, когато всичките обменни процеси протичат в норма (а това е възможно само при КАБ), може да се говори за истинска хомеостаза, постоянство на вътрешната среда, а това значи и за здраве и творческо дълголетие. Само тогава

клетката се чувства комфортно, не ѝ е „нито горещо, нито студено“, само тогава тя е многократно по-силна от всякакви бактерии и вируси.

Оздравителната система, предложена от В.В. Караваев, безусловно е прогресивна. Тя помага да се избегне нахълтването на алопатичната медицина в нашия живот с нейните варварски методи на лечение и профилактика на заболяванията.

Обаче следва да помним, че, изхождайки от еволюционно обусловена причинност за възникването на така наречените болести, в нашия арсенал има наистина вълшебно средство – низходящата Еволюционна (Божествена) Енергия (Сила). Тя е способна не само да нормализира обменните процеси в организма, не само напълно да излекува на практика всякакви заболявания и да синтезира всичко необходимо за нормалната жизнена дейност на организма (даже без прием на физическа храна и течности) - тя радикално трансформира цялата човешка природа, в това число и нашето тленно физическо тяло, като формира в него принципно друг - вибрационен - начин на функциониране, като междинен етап в достигането на телесното Безсмъртие.

През ХХІ век, на възходящата еволюционна дъга на човешките същества в основата на профилактиката и лечението на заболяванията ще лежи принципно нова концепция за произхода и лечението на заболяванията, която и ще определя стратегията и тактиката на *СУПРАМЕНТАЛНАТА МЕДИЦИНА – МЕДИЦИНАТА НА БЪДЕЩЕТО*.

Основните положения в новата концепция се заключават в следното:

Първо. Възникването на болестите, стареенето и смъртта е закономерно явление, което възниква на **низходящата дъга на еволюцията на човешките същества** в резултат на постепенната загуба на **връзката на човешкия организъм с универсалния източник на Енергия**. В частност, това се е изразило в материалното уплътняване на физическите тела и загубата на духовност.

В резултат на това, човешките същества се оказали фактически отрязани от енергиите от висш порядък и имали възможност да контактуват само с пространствените енергии на виталния и физическия план на съзнанието.

Вътрешните енергии на физическото тяло при това циркулирали на практика в затворен кръг. Всяко устойчиво нарушение на енергийното равновесие в организма (вследствие на бездуховност, агресивност, раздразнителност, като резултат от въздействието на негативни психоемоционални фактори и неблагоприятни фактори от външната среда, поради нарушения на храненето и т.н.) неизбежно довеждало до патологични изменения в органите и системите на генетично ниво, предавайки се по наследство на потомците.

Второ. В днешно време, **на възходящата дъга от еволюцията на човека задължителното условие за еволюционното преобразуване на човешките същества е съзнателното откриване за низходящата Еволюционна Енергия и усвояването ѝ.**

Само Еволюционната Енергия, която произлиза от Универсалния Източник, е способна радикално да трансформира човешките същества, включително да преобразува

смъртното и подложено на болести човешко тяло в тяло, свободно от болестите и Смъртта.

В процеса на трансформацията в организма става хармонизиране на вътрешните енергии, изтънява се материалността на телесните структури, изработва се принципно друг (вибрационен) начин на съществуване на физическото тяло, избавено от енергетичните дефекти, които се проявяват под формата на болести. Новоизработеното вибрационно тяло се явява готова матрица за проявлението на Земята на представителите на Новия (следващият след Homo Sapiens) Вид.

Трето. За реализацията на откриващите се еволюционни възможности на възходящата еволюционна дъга от развитието на човечеството, **всеки, който се стреми да постигне Истината и истинското психическо и физическо здраве, е необходимо да стъпи на Пътя на Съзнателната Еволюция.**

Последователната реализация на Пътя на Съзнателната Еволюция позволява:

- да се избере за всеки най-приемливият вариант на индивидуална работа на Пътя;
- да се установи първичен контакт с пространствената енергия и енергиите на финото тяло;
- да се осъществи излизане на индивидуалното съзнание във Всеобщото Съзнание;
- да се установи стабилен контакт с низходящата Еволюционна Енергия;
- да се осъществи духовното раждане;
- да се осъществи глобализацията на индивидуалното съзнание;
- да се осигури активната трансформираща работа на Еволюционната Енергия във физическото тяло;
- да се формира ново фино тяло, което да е неуязвимо за вибрациите на всякаква болест.

В процеса на реализация на Пътя на Съзнателната Еволюция под въздействието на низходящата Еволюционна Енергия човешкото същество постепенно става единна вибрационна структура, изглаждат се и изчезват болезнените деформации на финото тяло, съответно физическото тяло се освобождава от по-голямата част от недъзите. В резултат на това изчезва и самата почва за възникване на болестите.

Следва да кажем, че усвояването на низходящата Енергия на клетъчно ниво става постепенно и затова в началните етапи от Пътя в процеса на работата на Еволюционната Енергия в тялото са възможни различен род неприятни и даже болезнени усещания.

Така, при онези, които в своята работа използват практиката на активна медитация, често възникват разпъващи главоболия, причината за които е излишъкът от енергия в областта на главата. Енергията не е в състояние напълно да се усвои от клетките на главния мозък, а също така да слезе по-надолу в по-нискостоящите енергийни центрове (чакри), заради възникналите енергийни тапи. Начинът за радикално избавяне от подобен род болки е да се продължи активната медитация. По този начин постепенно се преодолява съпротивата на нашата физическа природа срещу слизането на Еволюционната Енергия в тялото.

Към разряда на временните, но „задължителни“ разстройства в организма при работата на Пътя на Съзнателната Еволюция следва да отнесем болките и неприятните усещания в областта на сърцето, смущенията в неговата работа. Освен това са възможни

болезнени усещания в гръбначния стълб, костите и ставите. Закономерно е, също така, обострянето на предишни или придобити хронични заболявания.

Когато клетките на тялото придобият способността напълно да асимилират низходящата Енергия, всичките неприятности изчезват, само от време на време (например един път в месеца) са възможни главоболия от трансмутационен произход. Тялото, наситено с Еволюционната Енергия, се преизпълва с единната вибрация на радостта и покоя, която може да бъде усетена физически, а то представлява енергиен монолит, в който няма място за деструктивни вибрации на болести. Това е именно духовният (вибрационният) имунитет.

По този начин, търсещият се убеждава, въз основа на собствения опит, че болестите, като такива, в природата не съществуват, а има само факт на неусвояване на низходящата Еволюционна Енергия на телесно ниво.

Медицината на Бъдещето – това е, преди всичко, профилактична медицина, при това профилактиката трябва да бъде насочена към неутрализацията на възможната причина за заболяванията, да бъде активна и да носи интегрален характер. На всичко това отговоря реализацията на Пътя на Съзнателната Еволюция.

Що се отнася до лечението на вече придобитите заболявания, то Супраменталната Медицина ще използва в своя арсенал широк спектър от лечебно-профилактични средства (психоенерготерапия, рефлексотерапия, физиотерапия, лечебен масаж, хомеопатия, оздравителни мероприятия по В.В. Караваев и др.). Обаче преди да се пристъпи към лечението лекарят-целител трябва да вдъхне у пациента вяра в успеха на лечението и да доведе до неговото съзнание мисълта, че **само пробуждането на вътрешните енергии и установяването на стабилен контакт с низходящата Еволюционна Енергия ще му позволи да постигне физическо и психическо здраве, да открие в себе си силата и възможностите, за да се предпази за в бъдеще от много недъзи.**

Сегашните лекари и лечители (както съзнателно, така и несъзнателно) се стремят да напращат пациентите, да ги обвържат с болестта, да ги направят свои постоянни посетители, без да забравят при това финансовата страна на начинанието си. Това се отнася особено за безмерно развъдилите се психотерапевти и енергоцелители, които са се хванали да изцеляват куцо и сакато, без да имат нито моралното, нито „енергетичното“ право на това.

Сърбеж от позиви за целителство се появява при хората, които са почувствували или спонтанно, или предизвикано с помощта на психоенергетичен тренинг пробуждане на вътрешните енергии. Такива лечители, без да имат нито абсолютната вътрешна уравновесеност, нито защитата от Горе, нито вътрешната защита от страна на психическото същество, не само че не са способни да помогнат на другите хора, но и могат да им нанесат непоправима вреда. Освен това, те подлагат на опасност и собственото си здраве.

Само при постигането на абсолютна вътрешна уравновесеност, при установяването на устойчив контакт с низходящата Еволюционна Енергия – енергията от най-висше вибрационно качество - и при условие, че психическото същество (душата) е разкрито, човек има моралното право, да се занимава с целителска дейност без вреда за пациента и опасност за собственото здраве. Само при тези условия целителят е способен да въздейства интегрално върху организма на болния. Еволюционната Енергия, която пряко се трансформира от психическото същество на целителя оказва мощно лечебно и хармонизиращо въздействие върху пациента независимо от разстоянието. Да достигне такова вътрешно състояние, на целителя позволява само систематичната работа върху реализацията на Пътя на Съзнателната Еволюция.

В настъпващата ера на Супраменталната Медицина пациентите и лекарите-целители непременно трябва да следват Пътя на Съзнателната Еволюция. Само при това условие медицината на новото време ще изпълнява прогресивна роля и ще стане инструмент за окончателната победа над болестите и Смъртта.

Феноменът на Зинаида Баранова: три години без храна и течности

З.Г. Баранова. Много съм щастлива, че се намирам сред такава топла аудитория и ви благодаря за поканата да говоря пред вас.

Казвам се Зинаида Григorieвна Баранова, но обичам когато ме наричат просто Зинаида.

Същината на интереса към мен навярно е не само като към човек, който следва духовния път (това днес го правят мнозина), а е като към човек, който е достигнал определено стъпало на усъвършенстване на пътя на въздигането към Бог, когато е достигнато състоянието на обединение с енергиите на макрокосмоса, позволяващи на моя микрокосмос да живее без физическа храна и течности.

Накратко как това стана възможно. Едно време се захванах да търся нетрадиционни пътища и начини за оздравяване. Прочиствах организма си по Малахов и Семенов, следвах пътя „Детенцето“ * на Порфирий Корнеевич Иванов (ходене бос през цялата година, студени душеве, въздържане от храна и др.). Всичко това, в определена степен имаше оздравителен ефект върху моя организъм. След това започнах да помагам на хората, като им предавам изпробваната от мен оздравителна практика. Така започна етапът на моята служба.

(*бел. пр. - на руски е употребена думата „детка“, която на български означава „детенце“, „мило“)

Самият процес на оздравяване на моя организъм се случваше, основно в съня, когато висшите енергии овладяваха тялото ми и извършваха в него своеобразни хирургически операции. При това аз продължавах да водя вегетариански начин на живот (соеви продукти, храна от растителен произход, трици и др.). В този период започна балансирането на фините тела, енергийните центрове (чакрите) се възпламеняваха. В даден момент от работата над енергийните центрове ми бе предложено Свише (от вътрешния глас) да премина на водно-бульонен режим на хранене. Това се случи през 1997 година. В продължение на 40 дни приемах чай с мед, соево мляко, растителни бульони. В течение на първите две седмици моето тегло синхронно намаляваше с половин килограм на ден (седем килограма за две седмици). По нататък теглото ми се стабилизира и се задържа около 70 килограма. Нямах загуба на сили, но по кожата на някои места (по-конкретно върху бедрата, седалището и гръдните жлези), в резултат от прочистващите процеси се появиха нетърпимо сърбящи твърди образувания. Да премахна сърбежа ми помогнаха билкови бани. Докато бях на водно-бульонен режим на хранене, аз пътешествах из страната: една седмица живях до езерото Байкал, след това заминах при дъщеря ми в Благовещенск, от там - в Новосибирск и след това в Москва. Цялото придвижване се изпълняваше с пълна туристическа екипировка. След четиридесет дни аз отново се върнах към обичайното за мен вегетарианско хранене, което тутакси оказва влияние върху моето тегло: то започна стремително да расте. Към пролетта на 2000 година аз тежах почти 90 килограма.

Същата тази пролет (през март 2000 година) ми бе указано Свише да пробвам да съществувам без храна. Тъкмо по това време започваше великденският пост и аз с огромна радост започнах процеса на гладуване. Имах един единствен въпрос – трябва ли да си прочистя червата? Вътрешният глас ми отговори, че те ще се прочистят сами по свой начин, без външно въздействие. Две седмици, след началото на гладуването, получих напътствие да се въздържа от прием на течности. От този момент започнаха трудности, които трябваше да преодолявам с усилие на волята. В моя организъм дълбочинният процес на очистване продължаваше. Физически ми беше много трудно. Възникваха спазми, вътрешно „треперене“, вибрации. Придвижването в пространството ставаше предимно по хоризонталата, качването по стълбите беше на практика невъзможно. От време на време ми ставаше страшно. Ако това не беше напътствие Свише, а само мое желание, бих прекъснала всичко това моментално. Но така аз разбрах, че ще издържа. Примерно след месец състоянието ми се нормализира.

Според мен, в периода на прекратяване на приема на течности белите дробове предават своите дихателни функции на кожата и взимат ролята на снабдител на организма с течности. От това време организмът ми вече в продължение на две години живее без храна и течности. Това не е „сухо“ гладуване, това е моят начин на живот. Организмът ми се храни, но от други източници. Сега моето тегло е стабилно и се равнява на 73 килограма. Нима това е гладуване? Това не е превъзможване на чувството на глад когато ми се яде, но аз не ям. Аз с удоволствие готвя за моите гости, без при това да изпитвам желание да опитам храната. Нямам загуба на сили, настроението ми е прекрасно, мога да нося раница с обем 65 литра „до пълно снаряжение“, с една дума, всичко при мен е като при нормален човек. Вярно когато се случват процеси на интензивно преобразуване (работа на низходящата Еволюционна Енергия в тялото – *Авт.*), аз трябва 2-3 дни да бъда във физически покой, тъй като в мускулите, ставите и костите нещо се случва и всякакво натоварване е противопоказано за тях.

Въпрос към З.Г. Баранова. *Когато решихте да започнете оздравяване на организма, имаште ли някакви проблеми със здравето?*

Да, имам много големи проблеми със здравето. През 1980-та година загина осемнадесетгодишният ми син. Това нещастие напълно подкопа здравето ми. Получих втора група инвалидност за цял букет от заболявания и веднага започнах да търся нетрадиционни методи за избавяне от недъзите и да ги прилагам на практика. Резултатите бързо си проличаха. Така се оказах в сегашното си състояние – способна да живея без да приемам физическа храна и течности. И за първи път тук, в Москва, се намери човек, който се нае да обясни опита ми от гледна точка на нетрадиционния подход за лечение на заболявания. Това е, присъстващият тук, **Александър Василиевич Ключев**, лекар, кандидат на медицинските науки и президент на фонда „Съзнателната еволюция на човека“. Давам му думата.

А.В. Ключев. Уважаема Зинаида Григориевна, ще се опитам да коментирам вашия „феномен“ от гледна точка на лекар и човек, който много години се занимава с

проблема на еволюцията. Вероятно след изказването ми, част от въпросите, които са възникнали у аудиторията, ще отпадне.

Аз съм лекар-психофизиолог, работя като началник на отдел в международния авиационен комитет, занимавам се с разследване на тежки произшествия в частта по изучаване на ролята на „човешкия фактор“ в извънредните ситуации в авиацията.

Що се отнася до духовната работа, то в течение на дванадесет години следвам Пътя на Съзнателната Еволюция. Това ми позволява да разглеждам отвътре трансмутационните процеси, които протичат в организма и психиката на хората, следващи пътя на духовното усъвършенстване. Моят собствен практически опит, опитът на Зинаида Григориевна, опитът на хората, които следват Пътя на Съзнателната Еволюция по мои препоръки, опитът и откровенията на Великите учители на човечеството – всичко това ми позволи да формулирам ясни психо-физически закономерности на придвижването по Пътя, които се проявяват у всички без изключение хора, които съзнателно работят в тази посока. По такъв начин бяха подредени основните етапи, които, според настъпването им, придават на търсещия увереност в правилността на придвижването по Пътя на Съзнателната Еволюция. Всичките изменения, които настъпват в съзнанието на искрено търсещия Истината, имат достатъчно ясна закономерна последователност в проявлението си.

Измененията в организма на Зинаида Григориевна, безусловно се вписват в определената рамка на психо-физиологичните етапи от Пътя на Съзнателната Еволюция, а сам по себе си „феноменът“ на живеене без прием на физическа храна и течности е проявление на закономерния факт от нашето еволюционно Бъдеще, което се ражда още днес.

Сега ще пробвам да опиша пътя на Зинаида Григориевна от научните позиции на еволюционните закономерности в изменението на индивидуалното съзнание на хората, които съзнателно следват пътя на духовното усъвършенстване. Днес имам данни, които ми позволяват достатъчно обективно да оценя състоянието на Зинаида Григориевна както от позициите на традиционната медицина, така и от позициите на еволюционната психофизиология.

Зинаида Григориевна е много интересен човек от всякаква гледна точка. Тя се е родила в самия разцвет на съветския период, била материалистка до мозъка на костите и до определен момент даже е заемала поста на секретар на първичната партийна организация на голям научно-изследователски институт. Омъжила се, родила дъщеря и син, който, както тя вече каза, загинал трагично през 1980-та година. След гибелта на сина си Зинаида Григориевна дълго време била в тежка депресия и общото ѝ състояние се влошило по всички параметри. Възникнали дълбоки нарушения в сърдечносъдовата дейност, патологични изменения в костно-ставния апарат и в много вътрешни органи. Фактически и юридически, според състоянието на сърдечносъдовата система, тя станала инвалид от втора група. Осъзнавайки пълната несъстоятелност на медикаментозните лекарски мероприятия, Зинаида Григориевна решила със свои сили

да оправи здравето си, като кардинално измени живота си. Това се случило през 1990-та година.

От града, тя се преселила в селска местност в подножието на Кавказ. Там тя се занимавала с отглеждане на фуражи за животните, грижила се за цветя, с две думи тясно общувала с Природата. На стопанисвания участък Зинаида Григориевна изпълнявала всякакъв вид работа с огромна любов към майката Природа, буквално сливайки се с нея с душа и тяло. В тези периоди активното ѝ съзнание, цялото ѝ същество не се „разхождало“ в мисли за миналото или бъдещето, а се намирало непосредствено в процеса на изпълнение на една или друга дейност, тоест пребивавало в реалното време – „тук и сега“. Именно това състояние – състоянието на пребиваване в реалното време – осигурява прекия контакт с низходящата Еволюционна Енергия, по чудесен начин преобразуваща цялото човешко същество. Освен това Зинаида Григориевна се занимавала със закаляване по метода на Порфирий Корнеевич Иванов: обливала се със студена вода, ходила цяла година боса и т.н.

Успоредно с оздравителните дейности тя осъществявала голяма духовна работа. Чела и осмисляла Евангелието не по-малко от седем пъти, опитвайки се да вникне в понятието „Бог“. След това се заела с: „Агни-Йога“, „Основи на светоразбирането на Новата Епоха“ на Клизовский и друга духовна литература. Тази своеобразна медитативна работа, също така, позволява да се установи пряка връзка с низходящата Божествена Сила, която на златни потоци влиза през темето в тялото ни. Това е онази Божествена Сила, същият този преобразуващ Дух, за чието приближаващото пришествие е говорел Иисус Христос на своите ученици. Напомням, че по време на низходящата дъга на еволюцията, в епохата на потапянето на човечеството в материалността, е преобладавал възходящият поток на Енергията, на максимума на потапянето е настъпило пълно енергийно затишие, а днес е дошло времето на активната работа на низходящата Еволюционна Енергия.

В началото на своята духовна работа Зинаида Григориевна, всъщност, приела „огнено кръщение“, тоест физически усетила спускането на Божествената Сила в тялото. При установяването на контакт с Божествената Сила, влизаща в тялото през енергийния център над темето, възниква характерен шум в ушите, който периодично изменя тоналността си, усеща се низходящият енергиен ток по дължината на гръбначния стълб, който се разсейва по периферията на тялото и пр. За Зинаида Григориевна тези усещания станали знак за висше водачество и тя отчетливо осъзнала, че освен всичко останало Бог е още и Енергия. И действително си струва да се отдадеш и да се подчиниш на тази Сила – всичко да бъде така, както трябва да бъде. Подчертавам, че само усещането на низходящия енергиен ток може да служи като знак за водачество Свие, всички други усещания на контакт с пространствените енергии, включително гласовете на така наречените учители – витални учители, които не са от най-висок ранг* - са лъжовни. Когато хората говорят за своите вербални контакти с учителите, то може стопроцентово да се твърди, че това е контакт с виталния свят – свят на двойствеността и красивата лъжа. Виталното водачество не е висше водачество и затова се пазете от гласовете на учителите! Обсебването и медиумизмът са резултат от тясното

общуване с виталните учители. Истинският Учител е само един и Неговият глас може да бъде чул само в собственото сърце, което е необходимо да откриете като следвате Пътя на Съзнателната Еволюция.

(*бел .пр. – можеш да погледнеш и въпрос No.85 от последната глава)

За определен период (до 1993-та година) Зинаида Григориевна била на смесено хранене: употребявала месо и риба. Към това време, благодарение на духовния растеж и оздравителните дейности, състоянието на здравето ѝ значително се подобрило. От 1993-та година Зинаида Григориевна преминала на чисто вегетарианско хранене. С течение на времето практически всички телесни недъзи изчезнали. Тук се срещаме с вълшебното целително действие на низходящата Божествена Сила (Еволюционна Енергия), която хармонизира работата на всичките ни органи и системи. Откриването на тази Сила и установяването на стабилен контакт с нея е залогът за цялостното психическо и физическо здраве. Причината за всички наши беди и недъзи е неусвояването на тази Енергия, постоянната ни затвореност в пашкула на егоистичното съществуване. Въпреки това, Еволюционната енергия с всички позволени и непозволени средства се опитва да проникне в нас. Понякога това ѝ се удава, обаче ние не сме в състояние да я усвоим напълно и затова възникват различни психични и соматични заболявания. Зинаида Григориевна на практика се убедила в живителната сила на тази Енергия – организъмът ѝ по чудесен начин се изцелил от множество недъзи.

Както вече разказваше Зинаида Григориевна, през юли–август 1997-ма година, по напътствие Свише (по зов на вътрешния глас, че трябва да се прави именно така), тя преминала на водно-бульонен режим на хранене. Това продължило четиридесет дена. Изпитът бил успешно взет. Това, което е много важно е, че в този период тя често усещала вибрационни колебания по дължината около гръбначния стълб, а в клетките на тялото периодично възниквали клетъчни вибрации. Тези явления са резултат от прекия контакт на организма с нарастващия поток на низходящата Еволюционна Енергия. Напрежението на потока се увеличава точно толкова, колкото организъмът е способен да го усвои безболезнено. Мъдрото ръководене Свише не допуска нищо излишно, ако човек му се довери напълно. Не са необходими никакви специални форсирани методи за спускане на енергията в тялото – всичко става естествено. Широко разпространените сега психо-енергетични тренинги могат да предизвикат неконтролируем пробив в тялото на поток с голямо напрежение, което довежда до необратими разстройства на телесното здраве, до пълно разбалансиране на психиката, клетъчен страх и невъзможност за в бъдеще безболезнено да се асимилира (усвоява) Еволюционната Енергия. Няколко такива човека се обръщаха към мен за помощ. При някои възниква чувство на тотален страх и физическа отделеност на тялото или на някои негови части (на главата, ръцете, краката) от съзнаващия „аз“. Някои се оплакват от нетърпими болки в мускулите, костите и ставите, от най-силни спазми в крайниците чак до псевдопарализа и т.н. Корекцията на тези състояния е съпроводена с определени трудности – парализиращият страх на клетъчно ниво пречатства даже мекото отпускащо енерго-терапевтично въздействие. Колкото повече време е изминало от момента на психо-енергийната травма, толкова по-трудно е да се нормализира

състоянието. Съветвам всекиго добре да помисли преди да се отдаде в ръцете на онези, които се занимават с „отключване“ на енергии в чакрите и обещава в кратък срок да направят от вас духовен супермен!

По такъв начин, при Зинаида Григориевна по естествен път станало хармонизирането на функционирането на седемте основни енергийни центъра (чакрите). Следващият етап от работата по Пътя не бил съвсем приятен за нея. В течение на девет месеца тя работила по нейни думи „над негативните мисли“. Сам по себе си процесът на пробуждане на крайно негативни мисли е закономерен и напълно обясним. Когато низходящата Еволюционна Енергия започне работата си в подсъзнанието на търсеция, където се пази цялото ни негативно минало, включително агресивното животинско наследство, на повърхността на активното съзнание последователно изплуват отделни елементи на нашето подсъзнание. За търсеция това е като студен душ. Досега той е смятал себе си за духовно напреднала личност, неспособна да изкара на светло нито една метежна мисъл, а изведнъж върху него се сгромолясва лавина от всевъзможни пакости, които сякаш не му принадлежат. Както казва Зинаида Григориевна, тя никога не е мислила, че представлява такъв „боклукчарник“. Ами нали вече е бил извървян определен път на усъвършенстване и успехите са били очевидни, а изведнъж да се сблъска с такова нещо... Определено имало от какво да се отчая. Изглеждало сякаш цялата духовна работа е отишла по дяволите. У търсеция се създава впечатление, че да се бори с това е практически невъзможно, но Зинаида Григориевна смело влязла в бой.

Тази работа ѝ отнела точно девет месеца. На всяка негативна мисъл (осъждане, негодувание и пр.) тя трикратно чела „Иисусовата молитва“. С други думи, макар и в позитивен план, но все пак тя обръщала внимание на всяка мисъл, като неволно я подхранвала с енергията на своето внимание. Зинаида Григориевна може и да не се съгласи с мен относно това, но има по-ефективен и бърз метод за пълно избавяне от подобен род мисли – да не им реагираш по никакъв начин. Всяка мисъл е енергийно формирование, искащо или подхранване с внимание или реализация, която се явява висша форма на енергийно подхранване. За формированията е важно да им обърнем внимание (да се разкаже, да признаем своята греховност, да се захванем да ги реализираме им и т.н.). Оставянето им без внимание - е смъртоносно. Когато подобни мисли се издигат на повърхността, на тях трябва просто да се гледа и тогава те за пределно кратко време се изпаряват или изгарят в пламъците на Божествения огън, в пламъците на низходящата Еволюционна Енергия.

След девет месеца процесът на работа над негативните мисли бил приключен. В ума се възцарила тишина. Зинаида Григориевна излязла в нирвана, изпитвайки наистина блажено състояние. Вече нямало препятствия за проникване на низходящата Еволюционна Енергия в тялото ѝ и тя (енергията) започнала своята невидима работа по разкриването на психическото същество (на душата). Това не отнело много време. В едно прекрасно утро, при събуждане Зинаида Григориевна почувствала незначителна досега благодат, тишина, а в очите се леела бяла струяща светлина. Това и бил моментът на духовното раждане, моментът на пълното разкриване или раждането на психическото същество. След девет месеца работа над негативните мисли, тя го износила и накрая се

свършило! Внезапно се пука гнойникът на егоистичното съществуване и от този момент човек става съвсем друг. Онези процеси, които са ставали в съзнанието на търсещия до този момент, не могат да се сравнят с акта на духовното раждане. Човек попада в съвсем друга среда на обитаване, той отново открива за себе си заобикалящия го свят и го вижда с очите на новороденото. Невероятно състояние! Абсолютно безпричинната дълбока вътрешна радост вече не ви напуска. Да пропуснете момента на раждането на психическото същество е просто невъзможно – това е грандиозно събитие, което разтърсва цялото човешко същество.

Често ми се случва да чувам хора да твърдят, че вече са се родили в Духа, обаче не могат да опишат самия момент на раждането. Това говори, че за духовно раждане тези хора приемат излизането на индивидуалното съзнание в сферите на Всеобщото Съзнание, в така наречената нирвана. Това събитие обикновено предшества акта на психическото раждане, обаче редки са „навлезлите“ в нирвана, които в бъдеще се раждат в Духа. Това става заради самоуспокоението им от достигнатото. Те приемат частичната реализация за пълна - започват да твърдят, че са свързани с Бог, да декларираят отдавна общоизвестни истини, представяйки ги за откровение Свише, да правят важни, по тяхно мнение, научни открития, да пишат посредствени стихове и т.н. Като резултат те губят контакт с низходящата Еволюционна Енергия, и за това не могат да се родят в Духа.

Сега да минем към самия „феномен“ на Зинаида Григорьевна Баранова, към това, което я прави така неприличаща на всички нас. От пролетта на 2000-ната година тя започва да живее без физическа храна и течности.

Зинаида Григориевна сподели, че от момента на прекратяването на приема на течности процесът станал доста болезнен. В какво се заключавало това? Цялото ѝ тяло се покрило с точковидни възпаления на петна, напомнящи ухапвания от комар. След това по кожата на мястото на „ухапванията“ се появили множество втвърдявания с големина на зърно от просо. Най-вероятно, в най-сложния и критичен период от съществуването (без прием на течности в организма през храносмилателния тракт), в тялото ѝ са станали физиолого-анатомични изменения, които да позволяват да се извлича влага от въздуха чрез кожата. Зинаида Григориевна преживяла този извънредно труден период благодарение на абсолютното доверие в Божествената Енергия, която работела в тялото ѝ на ниво клетки. При това възниквали най-силни клетъчни вибрации в различни групи на мускулите. По-нататък остротата на вибрационните усещания намаляла. Физиологичните функции на организма постепенно се преустройвали и два месеца след началото на експеримента Зинаида Григориевна отново се почувствала като нормален човек – нормален от гледна точка на пълната адаптация към заобикалящите условия.

Преди година, по настоятелни молби на приятелите ѝ, Зинаида Григориевна решила да се консултира с лекари, за това какво все пак става в организма ѝ. За тази цел тя преминала през диагностичен медицински преглед в катедрата на медицинския факултет на Университета на Дружбата на народите при доктора на медицинските науки, професор А.Я. Чижов. Изследването се провело по метода на термо

акупунктурната диагностика. Сега ще ви покажа документите, които са съставени въз основа на резултатите от прегледа.

Оценка на резултатите от изследването:

Енергетичната активност и резервите на енергетиката на организма са удовлетворителни. Балансът на енергетичното състояние на каналите е удовлетворителен. Проблеми с гръбнака за сега няма. Първите три канала са с максимално нарушено енергийно състояние. Това са: белите дробове, перикардът и панкреасът. При канала „бели дробове“ има максимален дисбаланс.

Нарушени функции: отделяне от организма на вода и газове (бели дробове); защита на сърцето (перикард); храносмилането и хармоничното разпределение на хранителните вещества в организма (далак и панкреас); детоксикация (черен дроб).

Състояние: външната Среда е в състояние на заболяване. Организмът, в по-голямата част от случаите не може да противостои на външните неблагоприятни фактори. Състоянието на вътрешната Среда е нормално.

Заклучението на професор А.Я. Чижов относно резултатите от изследването на З.Г. Баранова:

Уважаема Зинаида Григориевна!

Направено ви е изследване на функционалните системи на организма по метода на професор Собачкин – термоелектропунктурна диагностика. В деня на изследването са отчетени удовлетворителни енергийни резерви и баланс на енергетиката. Артериално налягане 112/74 жив. стълб, пулс 54 удара в минута, ритмичен с удовлетворително изпълване и напрегнатост. Кожните покрития са с нормална влажност, бледорозови на цвят. Отчетлива руменина на бузите на лицето. Тургорът на кожата е без промяна.*

Вземайки предвид, че по ваши думи вие карате без храна от 26-ти март 2000-ната година и без вода от 18 април 2000 г., то на 28 април 2001-ва година вашият организъм се намира в удовлетворително състояние и е възможно проявените нарушения да представляват отражение на приспособителните преустройства в организма.

Нарушени функции: извеждането на водата и газовете (бели дробове) от организма; храносмилането и хармоничното разпределяне на хранителните вещества в организма (далак и панкреас); пречистването на организма (черен дроб).

Към текущото време фонът на общата активност при вас е нормален. Нормална е емоционалната активност. Консерватизмът и новаторството са балансирани. Хармонията на емоционалното състояние е удовлетворителна.

(*бел. пр. - тургор – състояние на изпънатост, пълнота; състояние на нормално напрежение на тъканите вследствие на състоянието на кръвообращението, инервацията и обмяната на веществата в тъканите или в клетките; при растенията – изпънато, напрегнато състояние на клетките, тъканите и органите вследствие на насищането им с вода (речник на чуждите думи))

Относно изложеното по-горе можем да кажем следното. От гледна точка на традиционната (класическата) медицина, (изхождайки от данните на обективното изследване на макроравнище) можем да оценим състоянието на здравето на Зинаида Григориевна като изразена степен на патология на цяла редица органи и системи. Обаче нейната физическа активност и състоянието на емоционалната сфера въобще не съответстват на това. Какво се случва тук? За да отговорим на този въпрос ще обърнем внимание на данните от изследването, на Зинаида Григориевна, на микрофункционално равнище (което е адекватно на вибрационното ниво), проведено през януари 2001 година в София от българския специалист Иван А.Тодоров. Картината, която се очертава е потресаваща.

При Зинаида Григориевна има висока вибрационна активност на сърдечно-съдовата система, кръвта, централната и вегетативна нервна система, имунната система, невроендокринната и лимфатичната система, костно-ставната система и гръбначния стълб, мускулите, всичките органи на сетивата, половата система като цяло, всичките чакри и особено самото фино тяло. В същото време се наблюдава значително намаляване на вибрационната активност на храносмилателната система като цяло, стомахът, панкреасът, жлъчката и пикочният мехур, а също на яйчниците (при висока вибрационна активност на матката!)

На вибрационно равнище се наблюдава значително намаляване на активността на онези органи и системи, които на практика не функционират и на макро равнище, това се отнася преди всичко до храносмилателната система. В половата област вниманието ни е привлечено от факта, че при значително влошаване на функцията на яйчниците - органът, който е пряко свързан с възпроизводството на физическите тела по полов път, функцията на матката - органът, където се случва износването на плода - е напълно запазена. Това означава, че при невъзможност за зачеване на физическото тяло по полов път се запазва възможността за износване на плода, заченат по друг начин, например чрез „непорочно“ зачатие. Вибрационната активност на матката се запазва на много високо ниво. Този удивителен факт може да свидетелства за това, че в най-скоро време е възможно проявяването на някакъв друг (преходен) начин на размножаване на физическите тела в човечеството. Не е изключена реализацията на библейския начин на зачеване – от „Светия Дух“.

Трансформацията на физическото тяло на Зинаида Григориевна, от гледна точка на неговото изработване на изцяло нов физиологичен начин на функциониране е очевидна. Установяването на стабилен контакт с низходящата Еволюционна Енергия е предизвикало дълбока трансформация на тялото на клетъчно равнище. Това е дало на Зинаида Григориевна възможността напълно да се откаже от приема на храна и

течности, като при това тя е запазила оптимална (за новите условия) обмяна на веществата в организма. Запазването на оптимален клетъчен метаболизъм, който осигурява нормалното съществуване на организма, свидетелства за това, че в биологичната природа не съществуват веднъж завинаги установени закони, както твърдят учените. Разгръщането на еволюционния процес сред земното човечество е способно да ни поднесе феноменални изненади.

А сега да разгледаме всичко, което се случва със Зинаида Григориевна през призмата на механизма на Пътя на Съзнателната Еволюция.

Първия етап, който включва в себе си избора на Пътя и началото на съзнателната еволюционна работа, Зинаида Григориевна провела в уединение, в селска местност, където практикувала пряко тотално общуване с Природата. Процесът на общуване с природата е много ефективна форма на активна медитация – на медитацията „тук и сега“, на медитацията върху пребиваването в реалното време, което е крайно важно за бързото пробуждане на вътрешните енергии и установяването на стабилна връзка с низходящата Еволюционна Енергия, а това е реализация на втория етап от Пътя на Съзнателната Еволюция.

Скоро след реализацията на втория етап, когато Зинаида Григориевна започнала работа с духовната литература, индивидуалното ѝ съзнание напуснало тялото и през темето излязло в „нирвана“. При това тя осъзнала, че Бог е Енергия, че Той присъства навсякъде и във всичко. По такъв начин третият етап от Пътя („Излизането в Нирвана“) бил завършен. От това време Зинаида Григориевна започнала да използва в своята работа практиката на молитвата, предаността и пълното себеотдаване в ръцете на Всевишния. Себе си всецяло, без остатък, тя подчинила на Волята Божия. Това не било формално предаване в ръцете на Господ, а абсолютно искрено предаване. Само при това условие подобна практика е стопроцентово ефективна и позволява да се избегнат сериозни усложнения в работата.

Четвъртият етап от Пътя на Съзнателната Еволюция се характеризира с установяването на стабилен контакт с низходящата Еволюционна Енергия или Божествената Сила. Когато се установява подобен контакт, се проявява характерният начин на работа на тази Енергия в съзнанието на търсещия – редуване на периоди на издигане и слизване на съзнанието, когато след периодите на блажено единение с Всевишния изведнъж настъпват периоди на мрачно угнетено състояние. При Зинаида Григориевна подобното редуване на тези периоди се проявило много ярко, особено ѝ досаждали напливи от негативни мисли, които изглеждало, че сякаш щели да продължават вечно. Но избавлението дошло – молитвата свършила своята работа.

Следващият етап е духовното раждане, раждането на психическото същество. То станало скоро след избавянето от негативните мисли. *Невиждана досега благодат, неземна* светлина в очите и сълзи на любов към Всичко Същинско* означавали това събитие. От това време в сърцето на Зинаида Григориевна винаги присъствала непомрачима от нищо радост.

(*бел . пр. – може би не би било излишно да се отбележи, че тук на руски език е употребена думата „нездешний“ – буквално преведено „нетукашен“; така че в случая „неземна“ следва да се разбира не преносно, а най-буквално)

От момента на раждането на психическото същество низходящата Еволюционна Енергия започнала активна работа на ниво клетъчно (телесно) съзнание. Доста често в клетките на тялото възниквали мощни вибрации. Тяхната честота и интензивност нарастнала особено в периода на пълния отказ на Зинаида Григориевна от приемането на храна и течности. По такъв начин започнало постепенното изработване на финото вибрационно тяло.

В процеса на работа веднъж на месец и половина се случват периоди от по два-три дни на форсирано спускане на Еволюционната Енергия в най-дълбоките слоеве на тялото. Тогава Зинаида Григориевна се чувства меко казано зле.

З.Б. При мен това се изразява в това, че в тези периоди се чувствам като оголена рана. Когато върху мен се оказва силно енергийно въздействие, чувствам такава ранимост, такава оголеност и изопачаване на божествените енергии, които влизат в досег с мен, че не мога да понасям никакви контакти с обкръжаващите ме хора. Дразни всякаква дума, всякакъв жест, даже мълчанието. При това се изпълвам със състрадание, болка и сълзи. Не се обиждам на тези хора, разбирам, че те просто не могат да бъдат други, но тази болезненост на възприятието е невероятно силна. Искане ми се да се завра в някоя дупка и никого да не виждам и нищо да не чувам. Сетне това състояние отминава и се връща обичайното радостно възприятие на околния свят.

А.К. Това, за което говори Зинаида Григориевна ми е много добре познато. Това е нормално закономерно явление, което се проявява на късните етапи от Пътя на Съзнателната Еволюция. Такива състояния се случват с периодичност веднъж на месец и половина, с продължителност две-три денонощия. Те обикновено се съпровождат със силно главоболие в областта на дясното слепоочие и очните кухини, гадене и усещане на „буца в гърлото“. Общото състояние може да се охарактеризира именно с думата „оголеност“. Това е етап на дълбочинна обработка на телесното съзнание. Спомнете си състоянието на Иисус Христос преди ареста. В Неговите думи „Душата ми скърби безмерно.“* е заключена квинтесенцията на подобно състояние.

(* бел. пр. – виж бел. на стр.75.)

„Феноменът“ на Зинаида Григориевна пряко свидетелства за това, че непоклатимостта на законите на съществуването на биологичните организми, декларирана от учените, е разклатена завинаги. Това, което е било издигнато от тях в ранг на закон е изцяло само

частен случай, един от вариантите във веригата на еволюционните преобразования. А колко чудесни открития ще има тепърва! А как ще се отнесете към това, че низходящата Еволюционна Енергия е способна не само да „храни и пои“ човешкия организъм, но е способна да замени със себе си даже кислородното дишане. Опитите в тялото пряко говорят за такава възможност. Това не е ли фантастично! На низходящата дъга на еволюцията, на ранните ѝ етапи, земното човечество се е „хранело“ изключително от Божествената Енергия и затова не познавало нито болестите, нито смъртта. Всъщност, съзнателно еволюиращият човек, може да стане независим не само от физическата храна, течностите и кислорода от въздуха, но и да бъде защитен от много неблагоприятни фактори на външната среда (в това число и от радиация), което в условията на възможни екологични бедствия ще му помогне не само да оцелее, но и да продължава еволюционното развитие.

Главният резултат от работата на Еволюционната Енергия в тялото – това е (още веднъж подчертавам!) изработването на финото (вибрационното тяло), на тяло, всъщност безсмъртно. Когато нашето физическо тяло – хранилището на биохимичната памет – умира, то умира и паметта за миналото. Затова си отиваме от този свят с пълна загуба на паметта за изминалия живот. Изработеното вибрационно тяло притежава вибрационна памет, която функционира независимо от структурите на мозъка. Така, оставяйки „тялото-скафандър“, предназначено за пребиваването ни в плътноматериалния свят, човек запазва индивидуалното си „аз“ практически в пълен обем. Преходът в „другия свят“ ще е безболезнен, без загуба на паметта и със запазването на активното съзнание, а това е гаранция за това, че и на „онзи свят“ човек няма да се изгуби.

Ако имате въпроси към мен или към Зинаида Григориевна, то ние с радост ще им отговорим.

Въпрос към З.Б. *Уважаема Зинаида, сега какво е вашето светоусещане?*

Навсякъде ми е добре. Винаги съм у дома. Никога не ме напуска дълбочинната радост от съществуването. Пътуването ми в Индия потвърди това. Никога не бях била в Индия. Заминах за тази страна по линията на Братството Майтрейи. Посетих много свети места. По време на пътуването си се убедих, че много хора не се чувстват съвсем уютно в Индия (необичайният начин на живот, нехигиеничните условия, климатът), а аз се почувствах прекрасно и комфортно. Нищо не ме дразнеше, нищо не ме смущаваше дори и в отдалечените селца. За мен всичко в този живот е приемливо – и „доброто“ и „лошото“. Дълго време не можех да разбера смисъла на сентенцията „Светът е такъв, каквито сме самите ние“. Сега прекрасно разбирам, че възприятието на света зависи от нашето вътрешно състояние. Ние сме в Бога – значи и светът е божествен. Всичко е много просто. Когато си във вътрешно равновесие, когато към никого нямаш претенции, то всичко е нормално.

Въпрос към З.Б. *Във връзка с това, че не губите време за хранене, купуването и приготвянето на храна, би трябвало да имате доста свободно време. Това така ли е?*

Напротив, изобщо нямам свободно време, графикът ми е страшно напрегнат. Ако служиш на Господ и хората, тогава това е постоянна работа, без почивни дни и празници. Аз пътувам в много градове, провеждам срещи, срещам се с различни хора. Докато съм будна аз на практика никога не съм сама. Работя много с литература. Наскоро започнах да изучавам английски език, тъй като в най-скоро време ми предстоят пътувания в англоезични страни.

Въпрос към З.Б. *Работите ли някъде?*

Не. Аз съм пенсионерка, на 66 години съм. Но моята възраст е от 20 до 70 години. Както се шегува Александър Василиевич, в бъдеще ми предстои да намаля възрастта си.

Въпрос към З.Б. *Кажете, моля, не сте ли пробвали да се занимавате с целителство?*

Пробвах, но не съм се занимавала, не се занимавам и няма да се занимавам. Ще обясня защо. Когато у мен започнаха да се проявяват екстрасензорни способности, то имах отделни успешни опити за изцеляване в домашен кръг. Близки хора ми казваха: „Защо никого не лекуваш? Всички това правят“. Наистина, имаше период когато всички се хвърляха да изцеляват. А на мен вътрешният глас ми говореше: „Това не ти трябва. Имаш други задачи“. Едва след това осъзнах какво е целителството. За това човек трябва да бъде цялостен. А какво можем да кажем за самите себе си, къде е нашата цялостност? Ние сме се изпозагубили, в нас няма цялостност. Първо нея трябва да постигнем, а след това трябва да се занимаваме с целителство. Човек трябва да бъде цялостен във всички отношения, само тогава той може да помага на хората и при това не на всички, тъй като страданията, които се дават на хората, в по-голямата си част, носят очистителен характер. Самият човек си ги навлича.

Реплика от аудиторията: Много представители на църквата въобще отричат целителството, като форма на помощ за хората. Познавах няколко човека, които се занимаваха с целителство. Те правеха това от сърце, без да се щадят, отдавайки му се изцяло. Те твърдяха, че за това имат подкрепата Свише. Сигурно са мислели: „Не аз лекувам - Той лекува“. Бих искала малко да ги защитя. Да, някои от тях прегаряха, но те бяха дотолкова искрени в своите пориви и, независимо от каквото и да било, се отдаваха на хората, които се нуждаха от тяхната помощ. И те действително помагаха на хората. В това има един малък нюанс – тези хора не са се смятали за участници в процеса по изцеляване, те са се смятали просто за проводници на Божествената Сила. След интензивна работа с деца, поразени от детска церебрална парализа, се случваше изцелителите да се съвземат по 2-3 дена. Независимо от помощта Свише, те изпитваха огромни натоварвания.

Реплика на З.Б. Когато ме питат какви сидхи са развити в мен (феноменални сили – *Авт.*), тогава аз отговарям, че не летя, още не са ми израснали нови зъби, не съм се подмладила съвсем и т.н. Божествената Енергия е умна, тя сама знае къде да се влива, какви задачи да решава. Ако не се занимавам с целителство това значи, че за мен не е нужно да хабя сили за това.

Допълнение на А.К. Зинаида Григориевна в дадения случай не говори за нецелесъобразността на целителството изобщо – тя говори за това, че заниманието с изцеляване не е нейната задача на този живот, тя изпълнява друга роля в службата към хората. Мисля, че въпросът за целителството, във всеки конкретен случай, трябва да се решава индивидуално. Задължителното условие, което да предхожда всеки акт на изцеляване, трябва да бъде запознаването на пациента с истинската причина за неговата болест от позицията на супраменталната причинност, а не от примитивните кармични приказки, с които безбройните лъжецелители обичат да омайват доверчивите си пациенти. Супраменталната медицина е медицината на бъдещето. Това е медицина, която безусловно ще включва в себе си и енергоизцеляването, като съставна част от интегралната програма за лечение. Преди всичко пациентът трябва да знае, че само в него самия (а не в енергията на целителя!) са заложили силите, които са способни да победят на практика всеки недъг. За (да стане) това те трябва да бъдат разкрити. Енергията на истинския изцелител е само временен помощник на даден етап от лечението на заболяването. Истинският целител трябва да разкрие за пациента Пътя на Съзнателната Еволюция, да посочи ролята на низходящата Еволюционна Енергия, като универсална трансформираща Сила на настоящия етап от еволюцията на човечеството. С други думи, преди всичко е необходимо да се занимаваме с лекуването на съзнанието и душата на пациента, а не да го превръщаме в енергиен храненик и източник на доходи.

И още нещо извънредно важно – с изцеляване може да се занимава само онзи човек, който е установил траен контакт с низходящата Божествена Сила, у когото напълно е разкрито психическото същество (душата), който напълно се е избавил от „его“, тоест човек, който от много години искрено и успешно следва Пътя на Съзнателната Еволюция. Никой друг няма нито моралното, нито „енергетичното“ право да се занимава с целителска дейност!

Въпрос към З.Б. *Моля кажете как ви дойде „това“, какво беше „това“ – отвращение от храната или просто липса на потребност от хранене?*

Имаше вътрешно напътствие Свише – да опитам да живея без храна - и аз го реализирах.

А.К. Когато за първи път видях Зинаида Григориевна, тогава разбрах, че в стаята ми е влязло слънчице, при това много прозрачно слънчице. Когато се срещаш с обикновени хора, тогава с цялото си същество усещаш непреодолимата бариера на човешкото „его“. Когато се разделяхме със Зинаида Григориевна, се прегърнахме и тя хитро ме попита: „А аз не съм ли фалшификат?“. Аз и отговорих „Ти си оригинал и то какъв само!“. Нещата стоят именно така. Усещане за контакт с абсолютно чистата свръхфина енергия.

Въпрос към А.К. *Александър Василевич, моля да разкажете как работи енергията в клетките на тялото.*

Ако съществува (в лицето на Зинаида Григориевна Баранова) „феноменът“ на просъществуването на човек без физическа храна и течности, то тогава има някаква друга „храна“, с която се хранят клетките на човешкото тяло. Логиката е очевидна. В клетките на „гладуващото“ тяло се синтезира всичко необходимо за поддържането на оптимална жизнена дейност на организма. Източникът на „храната“ е известен – низходящата Еволюционна или Божествена Енергия. При химичните реакции с

участието на тази Енергия се образува ендегенна* вода, която изглежда е напълно достатъчна за осигуряването на обменните процеси в организма. Важен момент, на който следва да се обърне внимание, е снабдяването на организма с необходимите микроелементи, които, както изглежда, (при отсъствие на прием на физическа храна) се извличат от костната тъкан. Тук може да се направи аналогия с растенията, които извличат микроелементите от почвата. Възниква въпросът: „Няма ли да доведе това до намаляване на здравината на костите?“. Обаче съществуват всички основания да се смята, че при взаимодействие с низходящата Еволюционна Енергия всички тъкани на човешкото тяло се подлагат на изключително позитивна трансформация и костната тъкан не представлява изключение. Възможно е това да се изрази в повишена пластичност на костната система.

(*бел. пр. – ендегенен – образуващ се в организма)

Въпрос към А.К. *Как стоят нещата с традиционната медицина и класическата физиология? Вие напълно ли ги отричате?*

Според мен всичко е ясно относно класическата физиология въз основа на примера на Зинаида Григориевна. А що се отнася до традиционната медицина, то днес знам само едно универсално ефективно лекарствено средство – това е низходящата Еволюционна Енергия. Отдавна разбрах, че традиционната медицина вкарва хората, меко казано, в заблуждение, въвлича ги в психологическа зависимост от самата болест и от многобройните лекарствени препарати, а това е престъпление, дори и да е неосъзнато. Човек с веднъж поставена диагноза цял живот се чувства болен. Това е общоизвестен факт. А ако има няколко такива диагнози?

Въпрос към З.Б. *Не сте ли се обръщали към някого с молба да определи вашата биологична възраст?*

Преди година и половина, чрез метода на R.Voll определиха възрастта ми на 30 години. А от гледна точка на състоянието на другите органи, които за жената имат много голямо значение, преди три месеца в Киев определиха възрастта ми на 20-22 години. Неотдавна менопаузата ми свърши и започна нормален менструален цикъл.

Въпрос към З.Б. *Как работи вашата отделителна система?*

Отделителната система работи редовно. Урината се отделя всекидневно, в 3 пъти по-малко количество, отколкото у обикновения човек. Цветът на урината е тъмно-оранжев. Много рядко имам чревно отделяне със слезеста консистенция.

А.К. Има едно любопитно нещо, свързано с работата на низходящата Еволюционна Енергия в организма. Ако тази Енергия работи „по пълна програма“ (а практиката на асимилиране на низходящата Енергия показва, че това е възможно), то тя ще може не само да снабди организма с „храна“, но и ще може напълно да замени кислородното дишане, тоест човекът от Бъдещето ще може да се храни и диша с екологично чиста енергийна субстанция.

З.Б. Между другото, ще споделя нещо по повод дишането. Преди три дни се срещнах с хора, които се занимават с духовни практики и те решиха да проверят честотата на моето дишане. Имам недълбоко вдишване. Цикълът „вдишване-издишване“ се случва

без прекъсване, но между циклите има паузи. Вместо статистически установената норма 16-20 цикъла в минута (в период на будуване) при мен се наблюдават 5-6. Така че Александър Василиевич е прав относно трансформацията на дихателната система на организма.

Реплика от аудиторията: колкото по-рядко дишаме, толкова по-дълго живеем. Това е известно от древни времена и е доказано от много йоги.

А.К. Ако човек диша рядко и мисли рядко, тогава това е пълна гаранция за успех на Пътя на Съзнателната Еволюция (смях в аудиторията). Тишината в ума е задължителното условие за успешното придвижване към Истината.

З.Б. През март 2001 година хемоглобинът в кръвта ми беше около 50%. Това е много нисък показател (нормата при жените е 70-90% - *Авт.*), а субективно аз не съм изпитвала никаква слабост и нямам никакви видими признаци на анемия. Организмът просто се е пренастроил в новите условия на съществуване. И не ми трябва да го увеличавам (хемоглобина) изкуствено, както ме съветваха много приятели. Нека нещата стават както са си – по закона на целесъобразността. Ако сега тръгна да си направя кръвни анализи, тогава със сигурност биха ме изпратили в болница с подозрение за онкологично заболяване.

Въпрос към З.Б. *Колко време ви е нужно за сън?*

Спя по 5-6 часа на денонощие, въпреки че ми е нужно повече, обаче не мога да си го позволя, понеже на практика нямам свободно време. Във влак мога да спя по 24 часа. Рано лягам и рано ставам.

Въпрос към З.Б. *Не сте ли се опитвала да преминете задълбочени медицински изследвания?*

Не съм се опитвала и няма да се опитвам. Първо, нямам време да лежа в стационар. Второ, аз чувствам, че просто не ми трябва да го правя. Професор Чижов ме изследва: всички показатели „са чудни“ в сравнение с нормалните за здрав човек, а аз съм ненормален, но здрав човек и се надявам още и да родя (смях).

Въпрос към З.Б. *Можете ли да назовете последното изядено от вас ястие или вашата последна диета?*

Не помня какво ядох за последно, но добре помня, че донесох две чанти с продукти (това беше в Киев), с тях приготвих чудесна трапеза, която предложих на гостите си, но самата аз вече не ядах. Мирисът на храна нито възбужда апетит в мен, нито ме отвращава. С удоволствие готвя за гостите ми, но не опитвам нищо. При прехода към вегетарианска диета у мен се появяваха отделни позиви към месна храна, но осъзнаването, че това са позиви за изяждане на нашите по-малки братя и сестри, бързо ги погаси. Дълго време не можех да отида на пазара за месо без да притрепервам. Когато съм на гости и ми предлагат храна (естествено онези, които не знаят за моя начин на живот) аз просто отговарям, че съм сита. И това наистина е така.

Въпрос към З.Б. *Не сте ли се замисляли за какво е нужно това?*

Честно казано, не съм се замисляла. Александър Василиевич казва, че живеенето без физическа храна е част от проявлението на нашето еволюционно бъдеще и ние сме обречени на това. Това е една от границите на еволюционния опит. За мен настъпи такъв космически момент и аз се оказах готова да го реализирам. Понякога ми се струва, че в един от моите минали животи съм имала такъв опит, а сега просто съм си го припомнила.

А.К. Всеки от нас непременно е имал такъв опит в своето далечно еволюционно минало. Това е било на низходящата еволюционна дъга, когато човечеството още не е познавало болестите и смъртта и се е хранило изключително с пространствена енергия. Човек е изтъкан от навици. Закуска, обяд и вечеря, а и всеки акт на приемане на храна също е навик. На определен етап от Съзнателната Еволюция, когато се установява траен контакт с низходящата Еволюционна Енергия, този навик трябва да бъде постепенно изкоренен. Ако пък човек си постави за цел да „престане да яде“ посредством виталната си воля, то тогава нищо няма да му се получи - той само ще осакати тялото и психиката си. Само интегралната духовна работа позволява постепенно да се доближим към реализацията на тази възможност.

З.Б. Любопитно е, че моята слюнка е придобила целебни свойства. Не ползвам нито йод, нито антисептик за дезинфектиране и оздравяване на раните и порязванията. У злите и постоянно раздразнени хора, както се казва в Агни-Йогата, слюнката е отровна.

А.К. И в Евангелието се споменава за изцеленията на Иисус с помощта на слюнката. Слюнката е много интересно отделяне (секрет) на човешкия организъм. В една от затворените биологически лаборатории се провеждали изследвания по обективизация на екстрасензорните човешки способности. От човека, към когото се насочвало екстрасензорно въздействие, предварително се взимала слюнка и добавяли в нея луминофори („светещи“ разтвори) в качеството на индикатори. Слюнката се намирала в затворена епруветка. Посредством много опити било установено, че въз основа на изменението на излъчването на светлина от луминофорите в слюнката е могло действително да се съди за факта на екстрасензорното въздействие. Но най-интересното е друго. Напълно случайно е било установено, че епруветката със слюнка може да се държи на разстояние от десетки километри от човека, върху когото се извършва опитът и към когото е насочено екстрасензорното въздействие, и в нея се е случвало характерното изменение на луминофорното излъчване, все едно епруветката се е намирала до човека. Това показва, че изолираната човешка слюнка дълго време запазва устойчива полева връзка с организма. Аз смятам, че не само слюнката. Известни са случаи на работа на екстрасенси с предмети от дрехи, със снимки и т.н., които позволяват да се установява полева връзка с „пациентите“ и дори да им се въздейства.

Въпрос към А.К. *Известни ли са в света „феномени“, подобни на Зинаида Григориевна?*

В историята на западната християнска църква официално са били отбелязани 6 случая на хора, които продължително време са живяли (от 7 до 28 години) без храна и

течности. При това всички те са били жени*. Някои от тях били обявени за светици и канонизирани.

(*бел. пр. – за техните имена можеш да погледнеш въпрос No.40. А - въобще - също и No.47 - от последната глава.)

З.Б. Още една интересна подробност. Преди време много обичах водните процедури, къпане в открити водоеми и плуване, а сега от две години вече не мога да се къпя. Тялото се отказва да прави това. Приятен ми е само горещ душ, толкова горещ, колкото може да изтърпи тялото ми. Осъзнах, че субстанцията на моето „ново“ (преструктурирано) тяло (и наистина ако го пипнете, то е леко грапаво на докосване), не съответства на водната стихия на земята. Зодиакалният ми знак е „стрелящ“ (на границата със Стрелец) Скорпион (21 ноември). Ако преди обичах студа, сега обичам топлината.

А.К. По повод на неприемането на студена („сурова“) вода от тялото на Зинаида Григориевна, можем да кажем следното. Днес е установено, че водата е течен поликристал. При нагряване кристалната структура се разрушава и водата придобива вече други физико-химични (а значи и вибрационни) свойства. Тялото на Зинаида Григориевна се „страхува“ от структурираната („суровата“) вода, то се „страхува“ да не се разтвори в нея в прекия смисъл на думата, тъй като то функционира предимно на вибрационно (полево) ниво и при определени условия е готово да приеме различни пригодни за това клетъчни матрици. За идеална клетъчна матрица може да служи структурираната вода. Това е моето предположение. Зинаида Григориевна ми разказа, че веднъж по погрешка първо пуснала студената вода и се опитала да я докосне с ръка, но на прилично разстояние от струята ръката се отдръпнала. Този факт показва, че на полево ниво се е включил защитен механизъм. Самото тяло поставя защитна бариера.

Реплика от аудиторията: в откровението на Йоан Богослов е казано, че когато бъдат Новата Земя и Новите Небеса, тогава вече няма да има море, следователно няма да има и дъждове. Явно хората, които ще живеят там няма да се нуждаят от храна и вода. Стихията на водата ще стане чужда на хората.

Въпрос към З.Б. *Правите ли специално физически упражнения?*

По-рано редовно практикувах йога асани, изпълнявах различни физически упражнения, в пенсионна възраст сядах в шпагат, но изведнъж престанах да ги правя поради някаква причина. След това осъзнах, че не трябва да правя това, защото мога да наруша целесъобразното течение на енергията в тялото.

А.К. Не трябва да избягваме физическите упражнения, но те не трябва да бъдат трудоемки или твърде специфични. Поддържането на тялото в оптимална физическа форма е просто необходимо. Ако човек е избрал за себе си Пътя на Съзнателната Еволюция, тогава физическото тяло, като обект на еволюционната трансформация, трябва да бъде в определен мускулен тонус, иначе, на по-късните етапи от Пътя, то може да бъде буквално премазано от интензивния поток на низходящата Еволюционна Енергия. Много аскети пренебрегват тялото. Други пък, напротив, изповядват култ към тялото. Подобни крайности са недопустими. Те са присъщи на егоистични хора с крайно незряло съзнание.

З.Б. Ако няма повече въпроси към мен и към Александър Василиевич, благодаря на всички ви за вниманието и ви желая успехи в духовната работа. До нови срещи.

За любовта

Любовта, това е универсален инструмент на Всеобщата Природа и на всеки план на съзнанието се проявява посвоему. Преди да поговорим за любовта, нека си спомним какво представлява човекът като интегрално същество.

На първо място човекът притежава физическо тяло, което е един от инструментите на Духа на физическия план на съзнанието. Безспорно е, че нашето тяло има животински произход и съвместява в себе си всички животински навици от далечното еволюционно минало, един от които е императивният (повелителен) стремеж към размножаване. Да оцелееш и да се размножиш са главните повели на животинското поведение.

Съществува чисто **физическа форма на любов**. При по-малките народи, които и досега се намират на първобитнообщинен стадий на развитие, физическата любов е основният инструмент на отношенията между мъжа и жената. Възпроизвеждането на потомството е главната задача. Практически всеки мъж трябва да оплодотвори жените, които са готови да забременеят. Семейството се явява общността. Физическата любов, това е любовта на общността, в нея няма място за чувство на ревност. Любовта на „диваците“ е съвършено чиста любов, без трагедии, без драми, с две думи, без каквито и да било егоистични примеси. Физическата любов е любов „тук и сега“. Нейната цел е не получаването на удоволствие, а продължаването на рода. У някои северни народи в Русия се пази древният обичай, според който господарят на дома предлага на госта мъж, който остава да нощува в дома му, да спи заедно с неговата жена. Ако пък гостът се откаже от такъв „подарък“, то това е голяма обида за домакиня.

Друг инструмент на Духа е виталното тяло или виталното същество. Виталното тяло е структура от фина материя и притежава най-широк спектър от чувства и жизнени прояви на цялостното човешко същество. Симпатии, антипатии, привързаности, възвишени чувства (в това число и чувството на така наречената любов), ненавист, гняв, суета, тщеславие, ревност, жажда за притежаване и много други – всичко това е виталното същество.

В основата на **виталната любов** лежи принципът за получаването на удоволствие. Виталната любов е по-правилно да се нарича „любов-ненавист“ или „любов-страдание“, понеже на витален план тези чувства са неразделими. Виталната любов си има своите стадии.

Отначало е **влюбеността**, при това обектът на любовта е боготворен и всичките сили и средства са насочени към това да се завоюва неговата симпатия и предразположение. За тази цел жените използват едни средства, а мъжете - други, но всичките, в края на краищата, се свеждат до притежаването на обекта на любовта, до физическата близост с него и до получаването на удоволствие. В периода на влюбеността бушуват трагедийни страсти, страдания, отчаяна ревност, а понякога работата стига до дуели, убийства и самоубийства. В този период при поетите се раждат присвиващи сърцето стихове, при композиторите – звуци. Състоянието на влюбеност е и своеобразен катализатор на творческите процеси.

При мъжете и жените съществува цял арсенал от средства за поддържане на състоянието на влюбеността: това са изкуственото извикване на ревност, периодичната смяна на любовните партньори, разнообразието на формите на полово общуване и много други.

Когато влюбеността се изпари и остане **виталната привързаност**, то към обекта на „любовта“ възниква сякаш неоснователна омраза и раздразнение. Те са свързани с подсъзнателното усещане за енергетичната зависимост от обекта на любовта, за несвободата от него. Най-малките поводи, намеци или игра на въображението на някого от „влюбените“ на мига пробуждат чувство на ревност, понякога това чувство става просто непоносимо – оттук са и честите караници и постоянната нервност. Също така собственическото чувство, което ни казва: „това е „мое“, но защо това „мое нещо“ не ми се подчинява, не се държи така, както трябва да се държи?“ (тоест както *според мен* трябва!), също довежда до кипване на гняв и омраза. Оттук и пълната несвобода и ущърб на виталните партньори. В такива кипящи семейни котли, преди всичко, страдат децата.

Във виталната любов често възникват изневери, свързани с търсенето на нови усещания и удоволствия. Смяната на партньора за любовната игра е способна за известно време да върне състоянието на влюбеност с всичките му прелести и страдания, но само за известно време.

Виталната любов не може да бъде здрава и трайна, тя е постоянно търсене. Виталната любов без полова близост (под каквато и да е форма) е невъзможна.

Виталната любов – това е още и постоянна игра на партньорите на „котка и мишка“. Това означава, че ако единият от партньорите изстине към другия, то у другия в същата степен се пробужда любовната активност, която той развива, но, като постигне желаното, той на свой ред се успокоява и също изстива, тогава играта започва първият – цикълът на играта на „котка и мишка“ се повтаря.

Има разпространено мнение, че всеки мъж и всяка жена търсят в живота си своята липсваща половинка. Отчасти това е така. Във витален план хората действително търсят своята изгубена физическа половинка, изгубена през низходящия етап на еволюцията по времето на Третата Коренна раса. Окончателното разделение на половете се случило именно тогава, в недрата на андрогинното (двуполово) човечество, което все още е било запазило единството с Всичко Същинско посредством възходящия ток на Еволюционната енергия. След разделението на половете този контакт се е прекъснал заради продължаването на слизането на човечеството в материалността, а у съществата с отделен пол възникнала мощна витално-физическа тяга към обединяване, която сформирала природния полов инстинкт, осигуряващ непрекъснатостта на възпроизвеждането на физическите тела.

Оргазмът, като кулминация на половия акт, представлява своеобразно късо съединение с пространствените (именно с пространствените!) фини енергии, в резултат на което възниква краткотрайно вибрационно състояние, имитиращо на клетъчно ниво

състоянието на Божествената любов. За достигане на оргазъм съвсем не е задължително физическото взаимодействие на ниво от страна на представители от двата пола. Тъй като съединяването става на нивото на пространствената енергия, то оргазъмът е възможен и при достатъчна сексуална възбуда от страна само на единия пол. Потвърждение на това е достигането на оргазъм по пътя на мастурбация (при онанизъм).

Някои „секс-гурута“ (например Ошо) предлагат половият акт да се използва като средство за радикална трансформация на съзнанието. Приятността и достъпността на подобен метод на „духовна работа“ привлича към този пламък голям брой витални пеперудки, които напълно изпадат от еволюционния процес.

Да намериш своята „половинка“ в полето на виталната любов е невъзможно, нея може да откриеш само в собственото същество, като установиш устойчив контакт с низходящата Еволюционна Енергия, която е способна да пробуди психическото същество (душата) – частицата от Божественото съзнание. Само пробудената душа е способна да вмести в себе си Единството на Всичко Същинско, като отстрани по този начин временната разделеност на човешкото същество.

Менталното същество (тяло) на човека представлява фино-материална структура, която е свързана с всеобщия ментален план на съзнанието, където се съдържат и си взаимодействат всевъзможни мислоформи. Менталното същество разчленява реалността на отделни фрагменти (образи) и ги обработва с помощта на мисли и сухи логически операции. То е способно да разчлени всичко на частици, в това число и любовните отношения, където виталният компонент се свежда до минимум.

Менталното същество не е свързано непосредствено с „органа на любовта“, а представлява „орган на предпочитанието“ на едно пред друго. В позитивния вариант любовта на менталното същество – това е **любовта-приятелство** с взаимни интереси в живота и уважение между партньорите. В негативния – това е „любовта“ по сметка.

Менталната любов не изключва полови отношения между партньорите, но отстрани изглежда блудкава и скучна, тъй като остава практически незасегната от мъчителните радости и неприятности, характерни за виталната любов. Менталната любов е забележителна с това, че не скована свободата на партньорите, не притиска интересите им. Но в живота, по принцип, не се срещат изолирани варианти на видовете любов, понеже в различните периоди има смесване на различните ѝ форми.

Любовта на напълно разкритото психическо същество (**психическата любов**) е висшата форма на човешката любов. Частицата от Божественото в нас е способна да изпитва неопетнено от нищо чувство на любов, в този случай може с пълно право да се употреби тази дума. Човек просто обича, обича независимо от това как се отнася към него възлюбеният или възлюбената и не му е необходимо нищо в замяна. Психическата любов не познава ревността, упреците и претенциите към любимия човек. Това е любов-радост, любов-себеотдайнаост, това е жертвена любов. Тя не може да бъде нещастна. На любящия му е достатъчно, че любимият човек просто съществува, дори

ако е далеч, дори и ако е при друг – това няма никакво значение. В истинската психическа любов няма зависимост от виталното и физическото тяло, но всичко, което се отнася до интимните отношения, може да се реализира в пълна степен. В психическата любов няма място за страдание – това е спокойно и дълбоко чувство.

Взаимната психическа любов е идеалът на човешката любов. Но сама по себе си психическата любов е рядко явление. Още по рядко тя е взаимна, тъй като на земята има извънредно малко хора с напълно разкрито психическо същество. Ако психическото същество не е напълно разкрито, а само на прага на разкриването, то настъпва смесване на психическото и виталното чувство, което неизбежно довежда до страдание. Психическата любов добре се съчетава с позитивната ментална любов – с любовта-приятелство.

Любовта на психическото същество се възприема крайно негативно от хора със силно развито витално „его”. Те смятат такава любов за непълноценна, която не се вписва в тяхната представа за любовта с нейните мъчителни трагедии и страсти и затова я отхвърлят или я приемат частично, само в добре познатия витален аспект.

Божествената Любов е тоталната Любов. Това е любов, напълно свободна от каквито и да било егоистични претенции. Тя обхваща всички планове на съзнанието, включително плътноматериалното (телесното) ниво. Божествената Любов – това Любов към Всичко Същинско. В съвременното човечество състоянието на Божествена любов периодично (предимно краткотрайно) могат да изпитват хората, които успешно следват Пътя на Съзнателната еволюция и са достигнали заключителните етапи на Пътя, когато цялостното човешко „его” е практически напълно разтворено и низходящата Супраментална Енергия прониква до нивото на клетките на тялото. За да бъде разбираемо за какво става дума и какво представлява състоянието на Божествената Любов, ще приведа откъс от книгата си „Свобода от смъртта”, където подробно се описва подобно състояние, което за първи път бе преживяно от мен.

„Всичко започна с усещането за побоцквания, преминаващи във вибрация в цялото тяло, с изключение на главата. Несъмнено боцканията и вибрациите възникнаха от периферията непосредствено в клетките на тялото. След това потокът вибрации се усили, започна да се издига към главата и се концентрира там. В един миг, сякаш с махване на вълиебна пръчица (посредством сработването на някакъв вътрешен превключвател), по чудесен начин стана тотална промяна на съзнанието. Като го описвам, ще бъда принуден да разчленя усещанията си, макар че в действителност всичко се възприемаше едновременно.

*Първото, което като бурен поток обзе съществото ми, бе **тотална телесна (клетъчна) радост**. Практически едновременно с усещането на телесната радост се породиха **остро тотално чувство на любов**. Сливането на двете чувства предизвика усещането, че **самото тяло е изтъкано от субстанцията на Любовта и нищо друго освен тази субстанция не съществува в Природата**. Няма нито тъги, нито страдания, нито смърт, нито болести – **само Любов и Единството на Всичко Същинско е в Любовта**. Тези усещания на ниво телесни клетки имаха **физическа***

основа и нямаха нищо общо с така наречените променени състояния на съзнанието (със съня, с халюцинациите и пр.). Обкръжаващата обстановка се възприемаше съвсем необичайно. Полутъмната стая и всички, намиращи се в нея, предметите светеха със собствена светлина с преобладаващ бял вибриращ цвят. Именно светещата бяла вибрация по някакъв удивителен начин свързваше стаята и намиращите се в нея вещи ведно и правеше всичко живо, реално и подвижно (моето тяло също се намираше в полето на тази вибрация).

*Изчезна твърдостта при възприятието на вещите – те станаха пластични. Самият аз бях всеки един от тези предмети и цялата стая едновременно. **И всичко това беше Любов и Радост!** В началото объркан и зашеметен седях зад бюрото, страхувайки се да помръдна. После тихичко станах от пред масата, отидох до вратата, огледах стаята – извънвремето вибрационно единство на Всичко Същинско, изтъкано от субстанцията на Радостта и Любовта, беше единственото реално усещане за Битието. Вътрешното ми чувство бе, че именно това състояние на съзнанието е истинското. Не възникваха никакви въпроси, защото именно в самото това състояние се съдържаха отговорите на всички въпроси...*

Колко по време продължи това чудесно преживяване – трудно е да се каже. Течение на времето в момента на преживяването нямаше – времето спря. Впоследствие подобни преживявания възникваха още няколко пъти. Именно в тях аз придобих истинския опит за това, че зад пределите на на нашето обикновено съзнание съществува съзнание, наречено от Шри Ауробиндо Супраментално, - Съзнанието на Истината, което ознаменува следващото, качествено ново стъпало от еволюцията на земното човечество.“

Следването на Пътя на Съзнателната Еволюция позволява на търсещия Истината да отдели егоистичните тела (физическото, виталното и менталното) едно от друго и да осъзнае присъщото на всяко от тях чувство на любов във всичките му нюанси. Във физическите си превъплъщения човек трябва да премине през различните форми на любовта, както егоистичната, така и неегоистичната (психическата). Всяка форма на любов изисква осъзнаване и съответното кармично изучаване, психическото същество при това придобива съответния опит и впоследствие прави разумен избор. Например ако в сегашния живот или в различни превъплъщения човек нееднократно е изпитвал трагичния опит на виталната любов, то възниква осъзнаване на нейната разрушителност и съзнателен избор (на ниво на ментално или на психическо същество) на друга форма на взаимоотношения с партньора, в частност, тясно сближаване по взаимни интереси.

Не може да съществува никаква теория на любовта. В любовта теорията е по-страшна от пистолет. На „теория“ може да се избере „спокоен“ ментален партньор, но къде е гаранцията, че у него в един прекрасен момент няма да се пробудят витални чувства към някого другото. Тогава наставка трагедия. От друга страна лекомислените бракове, сключени в острия период на влюбеност, често завършват с крах. Създаденият във виталното съзнание образ на любимия човек никога не съответства на истината.

Погледът върху същия този човек през призмата на менталното съзнание (а това е възможно само тогава, когато влюбеността изветрее) осветява вече друг, критично осмислен образ. Само последователното усвояване на търсеция на всеки план на съзнанието (на физическия, на виталния, на менталния и на психическия) му позволява да „свири“ на всички инструменти на любовта, без опасност да се заблуди или да кривне в задънена улица.

Сега, няколко думи за принципа на култивирането на любовта, получил широко разпространение в някои религии и духовни течения. Любовта не може да се култивира. Любовта или я има, или я няма. Опитът да заобичаш някого само защото трябва да обичаш всички, е абсурден. Може да убедиш себе си, че обичаш всеки човек и човечеството като цяло, но това ще бъде любов в ума, а никак не в сърцето. Необходимо е да се открие „органът на любовта“ – психическото същество (душата) – това е факт. Именно с това трябва да се занимаваме, за това съществуват различни методи, но, преди всичко, трябва да се осъзнае какво именно ни пречи да обичаме, кое в съществото ни пречи на любовта да се прояви – това е главното. Да се осъзнае, че човешкото „его“ поставя непреодолима бариера между хората, а „егото“ – това е нашият ум, нашата памет. Единствено последователната реализация на етапите на Пътя на Съзнателната Еволюция позволява безболезнено, с помощта на низходящата Еволюционна Енергия радикално да се измени човешкото съзнание, да се открие „органът на любовта“, да се разтвори „егото“ и без всякакви усилия естествено да се пребивава в състояние на непомрачима от нищо любов.

Иисус е говорил за любовта, като е пребивавал в нея тотално. За него състоянието на любов е било естествено. Той е бил способен да обича и с психическа и с Божествена любов. Той действително е призовал своите ученици да се обичат един друг и за това ги е призовавал да следват Пътя на сърцето, Пътя на молитвата, предаността и пълното предаване в ръцете на Всевишния. Именно Пътят на сърцето е най-краткият път за постигането на Истината, а ***Истината се заключава в това, че всичко е Божествена Любов!***

В поетичния период на моя живот пишех много за любовта, като се стараех да излея на хартия цялата гама от чувства и най-тънки усещания, преживяни от мен. Понякога това ми се удаваше. Основно това бяха стихове, излизащи от виталния план на съзнанието, но понякога се прокрадваха откровения и от Висшите сфери на Съзнанието. *

(*бел. пр. - тук в руския текст има стихотворение на Александър Ключев, но тези четири четиристишия са преводими само от поет, затова в този превод то не е преведено; освен това стихотворението е витално – видно е, че произходът на стиховете не е от Висшите Сфери, а от висшето витално и като че ли най-много от малко по-високо разположените планове на Ментала - подобни лирични мотиви не липсат и в стиховете на други истински поети; така че „пропускът“ може би не е така съществен. За рускоговорящите отново е оставен оригиналът. (Ако трябва да съм искрен пред читателя: относно любовта общо взето ми липсва жизнен опит... – не само че не се осмелявам да опитам да превода това стихотворение, но, дори и да искам и да се реша да го направя, то просто няма да успея - няма как да ми се получи.))

*Канун любви. - Не разберешь, -
Где нет ее, - а где начало,
И лишь неведения дрожь
На взгляд наш долгий отвечала.*

*Канун любви. - Здесь нет цветов
И нет пока прикосновений,
Но каждый миг уже готов
Открыть эпоху откровений.*

*Канун любви. - С чего начать? -
Теперь здесь правят - неизбежность
И, аж готовая кричать, -
Ничем не тронутая нежность.*

*Канун любви. Совсем чуть-чуть -
И вдруг замрем, едва коснувшись
Руки друг друга, - где-нибудь
Вселенной новою проснувшись.*

Също написах приказка или истина за възрастни, която се наричаше „Момиче“. Това бе приказка за любовта. Ето я.

„Ще ви разкажа приказка, в която всичко е истина. Но ако в приказката всичко е истина, то приказка ли е това?

Срещнах се с Момичето случайно, и тя ми разказа тази кратка, като самия живот и безкрайна като Света, история.

Мисля, че когато Момичето се е родило, с цялото си малко същество то е дало да се разбере, че то е особено. Виждам я в розова ризка с дантели, как, стиснала мъничките си устни, гледа някъде далече със своите необикновени очички..

Минало известно време. Момичето пораснало. Играело с приятелки, четяло книжки, сплитало всяка сутрин плитки, за които момчетата в училище я дърпали, получавало различни оценки, общо взето била почти обикновено момиче, ако не били удивителните ѝ кафяви очи, които никога не плачели, въпреки че в детския ѝ живот не липсвали и болки, и обиди. Тези очи се вслушвали в Света, питайки за нещо желано, далечно и неразбираемо...

Незабележимо момичето станало възрастна, омъжило се, родило дете и определено време било щастливо от съвсем особеното щастие да бъде млада майка.

След това се занизало ежедневието. Момичето готвело закуски, обеди и вечери, миело чиниите, прало и ходело на работа, ходело на гости и посрещало гости, с една дума живеело обикновен живот.

Но в този обикновен живот Момичето през цялото време чувствало, че някъде на Земята е онова Момче, за което тя е просто Момиче. Момиче за цял живот.

Постепенно цялото ѝ съществуване се преизпълвало с надеждата да срещне това Момче и да погледне в очите му. Където и да се намирала, каквото и да правела, тази мисъл ту на проблясъци, ту с постоянна светлина не ѝ давала покой.

От време на време ѝ се струвало, че в безликата, равнодушна, вечно забързана тълпа тя усещала неговия поглед, но това бил само поглед на мъж, а не на онова Момче, което е за цял живот.

Преди сън, докато стояло пред огледалото, Момичето повдигало оголените си до рамене ръце, за да оправи косата си и се гледало в очите, опитвайки се там да намери отговор на един единствен въпрос: „Право ли е, че не е престанало да чака Момчето?“. След това Момичето тихо лягало в леглото, старайки се да не събужда мъжа си и дълго време не заспивало.

Той се появил съвсем неочаквано, посред бял ден, на оживено място. Когато Момичето за миг погледнало в неговите сини очи, то веднага разбрало, че е дошъл именно Той. След това те просто не могли да не се вземат един друг за ръцете и в точно в този Миг се родила тяхната Вселена, родил се техният Свят.

За Момчето било известно, че за дългите години от неговия живот, той така и не се е сдобил със свой дом, в редките минути на душевен покой, той вярвал в чудото и пишел стихове.

Ако говорим за това какъв огромен и вълшебен Свят се е отворил за тях, то няма да се намерят подходящи думи, затова ще се ограничи само с това, което запомних от разказа на Момичето.

Нямало нито едно кътче от Вселената, което да не биха посетили, сякаш я притежават ...

Те имали свещени места, където ходели рядко, но най-пронизителните, тайни и щастливи моменти от тяхната Любов, се случили именно там...

На брега на тихата горска рекичка Момчето за сетен път с целувки брояло пръстите на краката ѝ, мокри от роса. След това те се смеели за нещо...

Когато Момчето ѝ говорило за любовта, то сякаш всяка клетка на тялото ѝ усещала всяка негова дума...

Изтощени от целувките, те с очи се умолявали един друг да се целуват до безкрай...

На Момичето му ставало страшно при мисълта, че можело и да не се срещнат...

Дори когато били далече един от друг – те били заедно. Момичето не можело да чете писмата му без да се просълзи. Това били първите сълзи в живота ѝ...

Тяхната откровеност не знаела граници. Те нямали тайни един от друг, освен една – тайната на Любовта...

Държейки се за ръце, те можели да мълчат и да се гледат в очите в продължение на часове ...

Момчето можело да разпознае стиховете му из между хиляди други, тъй като те били всичко, което е Той, толкова различен: силен, нежен и беззащитен...

След дълга раздяла им било достатъчно да се докоснат с ръце един другия и тутакси им ставало леко.

Веднъж, на рождения ден на Момчето, Момчето пристигнало някъде от далече и донесло букет от синчец. Те изпили малко вино, той стоял на колене и целувал ръцете ѝ, а тя галела главата му и и двамата плачели от щастие...

Веднъж, преди дълга раздяла, Момчето чакало Момчето в гората. Тя дотичала само за минута. Той откъснал горска малина от един храст и я поставил в устата ѝ. Прегърнати, те стояли цяла вечност...

Момчето често казвало на Момчето, че когато му е ужасно самотно и тъжно, той си спомня мириса на нейните коси, шия и ръце...

Те знаели, че техният Свят ще изчезне само заедно с тях самите...

След това станало така, че те се разделили. Не мислете, че любовта преминала и изстинала, напротив – тя с такава сила съединила душите им, че станало невъзможно да ги разделят. Това била именно онази Вечна Любов, която някой трябвало да разнася по целия свят.

Момчето си тръгнало, без да поглежда назад дълго време. Момчето стояло със сведена глава и тихо плачело. Сълзите били малко, но толкова горчиви...“

Интегралният Път на Съзнателната Еволюция във въпроси и отговори

1. Въпрос: *Какво е медитация?*

Това е и прост и сложен въпрос. Медитацията сама по себе си не е нищо друго освен пребиваването на индивидуалното съзнание в реалността, пребиваването във всеки текущ миг, във всеки текущ момент от времето – „тук и сега“. По определението на Джиду Кришнамурти: „Медитацията е пълно опустошаване на ума.“ Ако съзнанието и умът на човек са медитативни, то той е непосредствено свързан с Божественото. В него слиза Божествената Сила, тя трансформира неговото съзнание, неговото тяло, цялото негово същество. „Немедитативното“ съзнание не позволява на човек да се намира в реалното време и да се открие за еволюционната трансформация. При това е възможен насилствен натиск от страна на низходящата Еволюционна Енергия, при което се случват различен род неприятности, свързани с психическото и физическото здраве. Вярно, в тези случаи не може да става и дума за хармонично изменение на съзнанието. Хармоничната безболезнена трансформация става само при съзнателното откриване за низходящия поток на Енергията.

Сега, за видовете медитация.

Еснафска медитация – това е седене в креслото в тъмна стая, със затворени очи, с напълно отпусната мускулатура, при това е желателно да си се представяте плуващ по безбрежния океан. Такъв вид медитация е развлечение, а не средство за радикална трансформация на съзнанието на търсещия.

Преди да седите и да не мислите за нищо е нужно да се научите да виждате мислите. Да видите как мислите влизат във вашето съзнание, във вашия ум. Пробвайте да ги наблюдавате, пробвайте да не ги пускате в активното съзнание. Секунда, пет, десет ще успеете да се поборите с тях, но сетне те започват да ви обсаждат, да не ви оставят на мира, буквално да се впиват във вас, за да овладеят активното ви съзнание напълно. Това е тяхната задача – да се проявят с всякакви средства.

Какво е мисълта? Мисълта, това е енергийно (вибрационно) формирование, което идва в съзнанието сякаш от вън и се стреми да се реализира там (в съзнанието ви) на всяка цена. Мисълта винаги изисква за себе си внимание и енергийно подхранване. Ако в съзнанието ви е на лице вибрационна тъждественост на някаква мисъл, идея или желание, то на нея (на мисловната формация) ще ѝ е по-просто да се реализира именно у вас – вие непременно ще я подхраните. Ако обичате да хапвате вкусно и по време на медитацията у вас влезе мисъл да хапнете нещо, което ви е особено любимо, то надали ще ви е лесно да се избавите от тази мисъл. В резултат на това медитативното състояние е разрушено. С две думи седенето със затворени очи и борбата с мислите е доста отегчително занимание, освен това то не довежда до реални резултати, в смисъл на трансформация на съзнанието.

Друг широко разпространен вид медитация. Аз наричам тази медитация **специална или възходяща (медитация „нагоре“)**. При тази медитация медитиращият сяда на тихо със затворени или отворени очи и прави опит да повдигне енергията от основата на гръбначния стълб нагоре. За тази цел очните ябълки се вдигат („извъртат се“) нагоре и теглят към себе си вътрешната енергия от основата на гръбначния стълб. С добиването на известен навик се удава да се направи това. С времето съзнанието на медитиращия добива способност да прониква в по-високо лежащите планове, където той (медитиращият) намира отпътуване във вибрационна тишина. Ако му се удаде да практикува подобна медитация дълго време, то неговото индивидуално съзнание придобива способността да се изтръгва от тялото в нирваничните простори, в сферите на бялото безмълвие и там да си отпътува от бремето на земното съществуване. Когато пък съзнанието се връща във физическото тяло, на човек му става неудобно и у него отново възниква настоящата необходимост да повтори опита. И така път след път. Такъв род специална медитация, която привържениците на будизма широко използват в практиката си, води, както справедливо е забелязал Шри Ауробиндо, до бягство от еволюцията. При следване на практиката на възходящата медитация търсещият няма контакт с низходящата Еволюционна Енергия. Като се измъква във Висшите Сфери, там той се крие от реалността, крие се от основното – от постъпателното еволюционно движение. Специалната медитация „нагоре“ може много внимателно да се използва на втория етап от Пътя на Съзнателната Еволюция като спомагателно средство за окончателното повдигане на енергията Кундалини с цел пълното и окончателно разкриване на теменната чакра. Веднага щом това стане, необходимостта от възходящата медитация отпада.

В какво пък се състои **активната медитация в реалното време („тук и сега“)** и как тя трябва да се осъществява от търсещия в процеса на следване на Пътя на Съзнателната Еволюция? Процесът на активната медитация „тук и сега“, това никак не е седене със затворени очи в тиха стая, напълно изолирани от външния свят, напротив – това е продуктивна дейност на търсещия с пребиваване на активното съзнание в реалното време. Например, вие вървите по пътя, не броите крачките и не се заглеждате в краката си, не мислите къде да стъпите, но вашето активно съзнание се намира непосредствено в процеса на движение по пътя. Това означава, че в процеса на ходене вие не се „разхождате“ умствено нито в миналото, нито в бъдещето, не се къпете в мисли и идеи, а просто вървите. Ако копаете земя, цепите дърва или четете книга, то активното ви съзнание трябва да се намира в процеса на копаенето на земя, цепенето на дърва или четенето на книга, нищо друго не трябва да влиза в активното съзнание. Ако си чистите зъбите – чистете ги! Ако ядете – яжте, а не се отвличайте по странични разговори, гледане на телевизора или по четене. Отначало осъществяването на медитацията „тук и сега“ представлява определена трудност, но с изработването на съответния навик нейната ефективност стремително расте. Практиката на този вид активна медитация е сродна с древноиндийската карма-йогистка практика – спокойно да вършите нещата си, без да се отвличате по никакви странични мисли и въпроси в процеса на извършването на каквато и да било работа.

Сега за другата форма на активната медитация – **игровата активна медитация** с участието на съзнателната воля. Игровата активна медитация се заключава в целенасочения опит на търсещия във формата на своеобразна игра да освобождава активното си съзнание от мисли и желания, което позволява на активното съзнание да пребивава в текущия момент от времето – „тук и сега“. В началните етапи от работа на Пътя на Съзнателната Еволюция активната медитация следва да се практикува във всеки момент от времето, когато търсещият е свободен от задължителни или належащи необходими работи*.

(*бел. пр. – може да погледнеш и въпрос No.103 от същата глава)

Медитацията трябва да се започне във формата на игра, като не се допуска проникването на вибрациите на мисълта в активното съзнание по пътя на „отблъскването“ им от контура на главата до тогава, докато те не успеят да се изразят в думи, тоест да се ментализират. След определено време да се направи това става все по-трудно и по-трудно и в съзнанието на търсещия (по контура на главата) възниква осезаемо напрежение. Следващата крачка се заключава в това, търсещият да пусне вибрациите на мислите в активното съзнание, където те добиват словесен израз, но без да им отделя никакво внимание, а просто да ги наблюдава, без да се въвлича в смисловата игра. Мисълта я има и търсещият я вижда, но тя никак не го засяга. Рано или късно някоя мисъл застава търсещия да ѝ обърне внимание. Още щом това стане, мисълта изцяло заема активното съзнание на търсещия и се стреми да се реализира на всяка цена. Това е знак за началото на нов цикъл на игровата медитация: пак активно „отблъскване“ на вибрациите на мислите от контура на главата и наблюдаване на пробилия мисли, без да се влиза в диалог с тях. Играйте на тази игра всяка свободна минута. Играйте на нея вместо празните разговори, вместо празното прекарване на времето пред телевизора или в четене на криминалета. Не си поставяйте никаква цел относно времето на играта, бъдете деца! Не е важно колко време ще ви се удаде да задържите ума си свободен от мисли. Всякаква временна празнина между мислите отваря във вашето тяло пътя за низходящия поток на Еволюционната Енергия.

Ако практикувате активна медитация от този род, измененията в съзнанието ви няма да закъснеят да си проличат и вие ще почувствате, че мислите сега и не искат особено да ви посещават по простата причина, че вие не им давате да се реализират. Тази част от вашето съзнание, която някога не е била равнодушна към тези мисли, сега става безразлична към тях. Мислите, както всички нереализирани формирания, се насочват нататък, където ще им е по-лесно да се реализират. Помнете, че когато медитирате активно, във вашето съзнание работи низходящата Еволюционна Енергия – универсалният двигател на Еволюцията.

Активната медитация по Джиду Кришнамурти – медитацията върху раждането на мислите. Тази медитация препоръчвам на всички: на някого само на началния етап от медитативната работа като метод за овладяване на механизма на мисленето, а на друг като основно медитативно средство на Пътя на Съзнателната Еволюция. Тази медитация позволява да се наблюдава раждането на мислите. Седите и тихо

наблюдавате как мислите се раждат в активното ви съзнание. Виждате как се появява мисълта още във формата на вибрация, как тя се опитва да влезе в съзнанието ви, как се опитва да се облече в словесен израз (да се ментализира), накрая това ѝ се удава и тя с всякакви средства се опитва да предизвика у вас ответна реакция. Ако безстрастно наблюдавате процеса на раждането на мислите, без да се въвличате във вътрешен диалог, то енергията на тоталното осъзнаване на наблюдавания процес разтваря влизащите мисли без следа и с времето вашият ум става пуст.

И още един вид медитация – медитация за мързеливи, която е целесъобразно да се практикува преди заспиване. Това е специалната низходяща медитация – **медитация „към носа“**. Медитацията „към носа“ е забележителна с това, че тя позволява медитативната работа да се поддържа даже и по време на сън. Лежейки в чаршафите затворете очи, малко ги скосете към върха на носа и, мълчейки, във формата на игра, без особено напрежение, без да пускате мисли в активното съзнание, се взирайте в тъмното пространство пред себе си. При това се старайте колкото се може по-дълго да не изпадате в сън, а да запазите състоянието на границата между съня и бодърстването. При тази медитация бързо се установява низходящия ток на Еволюционната Енергия и работата по трансформирането на вашето съзнание продължава дълго време и след заспиване. Ако ви е трудно или болезнено да съсредоточавате за дълго време погледа си към върха на носа, то може просто, без напрежение, да се вглеждате със затворени очи в пространството пред себе си.

По такъв начин реализирането на представения арсенал от медитативни средства позволява на търсещия да пребивава в медитативно състояние практически постоянно – **в състояние на тотална медитация**. При тоталната медитация низходящата Еволюционна Енергия ще работи в съзнанието ви фактически непрекъснато, като активно го трансформира. Като резултат от това ще ви се удаде в кратък срок да преминете първите четири етапа от Пътя на Съзнателната Еволюция и относително скоро да осъществите акта на раждането на психическото същество – акта на раждането в Духа.

Още щом като психическото същество се разкрие и излезе на преден план, активната медитация се трансформира в **спонтанна медитация**. При спонтанната медитация вече не се изискват особени усилия, насочени към това да запазите активното си съзнание свободно от мисли. Функцията по „автоматичния“ контрол на медитативния процес поема психическото същество, което и осигурява спонтанността на медитацията. По такъв начин вашето съзнание получава възможността да контактува с низходящата Еволюционна Енергия, с Реалността, с Божественото Съзнание постоянно. Спонтанната медитация осигурява пребиваването на съзнанието ви в текущия момент от времето, „тук и сега“, тоест във Вечността. Съзнанието, пребиваващо във Вечността, е **истински религиозно съзнание**.

2.Въпрос: *В епиграфа на едно от вашите стихотворения са изнесени думите „Истинските очи са територия на душата.“. Какво означава това?*

Афоризмът „Очите са огледало на душата.“ е верен само от части. Очите, това е състоянието на съзнанието, мястото, където можете да се срещнете с истинската същност на човека. Обаче далеч не всеки може да направи това. Само хората с напълно разкрито психическо същество са способни да възприемат и правилно да различават дълбинните вибрации, определящи същността на един или друг човек. Очите са единственият човешки орган, който зримо излъчва вибрациите на вътрешното същество.

В по голямата си част хората избягват да се гледат един друг в очите и това не е случайно. Интуитивният стремеж на човек да скрие своята истинска същност и да не нахълтва в дълбините на психиката на човека насреща му, който също свято пази своите вътрешни тайни, взима превес. Съсредоточеният поглед на събеседника право в очите от много хора се оценява като посегателство на тяхната независимост и се съпровожда със скрита (а понякога и явна) агресивност. При животните това явление се проявява най-нагледно. Вибрационните конфронтации на нивото на погледите красноречиво свидетелстват за нечистотата на съзнанието, за неговата егоистична обособеност, за липсата на обща психологическа почва, върху която могат да покълнат семената на взаимоотношения.

Сега, за това, което може да се види в очите на човек, ако той ви допусне там и, без да отмества поглед, ви позволи да „разчетете“ излъчваните вибрации.

В преобладаващата част от случаите в очите на хората се проявява виталното същество. Ако мъж гледа в очите на жена, то тяхното леко потрепване и мъгляв блясък издават пряк сексуален интерес към събеседника. Ако в подобна ситуация очите изразяват видимо равнодушие и потрепват, то сексуален интерес към събеседника отново присъства, но е добре завоалиран. Ако погледът е хладен и бързо се отмества, то това свидетелства за нежелание за какъвто и да било витален контакт.

При проявата на менталното същество леките потрепвания в очите се редуват с дълги паузи, погледът сякаш изпада от реалността и се обръща навътре.

В момента на общуване на хората на нивото на психическите същества става дълбоко вибрационно потапяне на самото дъно на очите. При това портепванията изчезват, изгубва се блясъкът, повърхността на очите като че застива и те мълчат, но, за разлика от менталното мълчание, няма изпадане от реалността – очите напълно присъстват „тук и сега“, тоест във Вечността. Това са и истинските очи. Чувството на пълното вътрешно единение, съпровождащо се с отделяне на вибрационна топлина във всички клетки на тялото, свидетелства за това, че се намирате на територията на душата.

3. Въпрос: *Големите руски писатели Лев Толстой и Достоевски са се приближили непосредствено към постигането на Истината, обаче поради нещо все пак не са съумели да я постигнат. Какво им е попречило?*

Вие сте прави, те така и не са съумели да разберат какво все пак трябва да правят в живота, накъде да вървят. Големите писатели – това обикновено са хора, носители на голямо „его“. Голямото „его“ е огромна беда. То не позволява да излезеш от рамките на ума и да погледнеш на себе си отстрани. Голямото „его“ волю-неволю лелее себе си, като се опитва да оправдае всичките си постъпки. При голямо „его“ умът не може да замълчи, защото за „егото“ умът е всичко. Само по себе си „егото“ е структурно образувание, което се формира и се пази в паметта, и да наруши своята структура, да разруши привичния режим на размишления, привичния строеж на отношението към живота, привичните стереотипи на взаимоотношение с обкръжаващите е свръх неговите сили. При всяко ново наслояване на размишления за живота, мъдруване и друга словесна еквилибристика „егото“ само укрепва. И затова всички големи мислители са хора, живеещи в полето на ума, които стават всъщност заложници на своята мъдрост. Те не са способни да правят нещо радикално, те могат само да разсъждават за това, те не са способни да вземат решение, което би изменило живота им кардинално. Те се опитват по някакъв начин да се приспособят към реалния живот, макар психическото същество у тях да е доста зряло. При Лев Толстой и при Достоевски психическото същество е било развито много силно. От тук и такива тежки промени в настроенията, нарушения на вътрешната хармония, които безусловно са се отразявали под формата на „велики“ страдания. Имаме сума ти примери за това както в живота на Лев Толстой, така и в този на Достоевски. Те са отразени добре в записките от дневниците им.

Техните страдания не са носили очистващ характер, защото подхранваното „его“ упорито не е искало да предаде позициите си, то все пак волно или неволно е заставяло тези хора да се придържат към рамките на създадения от него (от „егото“) свят. Да излязат извън пределите на „егото“ не е било дадено нито на Достоевски, нито на Толстой.

„Арзамаският ужас“ на Лев Толстой... Преминавайки през град Арзамас, през нощта, докато си лежал в леглото, той изведнъж усетил смъртна мъка, която все нараствала и нараствала. Ужасът от смъртта заставил Толстой да се засуети, сновейки насам натам, да скочи от кревата, да изкочи в коридора и трескаво да бяга от този ужас... А му е коствало просто да се отпусне и да се съгласи да умре – да умре за миналото („егото“ – това е миналото) – и неминуемо е щяло да се случи духовното раждане на писателя.

Епилептичните припадъци на Достоевски... Това не е нищо друго, освен невъзможност за неговата психика, ум, жизнени сили и телесно съзнание да приемат и асимилират низходящата Еволюционна Енергия. Страшните пристъпи на епилепсия, които практически от детски години постоянно са се повтаряли, свидетелстват, че Достоевски е бил човек, готов за съзнателна трансформация, но в течение на целия си живот, той така и не е открил за себе си Пътя, водещ към Висшите Сфери на Истината. Това, което

е описал в произведенията си като изследовател на ниската полусфера на Истината, заслужава най-съсредоточено внимание. Достоевски интуитивно е чувствал присъствието на Истината и при него са възниквали озарения от Висшите Сфери, но те за огромно съжаление са носели характер на проблясъци... Да усвои плановите на Съзнанието, лежащи над Озарения Разум, в който безусловно е пребивавал Достоевски, той така и не е могъл. Да усвои Интуитивния план на съзнанието, още повече Глобалния Разум, не е било по силите му.

Лев Толстой е получавал откровения от Интуитивния Разум и частично даже от Глобалния, но възможността за спускане на съзнанието в дълбините на психиката се е изключвала. Причината за това е бил неговият постоянно работещ хипертрофирал ум, блокиращ пътя за низходящата Еволюционна Енергия. И поради това в течение на целия си живот Толстой е изпитвал най-силен психологически дискомфорт.

При Достоевски спускането на съзнанието е било далеч по-продуктивно и далеч по-дълбоко, но все пак онези процеси, които са протичали в неговата психика, са носели безсъзнателен характер. Всичко това се е случвало под външен натиск.

Богът за Лев Толстой е съществувал само под формата на идея, съществувал е само в ума и опитите да осъзнае текста на Новия Завет са носели характер на умствени размишления, но в никакъв случай не на озарения. Работейки с могъщия си интелект, той съвсем е изключил контакта на психическото същество с Божествената Енергия, макар неговото психическото същество да е било силно развито още в минали въплъщения.

Бил ли е по-близо до Бога Достоевски? Мисля, че той не е бил по-близо до него от Лев Толстой, понеже неговата теза „очистване чрез страдание” все пак не е била почувствана с душата. Това е бил по-скоро умствен постулат, който е носил програмен характер в течение на целия му живот. Могъщият интелект на Достоевски, неговите постоянни размишления за живота, за смисъла му, за причините на човешките пороци са били непреодолима преграда за еволюционната трансформация на съзнанието. Не е важно дали става дума за висши въпроси или за низши – важното е, че умът постоянно е зает с работа и не е способен да получи откровения Свине, а още по-малко да контактува с низходящата Еволюционна Енергия.

Това е бедата на гениите и на всички истински даровити хора. Уверен съм, че в последващите въплъщения, отново появявайки се на Земята, те непременно ще следват Пътя на Съзнателната Еволюция и тогава ще се родят шедьоври с потресаваща духовна сила.

4. Въпрос: *На какво могат да ни научат големите писатели?*

Големите писатели могат да ни научат само на едно – да виждаме живота във всичките му прояви, във всички негови несъвършенства – не на нещо повече от това. На това могат да ни научат, но не могат да ни научат да станем коренно различни. Те могат да ни призват да станем по-добри, по-благих, по-умни, тоест да станем в известна степен

по-други, но не принципно други. Това става защото тези хора изцяло се намират в плен на ума, в плен на ментални заблуждения и могат само да констатира факти, които разголват реалността и я показват такава, каквато тя е в действителност.

Всички големи писатели, всички без изключение, било то Лев Толстой, Достоевски, Шекспир – това са хора несравнимо по-малки, фактически деца в сравнение със Заратустра, Иисус Христос, Буда, Кришна, Лао Дзъ, Шри Ауробиндо... Всичките им сериозни преживявания и сентенции – това е детството на човечеството, макар дори зрялото детство. От него трябва да се измъкваме.

5. Въпрос: *Защо всичко в света е устроено така несправедливо – човек боледува, остарява и умира? Какво трябва да направим, за да се измени света?*

Майката (Мирра Алфаса) веднъж е казала: „Нека преди всичко да изхождаме от безспорните за нас положения – първо светът е такъв, какъвто е, второ ние не искаме той да остава такъв и трето трябва да намерим начин да го променим“.

От тук и ще изхождаме. Будистите предлагат да избягаме от този свят, християните обещава страдания на Земята и рай на небесата, а какво можем да направим реално, намирайки се в този свят, за да можем някак да го изменим – нека да видим.

Какво е това болест? Първо, нека разделим болестите на две големи групи – това са органичните заболявания, които поразяват непосредствено тъканта на един или друг орган или система от органи, и функционалните заболявания, при които морфологични изменения в органите отсъстват, а функциите им се нарушават. В отделна група следва да отделим инфекциозните заболявания.

Основната причина за всички заболявания, без изключение, се явява нарушението на вибрационното равновесие в организма и по-точно във физическото, виталното, менталното тяло и психическото същество. Освен това, вибрационното равновесие може да бъде нарушено в отделни органи.

Какво представлява вибрационното равновесие? Вибрационното равновесие можем да определим като хармоничното съчетание на вибрациите на тялото и вибрациите на низходящата Еволюционна Енергия, която постоянно оказва влияние и натиск върху човешкото същество. Ако пък човешкото същество или някакви негови части и органи вибрират не в унисон с тази Енергия, то в организма възникват разстройства. Ако бъдем по-точни, то всяко заболяване е резултат от неусвояването на низходящата Еволюционна Енергия от организма. Крайната форма на неусвояването на Еволюционната Енергия на всички планове на съзнанието се проявява в системни автоимунни заболявания и процеси на образуване на злокачествени тумори. Частичното неусвояване на Еволюционната Енергия предизвиква редица общи функционални разстройства: повишаване на кръвното налягане, нарушаване на сърдечния ритъм, функциите на черния дроб, бъбреците, панкреаса и др. На фона на задълбочаването на функционалните разстройства възникват органични поражения.

Нещата относно инфекциозните заболявания стоят по особен начин. Инфекциозните заболявания възникват при попадане в организма отвън или активизиране на вече намиращите се в него болестотворни микроби и вируси. Но, за да се създаде „благоприятна“ за заболяването вибрационна среда е необходимо все пак да има нарушение на вибрационната хармония в организма. По думите на Майката, вирусите и микробите не са нищо друго освен остатъците от виталните сили, които се образуват след смъртта на човека в резултат от разпадането на неговото витално тяло във финия свят. Това са материализирани остатъци от зли сили и зли воли, които със своята енергия подхранват микробите и вирусите и им дават възможност да се проявяват в тези организми, в които е нарушено вибрационното равновесие между телесните и базовите пространствени вибрации. Шансовете да се разболее значително нарастват, ако човек не вярва в защитните сили на организма. Сам по себе си страхът от заразяване и разболяване се съпровожда от негативни емоционални изблици, което естествено подрива вибрационния имунитет и отваря широко вратите за бактериите и вирусите.

Универсалният метод за лечение на всяко заболяване предполага установяването на абсолютна уравновесеност на съзнанието, пълно откриване за низходящата Еволюционна (Божествена) Енергия (Сила) и недопускане на съмнения относно възможността за излекуване. Не се изискват никакви лекарства и други методи за лечение. Онези, които следват Пътя на Съзнателната Еволюция, имат възможност да се убедят в това.

Сега - за стареенето. Стареенето на физическото тяло на днешния етап от еволюцията на земното човечество е неизбежен процес и колкото и да се опитват умни медици да удължат живота на човек, финалът е известен. Сегашното физическо тяло от момента на раждането е програмирано за определен срок на съществуване. От гледна точка на еволюцията това е абсолютно целесъобразно. За генетично отмерения период от живота си, хората, в по-голямата си част, се придвижват в еволюционното развитие едва незначително, а към края на живота, еволюционните процеси съвсем замират. Психическото същество, получило определен опит от даденото земно въплъщение, сякаш изпада в сън и в еволюционен план по-нататъшното съществуване във физическото тяло губи всякакъв смисъл. Човек, който живее със стереотипни механични навици, а по-голямата част от хората живеят именно по този начин, абсолютно без да го забелязват, е човек, който е изгубил всякаква връзка с реалността и се е откъснал от еволюционния процес - той просто вегетира. След смъртта на физическото тяло и разпадането на виталното и менталното тяло във финия свят, психическото същество асимилира опита от изминалото земно съществуване и след някое време отново се въплъщава във физическо тяло с единствената цел да умножи този опит. И така от въплъщение във въплъщение капка по капка става събирането на цялостния човек, способен да решава кардинално важните еволюционни задачи, в частност – достигането на физическото безсмъртие.

Докато човек е зависим от смъртта, той никога няма да бъде истински свободен. Само свободата от Смъртта прави човека абсолютно свободен. В това е целта и смисъла на Божествената Еволюция. Смъртта трябва да мутира. Резултатът от бъдещата мутация е

безсмъртното тяло. Само стъпил на Пътя на Съзнателната Еволюция човек активно участва в еволюционния процес, преобразявайки както собственото тяло, така и тялото на нашата планета, приближавайки по този начин раждането на Новата Земя, Новите Небеса и Новия Човек.

6. Въпрос*: *Често чуваме за предвиждането на събитията. Създава се впечатлението, че съществува фатализъм, че всички събития са вече предварително предопределени, а хората са просто статисти на сцената на живота. Това така ли е?*

(*бел. пр. – може да погледнеш и въпрос No.25 от същата глава)

Това е и така и не е така. Ако говорим за предсказването на събитията, то този факт наистина съществува. На мен самия нееднократно ми се е случвало да виждам във финия план на съзнанието зрителни картини на събития, които след два-три дни са се проявявали във физическия план на съзнанието. В частност, що се отнася до моята професионална дейност, то в определен период от моя живот аз отчетливо предсказвах бъдещи авиационни произшествия. Тези събития ми се представяха, както в символична форма, така и в натурален вид. Имаше случаи, в които няколко часа преди играта вече знаех резултата на футболните мачове. Случваше се да предвидя редица битови събития. Някои от предвижданията съм описал в книгата „Свобода от смъртта“. За мен е абсолютно ясно, че всичките събития в нашия живот (както малките, така и големите) се подреждат предварително във финия план, а едва след това се реализират във физическия. Можем да наречем това фатализъм, може и съдба, но фактът остава факт.

Ще се спра на едно от предвижданията, направено от професионалния предсказател. Н., в което имах непосредствено участие.

На 25 септември 2001 година в организацията, където работя пристигна телефонограма (факс? – прев.) от Н., която съдържаше следното: „на 28.09.2001 година на 2900 км от Москва право на изток ще се случи катастрофа на самолет „Ту-154“ (четири цифри на номера са 6859), цветът на самолета е сребърен, ще има разрушение на зоната на кила“

След получаването на телефонограмата, по заръка на нашето ръководство аз взех участие в анализа на информацията. Първото, което успяхме да установим – това е мястото на предполагаемата катастрофа. На 2900 км право на изток от Москва се намира град Новосибирск. Оказва се, че в този град в авиокомпанията „Сибир“ има самолет „Ту-154“ със сребрист цвят, чийто бордови номер се състои от пет цифри (85693), в който влизат четирите цифри, предсказани от Н. На 28-ми септември наистина имаше назначен полет на самолета. След телефонно обаждане от Москва, на място била проведена обстойна техническа инспекция на въздухоплавателното средство, но нищо подозрително не било открито и самолетът продължил да изпълнява по-рано планираните полети. На 4-ти октомври 2001-ва година този самолет изпълнявал полет от Тел Авив до Новосибирск и над акваторията на Черно море на височина 11,5км

той бива ударен от украинска бойна ракета, изстреляна в процес на провеждането на учения на силите на противовъздушната отбрана на военния полигон в Крим. Всички хора, които са се намирали на борда на самолета, загиват. Да, това е онази най-нашумяла катастрофа.

Как да се отнесем към това предсказание – като към сбъднало се или към несбъднало се? По формални признаци предсказанието на Н. изглежда, че не се е сбъднало – нито времето, нито мястото на катастрофата са съвпаднали с предсказаните, обаче в символична форма прогнозата се е оправдала. Опорните символични точки на прогнозата: принадлежността на самолета към новосибирската авиокомпания и разрушението на самолета във въздуха (освен прякото съвпадение на марката, номера и цвета на самолета) – поразително точно са изиграли своята роля в това предсказание. Съгласете се, че не можем да кажем, че такива съвпадения са случайни.

Сега да се опитаме да се ориентираме във възможния механизъм на прочитане на събитията от бъдещето и в това как се формира бъдещето на физическия план на съзнанието. Съгласно един от фундаменталните вселенски закони, Законът за причинно-следствените връзки (Законът на Кармата), нищо случайно не се случва в света, всички събития са изцяло обусловени от настоящите и миналите причинно-следствени отношения. Всъщност нито миналото, нито бъдещето не съществуват в изолирана форма. Съществува само текущият момент от времето („тук и сега“), чийто динамични параметри фиксират „зад гърба ни“ миналото и пораждаат бъдещето под формата на потенциални причинно-следствени връзки, проявени на финия план на съзнанието.

По този начин, във всеки текущ момент от времето бъдещето вече съществува в потенциална форма. Да се избегне негативното развитие на ситуацията и някак положително да се повлияе на нея **може само при условие, че е налице съзнателното изменение на духовния потенциал на един или няколко участници в бъдещето събитие.** С изменението на духовния потенциал на участника или участниците в събитието изначално се изменя структурата на причинно-следствените връзки. При относително малък брой участници в потенциалното събитие то може изцяло да се отмени, при масово пък – от него отпадат само отделни духовно изменили се индивиди. По мое мнение, по нечия външна воля (имам предвид човешка воля) не е възможно да се отмени събитие в бъдещето, в този смисъл то е фатално, въпреки, че някои твърдят, че са способни да „отменят“ или „отлагат“ фатални събития.

Картините от бъдещето могат спонтанно да изплуват в съзнанието на някои хора като предупреждение или за отчитането му като факт. На преднамерено разчитане на събития от бъдещето са способни хора с изключително сензитивно (чувствително) съзнание. За това е необходимо напълно да се изключат ума и емоциите и, съсредоточени върху конкретната тема или (и) върху дадения човек, да се вглеждаме в пространството пред очите ни. Именно върху това пространство, под формата на вибриращи цветни картини на ограничен бял екран, възникват преките или символични образи от бъдещите събития. Поради високата чувствителност на фините структури на

съзнанието, с намесата на ума, емоциите и желанията, картините от бъдещето могат да се изкривят и в тях може да се внесе, предизвикана от ума, лъжлива информация, която един сензитив поднася за истинна, което понякога предизвиква разминавания с проявеното (състоялото се) събитие.

7. Въпрос: *В книгата си „Свобода от Смъртта“ вие сте нарекли писателя Михаил Пришвин човек, който е бил значително по-близо до Бога, отколкото всички останали руски писатели със световни имена. В какво се заключава феноменът на Пришвин?*

Михаил Михайлович Пришвин с целия си живот и с цялото си творчество е утвърждавал единството на Всичко Същинско, утвърждавал го е не декларативно, не в емоционален порив, а дълбоко и последователно, във висша степен медитативно. Нито един най-дребен детайл от Природата, от човешкия характер и човешките отношения не е убягнал на бдителното съзнание на художника. Като доказателство за това служат всичките, без изключение, художествени произведения на Пришвин и особено многотомните му дневници, които той е водел от ранна младост до последните дни на живота си. Сливането на Пришвин с Природата е било дотолкова тясно и органично, че той понякога не може да отдели своето „аз“ от ромона на горския ручей, от чуруликането на птиците, от шумящите корони на дърветата и т.н. Това означава, че активното му съзнание практически постоянно се е намирало в текущия момент на времето – „тук и сега“ – и е контактувало с низходящата Божествена Енергия. Пришвин може да бъде наречен езичник, но в удивителния смисъл на тази дума, езичник, който със своята религиозност е надминал всички, които безжалостно експлоатират името Божие. За мен Пришвин е дълбоко религиозна личност. Неговата религия е природният монотеизъм – природното единобожие.

Да четете Пришвин - означава да се потопите в Божественото. Поетичността на неговата проза просто потресава – нито един измислен ред, чист вибрационен извор. Четете Пришвин!

Ще приведа някои негови редове*.

„Стои стълб и от него тръгват три пътя; по единия, по другия, по третия да поемеш – навсякъде различни беди, но все пътища на гибел. За щастие аз не вървя в посоката, където пътищата се разединяват, а наобратно - за мен гибелните пътища от стълба не се разклоняват, а се събират. Радвам се на стълба и по едничкия верен път се връщам у дома към себе си...“

(„Стоит столб, и от него идут три дороги; по одной, по другой, по третьей идти - везде беда разная, но погибель одна. К счастью, иду я не в ту сторону, где дороги расходятся, а оттуда назад, - для меня погибельные дороги у столба не расходятся, а сходятся. Я рад столбу и верной единой дорогой возвращаюсь к себе домой...“)

Това е прозрение на човек, застанал на Пътя на Съзнателната Еволюция.

„Мъката, която се трупа в една душа все повече и повече, може в някой прекрасен ден да лумне като сухо сено и всичко да изгори с огън на необикновена радост.“

(„Горе, скопляясь в одной душе больше и больше, может в какой-то прекрасный день вспыхнуть, как сено, и все сгореть огнем необычайной радости.“)

Това е блестящо поетично описание на акта на раждането в Духа – акта на раждането на психическото същество.

„Струваше ми се безсмислено да обръщам вниманието на хората към пороците, защото обръщането на внимание на порока само го усилва. Струваше ми се, че нравствеността на целия свят се е хванала на тази въдица на греха: пороците безпрепятствено се бичуват от моралистите и растат...“

(„Мне бессмысленно казалось обращать внимание людей на пороки, потому что обращение на порок внимания его только усиливает. Мне казалось, что нравственность всего мира попала на эту удочку греха: пороки беспрепятственно бичуются моралистами и растут...“)

Като ставаме „по-морални“, по-чисти, по-добри, като се стараем да обичаме всички и всичко ние само храним и отглеждаме своето „его“, без ни най-малко да променяме истинската си същност. Да станем принципно други – ето това е нашата задача.

„Понякога, много нарядко, ме навещава смъртна мъка: иде ти или да изригнеш безумно разбеснял се или пък да се самоунищожиш... Лекарството е „оптимизъм“.

(„Смертельная тоска иногда, очень изредка, навещает меня: хочется или разрядиться в безумном бешенстве, или же уничтожить себя... Лекарство – „оптимизм“.)

Тук Пришвин дава поразително точна психологическа характеристика на периода на форсирано спускане на съзнанието.

„Колко хора умирали, един, втори, хиляден, милионен, докато накрая някой следващ така зажелал да живее, че заговорил за необходимостта човекът да постигне безсмъртие.“*

(„Сколько умирало людей, один, другой, тысячный, миллионный, пока, наконец, какой-то следующий так восхотел жить, что заговорил о необходимости человеку добиться бессмертия.“)

Придобиването на безсмъртие е крайната цел на еволюцията на земното човечество.

(*бел. пр. – наистина жалко, че в българския език така, както има думи като „заобичам“, „запаявам“ или „затичам“ и т.н., не съществува и думата „за-желая“ – „започвам да желая“)

(* бел. пр. – ето още някои други мисли на Пришвин:

относно неговата истинска религиозност:

„Да обичаш врага си значи да се бориш с неговата зла обсебеност, да се бориш за пленения от злото човек.“

(„Любить врага – это значит бороться с его злой одержимостью, бороться за плененного злом человека.“)

„Иска ми се“ и „трябва“

Търсения в своя собствен живот на материали за борбата на „иска ми се“ (личността) и „трябва“ (коллектива). Или: ако семето не умре, то то няма и да възкръсне. Това не значи, че то трябва само да умре: умре ли на камък, няма да възкръсне. За да възкръсне, то трябва да умре на хубава почва.

Колко семена загиват хубави (читави), само защото попадат на камениста почва. Така е в природата. А човекът сам прави добрата почва.

Вятърът е довял добро семе и го е захвърлил на камък. То чезне в мъка и блян за добра почва. Така личността, нейното „иска ми се“ чака възможност да влезе в колектива.“

(„Хочется“ и „надо“

Поиски в своей собственной жизни материалов для борьбы „хочется“ (личность) и „надо“ (коллектив). Или: если семя не умрет, то и не воскреснет. Это не значит, что оно должно только умереть: на камне умрет – не воскреснет. Оно должно, чтобы воскреснуть, умереть на хорошей почве.

Сколько семян гибнет хороших потому только, что они попадают на каменистую почву. Так в природе. А человек сам делает добрую почву.

Ветер принес доброе семя и бросил на камень. Оно изнывает в мечте о доброй почве. Так личность, ее „хочется“ ждет возможности войти в коллектив.“) ;

относно поетичността на неговата проза:

„Нищо не разбирам от стихове. Истинската проза може да бъде къде по-поетична.“ (,Ничего не понимаю в стихах. Настоящая проза может быть куда поэтичней.“) ;

относно издигането на морала в култ:

„Морализирането – това е творчеството на бездарните хора.“

(,Морализирование – это творчество бездарных людей.“) ;

относно менталната тишина и присъствието в настоящия миг по време на изпълняване на дейности (или всъщност това, което авторът А.Клюев нарича „медитация тук и сега“):

„Цвettuща ливада край заблатена локва. Подпрях велосипеда о едно дърво, а пък аз седнах на един дънер, прииска ми се след движението да си събера мислите. Движението така те изважда от себе си, че не можеш бързо да се съсредоточиш. Не в това, да се научиш да въртиш кормилото, се състои победата над машината, а в това, при всяко движение да запазваш вътрешната си тишина. Нали колкото си по-тих самият ти, толкова повече забелязваш и цениш движението на живота.“

(„Цветущий луг возле бочага. Я прислонил велосипед к дереву, а сам сел на бревно, мне захотелось после движения собраться с мыслями. Движение так выводит из себя, что не скоро и соберешься. Не в том состоит победа над машиной, что научаешься баранкой вертеть, а в том, что при всяком движении сохраняешь свою внутреннюю тишину. Ведь чем тише сам, тем больше замечаешь и ценишь движение жизни.“)

относно градивността на депресивните състояния на човек:

„Казва ли, че бездната го зове да се хвърли в нея, значи той е силен – стои на ръба ѝ и се удържа. Слабия бездната не го зове, а го отхвърля на спокойни и безопасни брегове.

Бездната е изпитание на силата на всичко живо – на онази сила, която с нищо не може да се замени.

Но ти, силният, помни: може би ще дойде час, когато ще се отвори такава бездна, която ще ти каже: „Махни се оттук, ти не можеш“. Трябва навреме да отстъпиш от бездната, съхранявайки в себе си последната си сила за крайния, за последния случай и да живееш до края в постоянно съзнание: един път поне, но да мога; и тогава може да се случи това, че човек да победи дори смъртта с последното си страстно желание за живот.“

("Если кто скажет, что бездна тянет его в нее броситься, то это значит: он сильный, стоит у края ее и удерживается. Слабому бездна не тянет и отбрасывает на покойные безопасные берега.

Бездна - испытание силы всему живому, той силы, которую нельзя ничем заменить.

Но, сильный, помни: может быть, придет такой час и такая бездна откроется, что скажет тебе: „Уйди прочь, ты не можешь“. Нужно вовремя отходить от бездны, сохраняя в себе последнюю силу на крайний, на последний случай, и жить до конца в постоянном сознании: хоть раз, да могу; и тогда может случиться, что человек победит даже смерть последним, страстным желанием жизни.“)

(пр.): Силен е не този, когото не го спохождат „мрачнотии“, а този, който постоянно ги преодолява и надмогва. „Мрачнотии“ не спохождат единствено вътрешно спящия, а всеки, който вътрешно е буден си има работа с тях. - „Враждебните сили“ са най-

съвършеното „изобретение“ на Бога. (последното е почти цитирано от въпрос No.24 от същата глава). Третия абзац от тази мисъл предпочитам да оставя без никакъв коментар.

и още нещо относно искреността пред самия себе си:

„Лицемерие е да мериш постъпките си не пред собствената си съвест, а пред лицето на другите.“

(„Лицемерие – мерить поступки не перед своей совестью, а перед лицом других.“)

Разбира се, могат да се цитират още куп разнообразни неща от Пришвин, заслужаващи внимание, но тук не му е мястото.)

8. Въпрос: *Вие наричате брошурата от 80 страници на Джиду Кришнамурти „Свобода от познатото“ изчерпателен учебник по психология на всички времена. Ами всичката останала многотомна психология?*

Хората, които гордо се смятат за психолози, с образование по психология, степени, звания, членство, привърженици на традиционната или модернизатката психология – абсолютно не познават човека. Така наречените психолози се опитват да разчленят поведението на човек на най-мънички нюанси и се ровят в тези нюанси до умопомрачение. Потънали в дреболии, те не са в състояние да видят цялото, което постоянно се изплъзва от тяхното ползрение. Своите собствени догадки пишман-психолозите поднасят като истина, а проблемът за причинността на поведението на човек в едни или други ситуации така и си остава отворен. От тук се раждат многословни, многотомни фолианти, в които бедният читател няма никаква възможност да се оправи. Да се убедим в това не е сложно - само трябва да отворим която и да било от книгите по психология.

До ден днешен не познавам по-дълбок изследовател на човешката психика от Джиду Кришнамурти. Не говоря за Шри Ауробиндо, не говоря за Майката, техните знания за човека също така са от висш порядък, но с такава сила, с такава острота, с такава лаконичност никой, освен Кришнамурти, не е откривал дълбочинната същност на човешката психика. Изначалните причини за поведението на човек и неговите отношения към обкръжаващия го свят са очертани от него пределно точно и просто.

В своята ненадмината по всякакво качество работа „Свобода от познатото“ Джиду Кришнамурти под формата на беседи с читателя върху 80 страници текст разглежда най-широк кръг от въпроси, които засягат човешката психология. Без празнословие и многословие се разглеждат въпросите: за същностната човешка природа, за Истината, за преобразуването на самия себе си, за свободата от авторитета, за съзнанието, за цялостността на живота, за природата на удоволствието и желанията, за паметта, за радостта, за любовта, за насилието, за гнева, за конфликтите, за обществото, за бедността, за идеалите, за лицемерието, за свободата, за бунта, за времето, за смъртта, за изкуството, за аскетизма, за мисленето, за религиозния ум и за много, много други неща. Нито един аспект от човешката психика не остава без внимание. След

прочитането на този труд става ясно кои сме ние, от къде идват бедите ни и какво трябва да правим, за да се изменим радикално, за да извършим, както казва Кришнамурти, *тотална революция*.

9. Въпрос: *Какво представлява човешкия мозък и къде е съсредоточен човешкият разум?*

Човешкият мозък не е вместилище на разума, както смятат много хора. Мозъкът, преди всичко, е килерът на паметта, склад на мисли, фиксирани в клетките на мозъка във вид на специфични биохимични съединения. Мозъкът е инструмент на разума на физическия план на съзнанието, инструмент, който, трябва да признаем, не е никак съвършен. Така например числото на комбинационните възможности при вземането на решение в една или друга критична ситуация е ограничено от предшестващия опит на индивида, а в конкретната настъпила ситуация се изисква нестандартно решение, което не е било срещано преди. И какво правим в тази ситуация? И още, с възрастта биохимичната памет се нарушава заради естественото стареене и поражение на клетъчните структури на мозъка при различен вид заболявания (мозъчна артериосклероза, болестта на Алцхаймер и др.). Старческото забравяне и старческото слабоумие е резултат от нарушението на биохимичната памет. В процеса на мисленето човешкият разум черпи необходимата информация само от клетъчните структури на мозъка и оперира с това, което е заложено в паметта в процеса на възпитанието, обучението, наблюдението и др. Растежът и разширяването на съзнанието са възможни само при условие на пробуждането на вибрационните структури на човешкото съзнание. Само на вибрационно ниво възникват озарения, които позволяват да се взимат оригинални решения, да се правят нестандартни изводи и да се открива нещо принципно ново.

Разумът, в широкия смисъл на думата е безгранична вибрационна структура, която съществува самостоятелно в пространството. Човекът, като се придвижва по Пътя на Съзнателната Еволюция, е способен последователно да усвои всички възходящи планове на Разума – Възвишен, Озарен, Интуитивен и Глобален. Според растежа на индивидуалното съзнание той усвоява вибрационното поле на Разума и става все по-независим от материалните структури на мозъка.

10. Въпрос: *Правилно ли съм ви разбрал, че когато се стремим да станем по-добри, отколкото сме, ние тъпчем на място в развитието си?*

Да, вие сте абсолютно прав. Стремежът да станете по-добри, по-съвършени, „по-морални“, по-разумни идва от ума, това е продукт на умственото „его“. Следователно всичко, което бихте правили в тази насока ще раздува „егото“ ви и ще го подхранва, което не само ограничава, но и напълно блокира възможността ви коренно да се промените. На определен етап от развитието на човечеството – в периода на порастването му – стремежът да станем по-добри е играл положителна роля. Обаче днес това е вече неприемливо. Както се е изразил Сатпрем: *„Мина времето да станем по-добри, настана времето да станем нещо различно.“* Само искреният сърдечен стремеж да станеш нещо различно е способен да придвижва човека по Пътя на

Съзнателната Еволюция, който открива на търсеция неограничени еволюционни възможности.

11. Въпрос: *Как виждате ролята на Русия през XXI век? Наистина ли тя е призвана да стане духовен предводител на човечеството?*

Предостатъчно гръмки слова са казани за духовността на Русия и бъдещата ѝ роля в световната история. Безбройни са спасителите в Русия и радетелите за нейната съдба. В противовес на православната църква са възникнали множество духовни организации, всяка от които претендира за духовно лидерство. Веднъж се докарах до това да взема участие в един „духовен конгрес“, на който гръмогласни оратори, стремейки се да се надвикат един друг, даваха рецепти за духовното възраждане на Русия, хубавичко подправяйки ги с национализъм и шовинизъм. Всичко това изглеждаше смешно. Ако е писано на Русия да стане място на бъдещата духовна революция, то нейните творци ще бъдат не религиозното духовенство, не вождовете на „духовни“ организации, а хората, които искрено са стъпили на Пътя на Съзнателната Еволюция.

В Небесната Русия, благодарение на труда на много поколения от искрено **търсещи Истината** – свети подвижници, мъченици за вярата и праведници - е натрупан огромен духовен потенциал. В най-близко време този потенциал може да бъде реализиран на физическия план на съзнанието. Духовният егрегор на Небесната Русия е способен активно да подхранва сърцата на онези, които **съзнателно** се стремят да се открият за Божествената Сила и затова днес именно в Русия има благодатна почва за поникването на семената на Истината.

Повечето хора свързват възраждането на Русия с ръста на нейното икономическо могъщество. Но би било погрешно да мислим, че Русия, превърнала се в процъфтяваща икономическа държава, изведнъж ще стане и високодуховна страна. Напротив, в икономически процъфтяващата държава огнищата на духовността бързо угасват. Това е закономерно явление. Най-благодатна почва за израстването на семената на Истината съществува в преходния период, когато вибрациите на новите икономически течения все още не са станали пречка за духовните стремежи на **немногого искрени сърца**. Ако в този период на тези немного им се удаде да се родят в Духа, то те ще бъдат способни да „заразят“ с вибрациите на Истината и другите хора и тогава Русия за известно време действително ще стане духовен предводител на човечеството. Този исторически момент трябва да бъде използван. Помнете, че сега от всеки, който е стъпил или стъпи на Пътя на Съзнателната Еволюция, зависи както духовната съдба на Русия, така и еволюционното бъдеще на цялото човечество. И това не са гръмки думи. Пътят е известен – трябва да се работи!

12. Въпрос: *Психическото същество непосредствен представител на Божественото в човека ли представлява или зад него стои още нещо?*

Въпросът е поставен много правилно и изисква детайлно разглеждане. **Психическото същество** или **душата** е висшият инструмент на Божественото в човека, който представлява искрата на Божественото съзнание, обгърнато със свръхфини материални

обвивки, образували се в процеса на слизането (инволюцията) на тази искра в материалните светове.

Самата искра на Божественото съзнание или **централното същество**, както я нарича Шри Ауробиндо, е абсолютно неизменна и представлява чистата Божествена вибрация или базовата вибрация на Общото психо-вибрационно поле. Централното същество е скрито в дълбината на психическото същество и до един момент, намирайки се зад кулисите, ръководи неговата дейност. Психическото същество, въплътено на физическия план в телесната форма на конкретния човек, в процеса на формирането на менталното, виталното и физическо тяло, се облича още и в материалните структури на тези планове на съзнанието. По такъв начин, Божията искра в земния човек се оказва плътно зазидана в материята, а Божественият произход на човешките същества фактически се забулва от работата на инструментите на душата (менталното, виталното и физическото „его“), които дълго време действат в неведение, диктувайки на душата своите условия. В процеса на земното съществуване психическото същество с всяко ново въплъщение натрупва определен еволюционен опит, който не изчезва със смъртта на физическото тяло, а се фиксира във вибрационната памет на душата и преминава в следващото въплъщение. В резултат на това психическото същество, отначало сякаш пипнешком, а с времето съвсем осъзнато, постига своята Божественост и в края на краищата встъпва в непримирим конфликт с „егото“. Пълната победа над „егото“ се ознаменува от раждането в Духа. Именно в психическото същество в течение на многото човешки животи постепенно се подготвя тоталната духовна реализация, която е призвана да доведе до просветление цялото материално творение, което е крайната цел на вселенския еволюционен процес.

Когато психическото същество достигне такова ниво на развитие, че да е способно да установи пряк вибрационен контакт с централното същество, тогава Божественото съзнание напълно се проявява в индивидуална форма. Именно в човека е възможно пълното проявяване на Божественото, когато малката частица става неотменна част от цялото Творение, без при това да се загубва чувството на индивидуалност.

Вселенските процеси на инволюцията и еволюцията, по думите на Шри Ауробиндо, *това е вечната игра на Бога на криеница със самия себе си*. Основното действащо начало в тази игра се явява психическото същество, което съдържа в себе си искрата на Божественото съзнание.

13. Въпрос: *Всеки човек ли е способен да следва Пътя на Съзнателната Еволюция или това е област само за избрани?*

Всеки, който усеща в себе си вътрешен стремеж да стане различен, разбира се относно своето вътрешно състояние. Макар и този стремеж да е и смътен, самият факт на присъствието му в съзнанието на човек свидетелства за неговата **потенциална готовност** да следва Пътя на Съзнателната Еволюция. Но потенциалната готовност все още не означава, че човекът ще постъпи именно така.

За хората с добре развито психическо същество и отслабено „его“ е много просто да направят това. Техният вътрешен стремеж към духовното развитие по естествен начин взима превес над егоистичните импулси от витален и ментален характер. Съзнанието на тези хора обикновено носи в себе си религиозна основа. Най-подходящият път за развитие за тази група хора е Пътят на молитвата, предаността и пълното себеотдаване в ръцете на Всевишния. Актът на раждането на психическото същество при тези хора протича меко и практически безболезнено, а всички етапи от Пътя на Съзнателната Еволюция са гладки и не се поддават на ясно разграничаване.

За носителите на достатъчно развито психическо същество и несъразмерно раздуто „его“ е далеч по-трудно да застанат на Пътя на Съзнателната Еволюция и да го следват. Силното „его“ не приема каквото и да било насилие над себе си отвън и по никой начин не е готово да се предава на чиято и да било милост. Неговото кредо е изцяло да се опира на своите собствени сили. За тази категория хора следването на Пътя на Съзнателната Еволюция отначало трябва да бъде свързано с преодоляване на трудности, иначе те (а по-точно тяхното „его“) ще бъдат разочаровани от работата и ще се откажат от нея. За тях най-приемлив път на развитие е Интегралният път на Съзнателната еволюция, който включва в себе си строга дисциплина и ред специални методики. Едва след акта на раждането на психическото същество, което, в случая, протича доста болезнено, закоравелите „егоисти“ по чудесен начин стават меки, податливи и готови да се предадат на милостта на Божествената Сила.

За хората със слабо развито психическо същество и силно „его“ е крайно трудно да се измъкнат от пътя на неведението. Тяхното отрицание на всичко, късаещо духовното развитие, понякога ги довежда до абсурд. Обаче, ако в живота им внезапно възникне най-силна стресова ситуация, която ги заставя да се усъмнят в предишните си възгледи или ако те се увлекат по идеята да се усъвършенстват и започнат да практикуват например активна медитация, то при благоприятно стечение на обстоятелствата е възможен съществен пробив по посока към духовно формиране.

За онези, чието „его“ и психическо същество са еднакво инфантилни е практически невъзможно да направят даже първите крачки на Пътя на Съзнателната Еволюция, а и у тях не възниква такава необходимост.

14. Въпрос: *Как се отнасяте към религиите? Симпатизирате ли на някои от тях?*

За мен не съществуват религии като такива. Съществува една единствена религия, която позволява на човека да постигне истинното Битие – това е Пътят на Съзнателната Еволюция – религията на Истината.

Следването на пътя на която и да е организирана религия неизбежно води търсеция до задънена улица. Рамките на религиозните догми, обреди и различен вид условности, не позволяват на човек да се чувства творчески способен в своите духовни търсения, а свободата е непременно условие за постигането на Истината. Самите служители на култа, пребивавайки в неведение, не си дават сметка за пагубността на онова, с което се занимават, макар че отстрани всичко изглежда във висша степен пристойно.

Не може пряко да отъждествяваме имената на основателите на религиите с онези религиозни течения, които са се формирали след като те са си отишли. Начинът на живот, вижданията и проповедите на Великите Учители на човечеството, които са основателите на световните религии, се отличават поразително от онова, в което са ги превърнали хората, наричащи себе си ученици и последователи на Великите Учители. След като основателите на религиите са напуснали тази земя, всичко, създадено от тях в духовен план, е било изопачено до неузнаваемост. Дълбокото изучаване на първоизточниците е потвърждение на това.

Само съумелите да почувстват Единството на Битието със сърцето са способни да постигнат Истината или Бога без да излизат извън рамките на изповядваната религия. Русия е страна на православното християнство, тя е дала на света множество свети подвижници и истински праведници. Техният дух ми е много близък.

15. Въпрос: *Какво е вашето мнение относно твърдението, че животът на Земята е донесен от Космоса?*

Ако правилно съм разбрал става въпрос за биологичната форма на живот. А защо да не възникне на Земята? Нали в Космоса тя е възникнала някак, ако следите ѝ уж се намират в метеоритите, паднали на Земята. Онова, което наричаме биологичен живот е заложено изначално в самата инертна материя. Освен това, всичките етапи от еволюцията и техните резултати във вид на идеи и начините за тяхната реализация, са изначално програмирани в Общото психо-вibrationно поле. Всичко това остава само да се прояви. Така в твърдите минерали и кристални течности, към които, между другото, се отнася и водата, вече е заложена биологичната форма на живот. На определен етап от еволюцията, именно от течните кристали, са се проявили преходните форми на живот под формата на вируси, а и самите молекули ДНК, които са станали семената на биологичния живот на нашата планета. Така че не е било задължително да се внася живот от Космоса.

16. Въпрос: *Разкажете, моля, по-подробно какво представлява Общото психо-вibrationно поле?*

Общото психо-вibrationно поле е модел на пространство-времето, който по наше мнение, е най-адекватен на реалността в светлината на тези задачи, които се опитваме разрешим. За да можете нагледно да усетите онова, което то представлява, опитайте да си представите безкрайно голямо количество точки, които запълват цялото пространство, простиращо се в безкрая. Точката, както е известно, това е безкрайно малка величина, която по никакъв начин не може да се измери. Тя няма нито размери, нито маса, нито обем. По своята същност тя се явява символ, нула, но „символ“ реално (енергетично), съществуващ. Безкрайността, това е пространството, което по начало няма размери. Ако понятието „точка“ е символ на безкрайно малкото, то понятието „безкрайност“ е символ на безкрайно голямото. Тези две противоположности съществуват, образувайки Общото психо-вibrationно поле. Безкрайно плътно опакованите в пространството точки представляват своеобразен ефир, за който много са говорили и спорили физиците от края на XIX началото на XX столетие. Така, тези точки

едновременно още пулсират от нулата до безкрая. Енергийната пулсация на тези точки осъществява връзката между тях, правейки полето практически еднородно. Тази енергийна пулсация се явява формата на съществуването на Общото психо-вибрационно поле. ***И тогава всяка точка, която не представлява нищо - става всичко.*** Така нулата пулсира до безкрая. Всеки сигнал в това поле се разпространява мигновено. Това е мигновено възприемане и мигновено предаване на информация.

Общото психо-вибрационно поле съдържа в потенциален план, във вид на смисли и идеи всичко, което съществува и може да съществува в проявената Вселена – всевъзможните форми, същества, сили и явления. Всяка част от това поле, всяка вибрираща точка съдържа в себе си всичко, тъй като тя едновременно се явява и безкрайността. Пулсацията на точките позволява на цялата тъкан на полето да бъде единна. Общото психо-вибрационно поле е едновременно и дискретност и единство.

Това свойство на тъканта позволява практически мигновено да установява връзка с всеки обект, на каквото и разстояние да се намира той. Безконтактната връзка, предаването на информация на безкрайно големи разстояния, дистанционното лечение, предсказването на кармично случилите се събития и др., са осъществими именно посредством Общото психо-вибрационно поле.

17. Въпрос: *В каква степен професионалното занимание с изкуство (живопис, музика, поезия и т.н.) способства за духовното развитие на човека? Лесно ли е за хората на изкуството да застанат на Пътя на Съзнателната Еволюция?*

Хората, които професионално се занимават с някакво изкуство, в по-голямата си част не изпитват потребност от съзнателно духовно развитие. Те са напълно удовлетворени от собствените си творчески победи. Несполуките пък ги прищипват и заставят да заемат по-високо ниво на професионализъм, за да имат по-голям успех. Хората на изкуството обикновено са извънредно амбициозни, капризни, със силно развито „его“. На тях им е много трудно да изменят каквото и да е в живота си. Те стоят отстрани на пътя на съзнателното духовно развитие, макар че потенциалните им възможности са огромни.

Това, което хората на изкуството не съзнават е своята ограниченост да осъществят качествено нов скок в духовното развитие, макар че това несъмнено би им помогнало да направят наистина революционен пробив в това, с което професионално се занимават – това е и главната им беда. Ако в живота им, заради дълбокия вътрешен конфликт между психическото същество и „его“, настъпи кризисна ситуация, то те обикновено не издържат на психическото напрежение и дават живота си в алкохол и наркотици или прибягват към други форми на бягство от реалността. В редица случаи самоубийството им изглежда единственият изход. Съдбата на Цветаева, Маяковски, Есенин, Блок, Ван Гог, Бетовен и много други е нагледно потвърждение за това.

Конфликтът между „его“ и психическото същество протича най-остро при поетите и художниците. Това е закономерно, понеже хората с тези творчески професии не могат да бъдат удовлетворени от ограничеността на формите на изразяване на слизащите

Свише вибрационни откровения. Думите и живописните образи, фиксирани на хартията и платното, неизбежно занижават изначалната сила на творческите озарения и затова неудовлетвореността от творенията при художниците и поетите е далеч по-голяма, отколкото, да кажем, при композиторите. Творческите озарения, трансформирани от композиторите в музикални звуци, по силата на прякото им вибрационно родство, се подлагат на далеч по-малко изопачаване, отколкото поетичните и художествените озарения. Музикалните форми не носят строга смислова конкретика, те са по-вибрационни. Строгата смислова конкретика има свойството да се внедрява в съзнанието на автора във вид на определени енергийни формирания, които постоянно травмират психиката и поставят носителите им на границата на психически срив. Затова истинските поети и художници са най-ранимата и уязвима част от хората в света на изкуството. На композиторите и на писателите белетристи в това отношение им е значително по-леко.

Ще кажа за себе си. В течение на десетте години, които предшестваха заставането ми на Пътя на Съзнателната Еволюция, аз сериозно се занимавах с поетично творчество. В течение на тези десет години целият ми живот беше подчинен именно на това. Пишех сериозно. Не правех стихове, не ги конструирах, те слизаха в съзнанието ми във вид на вибрационни озарения, които аз тутакси разшифровах и мигновено превеждах в словесна форма, за да не се изгуби истинския им (на озаренията) смисъл.

Следва да се каже, че практически всички талантливи поетични произведения изобилстват от тъжни мотиви. Вибрациите на радост в стиховете, обикновено, са малко и това не е случайно. Отсъствието на устойчив контакт с Висшите планове не позволява на съзнанието на поета да се установи в дълбока радост и затова в поезията преобладават мотивите на тъга, вълнуващи виталното „его”. Редките озарения, които слизат от Висшите планове на съзнанието, не са способни да придадат на поезията изцяло оптимистични багри.

През десетата година на активното поетично творчество работех над поемата „Разпятие“ за съдбата на ненадминатия маестро Николо Паганини. Това беше сложна работа, защото самият образ на Паганини, животът му, всичко, което се касае до психическата му сфера, ми беше крайно близко. Повтарях в съзнанието си всички нюанси на неговата сложна биография. Страстните проявления на неговата крайно противоречива натура буквално ме завладяха. И което е най-важното – с цялото си същество усещах студа и каменната мъка, които завладели Паганини през последните години от живота му. Всичко това ми беше много познато.

Как студено е. Ни богатство, ни слава
обезумялата душа не сгрява.
От болести разяденото тяло
току-виж всеки миг с пръстта се сляло.
Под душната каменна мъка
почиват и радост, и младост
и само огромна умора
смразила е дните до гроба.
И вечер все, в едно и също време
безсъние промъква се проклето,
и без да чука влиза през вратата
и води някого от дни предишни...

(Как холодно. Ни слава, ни богатство
Не греют обезумевшую душу.
Болезнями изъеденное тело
Того гляди, развалится и рухнет.
Под плесневою каменной тоскою
Покоятся и молодость и радость,
И лишь одна огромная усталость
Остаток жизни холодом сковала.
По вечерам в один и тот же час
Проклятая бессонница крадется.
Без стука входит в двери и ведет
Кого-нибудь из прошлого с собою...)

Последното, което правих в поетична форма, преди да стъпя на Пътя на Съзнателната Еволюция, беше „Разпятие“. Лятото на 1990-та година завърших тази работа и есента бях психологически готов за кардинални промени в живота си. Друг изход за мен нямаше. Знаех, че с мен трябва да се случи нещо, че поетичният период в живота ми трябва да бъде сменен от нещо друго. И това стана – стъпих на Пътя на Съзнателната Еволюция. Тогава вече нямаше никакви въпроси по повод това, че трябва да продължавам да се занимавам с поезия. С нея беше приключено задълго.

Върнах се към поезията едва след девет години. Върнах се когато възникна настояща необходимост по повеление Свише да изразя много лаконично, в поетична форма дълбинната същност на Учението на Иисус Христос. Така на бял свят се появи „Апокриф от Иисус“.

Помагат ли заниманията с изкуство в работата на Пътя на Съзнателната еволюция? Безусловно помагат. Когато вие, следвайки Пътя, откривате вътрешните си енергии и установявате устойчива връзка с низходящата Божествена Сила, тогава в съзнанието ви слизат творчески откровения и у вас се проявяват най-различни творчески способности. Това може да се използва като средство за разширяване на съзнанието и повдигането му в сферите на Озарения разум, обаче заниманията с изкуство не трябва да пречат на главното дело на живота ви – следването на Пътя на Съзнателната еволюция. Заниманието с творчество трябва да помага на раждането на новия човек у вас.

18. Въпрос: *Какъв е произходът на човека? Действително ли той е произлязъл от маймуната?*

Първо да решим за себе си какво представлява човекът. Ако отъждествяваме физическото тяло със самия човек, то то действително има животински произход и не се различава много (нямам предвид генетичния апарат) от тялото на висшите маймуни. Дарвиновата теория за еволюцията никак не противоречи на този факт. В еволюцията на формите, които вменят в себе си биологичния живот, тялото на човек безусловно има, макар и висш, но все пак животински произход.

Истинското „аз“ на човек е психическото същество, което преминава от живот в живот, от възплъщение във възплъщение и което носи в себе си всички еволюционни натрупвания и изменения, насочени към разкриването на божественото начало в човешкото същество. Продукт на еволюцията на висшите животни ли е психическото същество или то има чисто човешки произход?

В постъпателното еволюционно движение на своето време психическото същество е минало през света на минералите, света на растенията, света на животните, докато накрая не е достигнало ниво на развитие, което съответства на проявлението на човешката форма. Степента на развитие на психическото същество определя формата на физическото тяло, в което то се проявява. Линията на човека не продължава в прекия смисъл линията на „маймуните“. Това е напълно самостоятелна линия, която е изминала еволюционния си път през цялото царство на Природата. Безусловно е, че в преходния период човекът, „облечен“ в полуживотинско тяло е съжителствал с хората

от съвременния физически облик. За това свидетелстват многочислени археологически находки, които класическите дарвинисти упорито не искат да видят. Homo sapiens, като биологичен вид, се е появил на Земята не преди 200-300 хиляди години, а значително по-рано. По различни данни от преди 1,5 до 18 милиона години.

В един момент преходният период е завършил. Броят на еволюиращите психически същества, които се проявяват в телесната форма на съвременния човек, е достигнал определено ниво и повече не се е увеличавал. Човешката и животинската ниша са се закрили. Представителите на висшите животни, които не са имали съвършен физически инструмент (тяло), общо взето, спрели развитието си, човешкият клон пък продължил да еволюира. Обаче някои животински индивиди, които живеят редом с човека, например кучета и котки, по степен на развитие на психиката, напълно биха могли да станат хора. За да се убедите в това, е достатъчно да ги погледнете в очите.

19. Въпрос: *Кои хора са изиграли главната роля във вашия живот?*

Родих се и израстнах в честно семейство. На родителите ми беше свойствено органично да не приемат лъжата във всички нейни проявления. Честен труд, честно служене на Родината, чистота на семейните отношения – такъв урок ми преподадоха родителите.

Баба ми по майчина линия беше пример за безкористно служене на семейството и на всички близки. На нея лъжата също така ѝ беше чужда. Баба изигра огромна роля в живота ми. На нейните много крехки плещи падна цялото ми доучилищно възпитание. От нея никога не съм чувал никакви упреци по повод поведението ми, от което, меко казано, имаше какво по-добро да се желае. Баба много ме обичаше и виждаше в мен възплъщение на своя по-млад син, загинал на фронта четири години преди раждането ми. Неведнъж в критични ситуации чрез баба е действал моят Ангел-пазител. В един такъв момент тя ме спаси, изваждайки като по чудо от водата вече бездиханното ми тяло.

Моят непряк вуйчо по майчина линия ми беше удивително близък по дух. Той живееше в селска къща в предградията на регионалния град Венев, в Тулската област, където всяка година прекарвах летата с баба. Чичо Костя, така го наричаха, беше почти с четиридесет години по-възрастен от мен, но бе запазил свежестта на възприятието на живота, присъщо само на децата. Той можеше в проливен дъжд по едни къси гащи да бяга по средата на улицата из локвите заедно с мен или унесен да играе на мятане на нож. Чичо Костя беше моят главен възпитател и приятел. Той ненатрапчиво ме учеше на всичко, което знаеше и считаше за нужно да ми предаде. За взаимоотношенията ни може да се напише цяла книга. Човек, когото го бива за всичко, притежаваше приятен хумор, с него всякога ми беше интересно. До последните дни от живота му, а той продължи почти 90 години, с него поддържахме най-топли отношения.

Има и още една среща от детството. В комуналната московска квартира съседни ни бяха две самотни интелигентни, в известна степен, набожни сестри старици. За мен те бяха просто баба Женя и баба Зина. Баба Зина имала син, който загинал на фронта. Други роднини те нямаха. Мен, макар и дете, те ме приемаха като равен и водеха с мен

разговори съвсем за възрастни. Докато пиехме вечерния чай на голямата старинна маса с плодови бонбони, водехме разговори за Пушкин, за царя, за революцията, за Александър Фьодорович Керенски - премиер-министъра на временното правителство на Русия... В тяхната стая под дивана се пазеха пожълтели броеве на вестник „Искра“ от 1917-та година с множество снимки. Аз изучавах тези вестници с огромен интерес. На всичките си въпроси, които възникваха у мен, стариците ми даваха изчерпателни отговори. Именно те възпитаха в мен любовта към историята на Русия.

В живота си на възрастен не съм срещал хора, които биха ми дали нещо съществено във възпитателен и духовен план. Най-важните хора от живота ми на възрастен стигнаха до мен чрез книгите. От писателите това са Лев Толстой, Гогол, Платонов, Булгаков и Пришвин. От духовните Учители от древността – Иисус Христос, Гаутама Буда, Заратустра, Шри Кришна и Лао Дзъ. От духовните Учители на съвременността – Шри Ауробиндо, Джиду Кришнамурти, Майката, Сатпрем и Рамана Махарши.

Особено място в тази поредица заема Шри Ауробиндо. Именно той стана първият човек, на когото се доверих без уговорки и, без да разсъждавам, заставах на указания от него Път.

20. Въпрос: *Как се отразява на кармичните следствия намесата с магични способности в съдбата на човек?*

Съзнателната намеса в енергийните структури на Кармата с магични средства е недопустима. Целият смисъл на кармичните отношения се свежда до това, човек с течение на всяко ново възплъщение да става все по-съзнателен и, в края на краищата, да открие в себе си частицата от Божественото присъствие. Съгласно закона на Кармата нито едно събитие в живота на човек не носи случаен характер, а е следствие на по-рано заложена причина, която във всеки случай трябва да бъде разнищена от човека самостоятелно. Вмешателството отстрани на енергийно ниво в кармичния закон не само утежнява кармичните следствия, но и завързва нови кармични възли както в кармата на обекта на магичното въздействие, така и в кармата на самия маг. *Всякакви** магични действия въвличат в кръга си твърде тъмни същества от виталния план на съзнанието. Особено опасно е да прибегват до „помощ“ от магове хора, стъпили на Пътя на Съзнателната Еволюция, понеже те вече са обект на съсредоточено внимание от страна на „враждебните сили“.

(*бел. пр. - подчертаването на дума „всякакви“ е от мен (преводача, не от автора) - няма бели и черни и добри и лоши магии – има просто магии; без да ги коментирам, само ще приведа едни думи на Даниил Андреев от „Розата на Света“: „(...), а магията е утилитарна и користна в самата си същност.“)

21. Въпрос: *Какво се случва с човечеството? Вие през цялото време говорите за еволюцията, но човечеството с цялата очевидност деградира.*

Ще се опитам да премахна това привидно противоречие. В глобален мащаб процесите на еволюцията се съпровождат от просветляването на материята, докато процесите на инволюцията са съпровождат от сгъстяване на материалността.

Ако някаква локална област от Вселената еволюира, тоест в нея протича процес на освобождаване на фините вибрации от по-плътните материални структури, то нейна друга локална област инволюира, тоест случва се процес на свиването на финоматериалните вибрационни структури в по-плътни материални образувания.

Процесите на еволюцията и инволюцията лежат в основата на съществуването на Вселената, в основата на цялата Божествена Игра.

В еволюиращата област на Вселената, каквато в настоящо време е планетата ни, последователно нараства активността на низходящата Еволюционна Енергия, която с натиска си въздейства на всички земни структури и създания, включително и на човека. В резултат на работата на тази Сила става преразпределянето на енергията на всички планове на съзнанието с поляризация на еволюиращо и инволюиращо начало. Какво означава това? Човекът като главно действащо лице на еволюционния процес на планетата ни е призван да свали Супраменталната Енергия в земения план на съзнанието и като я трансформира в тялото си, „да зарази” със супраменталните вибрации най-прогресивната (в еволюционен план) част на човечеството, също както и да свали тези вибрации в плътноматериалното тяло на Земята. Именно в резултат на тези процеси се осъществява скритата поляризация на човечеството. Неговата засега неголяма, но активно еволюираща част, създава един полюс, а значително по-голямата, деградираща или инволюираща част - друг. Ако разглеждаме човечеството като цяло, тогава се създава впечатление, че в масовия мащаб то стремително се търкаля в пропастта, но това е изначално погрешно. Еволюиращата част на човечеството се намира в сянка, видимо не се проявява с нищо, но именно тя натрупва във финия план огромен позитивен потенциал, който до известно време се уравновесява с точно такъв по големина негативен потенциал, изработен от инволюиращата част на човечеството.

По този начин, до определен момент се запазва физическата цялостност на цялото творение и постепенно се натрупва позитивен енергиен потенциал, необходим за еволюционния взрив, за квантовия еволюционен скок, в резултат на който ще се измени материалността на самата планета и всичките ѝ обитатели.

22. Въпрос: *Известно е, че за хората, прекарвали в състояние на клинична смърт, е лесно да стъпят на духовния път на развитието. Защо това е така?*

За да отговорим на този въпрос, да разгледаме механизма на протичане на клиничната смърт. Клиничната смърт се определя като спиране у човек на видимите признаци на живот (дишане и сърцебиене). При това жизнеспособността на тъканите и органите се запазва, тоест необратими биологични изменения все още не настъпват. Продължителността на клиничната смърт се определя от времето, което могат да преживеят клетките на кората на главния мозък и варира от 3 до 10 минути.

В момента на настъпване на клиничната смърт активното съзнание на човека се съсредоточава във финото тяло, което веднага се стреми да напусне обекта на своето заточение – границите на физическото тяло. Съзнанието при това се изостря, концентрира се върху ситуацията, а самото фино тяло се устремява в своеобразен коридор, през който и напуска физическото тяло. Всичко това се съпровожда с характерен висок звънящ звук. След излизането на финото тяло в пространството човек запазва способността да възприема заобикалящия го свят на вибрационно ниво. Собственият ми опит от пребиваване в състояние на клинична смърт в детска възраст ми позволява да съдя за това не от слухове.

Какво става в съзнанието на човек при завръщането на финото тяло в границите на физическото тяло? При достатъчно продължителна клинична смърт напълно се сменя менталната блокировка на съзнанието и то е способно практически мигновено да установи пряк контакт с низходящата Еволюционна Енергия. В резултат на този контакт при хора, достатъчно напреднали в духовен план, е възможно пълно разкриване на психическото същество, тоест духовно раждане. При останалите пък е възможно (но не непременно) установяване на устойчив контакт с низходящата Енергия с последващо бързо разкриване на психическото същество. Самият факт на пребиваване на човек в състояние на клинична смърт може се оцени като „принудителна“ форма на начало на следване на Пътя на Съзнателната Еволюция.

Ако съзнателно стъпим на този Път, то на определен етап от работата неизбежно ще се доближим до някоя критична точка, когато предстои да се изпита състояние твърде близко до процеса на умирането, когато нашето „его“, загнездено в ума, се подлага на активно въздействие от страна на низходящата Еволюционна Енергия. Състояние на смъртно задушаване непосредствено предшества раждането на психическото същество. Ако в този момент човек избере смъртта – смърт за миналото – и напълно се довери на Висшата Сила, то всичко се разрешава благополучно. Ако пък човешкото „его“ предпочита да запази себе си на всяка цена, то агонията продължава.

По такъв начин, във всеки случай, преди човек да се роди в Духа, трябва да премине през състояние на смърт – за миналото. Миналото трябва да умре у вас окончателно и безвъзвратно.

23. Въпрос: *Какво е нужно за това супраменталното съзнание да се прояви в човека?*

Преди всичко човек трябва да измине Пътя на Съзнателната Еволюция, всичките му етапи: да излезе във Всеобщото Съзнание, да се роди в Духа, да установи спонтанна медитация, осигуряваща постоянен контакт с низходящата Божествена Енергия, да трансформира „егото“ и най-накрая, напълно да разкрие клетъчното (телесното) съзнание за работата на Супраменталната Сила в него.

Супраменталната Сила слиза в телесното съзнание не посредством някакъв метод или специална практика. Това е процес, който автоматично се проявява при условие на абсолютно спокойствие на всички планове на съзнанието – витален, ментален и физически. Супраменталните вибрации слизат в тялото само тогава, когато съзнанието

на търсещия е напълно спокойно, когато то не допуска и най-малка реакция, позволяваща „егото“ да се прояви. Контактът със Супраменталната Енергия позволява да се супраментализират фините клетъчни структури, да се изработи вибрационно тяло и да се адаптира и физическото тяло към новите условия на съществуване.

24. Въпрос: *Вие казвате, че „враждебните сили“ са нашите най-добри помощници на Пътя на Съзнателната Еволюция. Това звучи, най-малкото странно.*

„Враждебните сили“ са просто необходими за развитието. Ако те не съществуваха, то човек преспокойно би почивал на лаврите, напълно удовлетворен от своето егоистично полуживотинско съществуване. Безпокойствата, причинени от „враждебните сили“ не са зло, самите те не са дяволски интриги, а най-съвършеното „изобретение“ на Бог, което служи като своеобразен пробен камък за потвърждаването на действителността на придвижването на търсещия по Пътя на Съзнателната Еволюция.

Първо, самият факт на нападение на търсещия от „враждебните сили“ е свидетелство за това, че той не е достигнал абсолютна чистота на съзнанието, и има благодатна почва, където виреят или са способни да се загнездят семената на човешките несъвършенства.

Второ, всяка реакция от страна на търсещия на нападките на „враждебните сили“ свидетелства за недостатъчна уравновесеност на съзнанието, която, в крайна сметка, се явява основната цел на цялата вътрешна работа на Пътя на Съзнателна Еволюция.

Хората, в по-голямата си част, чакат някой като по чудо да ги отърве от нападките на „враждебните сили“, и да могат спокойно да спят. На следващите Пътя на Съзнателната Еволюция трябва да бъде ясно, че „враждебните сили“ до определено време ще укрепват и по-активно ще нападат нехайно търсещите, за да не дремят, а съзнателно да извършват вътрешната работа по трансформацията на съзнанието. „Враждебните сили“ ще изчезнат окончателно само тогава, когато цялото Творение достигне нивото на съвършенството, предназначено от Бога.

25. Въпрос: *По какъв начин можем да предвидим бъдещите събития?*

Съществуват така наречените пророчески сънища, а също прякото придвиждане на бъдещи събития. На финия план на съзнанието тези събития или са предопределени, или вече са се сбъднали. Тяхната проекция в плътноматериалния свят се проявява с известно закъснение, тъй като течението на времето на физическия план на съзнанието е напълно друго. Има събития, които „трябва“ да се случат на земния план – това са кармично предопределени събития, които истинските прорицатели виждат като **големи енергийни кармични „вълни“**. Големите кармични „вълни“ са място, където се пресичат пространствените координати на енергийните състояния на участниците в тези събития, в процеса на тяхното временно разгръщане. Всичките сигурни подробности около тези събития, които вече са се случили на финия план, естествено са известни. Да изопачат предричането на събитията на материалния план, могат емоциите на пророка, неговите предположения и стремежи да вижда събитията в онзи ракурс, в който те са най-желателни.

Ще ви разкажа за едно трагично събитие, което ми бе представено в символична форма на физическия план на съзнанието. Вечерта, в навечерието на деня, когато се случи това събитие, бях на вилата и тръгнах за риба с мотора заедно с моя роднина П. По пътя съвсем неочаквано започнах разговор за мотоциклетистите, които се носят с шеметна скорост по пътищата, пренебрегвайки всякакви правила и създавайки опасност за останалите. На следващия ден вечерта седяхме с П. вкъщи и говорихме на духовни теми. Някъде около десет и половина П. изведнъж започна да говори за безсмъртието на душата и ме помоли да намеря и цитирам абзац от Бхагават Гита, където се говори за това. Сутринта на следващия ден научихме, че снощи именно в 10 и 30 вечерта жената на П. е била блъсната и убита на място от мотоциклет недалеч от своя дом.

Има случаи когато няма отчетливо видение на събитията и тогава човек напряга менталната си воля и се опитва по някакъв начин да запълни неяснотата на картината, призовавайки да се видят детайлите. Именно тези детайли внасят деформации в символиката на видяното, понякога съществени, макар и символичната част да остава обикновено незасегната. Необходимо е да се спре там, където свършва пророчеството. Ако възниква съблазън по някакъв начин да се детайлизира видяното събитие, то трябва да се откажем от нея, за да се запази чистотата на възприятието на дадения факт.

26. Въпрос: *Кое е най-главното преживяване, което може да свидетелства за готовността за супраменталното изменение на съзнанието?*

Най-главното преживяване е непомрачимата от нищо радост от съществуването, която извира от дълбините на психическото същество. Независимо от това, какво става вън, дори ако това според човешкото разбиране е голяма мъка, дълбочинната психическа радост присъства винаги. И още – освен радостта в душата звучи смях. Да, да, именно смях, като знак за това, че всичко в този живот е увлекателна и, до един момент, крайно заплетена игра.

27. Въпрос: *Колко хора са необходими за супраменталната реализация на Земята?*

През вековете преминава щафетата на Огъня, чиято цел е поддържането на дълбочинната вибрационна връзка на плътноматериалното творение със Супраменталния Свят. Заратустра, Иисус Христос, Шри Кришна, Шри Ауробиндо, Джиду Кришнамурти, Майката, Сатпрем и много други свети подвижници са пренесли тази щафета до наши дни.

Днес супраменталното ручейче от дълбините на историята трябва да се разлее нашироко. Колко хора са необходими за това? Отначало немного, и те, естествено, ще бъдат от онези, които са избрали за себе си Пътя на Съзнателната Еволюция и са достигнали етапа на пробуждането на психическото същество. От този кръг хора на следващите етапи от еволюцията Супраменталната Сила „избира“ проводници за широката реализация на супраменталното творение. Но думата „широка“ не означава тотална супраментализация на практически цялото човечество. Към момента на еволюционния взрив на Земята, количеството супраментални проводници трябва да достигне критична бройка, която да е способна бързо да катализира процеса на

материална трансформация на цялата планета, включително нейните плътноматериални структури.

Качественото и количественото различие на енергетиката на обикновените хора, съставляващи негативния еволюционен полюс или полюса на неведението, и енергетиката на хората с изработено фино супраментално тяло, които представляват позитивния еволюционен полюс, е огромно. За да се поддържа до времето на еволюционния взрив цялото творение в своята цялостност, осигурявайки съществуването на материалното поле на еволюцията, количеството проводници на Супраменталната Енергия трябва да бъде по-малко, отколкото количеството на представителите на останалото човечество.

28. Въпрос: *Днес е модерно да има организации на различен вид духовни движения. Как се отнасяте към тях?*

Ако искате живото сериозно дело да бъде изгубено - организирайте движение. Само в Русия се наброяват десетки духовни движения, всяко от които се смята за спасител на страната и душите човешки. В създаването на каквото и да било движение лежи витален порив, а там, където има витално има и „враждебни сили“. Гръмките думи, жертвените деяния – това не е нищо друго, освен витално представление за широката публика. Играта на виталното във всичките ѝ тоналности – от „святата“ ненавист и възвишения патриотизъм до религиозния екстаз, привлича много представители на човечеството, които не се затормозяват да се замислят над своето истинско предназначение.

Колективното витално безумие (агресивно или тихо) не може да стане проводник на истинската духовност, която е резултат от дълбока вътрешна индивидуална работа. На човек, който е стъпил на Пътя на Съзнателната Еволюция, не само, че не му е нужно, да участва в никакви движения, но е и категорично противопоказано. Братството на хората, които се стремят да постигнат истинското Битие, се ражда не на хартия и не на масови събрания, а непосредствено в сърцата на немногото искрено търсещи Истината.

29. Въпрос: *Сега много се говори за „слънцеедите“ – хора, които не приемат храна, а се хранят с пространствена енергия. До каква степен на еволюцията са стигнали те?*

Ако преходът към „хранене“ с пространствена енергия се разглежда от търсещия като самоцел, тогава не може да става дума за никаква Съзнателна Еволюция. Подобни случаи свидетелстват само за способността на човешкото физическо тяло да съществува в условия на пряк контакт с пространствените енергии без прием на храна и течности. Отделните опити за „сухо“ гладуване могат да бъдат отнесени към категорията на хатха-йогистките техники, които демонстрират възможността на човешката виталност да асимилира (усвоява) виталната пространствена енергия за храненето и дишането на физическото тяло. Към подобна категория се отнасят общоизвестните хатха-йогистки опити за продължително „сухо“ гладуване, продължително пребиваване в затворено пространство, лишено от кислород или във вода. Това своеобразно трикаджийство, което представлява продукт на дейността на виталното „его“, няма нищо общо с тоталното преустройство на човешкия организъм (в частност на финото вибрационно

тяло) в процеса на прекия контакт на съзнанието на търсещия Истината с низходящата Еволюционна Енергия на заключителните етапи от Пътя на Съзнателната Еволюция. В този период постъплението на физическа храна и течности в организма отвън по естествен път се свежда до необходимия минимум или се прекратява напълно. В този случай осигуряването на обменните процеси в организма става не благодарение на виталната пространствена енергия, която прониква в организма през виталните енергийни центрове и кожата, а по пътя на асимилацията от клетките на тялото на Супраменталната Енергия, постъпваща през енергийния център над темето. Откриването на Супраменталната Енергия е възможно само в резултат на последователното придвижване на индивида по Пътя на Съзнателната Еволюция.

30. Въпрос: *Как можете да коментирате изказването на Майката „Тялото чувства, че му е нужно да съществува във вечността“?*

На определен етап на следването на Пътя на Съзнателната Еволюция, след разкриването на психическото същество и установяването на спонтанна медитация, когато низходящата Еволюционна Енергия започва да работи непосредствено в материята на клетъчно ниво, когато клетъчното съзнание „пробва на вкус“ вибрациите на Истината и клетките започват да осъзнават своята неразривна връзка с Общото психо-вибрационно поле, в тялото се заражда интегрално вибрационно чувство на безсмъртие и способност за съществуване във Вечността. Това усещане се ражда не в ума, не във виталното същество, не в психическото същество, което отдавна е осъзнало собственото си безсмъртие, а именно в телесното съзнание в стадия на формиране на супраменталното фино тяло.

31. Въпрос: *Защо настоявате за индивидуална работа и не одобрявате груповите занимания, нали на началния етап това би било полезно?*

Не трябва да бъркаме сериозната работа на Пътя на Съзнателната Еволюция с играта на духовност. Можете колективно да играете на духовност, където отговорността на всеки изпълнител от хоровото пеене е минимална. Сериозната работа пък предполага, преди всичко, индивидуална отговорност на всеки искрено търсещ Истината за всяка крачка, което на фона на постоянно растящия стремеж към съвършенство изисква ежесекундна бдителност на съзнанието. В недрата на колективните отношения, особено в началните етапи от придвижването е практически невъзможно да се осъществи това. Именно на началния етап от работата се формира характерът на търсещия Истината и отпадат лицата, които поради различни причини са неспособни да извършват сериозна работа. Работата на Пътя на Съзнателната Еволюция трябва да носи не механичен, а изключително творчески характер, при това силата и насоката на творчеството се определят от индивидуалните способности на конкретния човек. Творческите способности за усъвършенстване на съзнанието могат да се проявят само при условие на индивидуална работа. Също така, като съществува талантът на писателя или на художника, съществува и талантът на търсещия Истината. Неговото проявяване е резултат от индивидуалната работа както в предшестващите въплъщения, така и в настоящия живот.

32.Въпрос: *Възникват ситуации когато не си в състояние да съдържаши негативните емоции и в резултат на това изглежда, че цялата предшестваща работа, извършена на Пътя на Съзнателната Еволюция, отива по дяволите. Какво да правим в тези случаи?*

Това е напълно закономерно явление, особено в началните етапи от следването на Пътя. То е свързано с факта, че при недостатъчна уравновесеност на съзнанието на търсещия и при достатъчната активност на „егото“ сравнително лесно се отварят входните врати за „враждебните сили“. Това се случва, обикновено, по време на конфликтите на търсещия с хората от близкото обкръжение. Тези конфликти се провокират или от самия търсещ, който изисква към себе си, като към развиващ се на Пътя, специално отношение, или от близките, които са почувствали нежелателни за себе си позитивни промени в съзнанието на търсещия, и затова се страхуват да не изгубят своя дял от властта си или влиянието си върху него. В процеса на конфликта раздразнението, гневът и агресията (в един или друг вариант) намират своя излаз навън. Като резултат, нивото на съзнателност на търсещия рязко се снижава, възниква чувство на опустошеност, отчаяние, съмнение и страдание – с една дума, проявява се целият арсенал на въздействието на „враждебните сили“ върху психиката на търсещия Истината.

Какво да правим в такива случаи? Не трябва да изпадаме в паника, трябва да запазим спокойствие и ясно да осъзнаем, че този срыв е реакция на нашето амбициозно „его“. Докато „егото“ има сила и власт над нас, подобни срывове ще продължават да се случват. Можем да обидим само „егото“, само то е способно на гняв и раздразнение, само него могат да използват „враждебните сили“ като инструмент за въздействие върху съзнанието на търсещия в качеството на проводник на тяхната воля.

33. Въпрос: *Какви хора са ви интересни?*

Всички искрено стремящи се да постигнат истинското Битие и следващите Пътя на Съзнателната Еволюция. Останалите са скучни.

34. Въпрос: *Какви Пътища за търсене на Истината съществуват?*

Днес единственият Път е творческата работа по реализацията на етапите на Пътя на Съзнателната Еволюция. Всичко останало е незрялост.

35. Въпрос: *Винаги ли разкриването на психическото същество е съпроводено от дълги душевни мъки и се съпровожда от страх от смъртта?*

У търсещите с хипертрофирало „его“ периодът, който непосредствено предшества раждането на психическото същество, протича доста болезнено. Честите кризисни състояния, съпроводжани от остри пристъпи на мъка и страх от смъртта са закономерен резултат от непримиримия конфликт между „егото“ и психическото същество. Самият акт на раждането на психическото същество по психоемоционално напрежение е равносителен на акта на смърт. От търсещия се изисква да се предаде на Силата, която в

този период овладява съзнанието му. Съгласието да се умре за миналото с неговите „свещени“ радости и тъги е непременно условие за раждането в Духа.

У търсещите, чието „его“ в процеса на работа на Пътя на Съзнателната Еволюция съществено е загубило своята сила (а това на първо място се отнася до искрено следващите Пътя на молитвата, предаността и пълното предаване в ръцете на Всевишния), процесът на разкриването на психическото същество се случва относително меко, но във всеки случай се случва символичният акт на смърт, за която се изисква доброволното съгласие на търсещия.

Всички, които са се родили в Духа, веднага след акта на раждането отбелязват удивителната лекота в цялото същество и искрено се учудват, че преди известно време са се намирали на ръба на небитието – на границата на живота и смъртта.

36. Въпрос: *Съвременните психоаналитици препоръчват страховете, опасенията и така наречените пороци да бъдат разкрити и изведени на повърхността на съзнанието, уверявайки, че по този начин те, в края на краищата, ще изчезнат. Това така ли е?*

В последно време психоаналитиците са започнали да заменят свещенослужителите и за определено заплащане да опрощават греховете на непросветеното човечество. Служителите на психоанализата действително изкарват на повърхността всевъзможните човешки страхове и мерзости акцентират вниманието си върху тях и те сякаш изчезват от полезрението на пациента, за да може след известно време отново да се проявят с цялата си сила. Механизмът на този процес е много прост. Зад всички негативни явления, които атакуват човешкото съзнание, стоят вибрационни формирания на финия свят, които за своето съществуване изискват периодично енергийно подхранване. Щом тези формации се издигнат на повърхността на съзнанието и им се отдели „нужното“ внимание от страна на пациента и психоаналитика те, получавайки енергийно подхранване, се успокояват и, като пренаситили се с кръв пиявици, за известно време падат. Обичайно сеансът на подхранването стига за две седмици. По този начин психоаналитиците не само, че не избавят пациентите си от психологическите недъзи, но и (съзнателно или по незнание) организират порочен енергетичен кръг, който укрепва зависимостта на пациента от изповедника. Така че в скоро време психоаналитиците няма да останат без работа.

Следва да кажем, че всички специални методики, основани върху „изживяването“ на негативните формирания, чрез последователно извличане от подсъзнанието и специалната работа с тях, са извънредно трудоемки и слабо ефективни.

Само установяването на траен контакт с низходящата Еволюционна Енергия и раждането в Духа позволяват на практика безболезнено да се пречисти подсъзнанието от всички периодично изплуващи негативни формирания. В пламъците на тази Енергия те по естествен начин „изгарят“ без остатък. По-ефективен начин не съществува.

37. Въпрос: *Много хора смятат, че познаването на своята карма значително облекчава духовната работа. Така ли е?*

Обикновено човек е склонен да проявява любопитство относно миналите си животи и по повод своята бъдеща съдба. Но това не трябва да безпокои търсещите Истината, следващи Пътя на Съзнателната Еволюция. „Познавачите“ на човешката карма могат да ви наговорят толкова много и различни неща, че през целия си живот да треперите от страх и да чакате изпълнението на присъдите или, чакайки задължителния късмет, активно да безделничите. Изхождайки от „шесткнижието“ на Лазарев „Диагностика на кармата“, ние до ден днешен се разплащаме за греховете на нашите прапрадеди и краят на това не се вижда. Всяка обусловеност на съзнанието на търсещия представлява сериозно препятствие за работата. Търсещият трябва да остане сам лице в лице с реалността и последователно реализира етапите на Пътя на Съзнателната Еволюция, без да се обвързва с никакви кармични догми и витални предразсъдъци.

38. Въпрос: *Как се отнасяте към натрупването на знания?*

Очевидно е, че натрупването на професионални знания е просто необходимо, без това е немислимо професионалното усъвършенстване. Но използването на натрупването на знания за целите на духовния растеж е недопустимо. Това е задънен път, който води до несъразмерното разрастване на паметта и до формирането на все нови стереотипи на възприятие на реалността, тоест към все по-голямата обусловеност на съзнанието. Търсещият Истината трябва да помни, че едно от основните условия за успешно придвижване по Пътя на Съзнателната Еволюция е освобождаването на съзнанието от пътя на обусловеността и излизането му във Висшите Сфери. Можем да смелим планини от всевъзможна духовна, религиозна, окултна, парапсихологическа и метафизическа литература, да „знаем“ всичко за Бога и религиите, за устройството на Вселената и т.н., но това ще лежи като мъртъв товар в ума, без изобщо да трансформира дълбочинните структури на съзнанието и без да докосва психическото същество (душата). При това у търсещия се създава илюзия за духовно усъвършенстване, макар всъщност това да е път наникъде.

39. Въпрос: *Необходими ли са за работа на Пътя на Съзнателната Еволюция напускане на света и уединение?*

Работата на Пътя на Съзнателната Еволюция предполага търсещият да се намира сред най-гъстите „светски“ отношения. Именно „в света“ у търсещия се проявяват всички недостатъци на съзнанието, и затова при съответстващата бдителност той, за разлика от аскетите отшелници, има уникалната възможност успешно да ги разобличи и разнищи. Пребиваването в социума за търсещия се явява своеобразен пробен камък за придвижване по Пътя, особено в плана на постигане на уравновесеност на съзнанието. Повечето от онези, които в продължително уединение уж са достигнали духовно съвършенство, още с първото навлизане „в света“ отново са попадали в предишното състояние и са били принудени да се спасяват чрез бягство. За работата на Пътя действително е необходимо уединение, но вътрешно уединение. От това уединение,

базирано на вътрешното равновесие на съзнанието, търсецят изгражда своите отношения с външния свят.

40.Въпрос: *Разкажете, ако обичате, за храненето, за особеностите на обмена на веществата в организма на търсец.*

Преди всичко търсецят трябва да изключи от своето меню месните продукти, чая, кафето и алкохола. От напитките, вместо чай и кафе, се препоръчва запарка от мента*, оказваща благотворно влияние на психоемоционалната сфера. Ако категоричният отказ от привичните продукти породи у търсеца съществен дискомфорт, то следва те да се изключат от порцията постепенно. За пробуждането на клетъчното съзнание най-приемливата диета е чисто вегетарианската, обаче не си заслужава вниманието ви да зацекля върху хранителния проблем. С откриването на низходящата Еволюционна Енергия обменните процеси в организма придобиват принципно друг характер и организъмът сам си установява норма за прием на храна. Следва да се отбележи, че в началните етапи на Пътя при спускане на Еволюционна Енергия до нивото на виталните енергийни центрове (чакри) у търсеца е възможно повишаване на апетита, но с времето, благодарение на преминаването на клетките към смесен тип хранене и обмен на веществата, включително асимилирането на пространствената енергия, потребността от храна съществено намалява. От този момент търсецят започва да осъзнава, че актът на прием на храна не е нещо друго, освен дълбоко вкоренен навик.

(* бел. пр. – „настой перечной мяты“ – в тукашния конкретен случай категорично става въпрос за мента, но по принцип руската дума „мята“ се използва и за мента и за джоджен; отбелязвам това, защото в българския превод на книгата на А. Ключев „Свобода от Смъртта“ се говори за „настойка от джоджен“. В оригиналния руски текст на „Свобода от Смъртта“ също е употребено словосъчетанието „настой перечной мяты“.)

На заключителните етапи на Пътя търсецят напълно безболезнено може да мине почти изцяло без физическа храна. Като потвърждение на това е продължителният (повече от тригодишен) опит на живеене без прием на физическа храна и течности на Зинаида Баранова. Многогодишен опит на живеене без прием на храна и течности е отбелязан от светиите на католическата църква: св. Анжела де Фолионьо (10 години), Екатерина Сиенска (8 години), св. Людвина (28 години), Тереза Нойман (около 30 години).

Подобни примери са убедително доказателство за това, че човешкият организъм е част от Единната Реалност, която е способна да осигури всичките негови жизнени нужди на полево (вибрационно) ниво. Белтъчини, мазнини, въглехидрати, витамини и пр. се синтезират непосредствено в клетките на тялото при участието на Еволюционната (Божествената) Енергия.

Умишлено да издевателствате над организма си, лишавайки го от храна, както правят някои войнстващи аскети и „духовно“ дирещи, стремящи се чрез гладуване да постигнат просветление, е глупаво. В процеса на гладуване активно се пробужда

дремещият нисш витал и се укрепва виталното „его“, привличащо към себе си „враждебните сили“ с всичките произтичащи последствия. За искрено търсещия Истината подобни постъпки са недопустими.

41.Въпрос: *Казвате, че много пациенти на психиатричните болници „се лекуват от еволюция“. Какво значи това?*

Това значи, че у хората, готови за еволюционни преобразования, но безсъзнателно съпротивяващи се на еволюционния процес, се проявяват комплекси от нервно-психични разстройства, преценявани от лекарите като патология. Ще приведа един ярък пример за „лечение от еволюция“.

При млад човек с висше хуманитарно образование, носещ силен духовен потенциал, преди заспиване започнали да се проявяват характерни конвулсивни явления, по повод на които той се обърнал към лекар-психиатър. Онзи веднага поставил на младия човек диагноза „епилепсия“ и назначил продължително медикаментозно лечение. В течение на три години младият човек приемал противоспазматични и прочие лекарствени препарати, обаче при прекратяването на приема конвулсивните явления се възобновили. Като страничен ефект от приема на лекарствените препарати при пациента се проявявала емоционална „сънливост“.

Конвулсивните явления непосредствено преди заспиване, когато съзнанието на човек добива медитативен покой, възникват заради спонтанното спускане на Еволюционна Енергия в тялото през темето. Мускулните клетки, от неочакваното съприкосновение с тази Енергия, изпитват своеобразна уплаха и конвулсивно се свиват. Това явление е характерно за лица, вече частично открити за Еволюционната Енергия, тоест готови да следват Пътя на Съзнателната Еволюция.

Този младеж, прочитайки моята книга „Свобода от смъртта“, намерил в нея описаните от мен характерни симптоми на своето „заболяване“ и разбрал, че се лекувал напразно. След разговор с мен той започна да изпълнява необходимите медитативни практики, които му позволиха не само да се избави от неприятните конвулсивни явления, но и плавно да се впише в руслото на Пътя на Съзнателната Еволюция.

42.Въпрос: *Може ли човек, който се придвижва по Пътя на Съзнателната Еволюция, отново да отстъпи назад и вече никога да не се върне на Пътя?*

Докато не е настъпила пълната супраментална трансформация на цялото човешко същество, опасността да се спре развитието или да се свърне от Пътя присъства постоянно. Както е казал Шри Ауробиндо: „Докато не е направено всичко – не е направено нищо“. Особено лесно е да се свърне от Пътя на началните етапи на реализацията му. Съществува реална опасност да се загубите в нирвана, превръщайки се в гений, обхванат от една или друга научна или творческа идея, в спасител на Русия или в спасител на цялото човечество. Даже раждането в Духа не гарантира на търсещия безопасност в придвижването, понеже да се слуша отчетливо гласа на душата (психическото същество) при запазено (нетрансформирано) ментално и витално „его“ –

не винаги се удава и затова съществува опасност да попаднете в лапите на „враждебните сили“ или да изпаднете в маниякало състояние. Пример за това е стремителното падение в бездната на виталното на „светия старец“ Григорий Распутин, отначало искрено следващ пътя за постигане на Господ.

Шри Ауробиндо говори за опасността да отгледате мощно психично „его“, което се подхранва от виталната идея за своето духовно превъзходство над останалите. Това сериозно падение е много трудно да се осъзнае. Накратко – бдителност и пак бдителност!

43. Въпрос: *Днес много хора твърдят, че за духовното развитие е необходимо да се използва опитът на древните, който включва определена система на хранене, дишане, магични обреди, опити с минерали и други. Това така ли е?**

(*бел. пр. – можеш да погледнеш и въпроси No.56 и No.78. от същата глава)

Наистина много хора не само, че говорят, но и с пълна пара използват опита на древните, въпреки че това е отдавна изминат етап. Връщането към миналото в същата онази форма вече не може да се случи, тъй като сега принципно други сили строят еволюционния процес и определят неговата насоченост.

В дълбоката древност, на низходящата еволюционна дъга, земното човечество се е намирало под въздействието на възходящата Еволюционна Енергия, която е и определяла арсенала на методите и средствата за влияние върху съзнанието на човека, които позволявали да се поддържа угасващият контакт с Висшите Планове на Съзнанието. Едно от тези средства, в частност, е възходящата медитация или медитацията „нагоре“.

Максималното падение на човечеството в материалността се наблюдава във времената на разцвета на Атлантида. Тогава хората, откъснати от Висшите Сфери на Съзнанието, изцяло се намирали в плен на виталните сили и всички оздравителни, пречистващи и „духовни“ мероприятия носели изключително витален характер. Това означавало разцвет на магиите, сексуалните религии, ритуалните обреди, с една дума на всичко онова, което е погубило атлантите. Сега ние, спомняйки си за атлантическото минало, се опитваме да се върнем в него посредством цялата тази глупост. Това говори за нашата незрялост.

Абсурдно е да живеем в миналото, когато днес, на възходящата еволюционна дъга, са възникнали нови еволюционни условия, абсолютно нови еволюционни проблеми, чието решение изисква принципно нови подходи. С началото на работата на низходящата Еволюционна Енергия в човечеството низходящата медитация (медитацията „надолу“) става основен инструмент за реализацията на Пътя на Съзнателната Еволюция.

Запомнете, ако внасяте в работата на Пътя елементи на магия и окултизъм, тогава ви очаква опасност от обсебване и постоянни нападения от „враждебните сили“, които бързо ще доведат до необратимо спиритуално падение. Оставете добре забравеното старо в миналото! Престанете да бъдете витални марионетки!

44. Въпрос: *Често говорите за внасянето на елементи на творчество в работата на Пътя на Съзнателната Еволюция. Какво значи това и в какво трябва да се изразява то?*

Ние сме поставили основните опорни точки на Пътя на Съзнателната Еволюция, препоръчвани съгласно индивидуалните наклонности на търсещия, възможните методи на работа, но сам по себе си, Пътят е резултат от личното творчество на търсещия Истината. Понеже частите от вашето същество (физическото, виталното и менталното тяло, а също и психическото същество) имат различна степен на развитие и в процеса на реализация на избраните от вас методи на работа те имат и различна пластичност, то за осигуряването на интегралното развитие, от ваша страна се изисква да направите необходимата корекция в своята работа – това е творчеството. С времето творческият характер на Пътя на Съзнателната Еволюция става очевиден за търсещия. Не догматизмът, а творчеството определят успешността на придвижването.

45. Въпрос: *Как следва да се отнасяме към животните?*

Животните трябва да се уважават. Всякакви животни. Животните страдат, погледнете в очите им – там има непрестанно страдание. Ние хората спираме по-нататъшното им развитие. На тях им е тясно в животинската кожа, те са готови за повече, те са готови да заемат еволюционната ниша на съвременното човечество, но ние не им даваме такава възможност. Еволюционният застой в човечеството е очевиден. Освен това, животните, за разлика от хората, са искрени във всичките си прояви. Учете се от домашните животни на любов, на търпение и на умението да се прощава. Човекът е лъжлив в абсолютно всичко, само в крайната животинска злоба той е самият себе си. По-често гледайте в очите на бездомните животни и ще видите там страдащ Бог. Човек, който се е родил в Духа, не е способен да унизи нито едно животно. За родените в Духа психическата любов към животните, най-дълбокото състрадание и чувството на вина пред тях става норма.

46. Въпрос: *Вие казвате, че вибрационният акт на озарение е способен да трансформира съзнанието на търсещия, а могат ли също такава въздействие да оказват разшифрованите озарения?*

Действително, озаренията, като нови знания Свише, оказват пряко трансформиращо въздействие върху съзнанието на търсещия само в момента на първичния вибрационен контакт. Когато озарението се разшифрова на ментално ниво и се превръща в интелектуално знание, то впоследствие то може да оказва върху съзнанието на търсещия само косвено влияние, например под формата на подбудителен мотив към нещо или под формата предмет за размисъл.

47. Въпрос: *Способността за съществуване дълго време без физическа храна и течности, както показва историческата практика, е присъща на жените. С какво може да се обясни това?*

У жените, като преки продължителки на човешкия род на физическия план на съзнанието, съществува до един момент латентен генетичен механизъм за реализацията на интегрално хранене на организма, посредством пряката асимилация (прякото усвояване) на Еволюционната Енергия. Това е свързано с онова обстоятелство, че женския организъм в хода на бременността, трябва да осигури нормалното развитие и износване на плода в най-неблагоприятни условия на съществуване. Без съмнение е, че мъжкият организъм също носи в себе си тази способност, но, за да се разкрие, се изисква време за съответните преобразования на клетъчно ниво, посредством същата тази низходяща Еволюционна Енергия.

48. Въпрос: *Защо човечеството го преследва нещастие? Това Божия промисъл ли е или наказание за грехове?*

Както казва Майката: „Хората, които са живели в Рая, са се изморили да бъдат щастливи, щастieto им омръзнало и те все пак решили да разберат как стоят нещата и защо са по този начин.“

Действително, ранното земно човечество на началния етап на „падението“ в материалността (на низходящата еволюционна дъга) е било щастливо със спонтанното инфантилно щастие от простото съществуване без никакви емоционални изблици и сътресения. Но еволюцията е еволюция и божествената инфантилност на младите незрели души с процеса на „падението“ им в материалността трябва закономерно да се смени с безпокойното егоистично начало, жадуващо за витални емоции и знания за обкръжаващия го свят. При това се формират виталното и менталното „его“, като временни инструменти на Духа при незрелите души.

„Падението“ в материалността позволява на човешките души да придобият безценен еволюционен опит в познанието за света в категориите на „доброто“ и „злото“. Напълно естествено е, че, от момента на началото на познанието за човечеството се занижали нещастията и трагедиите. Ако не осъзнаем факта, че всичко случващо се във Вселената е Играта на Бог на криеница със Самия Себе си (игра и нищо повече!), тогава ще е невъзможно да разберем защо нашият свят днес е така несъвършен. Бог е всичко и затова на участниците в тази Божествена Игра им е необходимо да опознаят всичките страни на съществуването, за да постигнат отново Божествената същност на възходящата еволюционна дъга, на качествено новия етап на познаването на реалността.

Играйте на тази сериозна Игра, но помнете, че в нея винаги има място за хумор и смях! Не правете трагедии от всичко, по-често се усмихвайте!

49. Въпрос: *Опасно ли е клонирането на човека?*

Нарушаването на естествения природен механизъм на възпроизвеждането на физическите тела може да доведе до това, че реинкарниращите психически същества може да се откажат да се вселят в клонираните тела, което може да означава раждане на биологични манекени, които нямат душа – биороботи. Този експеримент може да се хареса на производителите и потребителите на пушечно месо и тогава ще се създаде поточна линия. Последствията? Най-непредсказуеми. Няма да е трудно тези биоманекени да се зомбират. И още нещо. Както е показала практиката на клонирането на животни, стареенето на клонираните физически тела става значително по-бързо, отколкото на родените по естествен път. Този факт се обяснява с това, че клетките на тялото, избрани за клонирането имат своята биологична възраст, която се предава на новородения клонинг.

50. Въпрос: *Мъчителен ли е процесът на умирање и актът на смъртта на физическото тяло?*

Да се умре е леко, когато активното съзнание на човек функционира на вибрационно ниво, когато то практически не е свързано с физическото тяло, когато то не е съсредоточено в структурите на мозъка. В този случай преди акта на биологичната смърт на тялото няма тежки психо-физически мъки. Подобно нещо е възможно само при изработването на фино вибрационно тяло, като резултат от следването на Пътя на Съзнателната Еволюция. При приближаване на биологичната смърт психологическият страх от смъртта и така наречените душевни мъки на практика липсват у хората с пробудено психическо същество. При това човек ясно осъзнава, че смъртта като такава не съществува, а има само преход от едно състояние на съзнанието в друго.

Ако път човешкото съзнание функционира основно на физически план, а това се изразява в привързаността към вещи, към близките хора, към удоволствията и т.н., тогава умирањето е наистина мъчително.

51. Въпрос: *Веднъж споменахте за светове на Творчеството. Те действително ли съществуват?*

Майката (най-близката сподвижница на Шри Ауробиндо) отделя на границата между Горната и Долната полусфера на Истината, на самия връх на Глобалния Разум, света на Творчеството. Там съществуват няколко нива и стъпала.

Първото ниво, което откроява Майката, е живописата, скулптурата и архитектурата – с една дума, всичко, което има материална форма. Но това не са точно изразени предмети, а някакви видове вибрационни конструкции, които се трансформират в съзнанието на конкретния художник в конкретни предмети.

По нататък идва зоната на музиката и там е прародината на звуковете, която вдъхновява композиторите. Майката ги нарича музикални вълни без звуци. Това са вълни сякаш от цял оркестър с отделни групи инструменти.

Над музикалната зона лежи областта на чистата мисъл – на философска, научна и литературно-художествена тематика. Това са мисли, които не са изразени на никакъв език, те са заключени в пространствени вибрации, които подлежат на разшифроване в индивидуалното съзнание.

И четвъртата зона, разположена над зоната на чистата мисъл, е зоната на разноцветните огньове, зона на различните сили и техните комбинации. Тези сили в комбинация въздействат върху земната атмосфера. *„Това е зоната на властта и активната сила, които можеш да използваш в своите цели – ако имаш такава власт. Това е най-висшата зона.“*

52. Въпрос: *Сроковете за извършването на някакви кардинални събития на Земята са неизвестни. Казват, че те са известни само на Всевишния. Ако те ни бяха известни, тогава ние бихме правили всичко, за да ги приближим.*

Ако тези срокове бяха известни на хората, то тяхната реакция, в по-голямата си част, би била диаметрално противоположна на онази, за която говорите. Нека допуснем, че по някакъв начин сме разбрали за сроковете и конкретните глобални събития, които трябва да се случат в тези срокове. Първата реакция на повечето хора би била уповаване във фаталната неизбежност на събитията и пълният отказ от участие в тях. По този начин тази категория хора утвърждава своята егоистична нищожност: „В този свят от мен, викат, нищо не зависи.“. Зависи, и още как! Другите, на прага на приближаващите „катастрофи“ биха започнали да живеят „на пълни обороти“, потъпквайки всякакви норми на човешко съжителство – „а след нас и потоп“. Трети пък просто ще се спотаят в страха си и ще треперят в очакване на назначените събития. Ето защо всякакви пророчески „откровения“ на така наречените контактьори за сроковете на скорошния катаклизъм са крайно вредни. Това е по детински наивно. Сроковете действително са известни само на Отеца Небесен и затова ние винаги трябва да сме готови за всякакъв развой на събитията и да правим това, което трябва да правим – да следваме Пътя на Съзнателната Еволюция.

Когато човек се ражда в Духа и започва да живее във Вечността, тогава не му е важно какво и кога ще се случи, защото животът във Вечността е безумно интересен. Всеки миг се изпълва с радост от съществуването.

53. Въпрос: *Как може да почувстваме в себе си новото вибрационно тяло?*

При достатъчна наблюдателност, на фона на абсолютното безмълвие в ума, може ясно да се осъзнае, че телесното (клетъчното) съзнание функционира сякаш в две редуващи се състояния, сменящи се едно друго чрез бърза пулсация. През темето в тялото постоянно навлиза низходящата Еволюционна Енергия, която предизвиква вълна от бързи вибрационни колебания в категориите „старо-ново“ или „лъжовно-истинско“. Старото състояние включва в себе си обикновената (привична) вибрационна активност на клетките на тялото, новото – дълбочинния вибрационен покой.

54.Въпрос: *Какво ще бъде, според вас, определящото чувство в супраменталното съзнание?*

Супраменталното съзнание ще се определя от интегралния „вкус“ на живота във Вечността без страхове, съмнения и страдания.

55. Въпрос: *Вашата книга „Свобода от Смъртта“ може да предизвика недоволството на представителите на практически всички сфери на човешката дейност. Не се ли страхувате от това?*

В този живот не се страхувам от нищо. Временният „орган“ на страха е трансмутиран, а разкритото психическо същество не знае страх. Но не това е основното – Истината е над всичко. Дори ако остана съвсем сам, то няма да отстъпя от позициите си и на пръст. Нямам намерение да лаская нечий слух или да угаждам на някого в ущърб на главното. У сериозния човек не трябва да остават никакви илюзии относно истинското състояние на съвременното човечество във всички сфери на проявата на неговата дейност. Само по този начин може да се подтикнат иаскрено търсещите Истината към началото на работа на Пътя на Съзнателната Еволюция.

56. Въпрос: *Сега много се говори за новото, като за добре забравеното старо, като се препоръчва да се използва за духовното усъвършенстване богатият опит на предците. Какво е вашето мнение за това?*

Към опита на предците се отнасям положително само тогава, когато той се намира на своето законно място - в миналото. Днес опитът на предците, в по-голямата си част, не работи за духовния прогрес. Опитът на предците се дели на два вида.

Единият вид опит на предците няма никакво отношение към духовния опит – това е езическият и окултният опит на атлантите и техните потомци, който сега активно се реанимира, естествено под егидата на духовно усъвършенстване, във формата на психоенергийни, магични и окултни тренинги, които убиват душата.

Другият вид опит на предците безусловно е позитивен за своето време, но сега не работи заради кардиналното различие на посоката на еволюционните енергийни потоци на низходящата и на възходящата еволюционна дъга. Позитивният (за своето време) опит на далечните предци е бил адаптиран към условията на угасването на възходящия поток на Еволюционната Енергия на низходящата еволюционна дъга на човечеството. Ще поясня това чрез примера на възходящата медитация или медитацията „нагоре“, която широко се използва днес в практикуването на будизма и някои йогистки дисциплини. Практиката на възходящата медитация в периода на угасването на възходящия поток на Еволюционната Енергия и в периода на енергийното „безветрие“ (затишие) е позволявала на търсещия да запази връзката с Висшите планове на съзнанието и е била оправдана.

На възходящия еволюционен етап, в периода на началото на активното спускане на Еволюционната Енергия, възходящата медитация се явява препятствие за ефективната работа на тази Енергия в тялото на търсещия. Освен това, при фините духовни

личности медитацията „нагоре“ е способна да провокира мощни спускания на Енергията в тялото с повреждане на клетките. Подобно нещо се е наблюдавало при такива високо духовни личности като Джиду Кришнамурти и Рамакришна, практикували още от ранно детство възходяща медитация.

57. Въпрос: *Днес много хора претендират за ролята на духовни учители, но техните речи и проповеди не променят нищо в човека. Защо се случва това?*

Тези „духовни“ учители не излъчват вибрациите на Истината, които са способни да „заразят“ съзнанието на търсещите. Тези псевдоучители нямат устойчив контакт с низходящата Божествена Сила, у тях не е разкрито психическото същество (душата), тяхното съзнание не носи глобален характер, а се намира в полето на менталността и затова техните красиви речи просто разтърсват пространството. В тези хора присъства несъразмерно витално желание да учителстват, да откриват известна сякаш само на тях истина. Освен различните видове духовни призиви те могат още да практикуват „разкриване на сърцата“, чакрите, енергийните потоци и др. Пазете се от „духовните“ авантюристи и дилетанти!

Сега нека поговорим за истинските духовни учители. Известно е, че дори останките на великите духовни учители (така наречените „свети мощи“) излъчват мощните вибрации на Светлината и Истината. В трансформираните костни структури на мощите се запазва високата вибрационна активност на техния носител за много столетия. И затова пребиваването на искрено търсещите Истината в близост до „светите мощи“ способства за „заразяването“ им (на търсещите) с вибрациите на Светлината.

58. Въпрос: *Може ли прекомерното развитие на човешкия мозък да е природна аномалия?*

Ако да, то тя е временна. През милионите години животинска еволюция на човешкото тяло мозъкът е вървял по пътя на компютърното усъвършенстване с множество системи на дублиране за реализацията на интуитивната подсъзнателна психическа дейност под формата на рефлексии, инстинкти и стереотипи на поведение. Тази временна природна аномалия, като животинска съставна част от човешкия организъм, трябва да бъде преодоляна, трансмутирана в процеса на работа на Пътя на Съзнателната Еволюция. При достигането на свръхсъзнателната психическа дейност в структурите на мозъка безусловно ще настъпят кардинални промени.

59. Въпрос: *Каква е ролята на знанията в живота на човека?*

Натрупването на професионални знания е безусловно необходимо. Знанията, като справочен материал са едно, а (вече) психологическите знания (за себе си, за човека, за човечеството, за устройството на света и т.н.), получени от втора ръка, а не открити в собственото съзнание, напълно обуславят човека, правейки го роб на стереотипните представи за света. Тези знания формират човешкото „его“, което не позволява на нашето истинско „аз“ да бъде свободно.

Човек трябва да действа, изхождайки от свободата, а не от знанието, а това е възможно само в резултат на трансмутационните преобразования в съзнанието при следването на Пътя на Съзнателната Еволюция. Знанията, които се съхраняват в паметта на мозъка са всичко на всичко само справочен материал, който трябва да се използва само при необходимост, а не по всеки повод. По думите на Джиду Кришнамурти, един от най-великите духовни Учители на съвременността, истински религиозен ум е този, който е напълно свободен от натрупаните знания.

60. Въпрос: *Вие казвате, че не съществуват проблеми на отделния човек, а съществува един голям проблем на цялото човечество. Как да разбираме това?*

Да, наистина не съществуват проблеми на отделния човек, който страда, страхува се и се съмнява. Това е проблем на цялото човечество. Вариациите са различни, а проблемът е един. Фрагментираното съзнание на отделния човек с неговите трагични разногласия и спазматичните радости - това е съзнанието на цялото човечество. Докато това не да бъде осъзнато, никакви изменения на Земята в близко бъдеще не се предвиждат.

61. Въпрос: *Сега науката е достигнала небивал разцвет, в това число се развиват и разширяват знанията за човека, но проблемите остават. С какво можем да обясним това?*

Учените, като цяло, се опитват да достигнат законите на физическата природа. Законите за функционирането на човешката психика, законите за еволюцията на съзнанието, всичко онова, което действително пречи на човек да се избави от страха, съмненията и страданията, изпада от полезрението на така наречените учени. Те не са в състояние да видят корена на проблема по напълно закономерни причини – тяхното съзнание функционира фрагментарно, в полето на менталността (в полето на ума), което не позволява да се види реалността интегрално. Ученият, занимаващ се с изучаването на човешката психика, преди всичко сам трябва да премине всички етапи от Пътя на Съзнателната Еволюция, за да има правилна представа за човека от първа ръка. За преголямо съжаление такива днес няма.

62. Въпрос: *Какво е страданието?*

Страданието е квинтесенцията на „егото“, неговата висша проява. В човешкото същество да страда може само „егото“, без значение какво е: физическо, витално, ментално или психическо. Например ако човек казва, че е постигнал нещо в духовен план, но същевременно страда от това, че на човечеството му е зле, че нещо в света не е както трябва – не вярвайте на такъв човек – той не се е избавил от „егото“ си и действа в разделение, в неведение. Както казва Джиду Кришнамурти: „Край на страданието означава любов“. Любов и състрадание.

63. Въпрос: *Как може да се отнася непроектен човек към просветлен?*

Той може да направи от просветления кумир. Може да го намрази. Може да не му обръща никакво внимание, а може и да се вслуша и да започне сериозна работа на Пътя

на Съзнателната Еволюция. Всичко зависи от състоянието на съзнанието на непросветления, от степента на развитие на неговото „его“ и психическо същество.

64.Въпрос: *Изпълнява ли сегашното образование своята главна задача – формирането на новия човек?*

Сегашното образование – това е просто натрупване на знания за какво ли не. То никак не способства за просветляването на човечеството, напротив, все по далеч ни отвежда от главното – от осъзнаването на истинската роля на човека в еволюционния процес. До тогава, докато в образователната система редом със строго професионалните знания и „общата култура“ не бъдат включени и знания за истинската природа и роля на човека в еволюционния процес, образованието ще бъде пагубно за човечеството, това особено се отнася за детското образование.*

(*бел. пр. – Позволявам си да напомня, че в „Мер или Божественият материализъм“ Сатпрем много точно е поместил едни думи на Майката, относно масовото образование: „Образованието представлява опит съзнанието да се замени с вътрешна библиотека.“ и Сатпрем пояснява, че Майката не е била против образованието изобщо, а само против зубренето, кастренето на „непослушните“ и поощряването на „послушните“ като метод на преподаване – тоест против назидателността. С няколко думи Майката се е стремяла да подтикне децата сами да достигнат до отговорите, като за целта е пробуждала тяхното собствено творческо разбиране, а не ги е „строявала“ и не им е тъчпела главите с готови знания от втора ръка.)

65.Въпрос: *Човешката психика еволюира ли с времето?*

Не, не еволюира. На днешния етап от историята на земното човечество еволюцията на човешката психика може да бъде само съзнателна и индивидуална. Затова и с вас говорим за Пътя на Съзнателната Еволюция. Само при условие, че се стъпи на този път човешкото съзнание може бързо и даже стремително да еволюира. А така психиката на човек не само не еволюира, а просто деградира. Доказателство за това е съвременното състояние на човечеството.

66.Въпрос: *С какво се занимават съвременните психолози, психиатри и психоаналитици?*

Те се опитват да адаптират (да приспособят) нормални и ненормални хора към ненормалното общество. Опитват се да научат хората на съществуването в болното общество, при което те са абсолютно уверени, че изпълняват добра мисия, за немалко пари естествено. Нашата задача с вас е раждането на новия човек, свободен от пътищата на обусловеностите, страховете, съмненията и страданията. Трябва да започнете от себе си. Само тогава болното общество може да оздравее.

67. Въпрос: *Колко хора трябва да вземат участие в еволюцията?*

Въпросът е доста забавен. Еволюцията никога не се стреми към това цяла една популация изведнъж да се качи на ново стъпало. Обикновено активното участие в еволюционния процес взимат най-напредналите индивиди. Така е било и в животинския свят, а в света на хората това е особено актуално. Днес еволюцията е съзнателно и доброволно дело. Ако говорим за количеството хора, които трябва да вземат активно участие в еволюционния процес, то тук не всичко е просто.

Днес някои спасители на човечеството наивно предполагат, че като изчислят математически критичната бройка на еволюиращите индивиди по някакви специални програми, получени сякаш от всевишния, тогава те ще съберат всички тях на едно място и, като помедитират някоя, друга година, ще изменят света. Това е витална игра, детинство, незрялост на съзнанието. Количеството хора, които са необходими за ефективната еволюционна работа действително се определя Свише, но не математически, а спонтанно, изхождайки от напрежението, което възниква на еволюционното поле между полюсите на условната Светлина и условната Тъмнина. Еволюцията е многофакторен процес. Въобще не е задължително количеството еволюиращи индивиди много да превишава количеството инволюиращи индивиди. Тук също има нюанси.

Едно е очевидно, че човек, който се е пробудил от многовековна дрямка, трябва да еволюира съзнателно, независимо от всякакви трудности. Това е неговият кармичен дълг. Останалото не е в наша власт – нека се доверим на Висшата Сила.

68. Въпрос: *Разкажете по-подробно какво представляват условните полюси на Светлината и Тъмнината.*

Условния полюс на Светлината съставят хората, напълно избавили се от Неведението, а също и онези, които искрено следват Пътя на Съзнателната Еволюция. Мощта на магнитите от психическите същества (душите) съставя потенциала на напрежението на полюса на Светлината.

Условния полюс на Тъмнината съставят хората, които изцяло пребивават в Неведение. Към тях се отнасят не само онези, които са еволюционно пасивни, не само онези, които са така наречените разсадници и проводници на злото, но и онези, които активно се борят със злото с негодни витални средства, смятайки се при това за посланици на доброто на Земята. Тези „добри“ спасители на човечеството организират множество шумни партии и движения, които си поставят за своя цел организираната борба с вселенското зло. Обаче тези борци за справедливост на практика с нищо не се отличават от своите опоненти. Същите витални средства за борба, същата агресивност, злоба и ненавист. Вместо да се изпълват с Духа, те се изпълват с витален повей. Без дори сами да подозират, подобни спасители правят голяма услуга на върховните сили на Тъмната, намирайки се под техния пълен контрол. По този начин, така нареченото „добро“ и „зло“ съставят един голям полюс – полюсът на Неведението.

69. Въпрос: *Какво е състрадание?*

Истинското състрадание е форма на отношение на просветления човек към заобикалящия го свят – света на животните, растенията и човешките същества, които се намират в неведение, подложени на страдания и смърт. Обикновено хората наричат състрадание - жалостта и съчувствието към бедните и болните. Но тези чувства имат витален произход и се явяват следствие на егоцентричната дейност на човека, който смята себе си за несравнимо по-висш от всички тези „бедни и болни“.

70 Въпрос: *Какво представлява феноменът на пълното надуване на физическото тяло?*

На всички са известни каналите Кундалини или китайските меридиани, които с най-тънка мрежа пронизват нашето физическо тяло. Обикновено те се намират в замряло състояние и практически не функционират по своето пряко предназначение, което се заключава в доставянето на най-чиста пространствена енергия непосредствено към клетките на тялото. В резултат на следването на Пътя на Съзнателната Еволюция, на етапа на активната работа на низходящата Енергия, в клетките на тялото на търсещия става разкриването на тези канали, което субективно се усеща като надуване на физическото тяло от гъстата низходяща Енергия, която навлиза през темето. Обикновено това се случва по време на сън, когато човек се събужда от усещането за прекомерно издуване на тялото, готово още малко да се пръсне. При това се случва пълното разкриване на мрежата от енергетични канали. Обикновено феноменът на пълното надуване на физическото тяло се случва само веднъж и повече не се повтаря. Феноменът на пълното надуване може да бъде предшестван от състояния на частично надуване на различни части на тялото.

71. Въпрос: *Кой ще изповядва новата интеррелигия?*

Младежта, интелигенцията, апологетите на всички организирани религии, осъзнали безполезността на религиозния догматизъм, всички онези, които съумеят да видят в бъдещата интеррелигия, в чиято основа е положен Пътят на Съзнателната Еволюция, реален инструмент на новата духовна форма на обединение на човечеството.

72. Въпрос: *На основата на коя религия може да се зароди бъдещата интеррелигия.*

Бъдещата интеррелигия не може да се зароди на базата на нито една религия. Тя ще се зароди на основата на Пътя на Съзнателната Еволюция – Пътят, чиято крайна цел е достигането на телесно безсмъртие. Достигането на телесното безсмъртие лежи в основата на зороастризма и християнството – религиите, основани от древноиранския пророк Заратустра и Иисус Христос.

73. Въпрос: *Защо атлантите са били застигнати от еволюционна катастрофа?*

Това не е била еволюционна катастрофа, а напълно закономерно развитие на събитията. Психическото същество в процеса на потапянето на духа в материята на низходящата еволюционна дъга се забулило с материални обвивки и вече не било способно да се

прояви като инструмент на Духа. Виталното „его“, изработено в процеса на потапянето на човечеството в материалността, напълно определяло поведението на атлантите. Оттук идват всички беди и катаклизми.

74. Въпрос: *Наистина ли съществуват „уроците“ и как да се борим с тях?*

Наистина съществуват вибрационни формирания, които са способни да вредят на човек, по начин, който е зададен отвън и действащ на различни нива на неговото същество. Академик В.П. Казначеев нарича такива полеве енергийни образувания информосоми. Тяхното съществуване е било експериментално потвърдено в класическия опит на Казначеев. Две групи идентични биологични клетки се поставят в напълно херметизирани камери. При въздействието на едната група клетки с някакъв вредящ фактор, втората мигновено отговаря със същата реакция. Именно пространствените информосоми осигуряват този процес. В природата съществува така нареченият феномен на клетъчната нелокалност, когато която и да е от клетките в организма мигновено разбира за състоянието на всяка друга клетка. Човек е способен да „урочаса“ друг човек посредством използването на пространствените информосоми, като ги насища с негативна информация.

Можем да посветим целия си живот на борба с „уроците“. Не е ли по-просто един път завинаги да се защитим от тях. Пътят на Съзнателната Еволюция, който позволява да се изработи устойчив вибрационен имунитет, е универсалната защита от всевъзможни „уроци“, вибрации на болести и други негативни външни влияния.

75. Въпрос: *Откъде се е появил еврейският народ?*

Ще се позова на „Тайната доктрина“ на Е.П. Блаватска: *„Семитите, особено арабите, са фактически най-късните арийци, деградирали духовно и усъвършенствали се в материалността. Към семитите принадлежат всички евреи и араби. Първите са племе, произлязло от Чандала от Индия, от отхвърлените, при това много от тях са бивши брамини, търсеци убежище в Халдея, в Синд и Ария (Иран) и, наистина, те са родени от своя баща А-Брам (Не-Брамин), около 8000 години пр. Хр. Последните пък, арабите, са потомци на онези арийци, които не са пожелали да отидат в Индия по времето на разпръскването на народностите, някои от тях останали в пограничните за нея земи – Афганистан, Кабул и по поречието на река Аму-Даря, по времето когато другите проникнали и завзели Арабия“.* Това е една от версиите за произхода на еврейския народ.

76. Въпрос: *Казахте, че нашето физическо тяло се явява своеобразен скафандър. Какво означава това?*

Да, нашето плътноматериално тяло се явява своеобразен скафандър (или биоробот) за проявяването на психическото същество на физическия план на съзнанието, скафандър, който се изхвърля (или умира), като изчерпи установения срок.

77. Въпрос: *Веднъж казахте, че благите намерения са агресивни. Разяснете, ако обичате.*

Ако у човека не е разкрито психическото същество, то неговите благи намерения практически винаги са агресивни, с тях, както казват, се постила „пътят към ада“. Той (човекът) винаги постъпва съобразно своите представи за „благост“. Ако психическото същество у човек е разкрито, то нетрансформираното психично „его“ също може да прояви „добра“ агресия, като налага своята линия на поведение. Само човек, напълно свободен от „егото“, е способен на истински благи намерения.

78. Въпрос: *Днес възниква модна тенденция за обръщане към медицината от далечното минало. До колко това е обосновано?*

Медицината от далечното минало си е поставяла за цел възстановяването на енергийното равновесие в организма, изгубил контакт с Еволюционната Енергия. Тя (медицината от миналото) се е зародила в период на енергиен застой, в преходния период между низходящата и възходящата еволюционна дъга, когато в човечеството вибрационният имунитет е бил загубен. Днес, обаче, когато съществува реалната възможност за установяване на устойчив контакт с низходящата Еволюционна Енергия и възстановяване на вибрационния имунитет, нейните методи вече не са толкова актуални.

79. Въпрос: *Двегодишното ми дете досега не казва нито една дума, но разбира абсолютно всичко. При това много от неговите връстници говорят свободно от едногодишна възраст. С какво може да се обясни това?*

Ако това не е органна патология, то такова нещо може да се обясни с реинкарнацията (превъплъщението) на психическото същество от народ с друг език. В такъв случай вибрационният апарат на разбиране е добре развит, а словесният (езиковият) трансформатор на вибрациите още не е изработен. Още щом като той окончателно се формира, разговорният процес ще тръгне със стремителни темпове.

80. Въпрос: *Как можете да обясните думите от Евангелието, в които се казва, че пред Божия Съд „ще застанат всички – и живите и мъртвите“?*

Това означава масово въплъщение на всички еволюиращи човешки души (психически същества) в плътноматериални тела. Именно тогава всички живи и мъртви ще застанат на физическия план на съзнанието пред Божия Съд. Този Съд ще извършва Божествената Сила, като прониква в съзнанието на всички жители на Земята, без изключение. Именно тогава ще се извърши отделянето на „зърната от плевелите“. Онези, които следвайки Пътя на Съзнателната Еволюция, са се родили в Духа и са изработили фини вибрационни (супраментални) тела, ще бъдат спасени (трансформирани) и ще станат семената на новото земно човечество, онези, които са предпочели да останат в неведение и материално робство ще „изгорят“ в пламъка Божи и ще бъдат принудени отново да повтарят ненаучения еволюционен урок.

81. Въпрос: *Какво означава изразът от Евангелието „Блажени са нищите духом“?*

Смисълът на този израз се отнася до разбирането на думата „нищи“. Ако думата „нищи“ означава хората, които не са привързани към материалните блага и към всичко земно, то този израз става пределно ясен – нищите са блажени Духом. Друго разбиране тук е просто неуместно, тъй като „нищите духом“ в дадения контекст е просто един абсурд, а тълкуването на абсурд може да ни отведе много далеч.

82. Въпрос: *Кой все пак определя съдбата ни?*

Колкото и парадоксално да звучи това – самите ние. Под думата „ние“ следва да разбираме психическото ни същество и по-точно неговото ядро – централното същество – частицата Божествено Съзнание в човека. Дотогава, докато не се родим в Духа и нашето външно „егоистично“ съзнание не бъде трансформирано, да се осъзнае този факт е просто невъзможно. Да, нашата съдба я определя психическото ни същество в пълно съответствие с кармичните закони. По такъв начин, всичките ни мними жизнени несполуки, нещастия и катаклизми са резултат от мъдрото обучаващо ръководство на индивидуалния еволюционен процес в лицето на нашето истинско „аз“. Няма никакъв смисъл да виним каквито и да било неземни сили за нашите „несполуки“. Всеки сам е творец на съдбата си.

Веднъж много отдавна на младини написах такива редове:

Аз сам на себе си съм и съдия, и цар, и Бог,

Аз сам на себе си съм роб и господар,

Аз сам на себе си наградите отдръпвах настрана,

Аз сам на себе си съм и мъчител, и палач.

(Я сам себе судья и царь и Бог,

Я сам себе и раб, да и хозяин,

Я сам себе награды приберег,

Я сам себя казню и истязая.)

Това беше прозрение на безсъзнателно ниво.

83. Въпрос: *Какво можете да кажете по повод на известната притча, в която ученикът моли учителя си да направи чудо, за да засвидетелства силата си?*

Учителят се съгласил да направи чудо пред очите на ученика, но в най-кулминационния момент на възхищение от страна на ученика учителят казал, че сега той (ученикът)

може да хване, накъдето му видят очите. Искането на чудеса е характерно за незрелите съзнания и за потенциалните предатели, за които виталните чудеса сами по себе си са върхът на мечтите и са знак за това колко е напреднал учителят. Много лъжеучители, които притежават окултни способности, използват този номер, за да привлекат ученици и повишено внимание към себе си.

При мен също имаше кратък период на съблазън да стъпя на пътя на „вършенето на чудеса“. За това имаше всички възможности – без специални тренировки се получаваше това-онова. За щастие веднага осъзнах пагубността на такъв път и продължих активната работа по интегралната трансформация на собственото съзнание.

Не способността да прави чудеса определя истинския учител, а неговото слово и дело в творческата реализация на Пътя на Съзнателната Еволюция.

84. Въпрос: *На изповядващите интеррелигията ще им трябват ли храмове?*

Изповядването на интеррелигията означава да се следва Пътя на Съзнателната Еволюция. Практиката на Пътя показва, че може да се мине и без храмове, достатъчно е да се построи храм в собственото тяло. С времето ще се появят храмове като културни и научно просветителски центрове, но не като разсадници на религиозен догматизъм.

85. Въпрос: *В някои духовни школи учат да се установява контакт с йерархиите на учителите, да се прислушваме към техния глас, да следваме техните съвети, при това според издигането на съзнанието съществува сякаш някаква щафета по предаване на учениците от един учител към друг. Как се отнасяте към това?*

С много голямо опасение. Всякакви гласове, които идват отвън – това са гласове, които излизат от виталния план на съзнанието. Дори гласовете, които излизат от висшия витален план не могат да претендират за ролята на гласа на истинския учител, да не говорим за гласовете, които излизат от нисшия витал. Ако човек не се е родил в Духа, той не е в състояние да различи степента на истинност на чутото и затова лесно става послушна играчка в ръцете на враждебните витални сили. Мога да приведа сума ти примери за това от практиката на общуване с учениците на така наречените йерарси.

Защо да слушате гласове отнякъде отвън и да излагате себе си на опасност от обсебване, когато има възможност, следвайки Пътя на Съзнателната Еволюция, веднага, без посредници, да стигнете до единствения Учител в собственото си сърце. Откриваш низходящия поток на Еволюционната Енергия, който от своя страна допринася за раждането на психическото същество (душата) – именно това е и истинският Учител. Никакви опасности, всичко е просто, трябва само да се работи. Учител – това е от далечното витално минало. Необходим е един единствен Учител!

86. Въпрос: *Сега се създава движението „Нашият дом е планетата Земя“, поставящо за своя цел „преодоляването на царящата в света психологическо напрежение, трансформирането на атмосферата на противопоставяне в атмосферата на сътрудничество и доверие, чрез създаването в Русия на Международен Център за цялостно мислене и миротворчество” (работното название е „Храмът на Света“). Как се отнасяте към това?*

Дай Боже това да не е поредната красива утопия. На първи план при всяко жизнеспособно движение от подобен род трябва да бъде издигната не „психологическата козметика“ на човечеството, а радикалните психо-физически изменения в съзнанието на хората. На това в пълна степен отговаря само Пътят на Съзнателната Еволюция.

87. Въпрос: *По-рано понякога ме посещаваха мисли за самоубийство. Ставаше страшно. Как трябва да се отнасям към това.*

Както е казал Рамана Махарши, човек през целия си живот извършва бавно самоубийство – самоубийството на собствената си душа. Това е абсолютно вярно, но ние по силата на своето неведение не му придаваме никакво значение. Като не се развиваме духовно, ние убиваме психическото си същество с болести, които са пряко следствие на бездуховност, пианство, тютюнопушене, наркотици и т.н. Това действително е страшно. А по въпроса за самоубийството на физическото тяло Шри Ауробиндо се е изказал много хубаво. Той е казал, че *само глупакът си мисли, че гробът ще го избави от Вечността*. Кармичните възли, които не са развързани в текущия живот, така или иначе остават за развързване в последващите възплъщения, а самият акт на самоубийство – това е нов и много обтегнат кармичен възел.

88. Въпрос: *Онова, което вие препоръчвате, коренно се различава от веселите оздравителни практики на много учители от Изтока и Запада. Нали няма нищо лошо в това, че човек ще се чувства здрав и жизнерадостен.*

Няма нищо лошо, но няма и нищо хубаво. Всички тези „весели“ методики не трансформират човешкото съзнание, а само подновяват видимата фасада. В основата на тези методики (а това са дихателни, двигателни и медитативни упражнения) лежи използването на праничната енергия, която за определено време нормализира психо-физическото ви състояние и вие се чувствате бодро и весело. Когато „веселостта“ изчезне, се изисква поредното енергийно хранване - и така до безкрай. С времето възниква своеобразно наркотично привикване към метода, където в ролята на наркотик влиза праната. Пътят на Съзнателната Еволюция - това не са праничните упражнения, това е сериозната работа по радикалната трансформация на съзнанието, в резултат на която човек придобива истинското си „аз“. И вече състоянието му се определя не от веселост, а от непомрачима от нищо дълбока радост от съществуването, която не изисква постоянни хранвания отвън. А ако ви харесва да си играете игрички – играйте си! Сега е очевидно, че човечеството вече има неприятности*.

(*бел. пр. - тук има непреводима игра на думи: „играть“ – играя; „доиграться“ – създавам си някаква неприятност)

89. Въпрос: *Лечителка-екстрасенс е казала на мой познат, разболял се от тежко заболяване, че причината за неговата болест е обида към майка му в далечното детство. Как се отнасяте към това?*

Нима към това можем да се отнасяме някак? Днес има безумно количество такива кармични лечители. Те са неволни инструменти на „враждебните сили“. Тяхната основна задача е да оплетат човека в паяжината на съмненията, да го разболеят и да смучат жизнените му сили. След такива процедури не може да става дума за никакво духовно развитие.

Няма грехове, има само един грях – да не еволюираш. Пазете се от човека с рамка* в ръката, с ясновидство в главата и с речи за кармата. Не им давайте да разкриват и да коригират нищо. Пазете се от лудите по идеите за спасение на човечеството от болестите – това са проводници на „враждебните сили“.

(*бел. пр. - рамка – прегъната под прав ъгъл игла за плетене или метална пръчка (с такива метални пръчки много хора смятат, че, например, може да се „засичат“ подпочвени води и така да се определя подходящо място за копаене на кладенец))

90. Въпрос: *В „Тайната Доктрина“ на Е. Блаватска се говори за това, че човечеството от Шестата Коренна Раса ще се зароди на американския континент – в Съединените американски щати. Така ли е това?*

Напълно очевидно е, че това не така – негово величество доларът няма да позволи това да се случи. Човечеството от Шестата коренна Раса ще се зароди именно в Русия, в страната, която по думите на Достоевски, умее естествено и безкористно да разбира и да приема всякакви други народи.

91. Въпрос: *Защо днес стремително расте количеството на „лудите“?*

Расте и неизменно ще расте. „Лудите“, обзети от различни спасителни идеи и идеи за собствената избраност са хора, чието индивидуално съзнание по един или друг начин е „насилствено“ изхвърлено в нирвана, където човек, който няма защита от Горе (в лицето на низходящата Еволюционна Енергия) и отвътре (в лицето на психическото същество), без дори сам да осъзнава, става лесна плячка за враждебните витални сили.

Психоенергийните тренинги, лъжеучителите, непознаването на еволюционните закони и етапи, използването на стари методи в новите еволюционни условия са основните фактори, които иницират процесите на видиотяването на човечеството. Хората, почувствали вкуса на нирваната, смятат, че са достигнали крайната цел на еволюцията – така нареченото просветление, но това е тяхна съдбоносна грешка. О, колко още има до крайната цел!

Достигането на нирвана увенчава само третия етап от Пътя на Съзнателната Еволюция. Онези, които следват този Път, знаят какви са признаците за излизането на индивидуалното съзнание във Всеобщото Съзнание, знаят за опасностите, които ги причакват в нирваничните простори, и знаят, какво е необходимо да предприемат, за да

избегнат тези опасности и успешно да продължат работата по реализацията на Пътя. Те не са заплашени да попълнят редиците на „лудите“.

92. Въпрос: *Тежката болест отразява ли се някак на еволюционното развитие на човек?*

Обикновено тежките болести (както острите, така и хроничните) служат като своеобразно пречистващо средство за индивидуалното съзнание, като трансформират „егото“ и събуждат психическото същество. Страданието, за такива болни, носи наистина пречистващ характер. След дълго наблюдение на един такъв болен, аз нагледно се убедих в това. Два месеца преди оставянето на своето тяло, млад мъж, който страдаше от онкологично заболяване, отбелязваше могъщ растеж на духовните сили и все по-усилваща се немощ на физическото тяло. Ден преди да напусне тялото си, това разделение на духовното и физическото начало достигна своя апогей – духовната мощ значително надделяваше над физическата немощ.

По този начин тежката болест се явява своеобразен вътрешен принудителен механизъм за духовното развитие на хора, готови да еволюират, но в нормални условия (на фона на физическо здраве) съпротивляващите се на еволюционния натиск Свише.

93. Въпрос: *Сега много деца се оплакват от силно главоболие и кръвотечения от носа. Какъв е механизмът на това явление?*

Механизмът на това явление е доста прост – все по-усилващият се натиск на низходящата Еволюционна Енергия. Децата, по силата на естествеността (спонтанността) на своето поведение, са максимално открити за низходящия енергиен поток, обаче по-ранното им въвличане в социума поставя своеобразен енергиен блок в съзнанието на нивото на главния мозък, пречатстващ свободното слизване и усвояване на Еволюционната Енергия. В резултат в района на главата се натрупва голямо количество неусвоена енергия, излишъкът от която предизвиква силно главоболие и „се разрежда“ под формата на кръвотечения от носа. Проверено е на практика, че „изтласкването“ на натрупалата се енергия в по-нисколежащите отдели на тялото по пътя на простата медитация „към върха на носа“, премахва цялата симптоматика.

94. Въпрос: *Вашиите размишления за човека и човечеството са пълни с песимизъм. Това убива всякакво желание да се прави каквото и да е. Нима всичко е толкова безнадеждно?*

Напротив – аз съм потресаващ оптимист. Ако Пътят на Съзнателната Еволюция е изминат от мен – обикновен човек - то защо да не може да го направи всеки от вас. Знам, че това е възможно. Затова ви говоря тези неща, а иначе бих мълчал. Но, за да можете да предприемете нещо реално, е необходимо да знаете истинското състояние на човечеството и човешката психология без преувеличения и илюзии, а това наистина навява песимистични мисли. По-малко песимизъм, - повече дела! Песимизмът у вас – това е пръст на „враждебните сили“.

95. Въпрос: *През цялото време говорите за Великите Учители с Източен произход. Нима в Русия не е имало такива въобще? Много хора познават имената на Вл. Соловьев, Н. Бердяев, Н. Фьодоров и други. Нали и те имат своя принос към „Общото Дело“?*

Владимир Соловьев, Николай Бердяев, Павел Флоренски, Михаил Булгаков не може да отнесем към кръга на Великите Учители. Тези хора са се занимавали с красиво философско тълкуване на Ученията на Иисус Христос, но не повече от това. Великите Учители пък са служили като жив пример за практическата работа на Пътя на Съзнателната Еволюция и на определени етапи от развитието на човечеството са внасяли в тази работа нещо принципно ново.

Николай Фьодоров има уникален принос в „Общото Дело“, като се е опитвал да пробуди дремещите сърца на православните християни, призовавайки ги да се обърнат към „активното християнство“ с финалното възкресяване на всички мъртви и постигането на телесно безсмъртие.

Великите Свети Руси (Сергей Радонежски, Серафим Саровски и други) имат голям принос в „Общото Дело“, явявайки се с целия си живот пример за искрена служба на Господ. Тях можете да наречете истински последователи на Иисус Христос.

96. Въпрос: *В книгата си „Свобода от смъртта“ вие описвате доста мрачна картина на далечното бъдеще, в частност, предричайки гонения на хората, следващи Пътя на Съзнателната Еволюция. Какво можете да кажете по този повод сега?*

Бъдещето се гради днес – тук и сега, и не от някои си, а от нас. Кармичните връзки, формиращи бъдещето в този момент, когато писах упоменатите от вас редове, ми говореха едно. Днес ситуацията донякъде се е изменила, подчертавам – донякъде, и се е появила надежда, че наближават позитивни изменения.

97. Въпрос: *Какво можете да кажете по повод отказа от храна*. Кога и как е добре да се прави това?*

(*бел. пр. – можеш да видиш и въпрос No.100 от същата глава)

Най-голямата глупост е пълният отказ от храна да се направи самоцел. На Пътя на Съзнателната Еволюция хранителният режим се установява по естествен път. В началото – безмесна диета, след това чисто вегетарианство. На следващия етап може да минете без закуска, след това (който може) - без обяд, но от вечерята не трябва да се отказваме. Храненето не трябва да бъде обилно, но пълноценно. Пълният отказ от хранене е възможен само при онези хора, чийто организъм е способен на клетъчно ниво да установи нов обмен на веществата, използвайки низходящата Еволюционна Енергия в качеството си на универсален източник на хранене. Както показва практиката, това е достъпно едва за единици. Виталният опит за реализиране на пълен отказ от физическа храна, без нужните основания за това, може да нанесе непоправима вреда на здравето.

98. Въпрос: *Какво можете да кажете по повод на екстрасензорното лечение на онкологични заболявания? Трябва ли да се прави въобще? Каква е ролята на кармичните фактори тук?*

Този въпрос е достатъчно сложен и изисква поетапно разглеждане.

Главната причина за всяко онкологично заболяване е неусвояването на низходящата Еволюционна Енергия от индивида. Ако човек има добре развито психическо същество, но съзнателно или безсъзнателно се противи на еволюцията, то опасността от възникването на онкологични заболявания неизмеримо нараства. Ето ви и кармичният фактор.

Универсалното средство за профилактика на всички заболявания, и особено на онкологичните, е съзнателното установяване от индивида на стабилен контакт с низходящата Еволюционна Енергия. Интегралният Път на Съзнателната Еволюция позволява безболезнено и в пълна степен това да се реализира. Ако човек е болен от онкологично заболяване то, естествено, той трябва незабавно да започне работа по реализацията на Пътя на Съзнателната Еволюция. Крайно важно е при това човек да има вяра и стремеж към работата. Механичното следване на Пътя няма да донесе резултати.

А сега нека поговорим за отношението към традиционните методи на лечение. Болният може да избере, онзи метод на лечение, от препоръчаните от лекарите традиционни методи, който според него е най-приемлив. Той също е в правото си да ги отхвърли изцяло, ако има вяра в собствените сили и възможности или (и) вяра в силите и възможностите на целителя, на когото той има доверие. Ако преди взимането на собственото решение болният пита целителя за съвет, то целителят тактично трябва да го предупреди за възможните трудности при нетрадиционното лечение, но в никакъв случай не трябва да плаши болния и да не настоява за нищо. Окончателното решение трябва да вземе само самият болен.

Нека поговорим за целителите (с дипломи и без), които днес са безброй. Истинският целител трябва задължително да следва Пътя на Съзнателната Еволюция. Преди да се заеме да се занимава с целителска дейност той трябва да реализира не по-малко от пет етапа от Пътя. Това означава, че той трябва да има напълно разкрито психическо същество (душа) и да установи стабилен контакт с низходящата Еволюционна Енергия – пространствената енергия от най-високо вибрационно качество. Само тогава той е в правото си (независимо от наличието или отсъствието на диплома) да се занимава с целителска дейност. Само тогава той може без вреда за пациента и без опасност за собственото здраве да лекува хората. Без това така нареченият целител или се занимава с шарлатанство, или силно надценява своите възможности.

Всеки целител има своите методи и тайни. Мога да кажа само за моите целителски методи, с които се занимавам много рядко и изключително с научно-познавателни цели.

Първото нещо, което е абсолютно необходимо на всеки болен, е първичното откриване на низходящия ток на енергията. С тази цел се препоръчва самостоятелната медитация „към върха на носа“, по възможност, колкото се може по-често, но през нощта задължително. Своята работа с болните започвам по следния начин: в процеса на медитацията „към върха на носа“ помагам с ръка за слизането на енергията в тялото и нейното прокарване по дължината на гръбнака с последващо разсейване по периферията. При това се случва насищане на тялото с низходящата пространствена енергия, която и осигурява вибрационен имунитет.

Другият прием се заключава в нагнетяването на енергията, през повърхността на тялото на пациента, навлизаща в моето тяло през темето и излизаща от дланите на моите ръце. Това се получава по пътя на безконтактното енергийно оглаждане на повърхността на тялото на пациента с едновременно премахване на излишъците от енергия.

Има начин за лечение от разстояние с извеждане пред себе си на „живия“ фантом на тялото на пациента. С този фантом може успешно да се проведат всички безконтактни лечебни мероприятия.

И още един, максимално ефективен начин на лечение е лечението с най-чиста сърдечна енергия – с енергията на психическото същество (душата). За това целителят максимално концентрира своето внимание в областта на сърцето, гледайки пациента или като си го представя пред себе си, до тогава, докогато чувството на любов и състрадание към пациента не достигне своя апогей. Когато това се случи, от сърдечния център на целителя самопроизволно, на порции, се изпуска енергия, която прониква директно в сърцето на пациента, а от там във всички клетки на неговото тяло.

Ще приведа един много показателен пример от своята работа с онкологично тежко болен. Мъж (на 50 години) беше опериран заради първично туморно образуване в бъбрека (нефрома) с метастази в белите дробове. Поразеният бъбрек е бил отстранен. Нефромата е един от най-злокачествените тумори и не се поддава на никакви традиционни, в частност, химиотерапевтични методи на лечение. След операцията, за повдигане на тонуса на болния, беше назначен курс по имунотерапия, в чиято успешност (от гледна точка на излекуване от болестта), по свидетелство на близките на болния, лекарите въобще не вярвали. Курсът на лечението той провеждаше в Онкологичния център на Руската академия на медицинските науки.

В първия разговор с болния разбрах неговото отношение към нетрадиционните методи на лечение. Както стана ясно той въобще не вярваше в тях, но се съгласи, вярно без ентузиазъм, да изпълнява моите препоръки, без да се противи на екстрасензорните манипулации. Също му дадох моята книга „Свобода от Смъртта“, надявайки се, че той, след като я прочете, доста ще разбере и промени отношението си към самия себе си, но той дори не посегнал да я прочете, защитавайки своя отказ с това, че е далече от тези неща, но виж науката вече е друго нещо. Вярно, след това, в резултат на последователните и многопластови разговори с мен, той съществено промени своята гледна точка, но практически така и не предприе нищо.

Преди нашата среща болният в течение на месец преминал курс по имунотерапия. Първият преглед, посредством налагането на ръце*, разкри множество огнища с „бодливо“ излъчване и над двата бели дроба. При това собствената имунна аура на болния беше много слаба. На контролната снимка, направена по-рано през деня, се виждаше, че повърхността на двата бели дроба беше обширно поразена от кръгли туморни метастази с различен диаметър.

(*бел. пр. – Става дума, че чрез ръцете си, с нефизическите си сетива Александър Василиевич е чувствал биополето на болния.)

След седмица от моята работа с болния „бодежите“ на фона над белите дробове донякъде намаляха, а имунната аура се повдигна на 40-50 см над повърхността на тялото. След още една седмица лекарите направиха поредната контролна снимка и по думите на болния, с голяма почуда констатираха намалените площи на метастазите с 50-60%. Самият болен, естествено, свързваше това с действието на лекарствените препарати. Аз пък, продължавах да върша своите неща.

След още 10 дни „бодежите“ над белите дробове на практика изчезнаха, имунната аура стабилно се повдигна над повърхността на тялото на 50-60 см, на клетъчно ниво беше установен добър вибрационен контакт. Контролната снимка, направена след две седмици, показва, че метастазите в белите дробове на практика са изчезнали, само тук-там са се запазили едва забележими размити точки, а силно деформираният ляв бял дроб на 2/3 се беше оправил. На лице беше стремителна положителна динамика. Лекарите бяха крайно учудени и решиха, че след поредната контролна снимка ще предложат да преустановят употребата на имунните препарати, което и беше направено след няколко седмици.

Обсъждайки тази ситуация с болния, ние решихме да не изясняваме какво е оказало лечебното действие – лекарствата или моята намеса. За мен беше очевидно, че в резултат на екстрасензорните манипулации у болния се формира вибрационен (полеви) имунитет. За неговата поддръжка аз започнах категорично да настоявам за това болният, освен медитацията „на върха на носа“, да започне да практикува активна медитация с цел установяване на здрав контакт с низходящата Еволюционна Енергия. Успях да го убедя в това, но последвалите събития рязко измениха ситуацията.

Болният беше художник по професия. Дълго време нямаше свое ателие, макар че обещания се сипеха от всички страни. И изведнъж, в най-неподходящия момент, сякаш от небето падна разкошно ателие в нова кооперация в центъра на Москва. Болният беше истински щастлив и във витален порив реши в течение на месец напълно да го обзаведе. За мен пък беше очевидно, че сега не беше времето да се занимава с това, но той не приемаше никакви възражения, смятайки, че това ще стане положителен стимул за пълното му оздравяване. Скоро моите опасения се потвърдиха.

След планираното прекратяване на имунните препарати се оказахме принудени да отменим и екстрасензорните манипулации: болният се занимаваше от сутрин до вечер с обзавеждането на ателието. Независимо от огромната умора вечер, това безусловно

радваше болния. В този период стремителното изхвърляне на енергия навън на фона на емоционалния подем създаваше привидност за активно здраве. Обаче това беше само привидност за здраве. Така се продължи един месец.

Когато работата по ателието беше завършена и ние можехме да продължим лечебните мероприятия, дойде време за моя отпуск и аз заминах за 3 седмици извън Москва.

При нашата първа среща след моето връщане от отпуска болният каза, че нещата са много зле, целите бели дробове са обсипани с множество метастази и на него вече две седмици отново му правят инжекции с имунни препарати без никакъв ефект, а буквално на следващия ден планират да започнат инжекции с цитостатици – препарати, които забавят ръста и размножаването на туморните клетки. В дадения случай това беше безполезно – нефромата не е онова образуване, което се поддава на лечение с цитостатици. Тези препарати са способни да предизвикат само влошаване на общото състояние на болния, като следствие от интоксикацията на организма. Ако трябва да сме честни, такъв развой на събитията не беше напълно неочакван за мен. Самият болен тъжно се пошегува: „Ателието е чудо! А две чудеса няма...“.

На лице бяха отново силни бодливи потоци, имунната аура беше практически нулева, само с голям труд щяхме да съумеем малко да я напомним. След началото на инжекциите клетките на тялото абсолютно не възприемаха целебните вибрации. Екстрасензорните мероприятия станаха безполезни, аз разбрах, че ситуацията става необратима и се опитах да намекна на болния за причината за невъзприемчивостта на клетките, но той не реагира на това и продължи да вярва в успеха на медикаментозното лечение.

Трябва да отбележим, че болният беше много мъжествен човек и въобще не се страхуваше от смъртта. Не настоявах за нищо и на нашите следващи чести разговори изцяло превключих на духовни теми. Това оказа своето действие. Малко преди да остави тялото си, болният говореше за огромната духовна мощ, отстранена от немощото физическо тяло. Неговото напускане на този свят беше просто и естествено – духовното и телесното не си пречеха едно на друго. Ще оставя този случай без коментар.

Другият пример е пример за изцеление от онкологично заболяване през сърдечния център, който привеждам в книгата „Свобода от Смъртта“. Ще го припомня.

„У един много близък ми човек при профилактично изследване беше открито злокачествено туморно образуване. Диагнозата беше потвърдена при повторното изследване на късче от туморната тъкан. На болната (малко над 35) ѝ предстоеше подготовка за радикална операция, свързана с рак на млечната жлеза, в специализирана клиника.

Когато разбрах за това, нещо вътре в мен отказа да вярва в тази страшна присъда. Скоро смущението ми се смени със спокойна увереност в това, че с помощта Свие аз ще мога да разсека този възел. В течение на няколко дни преди операцията аз

заминавах извън града и в пълно уединение, на брега на малка рекичка, сливайки се с Природата, с цялото си същество, безмълвно призовавах Всевишния. Тялото ми постепенно се изпълваше с енергия и вибрираше в хармонично единство с всичко заобикалящо. След това мислено си представях болната, вълни от любов започваха да се разливат по цялото ми тяло и в даден момент натрупаната в мен енергия самопроизволно, на няколко порции се „изливаше“ в пространството през точката в областта на сърцето. Подобни неща се повтаряха с мен няколко пъти чак до пълна изнемога. През следващите два дни, на същото място, аз отново повторих същата процедура на насочени сърдечни изпращания на енергията.

Дойде денят на операцията. Според съществуващите правила, в хода на операцията, от туморното образуване взимат късче тъкан и провеждат бързо, контролно изследване с цел окончателното уточняване на диагнозата. За пълно изумление на лекарите, приготвили се за радикална операция, изследването показало доброкачествена природа на образуването и те се ограничили с местна резекция.“.

99. Въпрос: *Вие често употребявате словосъчетанието „да бъдеш искрен“. Какво значи това?*

Да бъдете искрени значи безпощадно да развенчавате в себе си всички стереотипи на старото поведение, всички опити да се върнете в предишния коловоз на роботоподобно съществуване в рамките на навиците (ментални, витални и физически). Да развенчавате, без нищо да оправдавате и без да осъждате нищо в себе си – просто да констатира фактите. Това е и искреността.

100. Въпрос: *Какъв е физиологичният механизъм на гладуването като средство за лечение на заболяванията?*

Когато организмът гладува и няма прием на физическа храна, то се поотваря фино-енергийният канал на хранене. Енергията стига до клетките на тялото едновременно подхранвайки ги и хармонизирайки вибрационното състояние. При лечебното гладуване се намалява задръстеността на клетките с вредни продукти от разграждането на физическата храна. В резултат на това клетките стават по-прозрачни и възприемчиви към фината енергия, в тях се установява вибрационен имунитет. Но цялостното гладуване, особено дългот, е крайно опасно. При мен са изработени лечебни варианти на „полугладни“ хранителни режими, които позволяват за 2-, 3-, 4- месечни срокове изцяло да се хармонизира състоянието на организма.

101. Въпрос: *Какъв е механизмът на левитацията?*

Руският учен Г.Шипов изказва хипотеза за съществуването на така наречените торсионни полета. Тя изхожда от това, че всичко в природата има въртящ момент – въртене около себе си. Всяко въртеливо движение образува енергийно поле. Съединявайки се по между си, торсионните полета обхващат цялата реалност и се явяват свързващото звено на всичко. Представете си, че торсионните полета създават около човешкото тяло своеобразен силов вакуум, като изолиран пашкул. Ако с помощта

на съзнателната воля завъртим тези полета по нужния начин, то човек е способен да изплува като въздушен мехур във вода.

102. Въпрос: *Как най-кратко бихте определили най-простия и най-действен метод на работа на Пътя на Съзнателната Еволюция?*

Бъдете нормални хора. Запазвайте спокойствие във всякакви ситуации, не се гневете, не роптайте срещу съдбата, приемайте всичко случващо се както е – смирено - , и тогава всичко, което е необходимо за вашето развитие ще ви бъде дадено Свише. Накъде по-просто.

103. Въпрос: *В последно време аз все по-често се улавям, че се намирам в контакт с низходящата Еволюционна Енергия, но при това практиката на активната медитация незнаяно защо стана неефективна, мислите навлизат в съзнанието и не изчезват, вярно, не ме и засягат. Какво значи това?*

Вашият въпрос е много правилен. Практиката на активната медитация, която вие сте прилагали до установяването на контакта с низходящата Еволюционна Енергия, действително е била ефективна, благодарение на нея вие сте и установили този контакт. Но от момента на неговото установяване самата низходяща Енергия взема ролята на блокиращ механизъм за мислите. Това се проявява по следния начин: мислите влизат в активното съзнание, но не намират отклик там, тоест умът се запазва празен, вие не изразходвате енергия в подхранване на мислите, вие просто ги виждате, без да ги оценявате. Именно това се случва с вас и затова активната медитация става неефективна. Ако подобно отношение към мислите стане норма, то активната медитация може да бъде оставена.

104. Въпрос: *Съществува легенда, че Иисус Христос на младини в продължение на 17 години е странствал на Изток, където е получил дълбоки езотерични познания. В книгата си „Уроци от Бъдещето“ вие отхвърляте тази версия.*

Вие абсолютно правилно отбелязахте, че това е легенда. Всяка красива легенда има право да съществува и всеки е свободен да ѝ вярва или не.

Действително съществува книгата „Изгубените години на Иисус“ на Елизабет Клер Профет, която разказва за откритията на руския пътешественик Николай Нотович на Изток и изследванията на Свами Абхедананда, Николай Ръорих и Елизабет Каспари, които сякаш уж неопровержимо свидетелстват за посещението на младия Иисус на Индия и Тибет.

Няма да ви уморявам с изброяването на аргументите, които утвърждават позициите на посочените автори, ще кажа само, че самият ръкопис (документ), който уж се съхранява в един от будистките манастири, който авторите използват в качеството си на коз за потвърждаването на своята версия, е с изцяло пробудистка насоченост. В него се дава ясно да се разбере, че християнството е изцяло произлязло от будизма. В частност, в глава VI на цитирания от Нотович ръкопис, се говори за това, че Ису (Иисус) Буда е избрал да разпространява своето свято слово. В този документ Иисус уж говори за

лъжливостта на джайнистката и ведическата религия, които в онези далечни времена яростно съперничели с будизма. На онези, на които им е изгодно, го разбират. Още един любопитен момент. Ако в каноничните текстове от Новия Завет за осъждането на Иисус на смърт изцяло е виновно юдейското духовенство, то в будисткия ръкопис, напротив, Пилат Понтийски се оказва пряк инициатор на присъдата на Иисус, а юдейските свещеници били поддръжници за неговото освобождение. До грубост „тънък“ антихристиянски алианс!

В книгата „Уроци от Бъдещето“ вече споменах, че не е било възможно така да се редактират речите на Христос, че в тях да не остане нито една подробност, която да позволява дори да се намекне за неговото съучастие в древните източни учения.

Много ранните писания с речите на Иисус Христос, когато не е могло и дума да става за преднамерена филтрация от официалната църква на текстовете, не съдържат нищо, което би могло да издаде дори Неговата косвена съпричастност към учението на Гаутама Буда и неговите последователи.

И накрая, най-главният аргумент против „източния вариант“ за превръщането на Иисус в Спасител и световен Учител, това е Пътят, изминат от Иисус в традиционното новозаветно изложение. **Именно в периода на пребиваването на Иисус в Палестина в последните три години от Неговия земен живот, а не „някъде на Изток“**, в Неговото съзнание се случили всички знакови промени, които отразяват стремителния духовен растеж на младия човек, дълго време искрено следващ Пътя на молитвата, предаността и пълното себеотдаване в ръцете на Всевишния. Слизането на Светия Дух, духовното раждане, постигането на Отца Небесен, преобразяването и накрая актът на телесното Възкресение са класическите кулминационни моменти от етапите на Пътя на Съзнателната Еволюция. Не е възможно толкова ярко да се учителства „на Изток“, както се говори за това в будисткия ръкопис, без да са били претърпени упоменатите знакови трансформации. Това е безсмислица! Именно този нюанс не е бил взет предвид от творците на откритието на „загубените години на Иисус“.

През всичките тези 17 години Иисус тихо е странствал по Пътя на постигането на Истината, правейки чудесни открития в собственото си съзнание и издигайки Божия Храм в собственото си тяло. За това не са нужни никакви далечни географски странствания. А всяка красива легенда има право на съществуване, стига тя да не изопачава дълбочинната същност на разглеждания предмет.

Фрагменти от беседата с читатели (Минск 21.02.2003.)

Разбирам, че днешната ни среща няма да бъде тематична, ще обсъждаме въпроси, които са възникнали у вас след прочитането на моите книги. Моля, какви въпроси има?

Въпрос: *В книгата си „Свобода от Смъртта“ вие привеждате списък от литература, която е препоръчителна за работа. Правилно ли разбирам, че не трябва да четем нищо друго? А ако тези книги не ми подходжат?*

Ние с вас трябва прекрасно да разбираме, че хората изначално стоят на различна степен на духовно развитие, а и не само на духовно. Когато започнах активна работа на Пътя на Съзнателната Еволюция и при мен станаха кардинални изменения в съзнанието мислех, че вече ще е трудно да кривна от правилния път. Обаче скоро се убедих в обратното и ми помогна четенето на литература, не от най-висока проба. Има един такъв автор Ошо (Бхагаван Шри Раджниш). Неговите лекции се тиражират широко. Те имат свойството тънко да обвиват читателя с витална паяжина, като омайват съзнанието му и неусетно го отвеждат далече встрани. Именно затова в книгите си съм отделил онези текстове, които представляват чисти извори на Истината. За онези, които тъкмо започват работа, които не са преминали знаковите етапи на Пътя, всякаква литература, не от „изворен“ план е пагубна. Ако с вас ще отричаме, че съществуват чисти източници, то да продължаваме дискусията просто няма смисъл, така ще достигнем до отричане на всичко.

Така, ето че аз отделих чистите източници, които не само няма да навредят на търсещия, но и активно ще способстват за растежа и просветляването на съзнанието. Това са истински медитативни текстове. В тях не е възможно да се заблудите, от тях не е възможно да се отровите. Това са максимално безвредни източници. Даже ако и на началния етап от работата те да се окажат безполезни, то след известно време търсещият ще започне да открива в тях за себе си пластове на Истината. Първата заповед е „Не нанасяй вреди!“. Да четеш всичко, което угажда на твоята витална същност и при това да смяташ, че се ориентираш добре в прочетения материал, е много опасно. Веднага ще кажа, че онези, които се опитаха да правят това (особено младежите), мигновено излязоха встрани от правилния Път и да ги върнеш назад към извора е много, много трудно. На определени етапи от работата на Пътя на Съзнателната Еволюция източниците трябва да бъдат само чисти. За определен период – за година, две, за десет години – това зависи от състоянието на вашето съзнание. След това може да четете абсолютно всичко – даже „най-сатанинските“ текстове, но това е впоследствие, когато можете безпогрешно да различавате „кое какво е“. Сега има цяло море от най-разнообразна долнопробна литература – да се задушиш в нея е лесна работа. Именно за това и препоръчвам истинните източници – плод на откровенията на истинските Учители, които, уви, съвсем не са много, а шарлатаните, които се опитват да учителстват и се обявяват за учители можеш да ги ринеш с лопата.

Към препоръчителната литература отнасям всички трудове и беседи на Шри Ауробиндо, Джиду Кришнамурти, Майката и Сатпрем, четирите канонични

евангелиета и апокрифното евангелие от Тома, Бхагават Гита, трактата „Дао дъ дзин“ на Лао Дзъ, „Елмазената сутра“ и други речи на Гаутама Буда.

Агни Йога („Живата етика“) на Елена Ръорих и „Розата на света“ на Даниил Андреев могат да се отнесат към препоръчителната литература, но работата с тези източници изисква определена чистота на индивидуалното съзнание.

Някои, които желаят да поблуждаят, застават на много удобната позиция, като казват, че всеки има „свой път“. Да, всеки има свой път на опити и грешки, но това изказване се отнася за избора на път за подхождане към главното, а никак не за самия главен Път към Истината. В течение на много свои животи ние сме блуждали достатъчно и ако има възможност да не блуждаем, то по-добре да не правим това. Прекалено голям лукс е в днешното пределно притискащо време да си позволяваме да се мотаем, без да пристъпваме към същината. Няма време. Ако има възможност, то защо веднага да не работим в правилната насока и да правим това по-бързо.

Реплика от аудиторията: *Колко ли пъти не съм се опитвала да чета „Живата етика“ (Агни-йогата) на Елена Ръорих и все заспивах на нея.*

Действително може да заспите на „Живата етика“, ако това не е вашият източник. Това е нормално явление. Но за някого „Живата етика“ може да послужи като най-силен стимул за начало на активна духовна работа. Трябва да предупредя, че освен всичко останало „Живата етика“ изисква от читателя определена степен на готовност, в противен случай тя е способна да ви отведе далеч от Истината. Нееднократно съм се убеждавал в това. Само при достатъчно напредване по Пътя на Съзнателната Еволюция този източник е способен без вреда за търсещия да влезе в качеството на средство, което разширява индивидуалното съзнание.

Реплика от аудиторията: *Ако за вас някакъв източник е чист, то на някого друго той няма да изглежда такъв. За чистите източници е нужно още да се дорасне.*

Аз ви препоръчвам абсолютно чистите източници. Друга работа е, че за всеки, който започва, се изисква негов си абсолютно чист източник, съобразно неговото индивидуално възприятие. Най-опасни са онези източници, в които има 95% Истина и 5% лъжи. Те като че ли са чисти, но могат плавно да ви преориентират в обратната посока. Ако рядко се обръщате към Истината, то никога няма да дорастете за нея. Това е очевидно. Обаче никой не ви забранява да четете, четете си каквото ви се харесва, но моя работа е да ви напомня за опасностите, които дебнат търсещите в процеса на работата с литература и да ви препоръчам най-приемливите източници. А иначе вие сте абсолютно свободни в избора си. Имайте предвид още едно обстоятелство: нашият ум и нашето витално тяло търсят развлечения и остри усещания и затова развлекателната и остросюжетната езотерична литература е така привлекателна, но отвличаща от сериозната работа.

Въпрос: *Всички разбираме, че сега времената са необичайни, фантастични и се случват много знакови събития. Какво е вашето усещане за сегашния момент? Каква е неговата същност?*

Сега се случва качествена и количествена поляризация на човечеството. Условно тъмният и условно светлият полюс на човечеството сега се разделят и ако някой не успее да се присъедини към полюса на Светлината, тогава колкото по-нататък, толкова по-трудно ще бъде да се направи това. Това е факт. Настана времето за съзнателния избор на Път. Между тези полюси се създава напрежението, което определя скоростта и посоката на еволюционния процес в човечеството. Всеки участник от този процес трябва да успее да заеме своята ниша, по-късно може да се окаже, че твоята ниша вече е заета от някой друг. Изгубеното сега е трудно, дори невъзможно да се навакса.

В какво количествено отношение се разпределя човечеството по полюсите? Далеч не в равно. За това свидетелстват и откровенията на Иисус Христос. Полюсът на Светлината е съставен от несравнимо по-малък брой хора, отколкото полюса на неведението, но силата на този полюс непрестанно ще расте и заздравява, определяйки посоката на вектора на еволюцията. Не чакайте всички да станат еднакво светли и добри. На дадения етап от еволюцията на земното човечество такова нещо не се предвижда, и затова всеки отговаря само за себе си, за собствения си избор.

Реплика от аудиторията: *Често възниква пряко вътрешно усещане за тази поляризация. Понякога дори неголяма, сякаш маловажна фраза, мигновено предизвиква рязко разделение в редиците на слушателите.*

Да, това е така. При това такова разделение се наблюдава и в редиците на привидните съмишленици.

Реплика от аудиторията: *Възниква още едно усещане, че някои хора въобще не възприемат държавната система нито в положителен, нито в отрицателен смисъл, тоест сякаш тя не им е нужна. Усещане за пълна липса на принадлежност към обществото, сякаш за някакъв вакуум. От една страна това като че ли би било хубаво, а от друга е сложно да съществуваши в този вакуум. Това усещане възниква у неравнодушните хора, които изострено възприемат действителността.*

Та това е най-прекрасното, което може да съществува. Никой и нищо не ви пречат да изпълнявате вашата индивидуална еволюционна работа. А дискомфортът възниква заради това, че ние сме свикнали винаги да бъдем някои, да значим нещо за обществото. Навикът „да бъдем някои“ възниква само в полето на „егото“, което задължително трябва да бъде търсено и нужно. Ние сме свикнали да живеем в рамките на социума, по неговите закони, по неговото разпореждане, свикнали сме да носим колективна безотговорност за своите постъпки, а сега ни се предлага уникалната възможност да отговаряме само за самите себе си. Така че използвайте я, докато държавата не се е събудила и не е намислила да вземе пак всичко под свой контрол и вашия духовен живот в частност. Най-прекрасното състояние – да не бъдеш търсен от обществото. Ние просто трябва да си вършим работата – да следваме Пътя на Съзнателната Еволюция. Като тест чувството за непотърсеност (в държавен аспект,

разбира се) - е положително явление. Положително е за тези, които вървят по духовния път, а за онези, които не се виждат извън обществото – това е катастрофа.

Въпрос: *По-рано, когато четях езотерична литература, при мен възникваха най-различни преживявания, сега с мен отдавна нищо не се случва. Нещо в мен се е повредило. Какво може да значи това?*

Съдейки по всичко – вие сте витална натура. При четенето на литература вие постоянно се опитвате да стимулирате своето витално същество, изисквайки нови и нови преживявания и усещания. Когато запасът от удоволствия е секнал, вие сте се почувствала лишена от тях, но рано или късно виталното се изтощава. Това трябва да ви послужи като подтик да започнете работа на Пътя на Съзнателната Еволюция. Освен това, съдейки по вашата натура, вие много често и лесно „изхвърляте“ себе си отвън. Колкото по-малко „охкате“ и „ахкате“ по повод на вашите преживявания, колкото по-малко ги споделяте с другите хора, толкова по-добре. Когато споделяте това с някой от близките ви, то по силата на егоизма на нетрансформираното съзнание, у околните (волно или неволно) възниква чувство на завист, способно вибрационно да угаси вашите неустойчиви преживявания. Вие още не сте достатъчно силна и по-точно сте слаба, за да сте способна да неутрализирате всичките „изпречващи се“ енергии – на завистиниците и „враждебните сили“. Много е лесно да загубите зародишите на истинските преживявания. Не споделяйте вашите преживявания с никого, освен с онези, които смятате за свои учители или наставници. Колкото повече мълчите, толкова по-често се отваряте за потока на низходящата Еволюционна Енергия. Не очаквайте, че постоянно ще виждате звезди посред бял ден, работата на Еволюционната Енергия в човешкото същество се извършва, в по-голямата си част, напълно незабелязано, но с нарастваща ефективност.

Въпрос: *Опитах се да следвам пътя, който препоръчва Рамана Махариши. Въпросът „Коя съм аз?“ е наистина много ефективен на практика. Истината е, че в началото не всичко ми се получаваше гладко, но сега започнах вече да различавам нюансите на този път. Мисля, че той ми подхожда. Трябва ли да добавям към него още нещо?*

Разбирам, че сте намерили своя метод на работа на Пътя на Съзнателната Еволюция. Това е прекрасно, следвайте го! Научили сте се да се сещате за себе си, да помните, че вие не сте „его“, а частица от Божественото „Аз“. Колкото по-често си спомняте за себе си, толкова повече пребивавате в Божественото. Това е чудесно! Нищо не трябва да добавяте към това.

В своите книги се опитах да дам на всеки приемлива рецепта за начало на работата на Пътя на Съзнателната Еволюция, за да може всеки да подбере за себе си онова, което му подхожда. Но независимо от метода на работа на Пътя, всеки преминава през фиксирани етапи, претърпявайки напълно конкретни психо-физически изменения.

В тази книга се опитвам да „съблязня“ хората с различни типове съзнание (интелектуалци и не толкова, скептици и оптимисти, теисти и атеисти и др.), хората с различни вероизповедания, хората, които треперят за здравето си и такива, които плюят

на него и т.н. да стъпят на Пътя. Никой от искрено стремящите се да постигне Истината не трябва да стои в периферията на еволюцията, за всеки, според индивидуалните му качества, ще се намери метод на работа на Пътя. Основният контингент от читатели на моите книги си седи вкъщи и очаква подтик да започне работа. Това са хора, които не са изкушени от езотеричните „развлекателни мероприятия“, те не сноват от една група в друга, в търсене на феноменални достижения, това са хора, които търпеливо чакат момента на началото на реализацията на Пътя на Съзнателната Еволюция извън всякакви организирани школи, секти или групи. Особено това се отнася до младежите. На тях им е по-просто да започнат, техният мозък не е натъпкан с догмите на различни учения и религии, тяхното съзнание не е обусловено от знания от втора ръка. В своите книги аз им предлагам да откриват всичко сами, следвайки избора от тях метод. Напоследък ми звънят такива хора и ми благодарят за книгите. За тях ги и пиша. На тях възлагам всичките си надежди. Засега не явно, но те потенциално представляват могъща еволюционна сила. Това ме радва и вселява оптимизъм.

При нас на занятия млади хора идват само да послушат, да се запознаят, да поспорят и много от тях остават. След няколко занятия желанието да спорят изчезва, те се въвличат в работата и усещат първите реални резултати на нивото на психо-физическите усещания.

Въпрос: *Как смятате, възможно ли е сега, когато голям брой хора са получили езотерични и духовни знания, да си поставят за задача взимането на участие в трансформацията на съществуващата държавна система чрез работа с хората от системата, за да ги въведат в полето на действие на Светлите Сили? Какво е вашето отношение към тази идея?*

Аз съм твърдо убеден по този въпрос, че това, преди всичко, пречи на основната работа – на напредването по Пътя на Съзнателната Еволюция. Вие просто спирате в работата си, имайки тази егоистична цел, прикрита с благи намерения. В момента, когато няма да имате желание никого и нищо да спасявате, тогава можете ефективно да действате във всяка система, включително в държавната. Само тогава човек постига истинска духовна сила, а онова, което се опитвате сега да използвате за постигането на благи цели са емоционални и ментални сили. Само отхвърляйки всички идеи, вие ще можете да „заразите“ околните с вибрациите на Светлината и Истината. Тогава, когато у вас изчезне неистовото желание да спасявате човечеството, тогава може би обстоятелствата ще се наредят така, че ще се случат неща, за които не сте и мечтали. Иначе, ако някой от тази система изведнъж стъпи на светлия път, то това ще се случи съвсем не по убеждение отвън, а в резултат на собствено вътрешно прозрение. Днес има всичко необходимо за това. Този, който има уши ще чуе. Ако това не се случи, то няма нищо страшно. Богу – Божието, а кесарю – кесаревото.

Ненапразно Шри Ауробиндо е оставил цялата политическа дейност и е започнал да се занимава изключително с духовна работа. С неговите феноменални способности, той е могъл да стане революционер номер едно на планетата, но е предпочел духовната работа, която, в края на краищата, е довела до освобождаването на Индия от

колониалното господство без нито един изстрел. Това се е случило на 15 август 1947 година, в деня на 75-годишнината на Шри Ауробиндо.

Въпрос: *Пречи ли на духовната работа честото общуване с хора? Какво можете да кажете по въпроса въз основа на своя пример?*

Общуването с хората (имам предвид провеждането на занимания, лекции, беседи и консултации) безусловно не помага за крайната реализация на Пътя на Съзнателната Еволюция. Отслабват и дори изчезват някои преживявания и опити, които преди това са съществували. Но ако има настояща необходимост, санкционирана Свише, да се предаде опитът и знанията на хората, които се нуждаят от това, то се налага да се жертва вътрешната работа. Няма какво да сториш тук. В течение на близките 5 години ще се занимавам с това. Но абсолютно не съм привързан към това, което правя.

Надявам се, че в моя живот ще дойде моментът, когато ще стана свободен от задължителното общуване с хората и ще мога, най-накрая, напълно да се потопя във вътрешната работа, така, както беше през първите 10 години от следването на Пътя. А сега съм длъжен да говоря и да пиша, но това въобще не означава, че без това не мога да съществувам. Мога чудесно. Имам много интереси в този живот. Например наблюдението на звездното небе. Вкъщи имам два телескопа (рефрактор и рефлектор), които търпеливо очакват да работя с тях. Много обичам стара Москва и мечтая да напиша книга за нея, понеже я виждам в различните си възплъщения.

Също мога просто да не правя нищо и да мълча. При това се чувствам прекрасно, моето съзнание е в реалността – повече нищо не ми трябва. Не може да се говори за никаква самота, когато си в контакт с Всичко Същинско. Това е прекрасно!

Въпрос: *А не мислите ли да създадете своя школа?*

По повод на школите споделям опасенията на Кришнамурти и Шри Ауробиндо, които са разбирали Истината. Школата – това е организация, това е схема, това е несвобода, това е винаги ограничение, а Истината е страна без пътища и граници. Школата е жива, когато е жив учителят. Когато учителят напусне този свят, школата се превръща в спирачка за развитието. Както показва животът, последователите имат навика да експлоатират името на учителя и да лишават неговите откровения от живия дух на Истината.

Трябва да се говори, да се пишат книги, да се общува с хората, да им се отварят очите за Истината, но да не се настоява за нищо, да не се внася нищо задължително и догматично в тяхното съзнание. Важно е процесът да се катализира, а по-нататък ученикът трябва да работи сам. Всички открития в съзнанието трябва да бъдат резултат от неговите собствени трудове. Реализацията на Пътя на Съзнателната Еволюция е индивидуална творческа работа. Само оставайки сам, лице в лице с реалността, човек е способен да достигне нещо на този Път.

Духовното братство се ражда не в школите, не в ашрамите, не в никакви други организации, както мислят много хора, а в обикновения живот. Ту тук, ту там на нашата

Земя се възпламеняват искрите на душите, които образуват духовното братство, което никъде не е юридически фиксирано, но което притежава голяма сила, способна да измени света коренно.

Въпрос: *Кришнамурти е водел активна лекционна работа, като постоянно е бил сред хора, прекарвал е свободното си време с тях, тоест никога не е оставал сам и в същото време постоянно говори за самотата. Как да разбираме това?*

Да, на физически план, той е бил заобиколен от хора, но постоянно е бил центриран в своето вътрешно същество. Това е нормално. Това не е онази самота, която предизвиква страдание. В тази самота е цялата пълнота на съществуването, неговата дълбочинна радост. На определен етап от Пътя на Съзнателната Еволюция, това състояние става норма. Тази самота е прекрасна.

При Кришнамурти много се е изморявало физическото тяло. За него са били мъчителни всякакви придвижвания на голямо разстояние. Той казвал, че психологически е готов за всякакви премествания, но тялото при това много страда и не иска да се премества никъде. В мен присъства ясното усещане, че моето тяло, в геобиологичния смисъл, принадлежи към централна Русия и всякакви премествания извън нея са му много тежестни. Генетичните корени, които съм наследил от моите далечни телесни предци, си казват думата. Тялото не иска да ходи в Индия и в Хималаите, макар че умът ми би ме отвел там.

Да, телесното съзнание е особен вид от нашето съзнание и когато напълно се разкрива, то има собствена, като правило безпогрешна, гледна точка за всичко. Това се познава от търсещия на заключителните етапи от работата на Пътя.

Въпрос: *Александър Василевич, какво става с обществения живот, публичния живот, социалния живот, общественото мнение? Какво да правим с това? Как да се отнасяме към това?*

Ако всеки от нас действително знае какво трябва да прави, тогава нека го прави. Всеки трябва да реши за себе си какво му е по-важно в този живот. Отделяйки за себе си главното – ние автоматично отсяваме останалото (включително социалния живот в неговите различни форми) и тогава не трябва да се разпиляваме. Ако сте избрали за себе си като единствено главно нещо Пътя на Съзнателната Еволюция, то за околните вие ще станете друг, не такъв какъвто са свикнали да ви виждат. Първо вие ще станете „чужд“ в собственото си семейство, не е изключено това да е за дълго време. Домашните винаги се отнасят към нас, изхождайки от привичните стереотипи на възприятие. Изведнъж вие нарушавате тези стереотипи – това предизвиква безпокойство и раздразнение. Но това е напълно нормално. По същата причина приятелите и колегите ви променят отношението си към вас. Някой меко ще прекъсне отношенията си с вас, вие сте „нов“ за тях, неинтересен, а и освен това вие се дразните от тях. Това също е нормално. С вас остават само онези, които са ви наистина близки по дух и стремеж.

Въпрос: *Как се отнасяте към семейството днес, към семейните отношения?*

Винаги съм се отнасял нормално към семейството, но прекрасно съм разбирал, че дотогава, докогато във всеки от съпрузите не бъдат изкоренени егоистичните амбиции, не може да има нормални отношения в семейството. Това е факт.

Известно време бях извън семейството ми: това беше „острият“ период от работата на Пътя на Съзнателната Еволюция, когато аз самият действително не бях годен за домашното обкръжение, изисквах от тях онова, което те не бяха в състояние нито да разберат, нито да приемат. Само с постигането на вътрешно спокойствие аз се върнах в семейството. По всички хороскопични признаци и психологически тестове ние с жена ми сме абсолютно несъвместими, но аз прекрасно разбирах, че именно този вариант на семеен живот ми подлежи да разнища, за да развържа старите кармични възли и да не завържа нови. Вътрешното спокойствие и уравновесеност във всички външни прояви, дори при кардинално разминаване на възгледите у съпрузите относно много ключови въпроси, е залог за нормален семеен живот. Трябва особено да избягваме ексцесии от типа на „възмущението на духа“, когато един от опонентите вътрешно е абсолютно спокоен, но външно изразява негодувание по повод нещо. Това предизвиква взривен вибрационен протест у „егото“ на опонента. Подобни неща трябва да се избягват. Това не е метод на възпитание. Ако не те устройва даденият човек и той не се поддава на мека „дресировка“, тогава или го приемай такъв какъвто е, или съвсем си тръгвай, иначе това ще бъде вечно огнище на напрежение.

Въпрос: *Александър Василевич, кажете, ако обичате, съществува ли някаква хармония между „аз“ и „ние“? „Ние“ – това съм „аз“ и обкръжаващите ме хора. Можем ли напълно да се отървем от връзката на „аз“ с „ние“?*

Усещането за „аз“ това е вашето усещане на своето индивидуално „его“. Усещането за „ние“ това е вашето усещане на всяко колективно „его“. Усещането на „ние“ е своеобразна форма на разширяването на индивидуалното „его“. Не може да има хармонията между „аз“ и „ние“ – две „его“, с редки изключения, са несъвместими. Винаги в „ние“ ще има нещо, което не харесва вашето „аз“. Само в процеса на работата на Пътя на Съзнателната Еволюция с разкриването на душата (психическото същество) се случва постепенното разтваряне на индивидуалното „его“ и „аз-душата“ се слива с Всичко Същинско, като при това запазва индивидуалността на възприятието на заобикалящия свят. Когато менталното и виталното „его“ се разтварят, вярно за това се изисква дълго време, тогава се проявява и истинското светоусещане. Това е именно хармонията със света, където няма нито „аз“, нито „ние“, като егоистични форми. Загубвайки своето малко егоистично „аз“, вие буквално придобивате целия свят. За ума и виталното същество загубата на егото е трагедия, а за душата това е неизразима радост. Уверявам ви, че това е възможно не само теоретично.

Въпрос: *Как трябва да се отнасяме към ума? Нима той не е с Божествен произход?*

Умът, както и всичко във Вселената е с Божествен произход. На физическия план на съзнанието, умът се явява инструмент на душата, но поради нашето неведение, той се е

превърнал в господар, който безкрайно тероризира нашето истинско същество. „Машината“ на ума, а това наистина е машина за смилане на мислите, трябва да бъде поставена на място, да я успокоим, само тогава ще съумеем да открием Бога в себе си. Ние през цялото време се опитваме да смазваме тази машина, за да подобрим работата ѝ. Това е задънен път. Умът е изпълнил своята главна роля в еволюцията - позволил е на човека да се открои от заобикалящия го свят и да си зададе въпроса „Кой съм аз и какво е моето предназначение?“. Отговорът на този въпрос ние получаваме докато се придвижваме по Пътя на Съзнателната Еволюция.

Въпрос: *Вие смятате, че сценарият на еволюцията вече съществува? Нима той не се изменя, в зависимост от това какво и как правим и как се развиваме?*

Всички етапи или стъпала от еволюцията са изначално заложили в самата материя и просто постепенно се проявяват. Ние с вас се явяваме инструменти на еволюцията, но инструментите трябва да се подчиняват на Майстора или на Твореца, връзката с който се осъществява посредством низходящата Еволюционна Енергия (Божествената Сила). Ако ние не осъзнаем това, а продължим да се смятаме за венец на творението, то може да натворим много беди наоколо, без да изменим кардинално течението на самия еволюционен процес. Ние трябва да бъдем напълно открити за низходящата Енергия, която представлява съзидателната същност на Твореца на еволюцията. Нашите ментални и витални свръхусилия са несъпоставими с нейната мощ. Рано или късно всичко начертано Свие ще се случи, ние, от своя страна, чрез своята активност или пасивност, можем само да приближим или да отложим сроковете на реализацията на етапите на еволюцията.

Въпрос: *В ръцете си държаш книгата на В.Г., който живее в Крим и твърди, че в течение на 8 години приема пространствени огньове. Сега, с ваше позволение, ще зачета фрагмент от тази книга: „Вече един час продължава състоянието „разкъсване под гърдите“. В 20:30 оригванията не минават, нужна е газирана вода или почесване на тялото“. Явно това е свързано с разкриването на центровете, което, както е известно, се случва с известно газообразуване и въздействие на натрупалите се газове на диафрагмата, която отделя белите дробове. Това създава впечатление за „откъсване на месото от костите“. Болката е изключително силна, явно процесът е минал бурно, трябва бързо да помогна да се облекча от газовете, тъй като този ефект се натрупва и възниква усещане сякаш на енергиен балон под гърдите, който уплътнява корема и той става дори твърд на пипане...“. Целият този процес е бил записан от жена му, тъй като по това време той не е могъл да пише. Как ще го коментирате?*

Наблюдавах трима човека, които са били изначално осакатени (не може да го определим по друг начин) на психоенергийни тренинги. Това са хора с изтънчена психика, безусловно, готови да еволюират, но тежката енергийна травма на клетъчно ниво, в резултат от „срутването“ на пространствената енергия в тялото, фактически е направила тези хора инвалиди. Най-малкият досег до тялото от низходящата Еволюционна Енергия е последван от изострена (по-точно извратена) форма на клетъчна реакция –

клетъчен страх, най-устойчивият от всички съществуващи такива. От тук идват спазмите, най-силните болки, конвулсиите, пренастищането на тялото и др. Облекчаването на остротата на тези състояния е крайно трудно и не винаги е възможно. За това, с помощта на специални процедури, клетките трябва да се приучат да не се плашат, а това е много дълъг процес. В занемарените случаи всичките усилия могат да се окажат безполезни.

Помнете, че всички, без изключение, специални психоенергийни тренинги са изключително опасни, особено за хора с изтънчена психика. Не преследвайте бързи резултати. Съществува Пътят на Съзнателната Еволюция, който е мек и абсолютно безопасен. Следвайки този Път, вие намалявате до минимум риска да получите тежка психоенергийна травма.

Нещо подобно се случва и с В.Г. Несъмнено той някога е получил психоенергийна травма. Казват, че сега В.Г. се смята за велик мъченик, а това означава набъбване на виталното „его“, което е изключително удовлетворено от себе си и мазохистично се къпе в тези болезнени състояния.

Подобни процеси в течение на целия живот са възниквали и у Джиду Кришнамурти. И това е напълно обяснимо. Ръководството на Теософското общество е готвело детето за изпълняването на ролята на Месия – на Световен Учител. Момчето с изключително изтънчена психика още от детството си е било заставяно да се занимава с възходяща медитация (медитация „нагоре“). В резултат на това много бързо е била „избита“ енергийната тапа от теменната чакра и в тялото на детето, привлечен от магнита на душата, буквално нахлувал потокът на низходящата Еволюционна Енергия, който оказвал най-силно травмиращо действие върху клетките на тялото. Момчето викало от болка и често губело съзнание. В продължение на целия си по-нататъшен живот Джиду Кришнамурти изключително тежко понасял всичките спонтанни спускания на Еволюционната Енергия.

На Пътя на Съзнателната Еволюция тази Енергия се открива като малко ручейче, което постепенно приучава клетките на тялото към своите докосвания, доставяйки им радост, а не болка и страх. В резултат на това се случва постепенната трансформация на клетъчното съзнание с изработването на ново вибрационно тяло в рамките на старото физическо.

Реплика от аудиторията: *В.Г. също говори за неговото изработване на новото тяло.*

Дори и да изработва нещо, то изработеното веднага се разрушава от същата тази енергия, от нейния излишен натиск върху клетъчните структури на тялото.

Въпрос: *Александър Василиевич, уточни ли се вашата позиция относно главоболията, които веднъж на месец и половина възникват у следващите Пътя на Съзнателната Еволюция? Защо именно в главата? Защо именно болки? Защо продължават дълго време при работата на Пътя?*

Бих добавил също, че главоболията се локализируют в дясното полукълбо, което отговаря за асоциативното мислене. Преди година в нашата група дойде една жена, която дълго време, в търсене на своя път, ходила на разни занятия, но не намерила нищо подходящо за себе си. След като чу какво предлагаме, тя не само остана с нас до този момент, но и се оказа в процес на работа на Пътя на Съзнателната Еволюция. Така тя съвсем неотдавна ми призна, че още щом като започнала да реализира практиката на активната медитация за установяване на контакт с низходящата Еволюционна Енергия, у нея (и то напълно закономерно на началния етап от работата) възникнали разстройства в много органи и системи. Впоследствие състоянието ѝ се стабилизирило, но започнала периодично (например един път в месеца) да я боли дясната половина на главата, болките продължавали 2-3 дена. По-рано при нея не е имало подобно нещо: дясната половина на главата не я е боляла. Тя подчерта, че всичко, което се случва с нея, напълно съответства на описаното от мен в книгата „Свобода от Смъртта“. Аз отговорих, че ако това е така, то всичко върви прекрасно: значи е установен стабилен контакт с низходящата Еволюционна Енергия и тя активно работи в тялото.

Споменатите главоболия се наблюдават в периодите на форсирано спускане на Еволюционната Енергия в тялото. При това общото състояние се характеризира с емоционална угнетеност и в организма се усеща пренасящане с енергия. При десничарите дясното („асоциативно“) полукълбо на мозъка очевидно изпълнява ролята на своеобразен регулиращ клапан при форсирано постъпване на енергия в организма, като гаси нейния излишък, което се проявява под формата на силни главоболия. Възможно е, тогава да се случва още и трансмутация на нервните клетки в дясното мозъчно полукълбо.

Въпрос: *Можете ли да уточните: имало ли е случаи, сред вашите наблюдения, когато главоболия не е имало въобще или те са продължавали не 2-3 дена, а един ден, например?*

При онези, които са започнали работа на Пътя на Съзнателната Еволюция „от нулата“ според предлаганата от нас методика, от самото начало се наблюдаваха разкъсващи главоболия, които според преминаването на енергията в долните части на тялото, се сменяха от усещане на дразнене в гърлото, неприятни усещания в областта на сърцето и слънчевия сплит, болки в областта на опашната кост и др. След това, когато у търсещия се установяваше достатъчно стабилен контакт с низходящата Еволюционна Енергия и тя започваше да работи в съзнанието циклично (на принципа „издигане - спускане“), тогава у всички, без изключение, се случваха (и продължават да се случват), периоди на форсирано слизание на съзнанието, съпроводени от 2-3 дневни главоболия.

Въпрос: *В последно време у мен периодично възниква страх от неясен произход: самата аз от нищо не се страхувам, разбирам, че това не е мой страх, а какъв е неговият произход – не мога да разбера. Какво е това?*

Съдейки по всичко, вие достатъчно сте напреднала по Пътя на Съзнателната Еволюция и сега се намирате на онзи етап от работата, когато низходящата Еволюционна Енергия вече докосва най-дълбоките слоеве на вашето подсъзнание, в които се корени най-вредният навик на нашето физическо тяло – навикът да умира. Ако психологическият страх от смъртта се преодолява веднъж завинаги с разкриването на психическото същество (душа), то телесният страх от смъртта, до своята пълна трансмутация, ще напомня за себе си. Именно този страх изпитвате вие, когато Еволюционната Енергия докосва слоевете от съзнанието, където се е спотаила Смъртта. Този страх е проблемът на цялото човечество. Именно затова крайната цел на Пътя на Съзнателната Еволюция е постигането на телесно безсмъртие. Никакви други цели не може да се преследват на този Път.

Реплика от аудиторията: *И още по въпроса за главоболието. Намерих начин да се отърва от него, който се заключава в прочистването на червата с голямо количество вода, чрез клизма.*

Това не трябва да се прави, тъй като вие просто „заземявате“ Енергията, която трябва да изпълнява във вашето телесно съзнание определена трансформираща работа. В частност, тялото трябва в излишък да се изпълва с енергия, за да може тя да „продуха“ и отвори всички енергийни канали Кундалини, които вървят от центъра към периферията, включвайки най-тънките такива, водещи към клетките на тялото. Финалното преживяване на пълното разкриване на каналите Кундалини се съпровожда от „надуването“ на физическото тяло, пренаситено с енергия, а вие се стремите да „заземите“ тази енергия. Трябва да търпите. Струва си.

Пълното енергийно надуване на цялото тяло се случва веднъж (обикновено това се случва през нощта, по време на сън) и от този момент най-фина пространствена енергия се отвежда към всяка клетка на тялото, като я подхранва. Когато това се случи с мен, аз се събудих от усещането за прекомерна раздутост на тялото, което усещах като огромен балон, готов още малко да се пръсне.

С времето, тялото става поресто, прозрачно за тази енергия и сякаш плува в световен енергиен океан. В самите клетки на тялото гори фин, съзидателен, енергиен огън. При това излишъкът от енергия вече не се натрупва в тялото в големи количества, а минава през кожната повърхност, от време на време въвличайки самото тяло в ритмично вълнообразно движение. При това интензивността на главоболията става значително по-малка.

Същите процеси трябва да се случват на Земния плътноматериален план. Земята също трябва да стане пореста. Но нашето бездействие с вас забавя този процес, тъй като само съзнателно еволюиращите хора са способни да станат канали за постъпване на тази

Енергия в Земното тяло. Спасявайки себе си, ние спасяваме Земята и човечеството, като цяло.

Въпрос: *Александър Василиевич, вие във вашите книги говорите за „избраните“, които са основните проводници на низходящата Еволюционна Енергия в планетарен мащаб. Вие, също така, казвате, че тяхното количество трябва да бъде ограничено. С какво е свързано това?*

Да, това трябва да бъдат ограничен брой хора, които не превишават критичната бройка, в онзи смисъл, че излишъкът от проводници може преждевременно да дестабилизира физическото състояние на планетата, без да даде възможност да се реализират всички необходими процеси, предшестващи глобалната планетарна трансформация. Образно казано, именно избраните трябва да бъдат „главоболието“ на Земята, те трябва да носят върху себе си основното еволюционно натоварване, включително прочистването на финоматериалните слоеве на планетата, заразени с продуктите от негативната човешка дейност.

А праведниците или искрено вярващите (по класификацията на Иисус Христос) – това са онези хора, които са се родили в Духа, тоест напълно са разкрили своите психически същества. При необходимост те винаги са готови да попълнят редовете на избраните, а при глобална еволюционна трансформация на планетата те, също както и избраните, ще се спасят, тоест техните предишни физически тела, практически безболезнено, ще се трансформират в нови, озарени от Безсмъртие.

Въпрос: *Сега много духовни учители предлагат на духовно напредналите хора да се съберат в Индия, на едно място и да се опитат посредством колективна медитация да изменят облика на планетата. Как се отнасяте към това?*

Как се отнасям към това? Като към всичко организирано – никак. Бедното човечество досега не се е научило да носи индивидуална отговорност в сериозните неща. Това е съблазнително за безделниците и бърливците на духовни теми. Не ми е ясно кого ще съберат за това и защо именно в Индия. Много хора искат да спасят човечеството, има дори желаещи „да се хвърлят под танк“, но това е тъкмо онази категория хора, която поради своята виталност, е напълно неготова дори за собственото си спасение. Не под общия покрив, а само в храма на собственото тяло можем да отгледаме душата и без излишен шум и ненужна суета да стъпим на пътя на спасението на човечеството. Между хората, родени в Духа, не съществуват разстояния.

Реплика от аудиторията: *Те искат да съберат просветени хора, а не кой да е.*

За мен е очевидно, че по-голямата част от хората, които наричат себе си просветени, са онези, чието индивидуално съзнание е излязло в сферите на Всеобщото Съзнание. Това е реализацията на третия етап от Пътя на Съзнателната Еволюция – излизането в нирвана. Това е значим, но много опасен етап от Пътя, който изисква незабавна корекция в работата, но нирваничната еуфория, която обхваща съзнанието на търсещия, не позволява да се направи това. Това е своеобразен капан на Пътя. За това трябва да се

знае. Като цяло, в него попадат хората, които практикуват възходяща медитация, която е особено популярна в йогистките кръгове на Изтока, а сега и на Запад. Истинското просветление е възможно само след раждането в Духа и установяването на спонтанна медитация в резултат на стабилен контакт на съзнанието на търсещия с низходящата Еволюционна Енергия. Всичко останало не е просветление.

Сега духовните погледи на Запада са устремени към Индия, която, по думите на Шри Ауробиндо, е натъпкана само с минало. А нас трябва да ни интересува Бъдещето. Уверен съм, че сега центърът на тежестта в планетарната еволюция се премества в Русия, в страните от Източна Европа, а и в Европа, въобще.

Въпрос: *Александър Василиевич, има ред хора, които действително са достигнали големи успехи в еволюционното развитие. В своите книги те говорят за това, че получават информация от всеобщото информационно поле или от Бога, но когато започнеш да сравняваш тази информация, то възникват противоречия. Дали, според вас това е следствие на личностните аспекти или е нещо друго? И второ: ако такива хора, действително, са достигнали големи висоти в духовното развитие, какво им пречи да пообщуват тясно помежду си, за да може всичко познато и казано от тях да не бъде така разностранно?*

По първия въпрос. Различните варианти на откровенията на истинските Учители са само привидни и зависят от техните личностни особености в частта на възприятието и дешифрирането на вибрациите Свише. Това е прекрасно. Това ни дава представа за многостранността на изразяването на Истината. Хората с различен вид съзнание, от различно ниво на подготовка имат възможността да намерят приемливия за себе си вариант за нейното постигане. Това може само да се приветства.

Отговорът на първия въпрос, според мен, почти напълно изчерпва отговора на втория. Пребиваването в Истината е състояние, в което няма въпроси, има ги само отговорите. Няма за какво да се говори, общуването става на нивото на вибрациите. При това е много сложно да се изработи единна ментална позиция. Ако няма въпроси, то защо Учителите трябва да се събират заедно и да изработват нещо, което е слабо разбираемо извън техния кръг?

Сега са публикувани потресаващите беседи на Джиду Кришнамурти с Нобеловия лауреат по физика Дейвид Бом. Нееднократно ги препрочитах. Кришнамурти по различни начини, от различни страни, се е опитвал да доближи до съзнанието на лауреата-физик, притежаващ огромен интелект, най-фините нюанси на усещането на истината на нивото на първичната материя. Това му се удавало с голям труд и то не винаги. Това е по въпроса за многовариантността на доближаването на Истината до съзнанието на слушателите. На мен пък, всичко, което беше казал Кришнамурти, ми беше кристално ясно на нивото на вибрациите, които стояха зад думите. Впрочем Дейвид Бом, под непосредственото влияние на беседите с Кришнамурти, които с прекъсвания продължили 8 години, е направил най-интересни открития в областта на теоретичната физика.

Реплика от аудиторията: *Струва ми се, че вие с всичките си възгледи относно еволюцията на човечеството бихте могли да окажете позитивно влияние върху съзнанието на хората посредством участия в партии, обществени движения и др.*

Това е изключено, тъй като няма никакъв смисъл. Като правило, всички движения и партии, провъзгласяващи най-хуманните цели, са агресивни по своята същност. Това е витална агресия. Особено агресивно бива така нареченото „добро“, което се опитва да направи всички еднакво добри по свой образ и подобие. В последно време нееднократно получавах предложения за работа в обществени движения, но аз категорично ги отказвах. Да говоря пред благодатна аудитория по проблема на човешката еволюция и човечеството – заповядайте – , но да мухлясвам в застояло бласто от догми, доктрини и политически концепции – това значи да отстъпя от Истината, която се проявява само в динамиката.

Въпрос: *Сега се провеждат много конференции, посветени на актуалните проблеми на човека и човечеството. Използвате ли трибуната на подобни конференции за представянето на своите възгледи?*

Обикновено на тези конференции говорят едни и същи лица с едни и същи послания. Освен това, те са напълно неспособни да слушат останалите, а слушат само самите себе си. Всичките тези конференции са пълна загуба на време. Няма никакъв смисъл да се обръщаме към глухи и слепи. Основната задача е да достигнем съзнанието на хората, които са готови да слушат, готови са да се променят и жадуват за Истината. За тях пиша книги, провеждам тематични беседи и лекции. Тези хора действително идват да слушат, а не да покажат себе си.

Въпрос: *В своята книга пишете, че отдавна се интересувате от футбол, но сега не ви е интересно да го гледате, защото предварително знаете как ще завърши този или онзи мач. Така ли е това?*

Не е съвсем така. Гледам футбола като спектакъл, поставен по определен сценарий. Не познавам този сценарий, само предполагам какъв е, но не се стремя да разбера финала. Изобщо обичам футбола заради неговата непредсказуемост във всеки конкретен епизод от играта. Именно тук се проявява истинската спонтанност, непредсказуемостта в действията на играчите, а това винаги е красиво, дори грешките са красиви. Футболът трябва да се гледа, присъствайки със съзнанието в реалния момент на времето – „тук и сега“, без нищо да ни отвлича, без да мислим за нищо, тогава това е прекрасно, тогава футболът (класният футбол!) носи истинска наслада. За резултата никога не се вълнувам, още повече сега, когато ме лишиха от любимия ми отбор – московското „Торпедо“, който в последно време два пъти беше препродаван и сега няма никаква връзка с автозавода Лихачев. На последното световно ме беше срам за националния отбор на Русия, срам от това, че такъв отбор попадна на финала, където няма място. Това беше очевидно още отпреди. Затова и ми беше все едно за него.

Като бях малък дори тренирах във футболната школа на клуба „Торпедо“, но тренирах съвсем малко: нелепо получена травма на коляното сложи край на моята футболна

кариера дори и като любител. До днес наизуст помня шампионския състав на „Торпедо“ през 1960 година: Глухотко, Медакин, Шустиков, Островский, Воронин, Маношин, Метревели, Иванов, Гусаров, Батанов, Сергеев. И още: Фалин, Денисов - съветският Пеле. Това наистина беше най-добрият отбор на СССР за цялата футболна история. Ръководеше я големият треньор Виктор Маслов. А Едуард Стрелцов е направо фантастичен! Щастлив съм, че съм бил свидетел на неговата игра! Много ми харесва английският футбол заради неговата непредсказуемост, постоянна целенасоченост за борба, за атака. За футбол мога да говоря безкрайно много.

Въпрос: *Една от темите на вашия семинар се посвещава на проблемите на медицината. Значи ли това, че сега се занимавате с целителство?*

Специално с целителство не се занимавам. Ако правя нещо в тази насока, то е изключително с познавателни цели. За сега нямам свободно време – има много други работи. Пиша книги, говоря пред слушатели, прекрасно разбирайки, че трябва да доведе до хората онова, което никой друг, освен мен, не може да доведе. Сега това е моята основна задача. Докато имам какво да кажа ще говоря. Като се изчерпя на това поприще, възможно е да се заема с нещо друго, дори с въпросното целителство, например

Подобен пример в моя живот имам с поезията. В течение на 10 години непрекъснато се занимавах с нея и в края на краищата се изчерпах: всичко, което можех да кажа, го казах, а да се занимаваш с безкрайно повторение на вече преживяваното е безсмислено и скучно. Съвсем безболезнено оставих поезията, така се случи, и се зах с главното дело на живота – стъпих на Пътя на Съзнателната Еволюция.

Въпрос: *Александър Василичев, ето говорите за Съзнателната Еволюция, но не всички процеси в нашето съзнание можем да покривем. Възниква някакъв парадокс. Как да постъпим тук?*

В понятието „Съзнателна Еволюция“ се влага нашият съзнателен избор за работа на еволюционното поприще, съзнателната реализация на етапите на Пътя, включвайки съзнателното откриване за низходящата Еволюционна Енергия, която изпълнява цялата трансформираща работа в нашето съзнание. Какво и по какъв начин се трансформира в нас посредством тази Енергия не зависи от нас. Нашата задача е да ѝ се доверим напълно и да не ѝ пречим да работи. Цялата вътрешна трансформираща работа на Пътя се извършва абсолютно автоматично, спонтанно и извън нашата воля.

Въпрос: *Александър Василиевич, позволете да ви задам космологична задача. Преди смятах, че когато човек извървява Пътя, който Вие така прекрасно сте изложили в своята книга, него вече нищо не го привързва към земята, той си тръгва от нея и става жител на небето. Сега се говори, че на Земята ще има шеста раса. Какво излиза, че в резултат на реализацията на Пътя ще се появят хора от новата шеста раса?*

Онези отделни феномени на спонтанната поява на необичайни (от гледна точка на днешната наука) човешки способности, които се проявяват и в процеса на реализация на Пътя на Съзнателната Еволюция, действително са признаци на проявление на представителите на новата раса на Земята. Тези признаци са следствие от изработването на финото вибрационно тяло в рамките на старото физическо тяло – (от изработването) на своеобразната матрица на новото тяло на бъдещето човечеството. Именно за това пише Сатпрем, описвайки опитите на Майката в тялото. А за живота на небето - това е постигането на пълно единство с Всичко Същинско, а не напускане на земните въплъщения в нови раси.

Финалното проявление на новата човешка раса на Земята, в цялата ѝ прелест, в нови физически тела, ще се случи при еволюционния планетарен катаклизъм, квантовия скок в еволюцията, когато ще бъдат трансформирани и плътноматериалните структури на планетата. Това ще бъде „огнен“ катаклизъм. Става въпрос за пространствения и вътрешния огън, който определя единството на Всичко Същинско. Огненият катаклизъм - това е вътрешна трансмутация. Но това не изключва и външните проявления на планетарно ниво, например земетресения и изригване на вулкани. Ако Атлантида е загинала в резултат на „воден“ катаклизъм, то новото човечество ще се роди в пламъка на „огнен“.

Въпрос: *Александър Василиевич, с кого е общувал Иисус Христос, когато Той е говорил за Отца, с каква йерархия?*

Посредством контакта с низходящата Божествена Сила Той е черпил информация от плана на Глобалния разум, откъдето са получавали откровения всичките велики учители на човечеството. За да не се обезличи източника на информация – това би било неразбираемо за околните – Той го е наричал Отец. С никакви йерархии не е общувал. Така наречените гласове на йерархиите или учителите – това е от областта на виталното (била и на висшето витално), но съвсем не е от областта на Божественото.

Реплика от аудиторията: *В Стария Завет се говори за гласовете на ангелите, явно това са и гласовете на йерархията?*

Старият Завет е изкуствено „прикрепен“ към Новия Завет. Много от онова, за което се говори е дотолкова архаично, че няма смисъл да го коментираме. И въобще, старозаветният юдейски бог Яхве е твърде витален и изпълнява основно разрушителни и наказателни функции.

Въпрос: *И все пак, след смъртта продължава ли човешката еволюцията „на небесата“, в по-фините сфери или не?*

Нека приземим вашия въпрос. Можем да допуснем каквото си искаме, но знаем ли, че нещата са именно такива? Отговорът е един – не знаем, но можем да предполагаме. Трябва да ни интересува повече какво да правим на нашата грешна Земя „тук и сега“. Съгласни ли сте? Хайде да не търсим резервен път за спасение на „небесата“. Трябва да правим онова, което можем реално да правим тук. Това е нашето пряко задължение. Мога да ви кажа, че аз знам какво има там, но за това няма смисъл да говорим само за удовлетворяване на любопитството. Веднъж питали Кришнамурти: „А има ли Бог?“. Той отговорил: „Ами, ще ви кажа, че Бог съществува. Ще се успокоите и ще чакате от него милостиня. Сами откривайте Бога.“ Затъването във въпроси относно йерархиите, гласовете, живота на небето и др. е толкова лесно. Това е поредният витален капан. Земята винаги е била бойно поле на различни сили от финия план. Тече борба за господството над човека за неговата енергетика. Пленниците на всеки егрегор (колективно „его“) се явяват източник на храна за астралните същности.

Въпрос: *Споменахте за егрегорите, сега се твърди, че извън егрегора човек не може да напредва в своето развитие. Така ли е това? Сега хиляди хора по целия свят се обединяват, възникват различни егрегори...*

...чиито пленници те (тези хора) и стават. Обединяват се и попадат в поредните капани вместо пряко да контактуват с Истината. Всеки егрегор представлява колективен „его-капан“. С негова помощ е много удобно да се манипулира съзнанието на хората. Егрегорите, безусловно придават сила и увереност на индивидуалните „его“, но рязко ограничават възможността за творчески търсения. Дори истински религиозните хора, които са готви за радикална трансформация на съзнанието, стават доживотни пленници на егрегорите на религиите, ако те не превъзмогнат религиозните догми и не срещнат непосредствено Твореца на Всичко Същинско. Много е лесно, при привидната свобода, човек да стане пленник на егрегорите на виталните йерархии, ако не срещне самия Учител.

Има школи, които обединяват хиляди хора по целия свят. Това е следствие от процеса на поляризация на съзнанието. Дори ако егрегорът е изначално чист, то с времето, внасянето в него дори на малък процент лъжа (а това неизбежно се случва) е достатъчно, за да го изпрати в пълен състав на противоположния полюс на еволюцията. Георгий Гурджиев чудесно е казал, че непросветеният човек е механично същество, на него е много лесно да му се оказва влияние отвън, тъй като той реагира на всичко безсъзнателно, механично. Всеки егрегор е способен да оказва такова влияние. Само човекът, предоставен на самия себе си на пътя на търсене на Истината, е действително способен да я открие. Затова Кришнамурти говори против всякакви учители, както индивидуални, така и колективни. Само това позволява да се избегнат капаните. В процеса на работата на Пътя на Съзнателната Еволюция търсещият трябва самостоятелно да откроява и трансформира всички фактори, които пречат на неговото развитие, а не да разчита на колективните догми на егрегорите или на указанията на

лъжеучителите и многобройните учителстващи субекти. Творчество и пак творчество, а не сляпа механична работа.

Някои могат да възразят, че се опитвам да уча и изисквам внимание към моите думи. Първо, аз не уча, а просто говоря, не изисквам нищо от слушателите и за нищо не настоявам. Второ, онова, което говоря, отдавна е казано и не от мен, а от действително Великите Учители на човечеството, чиито откровения заслужават абсолютно доверие. Какво направих аз ли? Съгласно заповедите на Великите Учители реализирах основните етапи от Пътя на Съзнателната Еволюция и констатирах, че това работи. Механизмът на трансформацията на индивидуалното съзнание ми стана очевиден. В резултат на това, аз формулирах психо-физически значимите аспекти на етапите от Пътя и изработих препоръки по тяхната реализация. На онези, които са готови да работят, предлагам да опитат. Това е всичко.

Въпрос: *Какво според вас е свободата от социума?*

А какво значи да зависиш от социума? По принцип човек трябва да има някакъв минимум на осигуреност. Какво влиза в този минимум? Покрив, храна, дрехи и физическа безопасност. Без социума в днешно време е сложно да имаш този минимум; не говоря за аскетите-отшелници, които се опитват да избягат от социума където и да е.

Задължително ли е да станем част от някаква партия? Задължително ли е до болка да се безпокоим за бъдещия парламент или президент? Можете да ми възразите, че трябва да бъдеш активен член на обществото. А какво представлява това? Ти работиш, добросъвестно изпълняваш своята работа. Нима при това ти не си активен член на обществото? Ако си баща, съпруг, брат, тогава бъди нормален баща, съпруг и брат – това също е част от социума. Ако правилно следваме Пътя на Съзнателната Еволюция, тогава това никак не ни пречи, това не ограничава нашата вътрешна свобода. Не трябва да има култ към социума. Вие не сте длъжни с нищо на никого (освен на Бог и на Вечността). Просто изпълнявайте своя дълг по отношение на социума добросъвестно, без привързаност, без героизъм и без отвращение. Не бива да създаваме проблеми там, където ги няма.

Въпрос: *А вие как се отнасяте към съня и към съновиденията?*

Да спя обичам много. Заспивам бързо и в съня, във финия свят живея пълноценен съзнателен живот. С времето търсещият става способен съзнателно да организира съня в нужното направление. Отчасти ставаш режисьор на своите съновидения и вече в по-малка степен зависиш от обстоятелствата.

Въпрос: *Съновиденията изпълняват ли някаква информационна роля?*

Случват се и пророчески сънища, но да се занимавате с тълкуване на сънищата няма никакъв смисъл. Това обуславя съзнанието и го въвлича в сферата на виталното. Онова, което наричаме съновидения е посещение от нашето витално същество на виталните планове на съзнанието. Но даже висшият витал не е най-чистият от фините планове.

Реплика от аудиторията: *Но в съня се случват и други състояния, които не приличат на съновидение.*

Да случват се. Това са посещения на светове от друга материя. Онова, което наричаме съновидения, това са черно-белите или цветни динамични витални картини, които се разгръщат по цялото зрително поле. Посещаването на светове от друга материя, това е пробив на индивидуалното съзнание в други пространствено-времеви координати. Картините на световите от друга материя рязко се различават от картините на съновиденията. Материалността на световите от друга материя се състои от множество цветни, светещи със собствена светлина, вибриращи точки. Омагьосващите съзнанието възшебни сцени се помнят в детайли и никога не се забравят. Реалността на другата материя е по-реална от земната. Това действително е приказка – не съм срещал нищо по-прекрасно, в смисъл като цвeтова и вибрационна хармония.

В обикновените витални сънища аз никога не виждам животни. Честотата на вибрациите на виталните тела на животните не съвпада с честотата на вибрацията на моето витално същество и затова в съня, във виталния план не се среща. Само веднъж, съвсем неотдавна, видях в съня си своето умряло куче (женски ерделтериер). Това стана точно два месеца след нейната смърт. През целите тези месеци вечерите имах ясното усещане за нейното физическо присъствие в апартамента. Сърцето ми също така тъжно се присвиваше и замираще, както това ставаше в минутите на моето уединение с нея, безнадеждно болна. Аз нежно я галех по главата и ние и двамата тъжно се гледахме един друг в очите, не смеейки да вярваме, че съвсем скоро ще се разделим завинаги. Кучето ми имаше такава добра и чувствителна душа, че нито веднъж в своя кучешки живот на никого даже не е и изръмжавало. Това беше най-доброто и най-предано същество – моят най-близък приятел на този свят. А сънят беше такъв. Лежах си в кревата и, както обикновено сутрин (понякога това ставаше и през нощта), тя си сложи главата на края на кревата, за да я погала. Аз осъзнавах, че на физически план нея я няма и протегнах ръка към нея, но тя не се даде да я погала, а бавно, без да се оглежда, тръгна към вратата. Аз започнах да я викам : „Агата, Агата...”, но тя даже не се обърна и след като мина през откритата врата изведнъж се разтвори, не си отиде, а именно се разтвори. Събудих се с чувството за огромна сърдечна загуба. Това чувство ме преследваше през целия ден, а от вечерта този ден вече не усещах нейното присъствие у дома. Тя действително си отиде завинаги. В течение на двата месеца след смъртта на физическото ѝ тяло, нейното витално същество, добре сформирано и безусловно центрирано в сърцето, беше заедно с мен...

Ако няма повече въпроси, то благодаря за вниманието. До нови срещи. До срещи на Пътя на Съзнателната Еволюция.

Послеслов

Ако тази книга е пробудила във вашето съзнание стремеж да застанете на Пътя на Съзнателната Еволюция и да реализирате своето главно предназначение в живота, то тя е изпълнила задачата си. Обаче следва да помним, че духовното развитие не трябва да се явява самоцел. Работата на Пътя на Съзнателната Еволюция изисква от търсещия Истината пълно себеотдаване на Висшата Сила (на Божественото) без каквито и да било уговорки и помисли за лична изгода, в противен случай ще заседнете на един от началните етапи на Пътя.

От сума ти време напредничавите умове на човечеството ни учат как да станем по-добри, по-морални, по-търпими и т.н, обаче малко са тези, които внимават за това. И всичкото това е, защото „да станеш по-добър“ означава да раздуеш „егото“ си, да закрепши в себе си егоистичното начало, да култивираш своята изключителност. Усърдно пропагандираният свят на моралните „чистофайници“ е поредната утопия, която разделя хората на „свои“ и „чужди“ с всички произтичащи последствия.

За разлика от „напредничавите умове“ всичките Велики Учители на човечеството са ни призовали да стъпим на Пътя на Съзнателната Еволюция, за да изменим радикално собственото си съзнание и да станем принципно други хора, а не подобрени екземпляри на старата (животинската) човешка порода – хора, напълно свободни от егоистични претенции.

Последователната реализация на етапите на Пътя на Съзнателната Еволюция предполага цял ред психо-физически изменения в съзнанието на търсещия, които осигуряват раждането на новия човек – на истински свободния, на духовно разкрепостения, на осъзнаващия Единството на Всичко Същинско не на думи, а вибрационно – с цялото си същество. Именно тези хора трябва да станат семената на бъдещото човечество, проводниците на вибрациите на Светлината и Истината на физическия план на съзнанието.

Реализирането на Пътя на Съзнателната Еволюция не предвижда бягство на търсещия от света, напротив, за да установи в съзнанието си абсолютно равновесие, което да осигурява стабилен контакт с низходящата Еволюционна Енергия, търсещият трябва да пребивава в гъсталака на социалните контакти и да се реализира в едно от направленията на общочовешката дейност. Търсещите трябва да станат Проводници на Новия Свят в социалния живот. В това е и техният дълг към човечеството.

Иска ми се да вярвам, че в недалечното бъдеще на обществено-политическия Олимп вместо кариеристи, лъжци и диктатори, които въвличат човечеството в пагубни авантюри заради собствените си егоистични интереси, ще се появят мъжествени хора, духовни предводители на народите, способни да носят в света вибрациите на Светлината и Истината.

В лоното на съвременната наука, омотана в паяжината на утилитарния прагматизъм, ще се появят хора с одухотворено съзнание, способни да насочат научните проучвания не

към унищожаването на себеподобните си, не към конструирането на нови биологични роботи посредством изменение на генетичния код, не към изобретяване на поредния чифт патерици за куцащото и с двата крака човечество, а към развиването на новото научно направление в сферата на изучаването на човешкото съзнание – към **интегралната психофизиология**. Това безусловно ще ни помогне да се измъкнем от задънената улица в еволюцията.

Познаването на законите на психическата дейност ще позволи съществено да се разширят творческите възможности на човечеството в план целенасоченото проектиране и формиране на антропни (с участието на човека) системи, които функционират съгласно законите на Природата и не оказват негативно въздействие на човешката психика и околната среда.

В сферата на образованието и възпитанието на подрастващото поколение с усилията на родените в Духа ще бъдат разработени и внедрени дисциплини, които определят мястото и задачата на човека в еволюционния процес и разясняват същността на Пътя на Съзнателната Еволюция, а също така и методи и способности за реализацията на неговите (на Пътя) етапи. В образователната сфера ще се отвори принципно нова възможност за формиране на спонтанно мислене у учещите се, което да позволява мигновено да се намират необичайни творчески решения в условия на неопределеност и недостиг на време.

На мястото на писателите, поетите, композиторите и художниците, които с особено удоволствие възпяват дисхармонията на съвременния свят, ще дойдат автори, способни да отразят в своите произведения Висшата Реалност, истинската хармония на света. Само тогава изкуството ще може да изпълнява своето главно предназначение – „да спасява света“. Истинската вибрационна хармония, която възниква между създателите на творенията на изкуството (в лицето на самите произведения) и техните слушатели, читатели и съзерцатели, ще стане един от действителните фактори за стимулиране на еволюционния растеж.

На мястото на сегашните лекари и лечители, които хипнотизират с болести напласените си пациенти, ще дойдат високодуховни специалисти в областта на супраменталната медицина, в чийто арсенал ще има ефективни средства за лечение и активна профилактика на заболяванията, основани преди всичко на откриването на духовния (вибрационния) имунитет, който неутрализира полевите причини за практически всички човешки недъзи.

Благодарение на активната работа на искрено търсещите Истината ще стане възможно неформалното обединение на духовно жадуващата и нравствено здрава част от човечеството на базата на новото – еволюционно разбиране за света, в чиято основа лежи Пътят на Съзнателната Еволюция. Това ще позволи да се заложи фундаментът на приближаващата интеррелигия на човечеството и да се установи истинската религиозност на съзнанието, свободно от догми и мъртви ритуали.

По такъв начин всички искрено следващи Пътя на Съзнателната Еволюция (всеки на своето място, без да напуска социума!) ще станат проводници на новите ценностни приоритети – на истински духовните приоритети, способни радикално да повлияят на изменението на съзнанието на човечеството в планетарен мащаб. Надявам се, че така и ще бъде.

Пътят на Съзнателната Еволюция е единственият път към бъдещето

Встъпителна лекция пред семинарския цикъл „Пътят на Съзнателната Еволюция е единственият път към бъдещето“ 8. стр.

Те дойдоха, за да ни дадат свободата

Разговор за Великите Учители на човечеството..... 38.стр.

Словото на Учителя

Разговор за Шри Ауробиндо..... 59.стр.

Еволюцията на земното човечество..... 83.стр.

За възможността за постигане на духовно единство на човечеството 99.стр.

Всичко е съзнание. 117.стр.

Супраменталната медицина – медицината на бъдещето

Въпросът за причинността в медицината 142.стр.

Феноменът на Зинаида Баранова: три години без храна и течности 163.стр.

За любовта 182.стр.

Интегралният Път на Съзнателната Еволюция във въпроси и отговори 191.стр.

Фрагменти от беседата с читатели (Минск 21.02.2003.) 255.стр.

Послеслов 275.стр.

От инициатора на превода, който и волю, неволю се явява отговорен за него (Ивайло Йорданов):

Макар и да съм слаб и явно не съм доузрял, за да следвам Пътя, то аз всъщност съм длъжник на Александър Василиевич (независимо дали изпитвам към него чувство на благодарност и колко точно дълбоко е то) – ако животът не ме беше натъкнал на познанието, изложено в неговите книги, то сега, най-вероятно, аз или щях да се намирам в някоя психиатрия, или пък щях да съм пратил тялото си под земята преждевременно... Така че, благодарен или неблагодарен и колко точно, аз съм му задължен (независимо дали го приемам или се противя на това).

Самият аз от себе си не знам дали има какво повече да говоря: нека текстът на книгата сам да говори за себе си и за автора.

(края на 2012.г.)

„Този човек, когото ти обичаш в мен, естествено, е по-добър от мен – аз не съм такъв. Но ти ме обичай и аз ще се постарая да бъда по-добър от себе си.“

(„Тот человек, кого ты любишь во мне, конечно, лучше меня: я не такой. Но ты люби, и я постараюсь быть лучше себя.“)

Михаил Пришвин

Този превод не принадлежи на никого – той е на всички.

Последна редакция на превода – юни 2017-та година.

